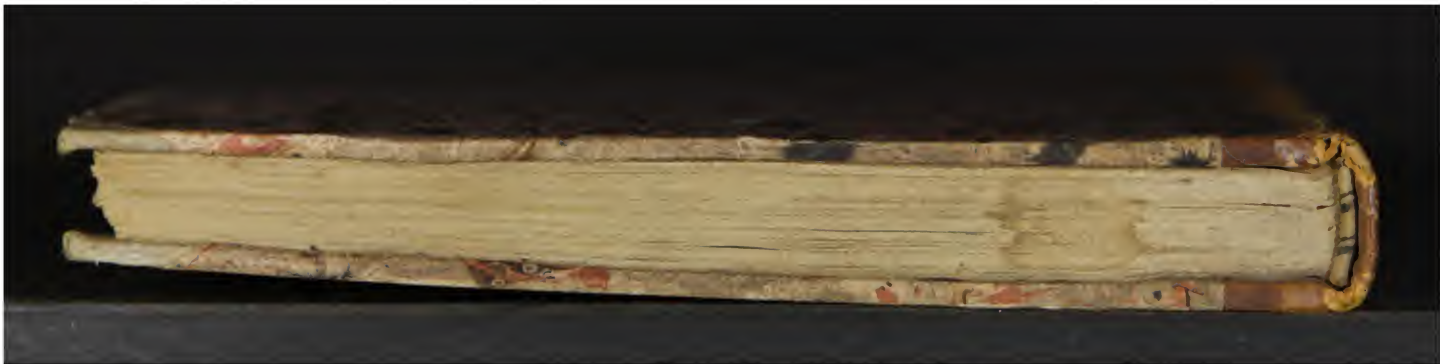

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.33

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.33

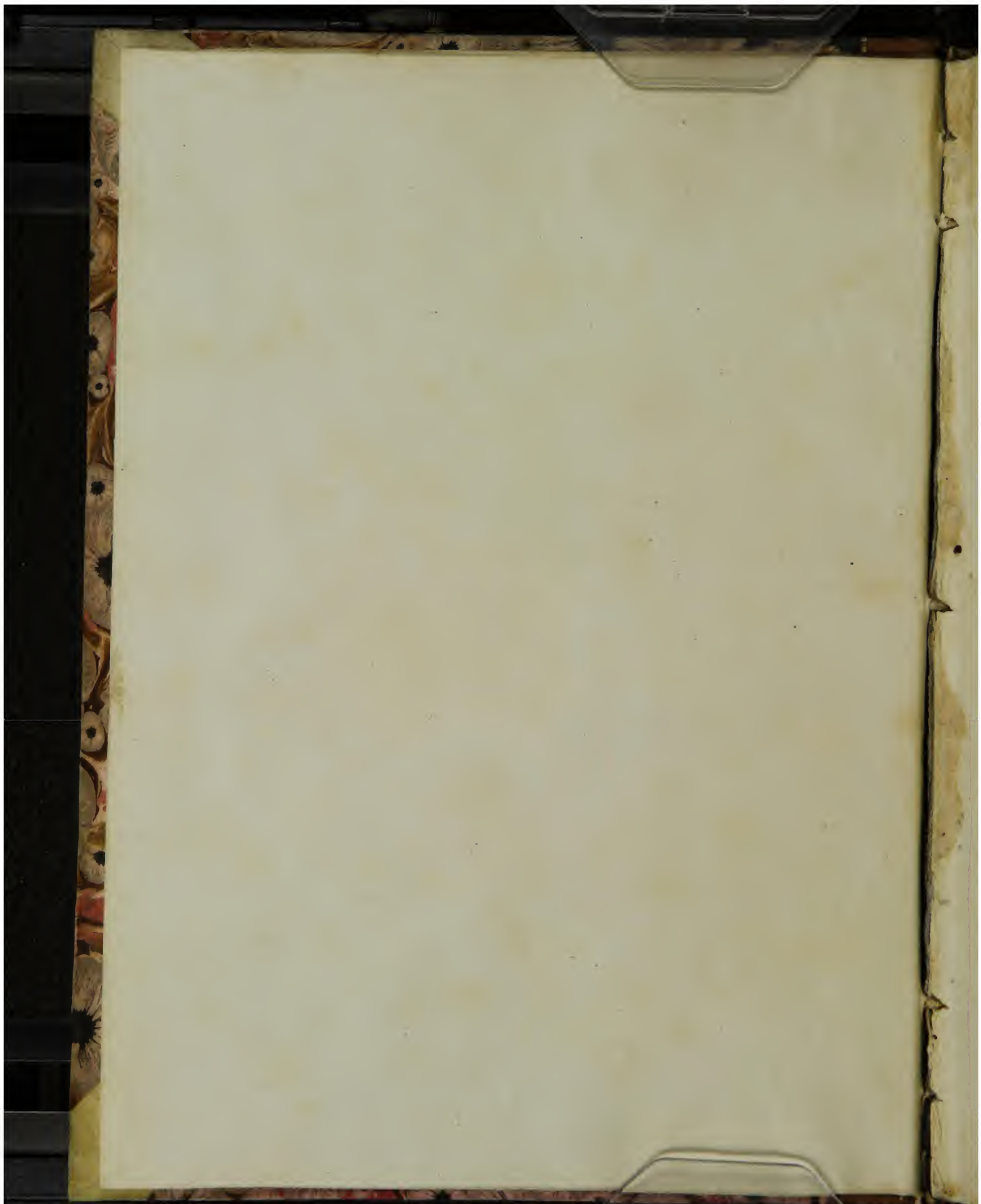

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.33

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. L.6.33

Hain . X 12497
R 280 / segn. enoto
alle c. 2)

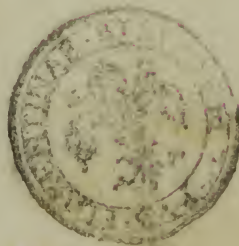
Logica pauli neneti.

Onspiciens in cir-
cuiu librorum quo
rundā magnitudi-
nem tedium cōstitu-
entē in animo studentū nec nō
7 alioz nīmā breuitatē: qbus
nulla fere est ānexa doctrina.
Ideo uolēs mediū retinere utri-
usq sapiēs naturā extremi: cō-
pēdiū utile ostūxi iuuenibus
pluribus diuisum tractatibus:
quorū pmus sūmularuz tradit
notitiā. Secūdus suppositiōnū
declārat materiā. Terti⁹ seqn-
tiāz ostendit doctrinā. Quar-
tus terminōrum uim instru-
it probatiuā. Quītus ligādi
reglā docet obligatiuā. Sext⁹
insolubilia soluēdi dat artē 7
uiā. Septimus contra primū o-
biicit solutiōnē addēs r̄sponsi-
uā. Octau⁹ uero tertiū fortifi-
cat p rōnē argumētiuā. Qui-
a ergo doctrina quēcūq a cōio-
ri: ut ait philosophus i probeio
physicorum fuit exordiū: tō tra-
ctatus pm⁹ terminū sic diffini-
ens incipit a priori.

Terminus ē signū orō-
nis cōstitutiuū: ut pars
ppiq ei⁹ dē: ut li hō li
aīal. Et notāter dicitur ppiq
qā oīo hēt partes propinqs 7
remotas: ppiq uocat dictio: r̄

mota uero uocat lra nē syllaba
Priā diuisio ē ista t̄mōz qdā
ē p se significatiū: qdā uero n̄.
Termin⁹ p se significatiū ē il-
le q p se sūpt⁹ aliqd represētat:
ut li hō: li aīal. Termin⁹ n̄ p se
se significatiū ē ille q p se sū-
pt⁹ nihil r̄psētāt: ut oīs nullus
7 n̄iles. Secūda diuisio ē ista
t̄mōz quidā significāt natāl:
7 qdā ad placitū. Termin⁹ na-
turalr significās ē ille q apud
oēs ei⁹dē ē r̄psētatiū sicut li
hō li aīal i mēte. Termin⁹ ue-
ro ad placitū significās ē ille q
n̄ apud oēs ei⁹dē ē r̄psētati-
u⁹ sicut ille t̄min⁹ hō i uoce nē
i scripto q apud nos significāt
hōiez: sed apud aliqs cetras na-
toes nihil significāt: ut sūt gre-
ci 7 hebrei. Tertia diffinitio est
ista q t̄mōz qdā ē cathegore-
matic⁹ 7 qdā sicbategorematic⁹.
Termin⁹ cathegorematic⁹ ē
ille q tā p se q̄s cu alio hēt ppū
significatiū: ut li hō. siue. n. po-
nat i orōne siue extra sēp signi-
ficāt hōiez. Termin⁹ sicbatego-
rematic⁹ ē t̄min⁹ hūs officiū q
p se sūpt⁹ nulli⁹ ē significati-
u⁹: ut signa distributiua: ut oīs
nll⁹: 7 signa p̄clāria: ut aliqs
alt⁹: 7 ppositiōnes 7 aduerbia 7
iunctiōes. Sig⁹ nāqz distibuti-
uā hnt officiū: qā d̄mīāt distibuti-
uā.

.a.2.

ne: 7 particularia particulariter
prepositiones determinat sub cer
to casu aduerbia uerbu: 7 coniu
ctiones habet coniungere termi
nos uel orones. Quarta diui
sio est ista q terminoz quida
est prie intentionis: 7 quida se
cunde intentionis. Terminus pri
me intentionis e terminus meta
lis significans non terminu. i. res
que non e terminus dato q esset
sicut li homo significat sorte 7
platonē: quoru nullus pot esse
terminus. Termin⁹ aut se inte
tionis est terminus mentalis
significans solummodo terminu
ul prepositionē: ut illi termini
metales nome uerbu picipiuz
propositio oratio 7 huiusmodi.

Quinta diuisio e ista q ter/
minoꝝ qda e prie impositionis
qda se. Terminus prie imposi
tionis e termin⁹ uocalis ul scri
pt⁹ significans non terminu: ut li
bo 7 li aial i uoce ul i scripto.

Terminus aut se ipositionis
e terminus uocalis uel scriptus
significans solummodo terminu uel
propositionē: ut li termini uo
cales uel scripti nome uerbum
participiu 7 huiusmodi. Se
xta diuisio est ista. Terminoru
quida sunt incoplexi: 7 quidaz
coplexi. Termin⁹ icoplex⁹ no
cat dictio: ut li lapis: li lignu:

sed terminus coplexus est ozo:
ut ho albus: sortes 7 plato: deū
esse 7 huiusmodi. 7c.

Nota de noie 7 uerbo
q ex quibus oratio pro
ponitur 7 propositio lo
gicus principaliter considerat:
Ideo de his restat diffinitiones
assignare. Nome e termin⁹
significatiu⁹ sine tempore: cuius
nulla pars aliqd significat sep
ata: ut homo. In ista diffinitio
ne ponitur terminus loco gene
ris: quia omne nomen est ter/
minus 7 non e conuerso. dicitur
significatiuus quia termini non
significatiui non sunt nomina
apud logicum licet bene apud
grammaticu: ut omnis nullus
7 similia. Tertio dicitur sic
tempore ad diff. reiaz uerbi 7
participii: que significant cum
tempore. Quarto ponit cu
ius nulla pars aliquid signifi
cat ad differētiā orationis: cui⁹
partes significat. Uerbu e ter
minus temporaliter significati
uus 7 extremorum unitiuus cu
ius nulla pars aliquid signifi
cat separata: ut currit uel dispa
tat. dicitur primo temporaliter
significatiuus ad differētiā no
minis quod significat sic tempo
re. Secundo dicit 7 extremoz
unitiuus ad differētiā partici

prius quod significat cum tempore: sed non unit suppositum cum appposito sicut uerbum. ceterae autem particulae ponuntur sicut in diffinitione nominis.

Oratio est terminus significationis cuius aliqui pars aliquid significat: ut homo albus: deus esse. **Ultima** particula ponitur ad differentiam nominis et uerbi: quorum partes non significant. **Orationum** **Alia perfecta**: **Alia imperfecta**. **Oratio perfecta** est illa quae perfectum sensum generat in animo auditoris: ut homo currit.

Oratio imperfecta est illa quae imperfectum sensum generat in animo auditoris: ut homo albus deum esse.

Notandum quod tres sunt species orationis perfecte.

Orationum perfectarum: **Alia** **indicativa** ut homo currit.

Alia imperatiua: ut doce iohannem. **Alia optativa**: ut utinam esse bonus logicus.

Propositio est oratio in predicativa uerum uel falsum significans ut homo currit. ponitur oratio loco generis: quia omnis propositio est oratio et non e converso. **Secundo** de indicativa quia sola indicativa est propositio: non autem imperatiua nec optativa. **Ultimo** annectitur uerum uel falsum

significans propter tales orationes sortes potest. plato incipit: quae non sunt propositiones non obstante quod sint indicativae quia non significant uerum nec fallum cum sint orationes imperfectae.

Quaestiones sub propositione contentas sequitur numerare. **Pria** est ista

Propositionum alia categorica: **Alia hypothetica**.

Propositio categorica est ista quae habet subiectum et predicatum copulam tanquam principales partes sui: ut homo est animal: subiectum est li homo: predicatum uero li animal: et copula illud uerbum est quia coniungit subiectum cum predicato.

Et si dicatur homo currit est propositio categorica et non habet predicatum de quod habet implicitum predicatum uidelicet li currit quod patet in re soluendo illud uerbum currit in sum es est et suum participium.

Subiectum est de quo aliquid dicitur: ut homo. **Predicatum** uero quod dicitur de altero: ut animal: sed copula semper est uerbum substantiuum: s: sum es est.

De propositione hypothetica posterius dicitur ad differentiam cuius ponitur illa particula principales partes sui.

Secunda diuisio est ista.

Propositionū cathegoricarū
Alia affirmatiua: alia negatiua.
Propositio cathegorica affirmatiua est illa in q̄ verbū principale affirmat: ut homo currit.

Propō cathegorica negatiua ē illa in q̄ verbū principale negatur: ut hō n̄ currit. Tertia diuisio ē ista, ppositōnū cathegoricarū alia uera alia falsa. Propositio cathegorica uera ē illa cuius primariū ⁊ adequatū significatū ē uerum ut tu es hō. hec enim est uera tu es homo quia te esse hominē est uerum. Uoco significatū primariū et adequatum ppositionis quod ē simile orationi infinitiue uel coniectiue illius: unde te esse hōi nem uel quod tu es hō dicitur significatū primariū ⁊ adequatum illius tu es hō. cetera autem significata ut te esse aīal te eē substantiā ⁊ hui⁹ mōi sūt significata secundaria: ⁊ pēs illa n̄ dicit ppositio uera nec falsa. Propositio cathegorica falsa ē illa cui⁹ primariū ⁊ adequatū significatū ē falsū ut tu es asinus.

Quarta diuisio propōnum cathegoricarum alia possibilis alia impossibilis. Propositio cathegorica possibilis ē illa cui⁹ primariū ⁊ adequatum significatū ē possibile ut tu curris.

Propō cathegorica impossibilis ē illa cui⁹ primariū ⁊ adequatū significatū ē impossibile: ut homo est asinus.

Quinta diuisio, propōnū cathegoricarū alia necessaria alia contingēs. Propositio necessaria ē illa cui⁹ primariū ⁊ adequatū significatū ē necessariū ut deus ē. Propositio contingēs ē illa cui⁹ significatū primariū ⁊ adequatū ē contingēs ut tu es hō. Et uoco significatū contingēs illud qd̄ idifferēter pōt esse uerū uel falsū. Sexta diuisio propōnū cathegoricarū alia alicui⁹ quantitatis alia nulli⁹. Propositio cathegorica alicui⁹ quantitatis ē illa q̄ ē uniuersalis particularis indefinita uel singularis.

Propō uniuersalis ē illa in qua subicit termin⁹ cōmunis signo uniuersali determinat⁹ ut oīs hō currit. Termini cōmunes uoco i p̄tēti nomē appellatiuū ⁊ p̄nomē pluralis numeri. Signa uniuersalia sūt ista oīs nūll⁹ q̄libz un⁹ q̄sqz utqz neut q̄libz libet q̄nt⁹ libz ⁊ hui⁹ mōi. Propositio particularis ē illa i q̄ subicit termin⁹ cōis signo p̄tictari d̄terminat⁹ ut aliquis hō disputat. Signa particularia sūt ista aliquis quidā alī reliqu⁹ ⁊ hui⁹ mōi. Propositio indefinita ē illa i q̄ subicit

terminus communis sine ali/
quo signo: ut homo ē aīal.

Propositio singularis ē illa i
qua subiicitur terminus discre
tus uel terminus cōmunis cum
pnomie demonstratio singlaris
numeri. **E**xēplum primi ut sor
tes currit. **E**xēplū secundi ille
homo disputat. **L**oco autē ter
minum discretum uel singlarē
nomen proprium: aut prono/
men demonstratiuū singularis
numeri ut iste ista istud. **E**x q
bus sequitur iam que est cathe
gorica nllī² quātitatis: 7 dicī²
q illa que non est uniuersalis
nec particularis nec indefinita
nec singlaris ut exclusiue 7 ex
ceptiue uidelicet tantum homo
currit: oīs homo preter sortez
mouetur. **I**uxta primā secundā
7 ultimā diuisiones pōitur iste
uersus **Q**ue ca uel ip: q̄lis ne
uel af: u quanta: par in fin. **P**ri
ma pars sic intelligitur q ad i
terrogationē de propōne factā
per que respondetur categori
ca uel ipothetica. **S**ecunda autē
asserit quod ad interrogationē
factā per qualis respondetur af
firmatiua uē negatiua: sed i ter
tia denotat qd ad interrogatio
nē factā p quāta respondeatur
uniuersalis particularis indefini
ta uē singlaris. 7 hoc secūdu exi

gētiā ppositōis pposite qz 12.

Reter supradictas di
p uisiones due alie decla
ratur. pria ē ista. pro
positionū categoricarū. **A**lia ē
iēse: alia modalis. **P**ropositio
categorica de iēse ē illa i qua
nō ponitur aliquis modus: ut
hō currit. **P**ropositio cathego
rica modalis ē illa i qua poni
tur aliquis mod²: ut possibile
ē sorte currez. **M**odi at lūt sex
.i. possibile 7 ipossibile neces
sariū 7 contingēs uerz 7 falsū.

Secūda diuisiō ppōnū mo
daliū qdā ē i sēsu diuiso 7 qdā
i sēsu cōposito. **P**ropositō mo
dalis i sēsu diuiso ē illa i q̄ mo
d² mediat it actūz casū 7 uer/
bū īfinitiuū modi: ut sorte possi
bile ē currez. **P**ropositio mo
dalis i sēsu cōposito ē illa i qua
modus totalit² pcedit uel finalit²
subseqt: ut deū eē ē necessariū:
Impossibile ē hōiez esse asinū.

Ex his diuisionibus origi
nātur tres figure qm pria dī ē
iēse. **S**ecūda modalis de sensu
diuiso se hīs admodū prime.
Tertia nero dicī² modalis de
sensu cōposito sed a ceteris dis
perata: quarū declarationes ha
bes i exēplo hic īferius posito.

Sequuntur figure. .a. 4.

Quilibet
hō currit

Contrarie

Nullus
hō currit

Subalterne

Contra dictorie
Contra dictorie

Subalterne

Quidam
hō currit

Subcontrarie

Quidam hō
non currit

Quelz hoīem
possibile est
currere

Contrarie

Nullū hoīem
possibile ē
currere

Subalterne

Contra dictorie
Contra dictorie

Subalterne

Aliquē hoīem
possibile
est currere

Subcontrarie

Aliquē hoīem nō
possibile ē
currere

Necesse ē
for. currere

Contrarie

Impossibile ē
for. currere

Subalterne

Contra dictorie
Contra dictorie

Subalterne

Possibile est
for. currere

Subcontrarie

Cōtingens ē
for. nō currere

Int igitur tā prime
 q̄s secūde figure he
 regle generales .p
 ma ē ista. Univerſa
lis affirmatia 7 univerſalis ne
gatiā de ſiſlibus ſubiectis 7 p
dicatis ſupponētib⁹ precise pro
 eodez uel pro eiſde ſunt contrarie
 in figura: ut quilibet hō currit 7
 nullus hō currit. Secūda regla
 ē iſta particularis affirmatia 7
 particularis negatiā de cōſimi
 lib⁹ ſubiectis 7 p̄dicatis ſuppo
 nētibus p̄ciſe pro eodē uel pro
 eiſde ſūt ſubōrie i figura: ut q
 dā hō currit 7 quidā hō n̄ cur
 rit. Tertia regla univerſalis af
firmatia 7 particularis negatiā
 uel uel ſ negatiā 7 p̄dicatis affir
 matia d̄ ſiſlib⁹ ſubiectis 7 p̄di
 catis ſupponentib⁹ p̄ciſe p̄ eo
 dē uel p̄ eiſde ſūt cōdictorie i fi
 gura: ut quilibet hō currit 7 q
 dā hō nō currit. Null⁹ hō cur
rit 7 quidā hō currit. Quarta
regla univerſalis affirmatiua
 7 particularis affirmatiua. Et
 univerſalis negatiā 7 particula
 ris negatiā de ſiſlib⁹ ſubiectis
 7 p̄dicatis ſupponētib⁹ preci
 ſe pro eodē uel pro eiſde ſūt ſub
 alterne in figura: ut Quilibet
hō currit 7 qdā hō currit. Nul
l⁹ homo currit: 7 qdam homo
non currit.

Ex predictis ſeq̄ q̄ ille nō
 ſūt cōtrarie Dis hō currit 7 nē
 lus hō currit: nec iſte cōtradi
 ctorie Dis hō currit 7 quidā
 hō nō currit. nec iſte ſubalterne
Dis homo currit 7 quidā hō
 currit: q̄a termini nō ſupponūt
 p̄ciſe pro eodē uel pro eiſde. In
 una. n. ſbūz ſupponit p̄ utroq̄
 ſexu. In alia uero p̄ maſculio
 tantum.

Int quattuor regulis
 ſi ſituātur propoſitiōnes
 i figura ita q̄tuo: aliis
 regulis ip̄az cognoscit le x ſeu
 natura: q̄rū p̄ia ē iſta. Nō eſt
 poſſibile duo contraria eē ſiml
 uera ſed bñ ſimul falſa. Prima
pars patet i ductive in omnib⁹:
 7 ſecūda probatur: quoniā iſta
 ſūt ſiml falſa. Quilibet homo
 eſt albus 7 nullus hō eſt alb⁹.
Et iſta ſilr Omne aial eſt hō
 7 nullum animal eſt homo.
Secunda regula eſt iſta. Non
eſt poſſibile duo ſubcōtraria eē
ſimul falſa: ſed bene ſiml uera.
Patet pars prima i ſingulis diſ
 curēdo: 7 ſecūda p̄bat quoniā
 iſta ſunt ſiml uera. Aliquis ho
 mo eſt alb⁹: 7 aliq̄s homo nō
 eſt albus. Aliquod aial eſt ho
 mo: 7 aliquod aial nō eſt ho
 mo. Tertia regla eſt iſta. Nō
eſt poſſibile duo d̄ia eſſe ſimul

vera uel simil' falsa: patet ista re-
gula discurrendo p singula con-
tradictoria. Quarta regla
ē ista. Si uniuersal ē vera sua
particularis uel indefinita sibi
subalterna ē vera sed nō ecōuer-
so. Unde si hec esset vera. quili-
bet hō ē alb⁹ hec si p esset vera
aliquis hō ē alb⁹ sed nō ecōuerso:
quia iā de facto hec est vera ali-
quis hō ē albus: ⁊ nō ista qui-
libet hō ē albus. Et eodez mō
dico de negatiuis quare rē.

Quipollētiarum tres
sunt regle: quarū pri-
ma est ista. Negatio
preposita facit equipollere suo
contradictorio: unde non quili-
bet homo currit equialet isti
Aliquis homo non currit. Et nō
nullus homo currit equialet
isti aliquis homo currit.

Secunda regula est ista. ne-
gatio postposita facit equipolle-
re suo contrario. probatur. nā
ista quilibet homo nō currit e-
quipollet isti nullus homo cur-
rit: ⁊ nullus homo nō currit e-
quipollet isti quilibet hō currit.

Tertia regla ē ista. negatio pre-
posita ⁊ postposita facit eqpol-
lere suo subalterno: uñ hec nō gli-
bz hō nō currit equipollet isti ali-
qs hō currit. Et ista nō nll⁹ hō
nō currit equipollet isti aliquis hō

nō currit. Unde uersus pre cō-
tradictio. post contra prepositque
subalter. Hec regula non so-
luz deseruit prime uel secunde
figure imo ⁊ tertie. Et noco
ibi negationem prepositā quā-
do coniungit modo siue mod⁹
precedat siue se quatur: et post
positā quādo cōiungitur uerbo
infiniui modi. exēplū pmi. nō
possibile ē sor. currere: uel sor.
currere nō ē possibile. exēplū fi
possibile ē sor. non currere uel
sor. nō currere ē possibile. Hec
ergo nō necesse ē sor. currere eq-
ualet isti currēs ē sor. nō currēz
p pma regulā. Et hec necesse ē
sor. nō currere equalet isti ipossi-
bile ē sor. currēz p sam regulā.
⁊ ista nō necesse ē sor. nō currēz
equalz huic possibile ē sor. cur-
rēz p tūā regulā: ⁊ ita dicat de
ceteris quibuscunqz quare rē.

Conuersio ē trāspositō
c subiecti i pdicatū ⁊ e-
cōuerso: ut hō est ani-
mal. animal ē hō. Et hec diui-
dit i cōuersionē simplicē p accēs
⁊ p cōtrapositionē. Cōuersio
simplex ē trāspositio subiecti i p-
dicatū ⁊ cōuerso manēte eadē q-
litate ⁊ qantitate: ut nllū aial cur-
rit nllū currēs ē aial. Cōuersio
p accidēs ē trāspositio subiecti
i pdicatū ⁊ ecōuerso manēte ea

dem qualitate sed mutata q̄nti-
tate: ut oīs hō ē aīal aliq̄d aīal
ē hō. **Cōuersio** p cōtrapositiō
nē ē trāspōsitiō subiecti in pre-
dicatū 7 econuerso manēte ea/
dē qualitate 7 quantitate: s; mu-
tatis finibus finitis i terminos
infinitos: ut quoddā aīal n̄ ca-
rit quoddā nō carēs nō ē nō
aīal. Ut at̄ sciat q̄ ppositiōnū
his inuersionib; inuertat ponat
isti uersus. **Feci** sīpl̄r inuertitur
eua p acci. **isto** p cōtra sic fit
cōuersio tota. In q̄b; ponit q̄
timor l̄e uocales. **s. a. e. i. o.** A si
gnificat ul̄ez affirmatiuā: 7 ul̄ez
negatiuā. i. p̄dicare ul̄ idēfīni-
tā affirmatiuā. o. uero p̄dicā-
re ul̄ idēfīnitā negatiuā. Cum
ergo dī feci sīpl̄r. i. ul̄is negati-
ua 7 p̄dicatis affirmatiua inuer-
tūt sīpl̄r: cōuertit eua p acci. i.
ul̄is negatiua 7 ul̄is affirmatiua
inuertūt p acci. **isto** p tra. i.
ul̄is affirmatiua 7 p̄dicatis uel
idēfīnita negatiua inuertūt p p̄po-
sitiōnē. **Itaq;** inuersionū sīplex
est utilior: quia uniuersaliter si
conuersa est uera conuertens ē
uera 7 econuerso: s; n̄ ē ita in cō-
uersione per accidens nel p cō-
trapositionem. **Nam** i cōuersi-
one p acci. ē inuersa ista: ut oē
aīal ē hō: 7 inuertēs uera homo
est aīal. In conuersione uero p

cōtrapositionē ē cōuersa uera
7 conuertēs falsa. **Nā** hec est ue-
ra aliq̄ rosa nō ē substantia nul-
la rosa exīte 7 tamē hec ē fal-
sa aliq̄ nō substantia nō ē n̄ ro-
sa q̄a suū cōtradictoriū ē uerū
uz oīs nō substantia ē nō rosa.

Cōtra dictū de inuersione si-
plici arguit̄ pmo sic. **Hec** ē ue-
ra null⁹ hō ē mulier: 7 hec ē
falsa nulla mulier ē hō igit̄ rē.
Secūdo hec ē uera null⁹ ce-
cus uidet ens: 7 hec ē falsa nul-
lū ens uidet cecū ergo rē.

Tertio hec ē uera nulla do-
m⁹ ē i hoīe 7 hec ē falsa null⁹
hō ē i domo ergo rē. **Ad** pri-
mū dicit̄ q̄ ista nō ē sua cōuer-
tēs: sed ista nulla mulier ē ali-
qs hō: q̄a dz esse ul̄is limita-
tio i inuertēte 7 i inuersa. **Ad**
h̄z dico q̄ n̄ sit d̄ subiecto p̄di-
catū: q̄a n̄ ē p̄dicatū ly ēs s; ly
uidēs ēs: id sic inuertit̄ ergo nē
lū uidēs ēs ē cecū. **Ad** textū di-
cit̄ sīpl̄r q̄ ista nō ē inuertēs ei⁹
s; ista n̄lū ēs i hoīe ē dom⁹:
ul̄ ista i n̄lō hoīe ē dom⁹: q̄a
n̄ debet̄ l̄mīnari casū q̄ rē.

Propositiō ypothetica
p ē illa q̄ hēt plures ca-
thegoricas iunctas per
notā cōditiōis cōplatiōis disjunc-
tiōis uel alicui istarū equalen-
tē: ut tu es homo 7 tu es aīal.

Tres igitur sunt species hypothetica-
rum non equaliter in significando
vel aditionalis copulatio et disi-
unctio. Alie vero ut localis causalis
et specialis non sunt hypotheticæ sed
categorice. Propositionio aditio-
nalis est illa in qua coniunguntur plures
categorice per notam conditionis
ut si tu es homo tu es animal. Pro-
positionum conditionalium alia af-
firmativa alia negativa. Proposi-
tio aditionalis affirmativa est illa
in qua affirmatur nota aditionis. ex-
emplum positum est. Conditionalis ne-
gativa est illa in qua nota aditio-
nis negatur: ut si tu es homo tu
es asinus: et hec semper probatur per
affirmativam. Ad veritatem aditio-
nalis affirmativæ requiritur: et suffi-
cit quod oppositum consequentis
repugnet antecedenti: ut si tu es
homo tu es animal. Hec vera
est quia ista repugnant tu es
homo et tu non es animal.
Antecedens vocatur illa propo-
sitionio que immediate sequitur no-
tam conditionis: consequens vero
est alia: ita quod tu es homo est ante-
cedens: et tu es animal est conse-
quens. Ad falsitatem conditio-
nalis affirmativæ requiritur: et
sufficit quod oppositum consequentis
stat cum antecedente: ut si tu es
homo tu sedes. Hec autem stant
similiter tu es homo et tu non sedes:

ideo ista conditionalis est falsa
De impossibilitate possibili-
tate necessitate et contingentia eius-
dem non oportet dicere aliter:
quia omnis conditionalis vera est
necessaria: et omnis falsa est im-
possibilis. Nulla autem est que
sit contingens. Iste regule dicte
sunt de conditionali denomina-
ta aliter si quare etc.

Copulativa est illa que
habet plures categori-
cas per notam copulationis
invenit coniunctas: ut tu es homo et
tu sedes. **P**ropositionum copu-
lativarum alia affirmativa: alia
negativa. Affirmativa est illa
in qua nota copulationis affir-
matur. exemplum positum est.
Negativa vero est illa in qua
nota copulationis negatur: ut si
tu es homo et tu es asinus.
Et semper negativa probatur
per affirmativam.

Ad veritatem copulativæ af-
firmativæ requiritur quolibet par-
tes esse veram: ut tu es homo et
tu es animal.

Et ad falsitatem copulativæ
affirmativæ sufficit una partem
esse falsam: ut tu es homo et tu curris.

Ad possibilitatem copulativæ
requiritur quolibet partem esse
possibilem: et nullam alteri im-

possibilem. exemplūz primi: ut tu es homo ⁊ tu curris. Sed ad impossibilitatez ei⁹ sufficit unaz partē esse impossibilez aut unā alteri impossibile. exemplūz primi ut tu curris ⁊ tu es asin⁹. exemplūz secūdi: ut tu es ⁊ tu nō es. Ad necessitatē copulatiue requiritur quālibet partem esse necessariam: ut homo ē animal ⁊ deus est. Et ad contingētiā ipsius requiritur ⁊ sufficit unā partem esse contingētem: alterā autem nō impossibilem nec ei⁹ dē icōpossibile: ut tu curris ⁊ tu es homo. ul⁹ de⁹ ē ⁊ tu curris.

Disiunctiua est illa in qua coniunguntur plures cathegorice per notam disiunctionis: ut tu es homo uel tu es asinus.

Propositionū disiunctiuaz alia affirmatiua alia negatiua.

Disiunctiua affirmatiua ē illa in q̄ affirmatur nota disiunctionis ut patuit. Negatiua uero est illa in qua nota disiunctionis negat ut nō tu es hō ul⁹ tu es capra. ⁊ hec sēp probat p̄ affirmatiuam. nec esset negatiua nisi preponeretur negatio: ut tu non es asinus uel tu non es capra. Affirmatiua est quia nulla illarum negationum transit in notam disiunctionis.

Ad ueritatē disiunctiue affirmatiue sufficit unam partē esse uerā: ut tu es homo ul⁹ tu es asinus. Et ad falsitatē eius requiritur quālibet partē eē falsā: ut tu curris ul⁹ nullus baculus stat i aglo.

Ad possibilitatē disiunctiue affirmatiue sufficit unā partē eē possibile: ut hō ē asin⁹ ul⁹ anti christ⁹ ē. Sed ad impossibilitatē ei⁹ requiritur quālibet partē eē impossibile: ut hō ē asin⁹ ul⁹ nullus deus est.

Ad necessitatē disiunctiue affirmatiue sufficit unā partē eē necessariā ul⁹ inice dīci. Exemplūz pmi ut dō ē ul⁹ sortes mouet. Exemplūz si ut tu es ul⁹ tu nō es. Et ad contingētiā ei⁹ dē requiritur quālibet partē eē contingētē: et nō alī repugnare. nec ē dictionia illarū ut āti xps ē alb⁹ uel ipe currit. Ponit tñā p̄tē q̄a hec disiunctiua ē neccia tu nō es hō uel tu es aīal. ⁊ tñ nō p̄s alī r̄pugāt ⁊ q̄libz ē cōgēs. sed hoc iō q̄ dictionia p̄tū repugnant uidelz tu es hō ⁊ tu nō es aīal. uel dicat ⁊ meli⁹ q̄ ad necessitatē disiunctiue requiritur ⁊ sufficit copulatiuā factā de partibz cōtradictoriis esse impossibilem. Et ad contingētiā q̄ copulatiua facta ē p̄tibus oppositis sit cōgēs

hec. n. ē necessaria tu nō curris
uel tu moueris: qā hec copulati
ua ē impossibilis tu curris ⁊ tu nō
moueris. Et hec est contingēs
tu curris uel tu nō moueris:
qā hec copulatiua ē cōtingēs tu
nō curris ⁊ tu moueris secūdu
regulas datas de copulatiuis.

Seqt capitulū de p̄dicabilib⁹.

P̄dicabile dupl̄r sūi

p̄tur uidelicet cōit ⁊ pro
prie. P̄dicabile cōit

sūptum ē terminus aptus: nat⁹
de aliquo p̄dicari: ⁊ sic tā ter
minus cōis q̄ singularis tā cō
plex⁹ q̄ icōplex⁹ dī p̄dicabl̄e:
Sed pprie sic sumēdo definif
p̄dicabile ē terminus uniuoc⁹
aptus natus de pluribus p̄dica
ri: ⁊ sic nullus terminus singla
ris nec trāscēdēs aut cōposit⁹
dī p̄dicabile seu uniuersale qd̄
idem est: quia null⁹ talis ē ter
minus uniuocus.

Unde terminus uniuocus ē
terminus simplex plura signifi
cās fm unicā rationē: sicut li
hō qd̄ significat sortē ⁊ plato/
nē ⁊ oia sua significata s̄z hāc
rationē al̄ rō iale. Per hoc qd̄
dicitur terminus simplex exclu/
dūtur t̄mini cōpositi: sed signi
ficās pl̄ra excludit t̄minū signi
ficā rē ⁊ uīca rōe excludit t̄minū
trāscēdētē: uidelicet ens aliqd

⁊ huiusmodi.

Terminus equiuocus ē t̄mi
n⁹ simplex plura significans fm
diuersas rationes: sicut li canis
q̄ significat canē latrabile si
cus celeste ⁊ p̄cem marinum:
⁊ hoc diuersis rationibus.

P̄dicabile secundo mō sū
ptū diuiditur in quib⁹ uniuersa
alia uidelicet genus specie dif
ferētiā propriū ⁊ accidens. Ge
nus ergo est terminus uniuoc⁹
p̄dicabilis in quid de plurib⁹
or̄nibus sp̄e: ut aīal p̄dicat de
hoīe ⁊ de asino qui dr̄nt specie
in eo quod quid quia ad inter
rogationem iactam per quid
ē hō uel asin⁹ r̄ndet q̄ ē aīal.

Genus diuiditur: nā quod
dā ē genus generalissimū: ⁊
quoddā genus subalternū.

Gen⁹ generalissimū ē t̄min⁹ q
sic est gen⁹ qd̄ n̄ pōt esse sp̄s:
ut sbā. Genus subalt̄nū ē t̄mi
nus q̄ sic ē gen⁹ qd̄ pōt eē sp̄s
ut aīal: ē enī genus resp̄u hoīs
sp̄s uero resp̄u corporis.

Species ē terminus uniuoc⁹
n̄ sup̄mus p̄dicabilis i qd̄ d̄ pl̄
bus: ut li homo p̄dicatur ō sor
te ⁊ platone i eo qd̄ qd̄ qā ad
interrogationē factā p̄ qd̄ ē sor
tes uel plato r̄ndetur qd̄ ē hō.

Sp̄s diuidit qā qdā ē spe
cialissima: ⁊ quedā subalterna.

Species subalterna est terminus qui cum sit species pot esse genus: ut animal.

Species spālissima est terminus qui cum sit species non pot esse genus: ut homo. vel aliter

Species spālissima ē terminus uniuocus p̄dicabilis i qd de pl̄ibus dñtibus nūero solū. 7 notā ter dī solū ga li aīal nō ē. spēs spālissima: 7 tñ ē t̄min⁹ uniuoc⁹ p̄dicabilis i qd de pl̄ibus dñtibus nūero ga de sorte 7 plato ne sed nō solū d dñtibus nūero: quia etiā de differentibus specie: ut de hoīe 7 leone.

Differētia ē t̄min⁹ uniuoc⁹ p̄dicabil⁹ d pl̄ib⁹ i q̄le eēnale: ut rōale qd p̄dicat d sorte 7 platōne i eo qd q̄le ga ad it̄rogationē factā p̄ q̄lis ē sortes 7 spōdetur quod est rationalis.

Propriū ē t̄min⁹ uniuoc⁹ p̄dicabil⁹ de pl̄ibus i eo qd q̄le accētale quertiblr: ut risibile qd p̄dicat d sorte 7 platōe i eo qd q̄le ga ad it̄rogationē factā p̄ q̄lis ē sortes uel plato cōuenient⁹ respōdet qd risibilis. 7 tota ratio q̄re sic p̄dicat d illis ē quia est pp̄ria passio illi⁹ t̄mini homo cū quo conuertit⁹.

Accēs est terminus uniuoc⁹ p̄dicabilis de pluribus i eo qd q̄le accētale n̄ cōuertiblr sicut

li albū qd p̄dicatur de hoīe in eo qd quale accētale ga ad it̄rogationē factā p̄ q̄lis ē hō uel alius pot quertit⁹ r̄nderi qd alb⁹: 7 hoc n̄ quertiblr. Quia n̄ quertit⁹ li albū cū aliquo illorum.

Sufficiētia p̄dicabiliū hētur isto mō ga de ule aut ē p̄dicabile essentialiter aut accētalit⁹.

Si eēntialr aut in qd aut in q̄le. Si i q̄le illd ē dñā. Si i qd aut de pluribus dñtibus spē 7 illud ē gen⁹: aut de pl̄ib⁹ dñtibus numero solū 7 illd ē spēs.

Si uero ē predicablē accētalr aut ergo i q̄le accētale cōuertiblr: 7 illd ē pp̄riū. Vel i q̄le accētale nō cōuertiblit⁹: 7 illd ē accēs. Ex predictis pot cōūci que sit predicatio directa uel indirecta essentialis uel accidētalis. Predicatio directa ē illa i qua sup̄ius p̄dicatur de suo inferiori: ut hō est aīal. Predicatio indirecta ē illa in q̄ inferioris predicatur de suo superiori: ut aīal est hō. Predicatio essentialis est illa in qua superi⁹ p̄dicat de inferiori uel econuerso s̄m quod dictū est uel dñā de aliquo illoz. Sz p̄dicatō accētalis ē illa i q̄ pp̄riū uel accēs predicat de genere spē 7 dñā: uel suo idiuīduo aut econuerso

soff. p̄alud

Exemplū pmi: ut hō ē risibīl: l
 aīal ē albū. **E**xemplū fi: ut risi
 bile ē hō albū ē aīal. Et pīl
 te dīa 7 īdīuiduo dīcat: uel me
 lius dīcat: q̄ p̄dicatio essētia
 lis ē p̄dicatio t̄mīnōz eiūsdē
 p̄dicamētū: ut hō ē aīal. Pre
 dicatio aut accīntalis ē p̄dicatio
 t̄mīnōz dīuersorū p̄dicamēto
 rū: ut hō ē albū. **T**ermin⁹ supi
 or ad reliquū dī ē ille q̄ nīet
 illū 7 n̄ exuerso sicut lī aīal īspe
 ctu īstī t̄mīni hō q̄a significat
 q̄qd ille 7 cū hoc alīqd ultra.
Termin⁹ īferior ad reliquū dī
 ē ille q̄ nīetur ab eo: 7 n̄ exuer
 so. ut lī sortes respectu īstī t̄mī
 ni homo.

Substantia

Corpozea **I**ncorpozea

Corpus

Aīatum

Ināīatum

Corpus

aīatum

Sensibile

Insensibīle

Animal

Rationale

Irrationale

Animal

rationale

Mortalis

Immortalis

homo

Sortes

Plato.

p̄ **P**redicamentum est co
 ordinatio plariū t̄mīo

rū fm sub 7 supra. Et dīdīdīt ī
 decem p̄dicamēta. Quorum
 primū est p̄dicamētū substan
 tiē cui⁹ generalissimū ē hic t̄mī
 nus sbā sub quo ponit hic ter/
 min⁹ corp⁹: sub corpore corp⁹
 aīatū sub corpore aīato al. sub
 aīali spēs specialissīa hō uel aīi
 nus: 7 sub īstīs sua īdīuidua
 sortes 7 plato: brunell⁹ 7 fauel
 lus. Secūdu p̄dicamētū ē
 p̄dicamētū quātītātis. Cuius
 generalissimū ē quantitas sub
 quo sūt duo genera subaltēna
 quoz nullū ē supi⁹ ad reliquū
 uidelicet cōtinuū 7 dīcretū. Pri
 mi generis īstē sūt spēs linea
 sup̄fīcies corp⁹ t̄pūs 7 locus: q̄
 rū hec sūt īdīuidua hec linea
 hec sup̄fīcies: hoc corp⁹: hoc
 tempus: hic locus. Secūdi
 generis īfīnīte sūt spēs. s. bīna
 rius trīnarius q̄ternarius 7c. ī
 dīuidua uero sūt hic bīnarius
 hic trīnarius 7 cetera.
Tertīū p̄dicamētū est p̄di
 camentum qualītātis cuius ge
 neralissimū est qualitas sub
 quo sūt quattuor genera sub
 alterna: non se habentīa secun
 dū sub 7 supra. primū est habi
 tus uel dīpositio. Secūdu est
 naturalis potētīa uel īpotētīa.
Tertium ē passio uel passibīlis
 qualitas. Quartum est forma

uel circa aliquid cōstās figura
Primi generis spēs sūt grā
matica logica ⁊ rhetorica: qua
rū indiuidua sūt hec grāmātica
hec logica hec rhetorica.

Secundi generis spēs sunt
durū ⁊ molle: quarūz indiuidua
sūt hoc durū hoc molle.

Tertii generis spēs sūt dul
cedo: amaritudo: albū nigrū:
calidū ⁊ frigidū: hūidū ⁊ siccū:
quarū indiuidua sunt: hec dulce
do: hec amaritudo: hoc albū:
hoc nigrum: ⁊ huiusmōi.

Quarti generis spēs sūt ci
cul⁹ triāgulus q̄drāgūl⁹ ⁊ hu
i⁹ mōi: q̄rū indiuidua sūt: hic cir
cul⁹: hic triāgūl⁹: hic q̄drāgūl⁹

Quartū predicamētū ē pre
dicamētū relatōis. Cui⁹ gene
ralissimū ē flatio uel ad aliqd
sub quo sūt tria genera subalt
na n̄ se hñtia fm̄ sub ⁊ supra.

Primū est eparatio. Secun
dū ē suppositō. Tertiu ē suppo
sitio. Primi generis spēs sunt
uicin⁹ eq̄le ⁊ sile q̄rū indiuidua
sūt: hic uicinus hoc eq̄le ⁊ hoc
simile.

Secūdi generis spēs sūt pat
dñs: ⁊ magz: quoꝝ indiuidua sūt
hic p̄r hic dñs: ⁊ hic magister.

Tertii generis spēs sūt fili⁹
fu⁹: ⁊ discip⁹ q̄rū indiuidua sūt:
hic fili⁹: hic seru⁹: hic discip⁹.

Quintū pdicamētū ē pdic
amētū actōis: cui⁹ genera subal
terna sūt sex: quoꝝ nullū ē su
pius ad reliquū: uidelicet gene
rare: corrūpe: augere diminue
re: alterare: ⁊ fm̄ locū mouēz.

Primi ⁊ si generis spēs sūt: ge
neraz hominē ⁊ corrūpe equū:
quarū indiuidua sunt sic gene
rare hominē sic corrūpe equū

Tertii ⁊ q̄rti generis spēs sūt
augere in longū diminuerē i la
tū: quoꝝ indiuidua sūt sic auge
re i longū sic d̄minuēz i latū.

Quinti generis spēs sūt ca
lesfacere ⁊ frigesfacere q̄z indiui
dua sūt sic calesfacē sic frigesfa
cere. Sexti generis spēs sūt mo
uerē sursū mouerē deorsū q̄z indi
uidua sunt sic mouere sursum
sic mouere deorsum. Sextum
predicamentum ē pdicamētum
passiōis c⁹ generalissimū ē pas
sio. Et hēt sile sex genera sub
altēna n̄ se hñtia f̄z sub ⁊ supra
uz generari: corrūpi augeri: d̄i
minui: altari ⁊ f̄z locū moueri.
Primi ⁊ si generis spēs sūt hōi
nē generari equū corrūpi: qua
rū indiuidua sūt istū hōiez gene
rari: istū equū corrūpi. Tertii
⁊ q̄rti generis spēs sūt augeri i
lōgū diminui i latū q̄z indiui
dua sūt sic augeri i lōgū sic d̄i
minui i latum. Quinti generis

.b.

species sunt calefieri et frigesce-
ri: quarum individua sunt sic
calefieri sic frigesce-
ri. Sexti
generis spes se moueri sursum
moueri deorsum quia individua se
sic moueri sursum sic moueri de-
orsum. 7° predicamentum est predica-
mentum ubi cuius generalissimum
est ubi sub quo sunt hec genera
subalterna in loco in spacio: quo-
rum spes sunt in domo in platea
sub quibus sunt individua in hac do-
mo in hac platea hic uel ibi.

8° predicamentum est predicamentum
quando cuius generalissimum est
quod sub quo sunt genera subalter-
na: uidelicet in ipse in eum in eterni-
tate: quorum spes sunt hec hodie
cras et individua: ut tunc uel in
illo die uel in illo instanti.

9° predicamentum est predicame-
ntum situs cuius generalissimum est
situm uel positum sub quo se spes
uolunt stare iacere: sedere: quia indi-
uidua sunt sic stare sic sedere sic ia-
cere. 10° predicamentum est predicamentum
huiusmodi cuius generalissimum est huiusmodi sub
quo se spes annulorum et corda arma-
torum esse: calciatum esse: quia individua
sunt hic annulus hec corona: sic
armatum esse sic calciatum esse. Iux-
ta predicta est notandum quod in quo-
cunque predicamento ponit concretum
in eorum positum in abstractum reuer-
so: Ita quod in eorum predicamento ponit
homo in quod humanitas: et in eorum albe-

do in quo album et conuerso non.

Logismus est ordo in quo

1° quod dicitur positum et excessus
necesse est aliud euenire per ea
que posita sunt et excessa: ut omnis
homo currit sor. est homo generis sor. cur-
rit. Et sciendum est primum quod omnis syl-
logismus constat ex tribus terminis
scilicet maiori extremitate minori
extremitate et medio termino. Unum
medium terminus est ille qui bis sunt
tunc autem conclusionem: et non ingreditur
conclusionem: ut homo. Adior ex-
mitas est terminus qui suntur in
maiori propo-
sitione cum medio termino
ut currens. Adior extremitas est
ille terminus qui suntur in minori pro-
positione cum medio termino ut
sor. 2° est notandum quod figura est
orbis dispositio terminorum quod dispositio terminorum
fit. Nam autem illud quod subiicitur in
primo propo-
sitione predicatur in 2° et sic reser-
tat primum finem autem idem predicatur utrobi
quod et sic ordiatur 2^a figura. uel idem
subiicitur in utraque: et sic habetur 3^a fi-
gura. Exemplum primum si finis: ut de al-
bo est substantia: omnis homo est animal: generis omnis
homo est substantia. Exemplum 2° figure:
ut nullus lapis est homo omne risibile
est homo generis nullum risibile est lapis.
Exemplum 3° figure omnis homo est animal
omnis homo est rationalis: generis quoddam
rationale est animal. Unde uerum sub
premissis primum bis premissis 2^a 3^a bis sub.

3° est notandum quod quiddam est con-
clusio directa et quiddam indirecta

conclusio directa ē i^o i q̄ maior
 extremitas p̄dicatur de minori
 i conclusōe. ex^a data sūt. **C**onclu
 sio idirecta ē illa i q̄ minor ex
 tremitas p̄dicatur de maiori i cō
 elusione: ut ois hō est animal
 for. ē hō: g^o aliq̄d aial ē for.
 4° ē notādū q̄ oīuz istaz figu
 raz sūt decē 7 nouē mōi q̄bas
 silogizat i illis quoz nouē pri
 nēt ad p̄mā figurā q̄tuor ad
 sam 7 sex ad t̄tiā: 7 iserūtur i
 istis uersib⁹. **Barbara Celaret**
Darii ferio Baralipio Celā
tes dabitur sapelmo trisefomo
rū. Celare Lamestres kestino
barocho. Darii ferio Celapio Di
samis Darisi brocardo ferio.
Et hi oēs cōcludūt directe p̄
 .s. ultios prie figure. In his
 mōis ponūt q̄tuor l̄re uocal
 .s. a. e. i. o. p^a significat ulēm
 affirmatiuā. 2^a ulēm negatiuā
 3^a p̄ticulārē idēfinitā aut sigla
 rē affirmatiuā. 4^a p̄ticulārē i
 definitā uel siglarē negatiuā.
 fm ergo sitū istaz l̄zarū i mō
 debet construi sillogismus: q̄
 ergo i barbara ter pōit a: ideo
 q̄l3 p̄pō in mō illo erit ulis af
 firmatiua. Et q̄ i celaret p̄mo
 ponit e 7 2^a a 7 itez 3^a e: iō i^o
 mōi prima p̄pō. 7 3^a erit ulis
 negatiua. 2^a a 7 3^a erit ulis affirma
 tiua. Si ergo q̄rat barbara ex q̄

bus p̄stat: dicat q̄ ex duabus
 ulibus affirmatis ulē affirmatiuā
 directe cōcludētib⁹. Celaret ue
 ro ex uli negatiua 7 uli affirmati
 ua ulē negatiuā directe cōcludē
 tibus. 7 ita de singulis dicat.
 5° ē notādū q̄ p̄ue q̄tuor di
 ciōes p̄mi uers⁹ incipiūt ab his
 consonantibus. b. c. d. f. 7 s̄l̄r oēs
 ocōes seq̄ntes. 7 p̄ hoc itelligit^r
 q̄ oēs mōi i choātes .a. b. dūt
 iduci ad p^a p̄s 7 oēs mōi i co
 ātes. a. c. ad f3 7 p̄o ad 3^a 7
 p. f. ad 4^a. Itē ubiq̄ pōit. s.
 i his ocōib⁹ ocōrat q̄ p̄pō itel
 lecta p̄ uocalē imēiate p̄cedētē
 oz uertit s̄l̄p̄r. 7 p. p. oz uer
 ti p̄ acc̄s. 7 p. m. q̄ fiat trāspō
 i p̄missis ita q̄ maior fiat minor
 7 erō uerso. 7 p. c. q̄ reducat p̄
 iposibile. Exēplū triū p̄pō
 hēt iducēdo sapelmo ad ferio.
 ut ois hō ē aial: null⁹ lapis ē
 hō: ergo q̄dā al nō ē lapis.
 Dicat ergo sic nll⁹ hō ē lapis
 q̄dā aial ē hō: ergo q̄dā al
 nō ē lapis. Ista reductō hēt cō
 uertēdo maiore p̄mi s̄l̄l̄r p̄ ac
 cidēs 7 mōi s̄l̄p̄r q̄ba⁹ uer
 siōib⁹ factis trāspōat p̄isse 7 i
 ta d̄ aliis dicat. Quāz at mō
 d⁹ i q^o pōit. c. reducat p̄ ipo
 sibi. Nā i istis mōis solūmō
 iserit. c. n3 i barocho 7 i brocā
 do: iō solū isti mōi. Fugit ad

barbara p impossibile. Exem
plū primi oīs hō est aīal aliq
lapis nō ē aīal: ergo aliq la
pis nō est hō. reducitur nanq
ad barbara p impossibile sumen
do cōtradictoriū clusionis cū
maiori 7 inferēdo oppositū mi
noris: ut oīs hō est aīal oīs la
pis ē hō: ergo oīs lapis ē aīal
Exēplū si modū: ut quidā hō
nō ē lapis oīs hō est aīal: ergo
quoddā aīal nō ē lapis. Redu
citur nāq ad barbara sumen/
do cōtradictoriū clusionis cū
miori 7 inferēdo oppositū alte
rius pmissē. s. maioris: ut omē
aīal est lapis: oīs hō est aīal
ergo oīs hō ē lapis. Unde uer
sus: Si p̄r uerti uult. s. p. uero
p acci. m. uel trāsponi. c. uero
p impossibile duci. Ex predictis
sequitur q nullus silogismus
cōstat ex oibus p̄icularib⁹ nec
ex oibus negatiuis. Et si alia
pmissarū fuerit particularis uel
negatiua 7 cōclusio si p̄r erit par
ticularis uel negatiua. Et hec d
silogismis dicta sufficiant.

Suppositio acceptio fi
ni i ppositione pro ali
quo p aliquo. Exē
plū pmi tu es. Exēplū si ego
7 tu sum⁹. In p̄r supponit solū
p aliquo: i 2ª pro aliquibus. Et
notat dī i p̄pōne qā extra pro

pōnē nō supponit t̄mini⁹ licet
t̄n significet. uñ li hō ita signi
ficat extra p̄pōnē sicut intra.
Nū q̄s t̄n supponit nisi existat
pars p̄pōnis. Suppō diuidit
quoniā aliq ē suppō matīalis:
7 aliq ē suppositio personalis.

Suppō materialis ē acceptio
t̄mini i p̄pōne p suo materiali
significato: ut hō ē nomē. p̄z q
li hō nō supponit nisi pro se
uel p sibi cōsili que sūt signifi
cata matīalia isti⁹ termini hō.

Suppō p̄sonalis ē acceptio
termini i p̄pōne pro suo forālī
significato: ut hō ē aīal. p̄z q
li hō supponit pro sor. uel pro
platone q sūt significata forma
lia isti⁹ t̄mini hō. Ad euidē
tiā aut istaz diffinitōnū est no
tādū q v̄a ē it̄ significatū forā
le 7 māle alic⁹ t̄i. Nā signifi
cātū forāle alicui⁹ t̄mini ē illd q
i⁹ t̄in⁹ significat: 7 de eodē ac
p eodē ē uerificabilis affirmātie
sic additamento signi matīalita
tis sicut sor. uel plato ē. signifi
catū forāle istius t̄ini hō: qā d
sor. 7 platōe uerificat affirmātie
li hō sine additamento signi
matīalitatis qā q̄lz istaz ē ue
ra sor. ē hō: 7 platō ē homo.

Sz significatū māle alic⁹
t̄ini ē illud qd iste t̄in⁹ signifi
cat p quo nō ē uerificabilis affir:

Sed significatū māle alicui⁹
 si ē illud qd i^o t^o significat
 p quo nō ē verificabilis affir-
 matue sine additāmēto signi-
 matialitatis sicut i^o t^o hō 7
 q^o sibi sibi ē significatū ei⁹
 dē termini hō materiale : q^o se
 ipsū significat 7 q^o sibi sibi ē
 tū pro nullo tali ē verificabil⁹
 sic additāmēto sigi mālitatis:
 q^o hec ē falsa i^o t^o hō ē hō:
 s^o hec ē vera i^o t^o hō est li
 hō. Vel dicat⁹ 7 breu⁹ q^o si
 significatū formale alicui⁹ tū
 ē illud de cuius pronōie demō-
 strante verificabilis ē talis ter-
 minus affirmatiue sine addita-
 mēto sigi matialitatis: ut for-
 ē significatū forale i^o si hō: q^o
 hec ē vera hō ē hō dēmōstrādo
 for. Sed significatū māiale
 alicuius tū ē illud de cui⁹ p
 nōie dēmōstrāte nō ē talis finis
 verificabilis affir⁹ nisi mediā-
 te signo matialitatis: sicut iste
 tū hō ē significatū māiale e⁹
 dē q^o hec nō ē vera: hoc ē hō
 dēmōstrādo illū tū hō: sed
 hec bñ ē vera hoc ē li hō dēmō-
 strādo eūdē. Ex q^o segt p^o
 q^o quilibz tū qui nō ē de se
 ipso verificabilis nisi mediāte
 sign^o matialitatis hēt duple x
 significatū uz māiale 7 forma-
 le sicut illi terini hō aīal lapis

lig⁹ 7 h⁹ mōi. sigt. n. li hō for-
 forāl⁹ 7 se ipz aut sibi sibi mā-
 l⁹. 2° segt q^o q^o t^o q^o ē d se ipo-
 verificabil⁹ sic tali sig^o hē unū
 solū significatū: 7 illud ē forale
 7 forāl⁹ significat sic isti si ens
 aligd nomē tū 7 h⁹ mōi. Nā
 sicut i^o ē vera es ē es ita i^o li es
 est es. Et sic i^o ē vera nomē ē
 nomē ita i^o li nomē ē nomē.
 3° segt q^o sicut aliqs tū p^o i
 tētōis 7 impōis hēt significatū
 forale solūmō 7 aliqs māiale
 7 forale ita aliqs tū 2° itētio-
 nis uel ipōis hēt significatū
 forale solūmō 7 aliqs utrūq^o.
 p^o p^o ē onsa quoniā tā li hō q^o
 li es ē tū p^o itētōis 7 ipositō-
 nis : 7 tū li hō hēt utzq^o sigifi-
 catū: 7 li es forale solūmō. 2°
 p^o pbat. Nā li nomē 7 li ppō
 sē tū 2° itētōis 7 ipositōis: 7 li
 nomē hēt significatū forale solū-
 mō: q^o hec ē vera li nomē ē no-
 mē: 7 li ppō hēt utrūq^o: q^o hec
 nō est vera li ppō ē ppō: sed
 bñ q^o istaz ppō affirmāia ē p
 pō. ppō negatiua ē ppō. Sicut
 i^o tū sillogism⁹ hēt utzq^o si-
 gnificatū q^o hec nō ē vera li sil-
 logism⁹ ē sillogism⁹: sed bñ q^o
 libet istaz . a. ē sillogism⁹: 7
 . b. ē sillogismus: dato q^o . a. sit
 sillogism⁹ pme figure 7 . b. 2°
 4° segt q^o sicut aliqs teri
 . b. 3.

nus p^{me} intētiōis ul' ipositio
 nis potest supponere mat^{erialit}
 7 aliq^s psonal^r ita aliq^s t^{im}⁹
 fe itentiois ul' impositiois po
 test supponer^e psonal^r 7 aliq^s
 material^r. p^{ma} pars ē oīsa et
 secūda pbat. Nā dicēdo no/
 mē ē termin⁹. ly nomē suppo
 nit psonal^r q^z p suo formali
 significato: 7 ita dicēdo pposi
 tio ul' sillogism⁹ est oīo: Sed.
 dicēdo ppō ē t^{im}⁹ simplex sil
 logism⁹ ē nomē: tā ly ppō q^z
 li sillogism⁹ suppoit mat^{erialit}
 p suo materiali significato 7 ē
 A t^{at} cog^o scat qⁿ t^{im}⁹
 u mat^{erialit} supponūt 7
 qⁿ psoal^r spālel r^e d
 clarat: q^z p^a ē i^a. Ois t^{im}⁹ so
 lū h^{ns} significatū forāle ē solū
 mō psoal^r suppoibilis. p^z q^r
 talis nūq^s suppoit nisi p^{ro} suo
 forāli significato: uer. g^a d^o t^{is} p^e
 itētiōis l' ipositōis: ut ēs aliqd
 7 h^o mōi. Ex^o de t^{im}⁹ 2^e iten
 tiōis l' ipositōis: ut t^{im}⁹ n omē
 7 h^o mōi. 2^a re^a ē ista. Ois
 t^{im}⁹ utrūq^s h^{ns} significatū si si
 bi addit sig⁹ mat^{erialit} i p
 pōe solūmō material^r suppoit
 p^z q^z n suppoit nisi p suo ma
 t^{erialit} significato rōe sigⁱ mate/
 rialitatis. Ex^o d^o t^{is} p^e itētiō
 nis l' ipositōis: ut li hō ē li bō
 li aīal ē li aīal tā li hō q^z li aī

mal stat material^r. Ex^o de t^{im}⁹
 nis fe intētiōis uel ipositiois
 ut li propō ē li ppō li sillogis
 mus ē li sillogism⁹. tā li ppō
 q^z li sillogism⁹ suppoit mat^{erialit}
 l^r q^z pro suo materiali signifi
 ficato. Sig^a mat^{erialit}is sunt
 ista li iste t^{im}⁹ i^a propō: ista
 oīo: 7 h^{ns} mōi. sed potissi^m
 ē ista uox li. 3^a re^a ē ista. Tu
 i^a cūq^s propōis extrema sūt tⁱ
 p^e intētiōis uel ipositōis q^b⁹ n
 addit^{ur} signū mat^{erialit}is
 tā subiectū q^z p^{dicatū} suppoit
 psonal^r: ut hō ē al^r for. currit
 Et notat^{ur} d^o si n addit^{ur} signum
 mat^{erialit}is q^z addito illo sup
 poneret ibi t^{im}⁹ mat^{erialit} p faz
 reglā. 4^a re^a ē i^a. Tūcūq^s
 ppōis ex^{ma} sūt t^{im}⁹ 2^e itētiō
 nis uel ipositōis: quoz subie
 ctū hēt solū significatū forāle 7
 p^{dicatū} utrūq^s: tā subiectū q^z p
 dicatū suppoit psonal^r si p^{di}
 cato nō addit^{ur} sig⁹ mat^{erialit}a/
 tis: uer. gratia signū ē propō
 t^{im}⁹ ē sillogism⁹. 5^a re^a
 ē i^a. Si extrema sūt tⁱ fe iten
 tiōis l' ipositōis 7 subiectū hē
 at utrūq^s significatū: p^{dicatū} ne
 ro sūt utrūq^s l' solū forāle nō
 dat^{ur} reglā generalis: quoniam
 itdū suppoit q^lz illoz psonali
 ter iterdū al^r material^r uer.
 g^a dicēdo propō ē oīo ābo ex

trema hñt utrūq; significatū : 7
ābo psonālr supponūt. Itē si
dī ppō ē signū subiectū hñt u
trūq; significatū 7 p̄dicatū solū
unū. s. forāle 7 utrūq; p̄daliē
suppōit. Sed si dī propō ē no
mē: subiectū hñt utrūq; signifi
catū 7 p̄dicatū solū forāle: 7 tñ
subiectū suppōit materialr: q̄r
aliter nō foret propō uera.

Itē si dī propō ē tñus icōple
xus utrūq; extremū hñt utrūq;
significatū : 7 tñ subiectū suppo
nit materialr: q̄r propō eēt fal
sa. 6^a r^a ē ista. Quiscūq; p
pōnis p̄dicatū ē termin⁹ p̄i
me intētois uel ipositōis 7 sub
iectū 2° deducto ip̄dimēto si
gni materialitatis. tñ subiectū
q̄r p̄dicatū suppōit psonālr:
ut spēs ē hō. Aliq̄d genus est
āial. 7^a r^a ē ista. Quiscūq;
propōis subiectū ē tñus p̄ in
tētois uel ipositōis nō signifi
cās forālī se 7 p̄dicatū 2° de
ducto ip̄dimēto signi limitā
tis subiectū suppōit materialr
7 p̄dicatū psonālr: ut hō ē no
mē. petrus ē nti casus. Et no
tāter dī nō significās forālī se
q̄r si tñ aliq; significaret se
forālī. psonālr supponeret p
p̄iam regulā: ut ēs ē tñ trā
scendēs. Itē dī sine ip̄dimēto
signi limitātis q̄r sig⁹ ulē uel

pticulare eiūsdē generis limi
tat ad suppōnē p̄onale: ut ali
q; hō ē spēs uel nullū āial est
gen⁹: tā li hō q̄r li āial stat p
soālī ppter limitationē signi.
Ex quo seq̄r q̄r subaltēna illi⁹
hō ē spēs nō est illa oīs hō ē
spēs nec pticularis ē illa aliq;
hō ē spēs: s; i^o aliq̄d hō ē spe
cies nec signatus ei⁹ ē aliq̄ ista
rū iste hō ē spēs ista hō ē spēs
s; ista hō ē spēs. Itē dī
dictoriū i^o hō ē spēs nō ē illū
nē q̄r ē hō ē spēs aut nē las hō
ē spēs: q̄r tñc duo dīdictoria fo
rēt sīlī rā: s; istū nēlū hō est
spēs nec subdriū ei⁹ ē aliquis
hō nō ē spēs sen aliq̄d q̄r ē hō
nō est species: sed istud aliq̄d
homo non est species. Ratio
autem quare aliquē istarum si
tuantur i figura 7 aliquē nō:
est quia in aliquibus seruatur
eadem suppositio 7 in aliqui
bus non: unde omnes proposi
tiones existentes in figura de
bent habere consimilem gene
ralem suppositionem. Et si
dicatur q̄r suppositio matialis
sēp regit signa neutri generis
dī q̄r iō quia omnis tñinus
materialr supponēs est neutri
generis 7 ideclabile nomē s; 7
grāmaticos. Ex ultia: 7 penl
tima regulis sequit⁹ q̄r ista nō ē
.b.4.

bona cōuersio hō est spēs spēs
ē hō : q: li hō i p: suppoit ma
terialiter : 7 i fa psonalr : sz sic
cōuenit sup: spēs ē li homo :
nec ista ē bona cōuersio p acci
dēs nullū nomē ē homo : ergo
hō nō ē nomē : sed seqt igitur
aliqud qd ē hō nō ē nomen.

Materialis suppo ptes
m dicit dīones : q: pma
est ista. Supponū ma
terialiū alia discreta : alia cōis
Suppo materialis discreta est
acceptio tīni materialr suppon
tis cū pronōie demonstratiuo :
ut hoc hō ē spēs. iste terminus
aīal ē genus. Suppo materialr
cōis est acceptio termini mate
rialiter supponētis sine pnoie
demonstratiuo : ut hō ē noiati /
ni casus. petrus ē nomē propri
uz. unde li petrus psonalr sū /
ptū ē termin? discret? 7 nomē
propriū : sed materialiter ē ter
minus cōis predicabilis de plū
bus . uz de isto termino petr? i
mēte 7 de isto in scripto : 7 de
isto i uoce. Si r dicēdo : tu ē p
nomē demonstratiuū subiectum
huius nō est pronomē : sed no
mē ideclīabl: sup: hōis sīl: r
plura supposita. 2^a dīo ē ista.
Supponū materialiū cōiū alia
determinata alia cōfusa. Sup
po materialis determinata est

acceptio tīni materialr supponē
tis : sub q: 3° 3tingit descēdere ad
oia ei? suppo? dīstīctīe : ut hō
ē terin? cōis : 7 isti sūt oēs tīni
hō g: h: hō ē terin? cōis : uel
hoc homo est terin? cōis 7 sic
de siglis. Ex q: seqtur q:
i^a ppō ē uera hō nō ē nti ca
s? sicut ista hō ē nominatini ca
s? : q: sūt due idēfīnite subcōtra
rie i quaz p: uerificat subiectū
p isto terino hō q ē dī ul acti
casus uel materialr sup: 7 i
alia p sīl: q ē nti casus. Et ita
cōceditur q: amo ē uerbū 7 q:
amo nō ē uerbū. legēs ē pte
piuz 7 legens non est participi
um : tu est pnomē demonstrati
uz : 7 tu nō est pronomē demō
stratiuū nec sūt iste dīdictorie
sed subōrie. iō nō ccedo q: a /
mo ē uerbum 7 nullaz amo est
uerbum tu est pronomen 7 nū
lū tu est pronomē q: dīdictorie
Suppo materialis cōfusa est
acceptio terini materialr com
muniter supponentis sub quo
n cōtigit descēdere ad oia sua
suppo? dīstīctīe : ut tātū hō est
nomē. 7 isti sūt oēs terini : hō
g: tātū h: hō ē nomē l: h: hō
est nomen uel sic de singlis in
casu antecedens est uerum 7 c
sequē ē falsū. 3^a dīo ē ista.
Supponū materialiū cōfusa

quedā ē cōfusa tantū 7 quedāz
cōfusa distributīa. 4.º dīo ē
ista supponū materialīū cōfū
saz tantū quedā ē mobilis 7 q̄
dā imobilis. Suppō material
cōfusa tantū mobilis ē acceptio
termini materialiter supponen
tis sub quo cōtingit descēdere
ad oīa sua supposita disiunctī: ut
tantū hō ē nomē: 7 hec sunt oīa
li hō: ergo tantū hoc hō ul' hoc
hō 7 sic de singulis ē nomē.

Suppō materialis cōfusa
tantū imobilis ē acceptio termi
materialiter cōiter supponētis
sub quo nō cōtingit descēdē:
sed si cōtingeret descēderet oī
siūctīz: ut necōio hō est spēs li
hō stat cōfuse tantū imobiliter
quia nō licet descēdere. unde nō
sequit' necōio hō est spēs: 7 isti
sūt oēs tēni hō: ergo necōio hō
hō uel hoc hō 7 sic de singulis
ē species. nō ē. n. est uerū 7 con
sequēs falsū: tñ si cōtingeret de
scēdere descēderet mō dicto.

5.º dīo ē ista. suppositionū
materialīū distributīaz que
dam est mobilis 7 quedam im
mobilis. Suppositio materi
alis distributīa mobilis ē acce
ptio termini materialiter sup
ponētis sub quo cōtingit de
scēdere ad oīa sua supposita co
p̄e: ut oē hō ē terinus 7 isti sūt

oēs terini hō: ergo hoc hō est
terinus 7 hō ē terinus 7 sic
de sigalis. Suppō materialis
distributīa imobilis ē acceptio
termini materialiter cōiter supponē
tis sub quo nō cōtingit descēdē:
sed si cōtingeret descēderet
copulatiue ut necessario oē hō
est spēs. li hō stat materialiter oī
distributīe imobilīz: q̄ nō l'z d'scē
dēt cū nō seq̄t' necōio oē hō est
spēs: et isti sūt oēs tēni hō: g.^o ne
cōio hoc hō est species 7 necōio
hoc homo est species 7 sic de si
gulis. antecedens enim est uerū
7 consequēs falsū. Uerū tñ si
cōtingeret descēdere descen
deretur illo modo. propter pre
dicta est notādū q̄ ista cōiunctio
7 alī tenet coplati 7 alī copla
tie tēet. coplati qñ coplat tēos
ut sor. 7 plato currūt: tenent
copulatiue qñ cōiūgit p̄pōs: ut
sor. currūt 7 plato monet. Cō
sist' nota disiunctionis aliquan
do tēet disiuncti aliqñ disiunctie
tenet' disiunctim qñ disiūgit tē
nos: ut sor. uel plato currūt: 7
tenet' disiunctie qñ disiūgit pro
pōs: ut deus ē uel hō ē asen^o.

De sequente sequitur
c diuisiones ponere sup
pōnis psonalis ma
teriam concernentes. Quarū
prima est ista. Suppositionū

psonaliū alia discreta: alia cō
 mūis. Suppositō psonalis di
 screta ē acceptio fini singlaris
 p cōis cū pronōie demonstratio
 singlaris nūeri psonalit sup
 ponētis: ut sor. currit ille hō
 disputat. Ex ista diffinitio
 ne sequitur ista regula q. ois
 terminus discret⁹ uel cōis cū
 pronomine demonstratiuo singu
 laris nūeri existens pars pro
 pōnis discrete supponit sine p
 cesserit signum distributuum
 sine non: unde ita stat discrete
 li tn ī ista nullus asin⁹ es tu si
 cnt ī ista tu es hō. Suppō p
 sonalis cōis ē acceptio termi
 ni cōis psonalit supponētis si
 ne pōie demonstratio singlaris
 nūeri: ut hō currit. 2⁹ dīo est
 ista: supponū psonaliū cōis q
 dā ē deteriatā ⁊ quedā cōfusa:

Suppō psonalis determinata
 est acceptio finini psonalit sup
 ponētis sub quo atigit dscēdēz
 ad oīa ei⁹ singlaria disiunctie: ut
 hō currit: ⁊ isti sūt oēs homi
 nes: ergo iste hō currit: uel iste
 homo currit ⁊ sic de singulis.

Juxta quā suppositionē sit
 hec priā regula. Quinslibz par
 ticularis uel īdefinite subiectū
 supponit determinate tā affir
 matiuē qz negatiuē tā ī suppos
 itione materiali qz psonali. i

Secūda regula ē ista. Omnis
 tmini⁹ cōmūis quē nullū signū
 pcedit: nisi signūz particulare
 supponit dtermiate. nū hūas
 ppositiōis hō ē al⁹ tā subiectū
 qz pcatū supponit dēfinate
 ⁊ si alicui istoꝝ adderet signū
 pticulare nō ppter hoc ipedire
 tur suppositio ista. Suppō cō
 fusa ē acceptio tmini cōmunit
 psonalit supponētis sub quo
 nō cōringit dscēdēz disiunctiue
 ut tātam hō est risibilis. ly hō
 stat cōfuse et non debet dīfū
 ctive dscēdēz: ut patebit.

Tertia diuisio ē ista. Suppo
 sitionū psonaliū cōfusaꝝ qdā
 ē cōfusa tātm: ⁊ quedā cōfusa di
 stributia. 4⁹ diuisio est ista.
 Supponū psonaliū cōfusaꝝ tan
 tū qdā ē mobilis: ⁊ qdā imobi
 lis. Suppō psonalis cōfusa tā
 tū mobilis ē acceptio terini p
 sonalit supponētis sub q⁹ atigit
 dscēdēz ad oīa sua supposita di
 siuncti: ut oīs hō ē al⁹: ⁊ hec sūt
 omnia animalia: ergo omnis
 homo est hoc animal uel hoc
 animal: ⁊ sic de singlaris.

Juxta quā suppositionē sit
 hec priā rēgula. Quinslibet uni
 uersalis affirmatiue predicatū
 si fuerit termin⁹ cōmūis dedu
 cto omni impedimēto stat cōf
 se tantū mobilis: ut oīs homo

ē animal. li aial stat cōfufe tātū
 mobilit. dico si fuerit terminus
 cōmunis qā si fōz tmin⁹ discē
 t⁹ staret discrete etiā dico sine
 ipedimēto ad excludēdū alia
 signa: unde dicēdo omnis hō
 omne anīal ē. ly animal ē p⁹ i
 camz anīalī affīrmatīe 7
 tmin⁹ cōmunis 7 tamē nō stat
 cōfufe tātū sed distributīe: ut pa
 rebit. 2^a r^a Quīuslz exclūsie
 pmi ordīs cūas nota exclūsiō
 nis nō negat subiectū si fuerit
 finis cōis deducto omni alio ī
 pedimēto stat cōfufe tātū mobi
 lī: ut tātū hō currit tātū hō
 n̄ currit. utrobīqz supponit ly
 hō cōfufe tātū mobilit. Sup
 positio psonalis cōfufe tantū ī
 mobilis ē acceptio tīni psona
 lī cōiter supponētis sub quo
 nō cōtīgūt dēscēdere. sed si cō
 tīgēret dēscēdere dīstīncū: ut
 necēio hō ē aīal. supponit li hō
 isto mō qz cū n̄ lo medīo seq^r
 q^r necēio ī: hō ē ī: hō 7 sic de
 siglīs ē al^r: qz an̄ ē ne p^r 7 n̄s
 s̄m tī si tīgēt dēscēderē dēscē
 derē ī: mō. Huīc supponī
 annectunt īgule. p^a ē ista. Qu
 iuslibet cōdēonālīs affīrmatīe
 de finis cōibz deducto īpedi
 mēto alterius signi quilibet il
 loz supponit cōfufe tātū īmobi
 līter: ut si homo ē aīal ē. tā li

hō qz li aīal stat cōfufe tātū
 īmobilit. 2^a re^a cuiuslibet re
 dūplīcatīe affīrmatīe predica
 tū si fuerit capax cōfusiōis 7
 nō hūerit aliūde īpedimētum
 stat cōfufe tātū īmobilit: ut sor.
 īquātū hō ē aīal. li aīal stat il
 lo mō. 3^a re^a Quīuslibet mo
 dalis ī sensu cōposito habētis
 terminūz cōem nō distributū
 supponit iste terminus cōfufe tā
 tū īmobilit: ut necēio hō ē aī
 mal. Impossibile ē hominē nō
 esse qz nō licet dēscēdere ut p^r
 5^a dīo ē ista. Supponū m
 psonalīū distributīarū quedā
 ē mobilis 7 quedā īmobilis.
 Suppō psonalīs distributīa
 mobilis ē acceptio terīni perso
 naliter supponētis sub quo cō
 tīgūt dēscēdere ad oīa sua sup
 posita copulātīe: ut oīs hō cur
 rit 7 isti sunt oīs homines: g^o
 iste hō currit 7 ista hō currit 7
 sic de siglīs: qz cōclud tū qz
 li hō stat cōfufe distributīe mo
 biliter. Isti suppositiōni sunt
 anēre iste īgule. p^a ē ista c^o
 libet propōis unīversalīs af
 fīrmatīe subiectum stat cōfufe
 distributīe mobilit: ut oīs
 homo currit quilibet hō dispa
 rat: quodlibet aīmal mouetur.
 tam li homo qz li animal stat
 distributīe mobilit. Secūda

regula. Quislibet uerbalis ne-
gatiue de consueto modo loque-
di tā subiectū q̄z predicatū si
fuerit terminus cōis nō ipedi-
tus supponit cōfuse distributiue
mobilit̄: ut nall⁹ hō ē asin⁹.
tā li hō q̄z li asinus stat cōfuse
distributiue mobilit̄. Dico d̄ i
facto mō loquēdi: qz h⁹ utis
negatiue. Ois homo aīal nō ē
nō stat li aīal quod ē p̄dicat⁹
distributiue: sed cōfuse tantū.

Tertia regula. Quislibet p-
ticularis uel indefinite aut signi-
laris negatiue de consueto mō
loquēdi p̄dicat⁹ si fuerit finis
cōis deducto ipedimēto alteri-
us signi stat cōfuse distributiue
mobilit̄: ut aliquis hō nō ē asi-
nus: aīal nō ē lapis: sor. nō ē
capra. In his oībus predicata
stat cōfuse distributiue mobilit̄.
Adueniēte tñ ipedimēto alteri-
us signi nō sic statet. Unde di-
cēdo sor. nō ē ois hō nō suppoit
li hō cōfuse distributiue s̄z det̄ate
ut oīdetur. Quarta regula
Quislibet exclusiue affirmatiue
primi ordinis p̄dicat⁹ si fuerit
termin⁹ cōis deducto ipedimē-
to alterius signi supponit cōfu-
se distributiue mobilit̄: ut tantū
aīal ē hō li hō suppoit illo mō

Suppo p̄sonalis distributiue
imobilis ē acceptio termi cōis

p̄sonalit̄ supponētis sub quo nō
p̄git descendere sed si cōtingēt
descēderet copulatiue: ut necēio
ois hō ē aīal li hō sic supponit
quoniā nō sequitur cum debi-
to medio: ergo necēio iste hō
est aīal ⁊ sic de singulis: qz aīal
ē uerū ⁊ cōsequēs falsum.

Juxta supponē istā sit p̄ria
hec regula cuiuslibet conditi-
onalis de t̄mō distributo sup-
ponit finis cōfuse distributiue
imobilis i ordine ad totā condi-
tionalē: ut si oē animal currit
ois hō currit. tā li hō q̄z li aīal
stat distributiue imobilis: qz nō l̄z
descēdet: ⁊ hoc i ordīe ad totāz
condicionalē.

2^a r^a. Quislibet exceptiue p̄p̄e
tā affirmatiue q̄z negatiue ill⁹ a q^o
sit exceptō stat cōfuse distributiue
imobilis: ut ois hō p̄ forte
currit. Nullū aīal p̄ hōinē ē rō-
nale: tā li hō q̄z li aīal stat distri-
butiue imobilis qz nō l̄z descēdet.

3^a r^a. Quislibet modalis i se
su p̄posito h̄ntis terminū distri-
butū supponit terminus ille cō-
fuse distributiue imobilis: ut ne-
cēio ois hō ē aīal: omne hōies
ē aīal ē scitū a me: qz nō licet
descēdet: neptñ si aīal possit de-
scēdi. hoc erit gratia matie qz
forte oppositū consequentis re-
aigabit antecedenti.

Ro maiori euidentia
p dictorum ponēde sūt
alique regule termino
rum uim confundēdi habētū:
quarū prima ē ista. Omne si-
gnum uniuersale affirmatiuū
terminum sequentem se imme-
diate confundit confuse distri-
butiue mobiliter ⁊ mediate se-
quentem si fuerit terminus ca-
pax sue confusionis confundit
confuse tātū: sicut deducto ipe-
dimēto alterius signi: ut oīs
hō ē al aut oīs hō al n ē. utro-
biq; suppoit li hō distributiue
⁊ li animal confuse tantū.

Et notāter dicitur si fuerit
capax confusionis primo ppter
terminos singulares qui non
possunt cōmuniter supponere.
Secundo propter tales propo-
sitiones. uidens omnes hōinē
ē animal. Asinus cui⁹libet ho-
minis currit. nec li animal nec
li currens cōfunditur: quia nō
graditur uirt⁹ signi usq; ad p-
dicatum ex quo ē ps subiecti.

Dicitur secundo deducto i
pedimento alterius signi quia
in ista ppositione non omnis
hō ē aīal n suppoit li hō distri-
butiue sz defmiāte p unā reglā
ptinēte ad hāc matiā uz qd
mobilitat imobilitatū imobili-
tat mobilitatū. i. qdlibz signū.

hōis uī distribuēdi aliquē tmi
nū si ipz repit nō distributū fa-
cit ipsū stat distributiue: ⁊ si ipz
repat distributū facit eū stat n
distributiue. i. definate ul' confuse
tātū. Exēplū pmi subiectū hu-
i⁹ hō currit stat nō distributiue
iō aduēiēte signo ul' stabit di-
tributiue dñdo oīs hō currit.
Et qā iā stat distributiue iō ad-
ueniēte a⁹ sig⁹ congrue stabit nō
distributiue uz n oīs hō currit.

Itē notādū q si duo sig⁹ af-
firmatiua cadūt sup eūdē tminū
faciūt illū stare defmiāte: ut tu
differs ab oī hōie. Et si unū
fuerit affirmatiuū ⁊ reliquū ne-
gatiuū itez faciūt ipsū stat de-
fmiāte: ut tu nō differs ab ho-
mie: n qlibet hō currit. Et si a-
bo sit negatiua ⁊ imediate cadāt
sup eūdē faciūt illū stare def-
inate: ut n nll⁹ hō currit. Si at
mediate cadāt ita q mediet teri-
nus distribut⁹ faciūt illū stare
confuse tātū: ut nll⁹ hō n currit.
p⁹ q li currens stat confuse tātū
qā i⁹ p⁹ equalz isti qlz hō cur-
rit ubi li currens stat confuse tātū.
Sicut dñdo n aliq; hō n ē aīal
Suppoit li al confuse tātū: ut p⁹
p suā equalētem. uz qlibz hō
ē aīal: ubi li animal stat confuse
tātū. Secūda rēgula est ista.
Omnia signa negatiua nō ipe-

data cōfundūt cōfufe distributiue
mobiler tā terminū seqntē me
diate q̄s imediate dūmō fuerit
capax sue cōfusiōis: uerbi g^o n̄
hō currit: null^o hō dispntat tā
subiectū q̄s p̄dicatū stat cōfufe
distributiue mobiler. Sed ī ista
asinus null^o hōis ē aīal li al
nō stat distributiue q̄a nō capie
cōfusiōē a sig^o prop^o limitatō
nē factā a subiecto cui^o ē pars
Tertia re^a ē ista. Oīs cōparati
u^o g^o d^o ī suplatiu^o ita: sicut:
q̄q̄ differt aliud: ī n̄ idē ī i^o
uerba careo ī idigeo cōfundunt
distributiue mobiler īminū seqn
tē imediate capacē istius cōfu
sionis: ī oī alio īpedimēto de
ducto: ut tu es fortior hōie: tu
es fortissi^o hōinū: tu es ita for
tis sicut aliquis bō: tū d̄s ab
hōie: tu es aliud ab hōie: uel n̄
idē hōini: ego careo uel indi
geo pecūia. In oībus istis stat
distributiue mobiler sin^o seqna
signa nōiata. Sed notādū est
q̄ cōparatiu^o gradus cōfundit
cōfufe distributiue mobiler īmi
nū a se īctū ex natā cōparatiōis.
Ablatiuū āt rectū ex natā ex
cessus cōfundit cōfufe tātū: ut ego
sū maior te lōgitudine uni^o bra
chii: supponit li lōgitudine cō
se tātū. Itē nullus hōz finoz
cōfundit distributiue nisi termi

nū a se rectū a pte post: unī dñ
do hōie est fortior equ^o n̄ ab
hōie d̄r asinus nō supponit li
equ^o nec li asinus distributiue
sed solū determinate. 4^a re
gula Dictio exclusiua cōfun
dit cōfufe tātū mobiler ī finum
cōem imediate sequētē se ī me
diate seqntē cōfufe distributiue
mobiler: ut tātū homo ē aīal
li homo suppoit cōfufe tātū
mobiler: ī li al distributiue sūt.

Quinta re^a. Dictio exce
ptiua cōfundit suū casuale si ē ī
nus cōis cōfufe tātū mobiler:
ut nullū aīal preter hominem
currit. Oē animal preter hōi
nē currit. li hominē stat cōfufe
tātū mobiler. 6^a re^a. Dictio ī
duplicatiua suū cānale cōfundit
cōfufe tātū mobiler ī p̄dicatū
cōfufe tātū imobiler: ut for. ī quā
tuz homo est animal. li homo
stat cōfufe tātū mobiler. ī li
al imobiler: q̄a sub p^o īgīt
disiuncti descēder ī n̄ sub p^o.

7^a re^a termini cōcernētes a
ctū mētis: ut scire credere dabi
tare ī hū^o mōi cōfundit cōfufe
tantum mobiler. Exemplū
Ego scio aliquā p̄positionē.
li propōnem stat cōfufe tātū
mobiler q̄a bñ seqt ego scio
aliquāz propōnem: ī ille sunt
oēs p̄positiones: g^o scio illā.

ut illā: uel sic de singulis. 8^a
 regula oīa adnerbia nūcialia:
 ut bis ter q̄t 7 hui⁹ mōi cōfūdūt
 cōfufe tātū mobili^r tminū sequi
 tē se: ut bis comedi panē ter po
 tasti uinū: supponit li panē 7 li
 uinū cōfufe tātū mobili^r. Nā si
 cur illa uice 7 illa uice cū itenu
 ptione t̄p̄is comedi panē: ita il
 lū nel illū panē. 9^a re^a 7 cū
 ni modales nōialiter 7 aduer
 bialiter lūpti in sensu pposito
 confundūt cōfufe tātū imobi
 liter oēs terminos cōes nō di
 stributos nel sequāt uel pcedāt
 ut necessario hō ē al⁹: 7 hoīez
 eē aīal ē necessariū. Decia
 regla. 7sta uerba icipit 7 desi
 nit confundūt terminū sequētes
 cōem nō distributū cōfufe tātū
 imobilē: 7 li imediate i eis iclu
 sū mobili^r: ut tu icipis uel desi
 nis scire aliquā ppōnē: li ppo
 sitionē stat cōfufe tātū imobi
 liter: qā nō licz descēdere: 7 li
 ppōnē i ista imediate aī hoc
 sciūsti aliquā propositionem
 stat cōfufe tātū mobili^r: sed
 hec clare intelligēt uiso tracta
 tu de probationibus terminoz.

Undecia regala. 7sta uerba
 pmitto debeo obligor cōfūdūt
 cōfufe tātū imobilē: ut pmitto tibi
 denariū li denariū stat imobilē:
 qā nō licz descēdēt. 12^a re^a ē i⁹

nota dīcōis 7 rōis oēs suos t̄i
 nos cōes nō distributos cōfūdūt
 cōfufe tantum imobilē: 7 hoc i
 ordie ad ypothetīcā: ut si hō ē
 al⁹ ē. hō corrit: ergo aīal currit
 Notādū p⁹ q⁹ licet null⁹ t̄inus
 distributius hēat nī supra t̄i
 nū pcedētē t̄i bñ hēt nī supra
 illū t̄minus cōfusiū⁹ cōfufe t̄a
 tū: nī t̄i quīz sz solū ille q⁹ idif
 ferenter aī se 7 post se determi
 nat cōpositionē uerbalē: unde
 illi t̄ini oīs null⁹ 7 huiusmodi
 nō cōfundunt aliquē t̄minū pce
 dentē: qā i q̄lz istaz aliqs hō
 omne aīal est: aliqs hō nulluz
 aīal ē. supponit li hō dēfīa
 te. Sīz nec ista uerba icipit 7
 desinit uel promitto: qā dīdo
 hō incipit esse aut denariū pro
 mitto: taz li hō q̄s li denarium
 stat determinate. Sed dicendo
 hominē esse aīal ē scitum a me
 aut hominē nō esse ē ipossibile
 ut hō ē al⁹ necēio: supponunt
 oēs illi t̄i cōes cōfufe tātū lz p
 cedāt. 7 hoc iō qā illi t̄i facien
 tes sensū compositū uel diuisū
 ita dēfīnat cōpositionē aī se
 sicut post se: 7 ita cōter dicatur
 de nota rōis 7 aditōis q⁹ cō
 fundunt ante se. 2° notādū
 q⁹ t̄minus hñs solum uim con
 fundendi cōfufe tātū nō ipedit
 distributionē t̄mini lz iterdū

impediatur ei⁹ descensu⁹ nerbig⁹ dñ
 do ois hō ē aīal: li hō stat distri
 butiue: 7 ita stat dñdo necōio
 ois hō ē aīal: sed ē dñia qā in
 pñā stat mobilē 7 i 2ª imobilē
 pñt aduētū tmini modal. Di
 co igit q⁹ oēs tmini hñtes solā
 uī cōfundēdi tminū imobilē i/
 pediūt descensū: 7 ita imobilitat
 Sed alii habētes solā uī cōfun
 dēdi cōfufe tātū mobilē n̄ impe
 diūt descensū: 7 ita nō imobili
 tant. unde sequitur. Scio oēs p
 pōnē: 7 iste sūt oēs propōnes:
 ergo scio istā 7 scio illā: 7 sic d
 singlis. 3° est notandū q⁹ si
 duo sig^a distributia cadūt sup
 aliquē terminū: quoz nō qōli
 bet p se sūptū caderet distribu
 tiē sup eūdē terminū nullū illo
 rū ipedit reliquū. uer. 8^a Ois
 hō cē aīal ē li aīal stat distri/
 butiē nō obstatē q⁹ pcedāt duo
 sig^a distributia: qā primū per
 se sūptū nō distribueret li aī
 sed faceret ipsū stare cōfufe tan
 tū. Silr omnis hō nō aīal ē: 7
 ita dicēdo a sorte diffāt ois hō
 supponit li hō distributiē n̄ ob
 stante q⁹ pcedāt duo signa: qā
 pñmū sūptū sine fo nō distribue
 ret li hō dñdo a sorte dñt hō
 qā li dñt nō distribuit nisi tmi
 nū rectū a parte post: ut dictū
 ē. Adō pñli dico i ista tu es

fortior qā hō q⁹ li hō stat di/
 stributiē nec primū signū ipe/
 dit: qā p se sūptū nō distribuit
 aliquē rectū: ut declaratū ē su
 pñā. Sed dicēdo null⁹ hō nō ē
 aīal tu dñs ab oī hoīe: uel tu es
 albior oī albo: ipeditur distri
 butio termini ultimi qā pcedūt
 duo sig^a quoz qōlibet sic alfo
 distribueret tminū illū qz 7c.

E suppoē Flatiuoruz
 d seqt pñactā ubi qdā
 diuisiones sūt pñmittēde

p^a ē ista. Flatiōz qdā sūt rela
 tiā sbē: ut q q qd: 7 qdā accñtis
 ut talis qñtis tātus qñt⁹ 7 silia.

2ª diuisio ē ista. Relatiōrū
 sbē qdā sūt idētitatis: ut q iste
 ille. hic 7 is: 7 qdā dñsitatis: ut
 alius alī reliq⁹ 7 h⁹ mōi. 3^a
 diuisio ē ista. Relatiuoz idēti
 tatis qdā sūt i: iproca: ut sui me
 us tuus: su⁹: qdā nō reciproca:
 ut ille ipe 7 dñō. 4^a h⁹ mōi ē
 ista relatiōz reciprocōrū qdā
 sūt possessiua: ut tu⁹ su⁹: 7 qdā
 nō possessiua ut se. Quinta di
 uisio ē ista. Relatiuoruz accñ
 tis quoddā ē idētitatis: ut ta/
 lis 7 tantus: 7 qdam diuersita
 tis ut aliusmodi.

Ihis diuisionib⁹ pñmissis sit
 hec pñā regula. Relatiuum di
 uersitatis substātie 7 relatiuuz
 possessionis n̄ supponūt pro i⁹

p q^o suū aū. ex^o pmi duoz dictionioz unū ē uerū 7 aliquū ē falsū. p^o q^o p alio suppoit li unū 7 p alio li reliquū. ex^o si aliq^o hō currit 7 su^o asinus iacet. suppoit aū p hōie 7 flm p asino. 2^a r^a ē ista. Relatiū idēitatis nō posseliuū sepe suppoit p eo p q^o suū aū in opatione tū ad alterū ex^o morū. Ex^o de relatio idēitatis nō reciprocō: ut aliq^o hō currit 7 ille disputat. suppoit li ille nō absolute p aliquo hōie: sed p aliquo hōie currēte iō nō significat fa ps absolute q^o aliquis hō disputat: s^o q^o aliq^o hō currēs disputat. Si^o hui^o coplatiē aliq^o hō ē latro 7 tu es ille nō significat fa ps p^ose q^o tu es aliq^o hō: q^o tunc illa copulatiua eēt uera: s^o q^o tu es aliq^o hō q^o ē latro. Ex^o q^o seq^o q^o hec ē falsa aliq^o hō ē al^o 7 asin^o ē illud: q^o 2^a ps significat asstine q^o asin^o ē al^o q^o ē aliq^o hō: 7 p idēz hec ē ffa aliq^o hō ē so^o 7 pla. ē i^o s^o h^o ē fa aliq^o hō ē so^o 7 pla. nō ē ille: q^o pla. aliq^o hō q^o ē so^o nō ē. ē i^o ē fa aliq^o hō nō ē so^o 7 pla. nō est ille: q^o plato cicero nō ē. 7 cicero ē aliq^o hō q^o non est so^o.

Item cōcedit q^o aliq^o hō nō ē so^o. 7 plato ē ille q^o plato ali

q^o hō q^o nō ē so^o. ē quōiā plato ē ipemet q^o nō ē so^o. Exēplū d^o relatio idēitatis reciprocō: ut omnis hō uidet se. supponit ly se p omni hōie nō absolute sic itelligendo ois hō uidz oēs hoiez: s^o fferēdo singla singul^o ut i^o hō uidz se 7 i^o hō uidz se 7 sic de singul^o.

Si^o dicat d^o i^o ois hō hōis si liū diligit illū. 3^a regula ē ista. Relatiū idēitatis accētis semp suppoit p simili ut eqli illi p quo suppoit suū aū: ut 8^a so^o. ē alb^o 7 talis ē pla. ut so^o. ē alb^o q^olis ē pla. suppoit zlati uū nō p so^o. s^o p sili so^o. Si^o i^o so^o. ē bicubit^o 7 tāt^o ē pla. suppoit relatiū p eqli so^o. 4^a r^a ē ista. Relatiū d^o sitatis accētis sep suppoit p dissili illi p quo suppoit suū aū: ut cign^o ē albus 7 ali^o mōi ē coru^o. Ex qbus duab^o regulis seq^o 5^a u^o q^o relatiua accētū tā idēitatis q^o d^o sitatis supponūt p a^o a suppo^o sui aūis. p^o regula ex exemplis.

X q^o patuit p q^o zlatia supponūt rstat oñ dere eorū dē mōs supponēdi. sit g^o hec p^o 2ª Relatiū d^o sitatis sbē nō sep suppoit eorū mō sic suū aū s^o s^o exigitā sui sigi l sit^o. Un alū suppo
.c.

nūc eod m^o ut un^o hō currit 7 a
li^o disputat. Ois ppositio uera
ē necessaria 7 ois alia ē ipossi
bil. In pria aū^o 7 relatiuū sup
ponūt determinate 7 in 2ª cōfuse
distributiue. Aliquādo aū^o sup
pōit magis cōfuse q̄ suū 7 p̄ ut
ois cōditional uera ē necessaria
7 alia ē impossibil. Suppōit aū^o
dēs distributiue 7 p̄z determinate
Aliqñ e uerso p̄z diuersitatē
substantie suppōit cōfusi^o q̄ suū
aū^o: ut aliq̄s hō ē niger 7 n^o l^o
ali^o ē alb^o aū^o suppōit determinate
7 p̄z distributiue. Sic: aliq̄s
hō legit 7 tantus ali^o disputat
p̄z cōfuse tantus 7 aū^o determinate
te. 2ª reg. ē i^o. Omē p̄z idēti
tatis sūb i eadē categorica sui
aū^ois sēp suppōit eod mō sicut
suū aū^o. pbat iductie ut ois hō
q̄ currit mouet. p̄z suppōit cōfu
se distributiue: 7 i ista ois hō ē a
nimal qd ē rōnale: suppōit cōfu
se tātū: 7 i ista hō q̄ disputat le
git suppōit determinate: 7 i ista sōz
q̄ currit n̄ sedet suppōit p̄z di
scrite. Idē ē iudiciū de iei p̄cis
tā possessiuis q̄ nō possessiuis:
ut ois hō uidz se. ly se stat cōfuse
distributiue. Et i ista aliq̄s hō
diligūt filiū suū. ly suū stat det
miate. 7 i ista pat sōz. uocauit il
lū lū lū stat discrite. Ex ista. 2^a
sequitur prima conclusio q̄ aliq̄ est

ppō uis affirmatiua hōis p̄cise
unū sig^o cui^o predicatum stat
cōfuse distributiue: ut q̄libet hō
ē ipemet. 2^a cōcl^o ē ista. Sig^o
u^ole affirmatiuū ita habet uim di
stribuēdi a parte p̄dicati sicut
a pte subiecti. 3^a cōcl^o aliq̄ duo
sūt t̄i cōes sequētes sig^o u^ole af
firati^o nō ipeditū p ali^o sig^o
q̄ rū remotiorē distribuit: 7 n̄
pp̄iorē p̄z: ut ois hō ē uidēs
se ubi li se stat cōfuse distributi
ue: 7 li uidēs cōfuse tātū. Et si
cōtra istas cōclusiōes adducāt
r^o p̄cedētis cap̄i dicat q̄ ille
r^o intelligatur extra matiā re
latiōz. Cōtra istā r̄glā argui
tur: quoniā dato q̄ li se distri
buar i dicta ppōe seq̄ istā cō
sequentiam fore bonā. Omnis
homo uidet se: ergo omnis
homo uidet omnē hominē. d̄f
q̄ stat distributiue nō absolu
te sed referēdo singlā singlis
uz. iste hō uidet se 7 i^o hō ui
det se: 7 sic de singulis. Ex q̄
ifero istā cōsequētiā non uale
r̄ tātū sōz. uidet se: g^o oē uidēs
se ē sōz. q̄ li se i pria suppōit
discrete 7 in fa distributiue. sz
bū seq̄ ergo omne uidēs sōz.
ē sōz. 3^a r̄glā ē ista. Omne
r̄z idētitatis substantie ypothe
tice flatū ad suū aū^o supponēs
cōfuse tātū n̄ supponit eodē mō

añs determinate et relm i una di
stribuitie et i alia cofuse tantu.
ide e iudiciu d i latio diuersita
tis accntis. suppoit. n. iterdum
cofusi q suu ams: ut aliqs ho
e niger et no hui? moi e coru?

6^a et ulia r^a oē relm mundi
suppoit eode mo sicut suu ams
itelligedo d mo suppoedi uli
ita q si ams suppoit matialit
et relm filr. Si psoat et relm
similit: eg^a ho e sps et istud e
nome. taz relm q ams suppoit
matialit. sed dicedo ho e aial
et ille est risibilis: tam relm q
ams suppoit psonalit. R^e et
go supiores d mo supponedi
relatiuoz obet itelligi quo ad
mos supponedi spales pntetes
ad suppone discretā otinara
fusa tatū: aut distributā: et hec
p ma illoz deā sufficiat qz et

i Az d suppoē q sit i spcu.
diuerforum temporum
penes ampliationē et ap
pellationez expedit practare:
unde ampliatio est acceptio et i
ipratr supri ultra cōsignificatio
nē ubi pncipalis et pncipij ei?
de p cui? diffinitōis declaratio
ne pma r^a sit hec. Ois tminus
supponēs respectu ubi d pteri
to et pncipij sui a pte añ ampli
at ad supponedū p eo qd e ul
fuit: eg^a albu fuit nigrū: non

supponit li albu p eo q fuit al
bu precise: aut solū p eo qd e
albu: sed diuictum p eo qd est
uel fuit albu. Ex quo seqt ue
rita istaz pponū. pria uirgo
fuit pgnās. p3 qz q e uirgo aut
fuit uirgo fuit pregnās. 2^a p
pō puer fuit senex qz i^e q e uel
fuit puer fuit senex: nō qdē qñ
fuit puer: sed postqz fuit puer.

3ª ppo albu fuit qñ nullam
hui t albedinē. p3 qz id qd est
uel fuit albu fuit qñ nullam ha
buit albedinē: dato q nūc ali
qd sit albu qd cōtinue ate hoc
fuit nigrū. Consimiliter est di
cendum si fuerit participiū pdi
catū respectu uerbi ē: ut aliquis
ho est mortuus. p3 quia li ho
suppoit pro hōie q est uel fuit.
et significat ista propō q aliq
ho qui ē uel fuit est mortuus.

Et cōcedit: ut prius q nigrō
ē corrupta: qz ista q ē uel fuit
uirgo ē corrupta. Secūda igla
est ista. Ois tminus supponēs
a pte añ respectu uerbi de futu
ro uel sui participiū suppoit p
eo qd ē uel erit: eg^a homo ge
nerabit: supponit subiectū pro
hōie qui ē uel q erit: ideo signi
ficat ista ppositio q qui ē uel
qui erit ho generabit. Ex i^e
regula seqt ueritas istaz ppo
sitionū. pria senex erit puer. p3

q^r qui est l' qui erit senex erit
puer .2ª corrupta erit vgo q^r ē
ul' q^r erit corrupta erit vgo. 3^a
ppō dcapitat^r cātabit q^r q^r ē l'
q^r erit dcapitat^r cātabit. 3^d ē
iudiciū de suppoē fpectu sui
pticipii ut hō ē gñād^r. Signifi
cat .n. 1ª ppō q^r q^r ē l' q^r erit hō
ē gñād^r. 3^a 1^a ē ista. Ois ter
minus supponēs a pte añ uel a
pte post respectu hui^r uerbi cō
tigit l' sui pticipii suppoit p eo
q^d ē uel cōtigit eē: ut albū cō
tigit eē nigrū dnotat q^r id q^d
ē l' cōtigit eē albū tigit eē ni
g^r: 7 ita dicat d ista sedntē cō
tigit eē curzē. 4^a 1^a ē ista.
Omnis terminus supponēs a p
te añ uel a pte post fpectu hui^r
uerbi pōt uel sui pticipii aut f
mini vbalis desinētis in bilis l'
in bile suppoit p eo q^d ē uel
potest eē: ut albū pōt esse nig^r
denotatur q^r illud q^d est uel
potest esse albū pōt esse nig^r.

Ex ista 1ª regula sequuntur ppōi
tiōes. p^{ma}: Creans pōt esse de
us: dato q^r de^r nō c^ret q^r q^d ē
creās pōt eē de^r. 2^a ppō. Calis
simū pōt eē cal^r: q^r q^d ē ca
lidissimū l' pōt eē calidissimū pōt es
se cal^r. 3^a ppō. i^rsimū pōt eē i
feri^r: q^r q^d ē i^rsimū l' pōt eē i^r
mū pōt eē i^rferius. idē ē iudiciū
d pticipiis 7 terminis vbalis: iō
ccedit q^r genitū est generabile 7

corruptū ē corruptibile. p^{ria}
significat q^r illud q^d ē uel pōt
eē genitū ē generabile. fa signi
ficat q^r illud q^d ē l' pōt eē cor
ruptū est corruptibile. Qui
ta reg. ē ista. Ois t^rs supponēs
a parte añ uel a pte post respe
ctu hō^r uerbo^r i^rcipit uel desit
aut suo^r pticipio^r suppoit p
eo q^d ē aut i^rcipit l' desinit eē:
ut albū i^rcipit uel desinit esse:
dnotat q^r illud q^d ē aut i^rcipit
uel desinit eē albū: i^rcipit uel d
sinit eē: 7 ita d pticipio dicat.

Sexta reg. ē ista. Ois t^rs sup
ponēs a parte ante uel a parte
post fpectu vbi l' pticipii hūis
naturā trāseūdi idifferēt possi
bile 7 imagiabile suppoit idif
ferēter p eo q^d ē uel pōt eē l'
imagiabile sicut sūt ista uerba
Cognosco itelligo 7 h^r mōi.

Tū g^o d^r rosam itelligo aut
cognosco: denotat q^r rosā q^r ē
uel q^r pōt eē uel ē imagiabilis
ego itelligo l' cognosco: nō ita
itelligit illud l' cognoscit q^d
nō pōt eē: sicut illud q^r pōt eē:
Intelligo q^r chimera l' mō
tē aureū quorū nullū pōt esse.
Et itelligit hec regula d fino
recto a pte post a uerbo actio
l' de recto a pte añ a uerbo pas
sio siue p^roatur uel postp^rat.

Ex p^roatis r^rg^ris seq^r p^o q^r
.c. 3. 1

a. Etio adiacere ad 2° adiacens
 cu predicator principio ampliatio
 n̄ ualet arg^o: un̄ n̄ seqt adā ē
 mortu^o g^o adā ē: atī xp̄s ē futu
 rus: g^o atī xp̄s ē. 2° seqt q^o i^o
 nō est bōa cōuersio atī xp̄s ē fu
 turus: g^o aliq^o futuz ē atī xp̄s
 q^o i ante suppoit li atī xp̄s am
 pliatie 7 i ante n̄: iō deberet sic
 merti aliq^o futuz ē uel erit atī
 xp̄s. 3° seqt q^o i^o sillogismus
 nō ualet. Oē futuz ē: atī xp̄s ē
 futurus: g^o atī xp̄s ē: q^o in cō
 clusione nō suppoit li atī xp̄s ā
 pliatue: ut in miori: ppteā mi
 nor debebat cē talis atī xp̄s ē
 aliq^o futuz ubi li futuz tenet
 nominaliter sicut in maiori 7
 nō picipialiter quat̄ tē.

Appellatio ē acceptio tī
 i ppōe hūis respectū
 ad naturā uerbi uel p
 icipii eiusdē: ut aliq^o hō ē. li
 hō supponit pro hōie 7 nō p
 quolibet hōie idifferēter: s3 so
 lum pro hōie q^o est: ut g^o clari
 us itelligat̄ hec diffinitio notā
 dū q^o appellatio sic diuidit: q^o
 mīa aliq^o uocat app^o: p̄is aliq^o
 āpliatōis 7 tūa soe. Appella
 tio t̄p̄is ē acceptio tī i ppōe p
 aliquo uel p aliqb^{us} fm solā
 cōsignificatiōē uerbi uel p̄icā
 pii eiusdē: ut albū fuit nigrū: i
 licet li albū suppoat pro eo q^o

est uel fuit albū: tñ li nigrū nō
 suppoit nisi pro eo q^o fuit ni
 grū: 7 uerbū eiusdē cōsignificat
 solūmō p̄teritū: iō li nigrū ap
 pellat solū tēpus p̄teritū.

Prima regula. omnis termin^o
 supponēs respectu uerbi de p
 senti nō āpliatui nec distracti
 per participiū ampliatiū ap
 pellat tempus p̄esēs: ut hō est
 aīal uel soz. currit: quilibet illo
 rū tā a parte subiecti q̄s p̄dicati
 suppoit solūmō p eo quod ē.

Secūda regula ē ista. Ois
 termin^o seqns uerbū āpliatuū
 p̄titi t̄p̄is solūmodo uel futuri
 appellat tēpus p̄teritū aut fu
 turū ut hoc fuit albū 7 hoc erit
 nigrū. suppoit li albū in p̄ma
 ppōe p̄cise p eo q^o fuit albū 7
 i p̄a p̄cise p eo q^o erit nigrū.

Appellatio āpliatōis ē acce
 ptio termini ampliatiē sūpti li
 mitatē per terminū āpliatuū
 p̄cedētē: ut hoc potest esse al
 bū. supponit li albū ampliatiē
 a parte post sicut a parte aī: s3
 a parte ante nō appellat a pte
 nero post appellat supple āplia
 tiōē. P^o r^o ē ista. Ois t̄s se
 qns aliq^o istorū vboz īcipit ul
 t̄sit 7 aliq^o suoz p̄icipioz ap
 pellat āpliatōez: 7 ḡa soz. īci
 pit eē albū. suppoit li albū p eo
 q^o ē 7 īcipit esse albū: sed po/

sitū a pte ante n̄ appellat: a pte
 uero post appellat pp̄ limita
 tiōē t̄i āpliatini p̄cedētis. 2^a
 regl'a. Qis t̄s sequēs a liquod
 istoꝝ uerboꝝ pōt t̄ngit aut a
 liq̄o suoꝝ participioꝝ appel
 lat āpliationē ipōꝝ: ut h̄o pōt
 uel cōtigit eē albū: āpliat li al
 bū ita a pte post sicut a pte āte
 7 a pte post appellat āpliatōē
 istoꝝ uerboꝝ propter limitati
 onē ipsoꝝ quā nō appellat a p
 te an̄ ex quo nō limitat. Ap
 pellatio forme ē acceptio t̄i i p
 pōe limitati p̄terminū p̄ceden
 tem cōcernentem actum mētis
 ut itelligo hominē. appellat su
 am formā q̄r significat suū signi
 ficatū sub rōe eiusdē propt̄ li
 mitationē factā a termino r̄er
 nente actū mētis: iō p̄ illā dno
 tat q̄ ego itelligo aliqd sub ra
 tione q̄ hō. Ex p̄dicta diffi
 nitōe sequitur ueritas triū cōclu
 sionū. p̄o: x̄lo ē ista. pat̄r meū
 cognosco 7 t̄n nō cognosco pa
 trē meū: pbat̄: 7 pono q̄ soꝝ
 sit pat̄r me⁹ quē bene cognoscā
 nesciā t̄n an sit pater me⁹ 7 n̄.
 imo pono q̄ nō cōsiderē de pa
 tre meo utrū talē babeā uel n̄:
 Istō pōito pat̄r meū cognosco
 n̄ t̄n coḡsco pat̄r meū: q̄ n̄ co
 ḡsco aliqd sub rōe q̄ p̄ me⁹.
 2^a 3^a soꝝ. uolo uideꝝ 7 t̄n no
 lo uideꝝ soꝝ. pbat̄ pono q̄ soꝝ.

sit inimic⁹ me⁹ ita q̄ nollē uideꝝ
 ip̄s 7 pla. sit aic⁹ me⁹ si x̄is soꝝ.
 ex̄iti corā me quē credā eē pl.
 Istō posito soꝝ. uolo uideꝝ q̄
 hūc q̄ ē soꝝ uolo uideꝝ ex eo q̄
 puto ip̄s eē pla. 7 t̄n nolo uide
 r̄ soꝝ. q̄r nolo uideꝝ aliqd sub
 rōe q̄ ē soꝝ. 3^a 3^a p̄pōnē ypo
 th eticā scis: 7 t̄n nescis aliq̄s p
 pōez ypotheticā pbat̄ 7 pōo q̄
 credas firir̄ n̄plā eē ypotheticā
 sit t̄n aliq̄ ypotheticā q̄s credas
 esse catheticā scien⁹ significā
 tū e⁹. Istō posito aliquā p̄pō
 nē ypotheticā scis q̄ illō q̄ ē p
 pō ypothetica scis 7 t̄n n̄ scis a
 liq̄s p̄pōnē ypotheticā q̄ n̄ scis
 aliqd sub rōe q̄ ē p̄pō ypoth^e
 tica. Et n̄t̄ r̄cedit q̄ p̄pōnē
 affirmatiuā credo: 7 t̄n n̄ credo p
 pōnē affirmatiuā. Et ita d̄ istus
 q̄z q̄lz ex p̄pōib⁹ pōt r̄ificari.
 c. Consequētia ē illa⁹ cōn̄tis
 ex ante: ut hō currit:
 g^o al̄ currit: an̄s uoco p̄pōnē p̄
 cedētē notā rōis: ut hō currit:
 cōis r̄o illā q̄ sequē: ut al̄ currit:
 7 notā rōis nōiō li: g^o 7 li igit̄
 p̄ hui⁹ diffinitōis declaratiōe
 sit hec p̄ia dīo. Cōsequētiaꝝ a⁹
 bona alia mala. Cōsequētia
 bona ē i^a c^o oppo⁹ cōn̄tis repu
 gnat an̄ti: ut tu es hō: g^o tu es
 al̄. nā hec duo repugnāt: tu es
 hō 7 tu non es. al̄: iō ista cōn̄a
 .c.4.

fuit bona. Cōsequētia mala ē
illa cuius dīdictoriū cōtis stat
cū ante: ut tu es hō: g^o tu sedes
nā hec bñ stat siml tu es hō ⁊
tu n̄ sedes. iō illa cōtia n̄ nāuit.

2° dīo ē ista. cōtiaꝝ bonaz
alia forālis: alia matīalis. Cō
sequētia bōa ⁊ forālis ē illa c^o
dīdictoriū cōtis forālꝝ īpugnat
aūti: ut tu curris: ergo tu mo
ueris. Cōtra illa forālꝝ īpug^a
re q̄ nō sūt imagiabilia: stat sīl
absq; dēdōe: ut tu curris ⁊ tu n̄
moueris. cōtia bona ⁊ matīalis
ē illa c^o dīdictoriū cōtis matīa
lꝝ repugnat aūti: ut d̄s n̄ ē: g^o
nll^o hō ē. illa dñt matīalꝝ ī
pugnat q̄ nō pnt stare sīl: sē cū
imagiabilia stat sīl absq; dī
ctōe: ut d̄s n̄ ē: ⁊ aliq; hō ē. lꝝ
n. ista n̄ possit sīl stat pp ipos
sibilitatē illi^o d̄s n̄ ē cū sē ima
giabilia stat sīl absq; aliq; dī
ctōe: q̄ q̄ deus non sūt ⁊ aliq;
hō sit nō uidet īplicatio dīctō
nis. Iuxta istā diffinitōem po
nūt due r^e p̄ia ex ipossibili se
q̄tur q̄olibet. Secūda neciū se
q̄t ad q̄olibz. Et ītelligātur i^o
due r^e q̄ illa cōtia ē bona ⁊ ma
tīalis i q̄ aūis ē ipossibile p̄ cōis
neciū subdūctis aliis mōis q̄b^o
cōia foret bona ⁊ forālis. 3°
dīo ē ista. cōtiaꝝ bōaz q̄dā ē
bona de forā: ⁊ q̄dā ē bōa de
matīa. Cōsequētia bona d̄ forā

ē illa cui q̄lꝝ cōsīlis i forma ē
bōa ut albedo uidet: g^o color
uidet. Ille cōis sē sīlis fore q̄
hnt cōsīlē mō^o arguendī cōis
forālis de q̄b^o mōis dīcet p^o
⁊ cū hoc aūtia ⁊ cōia sūt sīlia i
forma: Notādū q̄ ille cathe
gorice sūt sīles forme q̄ sic se
hnt q̄ si una ē affirātiā de fo
adiacēte p̄ de tertio ⁊ alia sīlꝝ.
Et si una ē p̄icularis īdefinita
p̄ sigl̄aris ⁊ alia sīlꝝ. Itē si cōia
ē exclusiua exēptiā reduplica
tiā uel modalis i sēsu cōposito
uel diuīso ⁊ alia sīlꝝ. Itē si una
ē de termīo sīplici uel cōposito
copulato diuīcto p̄ cōdēctōato
⁊ alia sīlꝝ: ⁊ iō iste nō sūt sīles
īn forā hō p̄ asinus currit ⁊ hō
currit: q̄r una ē d̄ t̄mo sīplici:
⁊ alia de cōposito: sīlꝝ iste n̄ sē
sīlis ī forma q̄lꝝ hō currit ⁊
aliq; asinus mouet: q̄r una est
ul̄is: ⁊ alia p̄icularis: lꝝ i^o sē
sīlis ī forā hō ē asinus ⁊ hō ē
al nō obstāte q̄ una sit neciā ⁊
alia ipossibilis: q̄r hnt oēs adu
tōēs assignatas: ex quo seq̄t
q̄ iste d̄ sūt sīles ī forā hō cur
rit: g^o al currit: albedo uidet:
g^o color uidet: q̄r hnt cōsīlē mō
dū arguendī d̄ forālis: utrobiz
enī arguit ab īferiori ad suū su
pius affirātiue. Cōsequētia bo
na de matīa ē illa q̄ ē bona ⁊

nō q̄l3 sibi cōsistis i forma est
bona : ut tu nō es hō: g° tu nō
es al. ista vñā ē bōa q̄ dīdicto
riū vñā is repugnat aññ. Ex
p̄dictis seq̄t q̄ aliq̄ ē vñā bōa 7
forāl q̄ n̄ ē bōa d̄ foza sicut p̄
dcā 7 q̄l3 istaz tātū p̄ ē g° n̄
tātū p̄ ē. Tu scis te eē lapidē:
g° tu n̄ scis te eē lapidē 7 sic d̄ a
liis. Tu credis p̄cise q̄ aliq̄ hō
d̄cipit: g° aliq̄ hō d̄cipitur.

Orālis vñā q̄dā s̄ re:

f ules pōēde ipi? īfīnū
ātes noticiā q̄z p̄ ē i?

Si alic? vñā ex dīdictorio vñā is
seq̄t dīdictoriū aññis i? vñā est
bōa : ut ista hō currit: g° al cur
rit: q̄ bñ seq̄t nullū aīal currit
g° nullas hō currit uel nihil
q̄ ē hō currit. Ex ista r̄gla
seq̄tur alia uz. si alicuius vñā
dīdictoriū cōsequētis nō ē illa
tūū cōtradictōriū aññis illa vñā
nō ual3: ūde nō seq̄tur tu loq̄
ris: g° tu disputas: q̄ nō seq̄t
tu nō disputas: ergo tu nō loq̄
ris. 2^a r̄gula ē ista. Si alic?
vñā aññ ē uezz 7 vñā s̄l̄r: q̄ ex
falsis uezz ex ueris nil nisi uezz
ut dicit d̄z p̄. p̄oz. Ex ista se
quūt r̄ p̄na. Si alic? vñā bone
vñā ē s̄l̄m 7 ātecedēs s̄l̄r. 2^a
si alic? cōsequētie aññ ē uezz 7
vñā s̄l̄m ista cōsequētia n̄ ual3.
Ideo nō seq̄t chimera q̄ currit
nō mouetur: g° chimera currit

q̄ aññ ē uezz 7 vñā s̄l̄z. 3^a r̄?
ē ista. Si alic? vñā bōe ātecedēs
ē neciūm 7 cōsequēs s̄l̄r ē ne
cessariū ex q̄ seq̄tur q̄ si aññ ē
necessariū 7 cōsequēs cōtingēs
ista cōsequētia nō ualet: ut oīs
homo ē aīal: ergo tu es aīal.

Quarta r̄gla ē ista. Si ali
cuius cōsequētie bone aññ est
possi? cōsequēs s̄l̄r ē possi? ex
q̄ seq̄t q̄ si aññ ē possi? 7 vñā i
pos? q̄ ista vñā n̄ ualet. nñ n̄ se
q̄t oē curēs ē hō: g° hō curēs
ē hō demōstrādo aīnū: q̄ aññ
ē possi? 7 vñā īpossi?. 5^a r̄gla
ē ista. Si aliq̄ ē vñā bōa 7 ali
qd seq̄t ad cōsequēs illō idē se
q̄t ad aññ: unde bene seq̄t hō
currit: g° al currit ad qd seq̄t
ergo corpus currit: iō bñ seq̄t
ad aññ hō currit: g° corp? cur
rit. Ex ista regula sequūt due
regule. p̄na. Quicqd ātecedit
ad aññ ātecedit ad vñā: ūde q̄
hō vñā ē bōa hō currit: g° al
currit: 7 hec tu curris antecedit
ad istā hō currit. iō ātecedit ad
istā aīal currit. 2ª regula. a
prio aīal ad ūlti? cōsequēs q̄n
dēs vñāe intermedie sūt bōe 7
forāles 7 nō uariate: tunc vñā
ē bona 7 formalis: uerbi grā
hō ē: g° aīal ē. aīal est g° cor
pus ē: corpus est: ergo s̄bā ē: i?
sic a p̄ ad ūlti? sequit forāl
ter homo: ergo substantia est

vñe intēdie nō sūt naziate qñ
 do vñs p^o vñe. est antecedens
 postioris vñe sicut i ex^o. Nul
 lū ip̄s ē ergo dies nō ē dies n̄ ē
 7 al: q̄ hora ē ergo nox ē. nox
 ē ergo aliq̄d ip̄s ē: 7 n̄ nō seq̄t
 a pmo ad ultim: nullū ip̄s ē: er
 go aliq̄d ip̄s ē: ppter variatio
 nē scāz qz p^o vñe fuit vñs dies
 nō ē 7 nō fuit añs 2° sed illa co
 pul^a dies nō est 7 aliq̄ hora ē.
Quā 2^a ē ista. Si aliq̄ ē vñs bo
 na 7 aliq̄d stat cū añdēte illud
 idē stat cū vñte: vbigra seq̄tur
 ois hō currit ergo hō currit 7 cū
 ante stat qz oē aīal currat 7 qz
 nullus asinus moneat: 7 sic de
 aliis: ideo q̄libet istaz stat cū 7
 seq̄nte. Ex ista 2ª seq̄t alia
 p^o quicquid d̄ ipugnat vñti ipu
 gnat anti. p^o ista 2ª discurre
 do p oia. 7^a r̄gula. Si aliqua
 ē vñtia bona scita a te ēē bona
 7 añs ē cōcedēdū a te vñs e^o dē ē
 cōcedēdū a te. Ex q̄ seq̄nt̄ due
 alie: prima si vñs est a te negā
 dum 7 añs similr. 2^a si añs ē
 cōcedēdū a te 7 vñs negādum
 ista cōsequētia nō uale^t vbigra
 ois hō ē ergo anti^x est. 8^a
 2^a si aliq̄ ē cōsequētia bona scita
 a te esse bona: 7 antecedēs ē sci
 tum a te vñs eiusdē est scitum a
 te ut tu es homo ergo tu es al^l
 Et notanter dicit scita a te esse
 bona qz ista cōsequētia est bo

na brunellus ē asinus ergo bru
 nellus est rudibilis: 7 añs ē sci
 tū ab aliquo a quo tamē nō est
 scitū cōsequēs: qz forte nescit cō
 seq̄ntiā illā esse bonam qz 7 ē.
 n Tunc sequitur p̄ricula
 res r^o vñtie formal pe
 nes supius 7 inferi^o matia cōcer
 nētes quaz pma ē ista. ab inferi
 ori ad suū supius affirātie 7 sic
 distributiōe 7 sine signo cōfusi
 onis ipediēte ē bona vñtia: ut
 hō currit ergo aīal currit. 2^a
 regula ē ista. ab inferiori ad suū
 supius distributiōe vel cōfusiōe tā
 tuz imobilr nō ualet vñtia qz
 nō seq̄t ois hō currit q^o oē al^l
 currit nec seq̄t nullus hō currit
 ergo nullū aīal currit. Et no
 tantes d̄r uel cōfusiō tantū imobi
 lr qz nō seq̄t si hō ē asinus hō
 ē rudibilr ergo si hō ē aīal hō ē
 rudibilr. Sed arguēdo cōfusiōe
 tātū mobilr ē bonū argumētū
 vbigra ois hō ē aīal q^o ois hō
 ē substantia. 3^a regula ē i^a ab i
 feriori ad suū supius negatiōe
 postpōita 7 cū debito medio ē
 bo^o arg^o vbigra tu non curris
 7 tu es hō ergo hō nō currit.
 Et notāter d̄r cū debito medio
 qz sine isto nō ualet argumētū
 unde nō seq̄tur tu nō es aīal er
 go hō nō ē aīal quia antecedēs
 ē possibile 7 consequēs ipos^o.

4^a r^a ē ista. a supiori ad su
uz iferi⁹ affirātie 7 sine distri
butiōe nō ualet arg⁹: qz nō se
q^r al⁹ currit: g^o hō currit. 5^a
r^a g^ola ē ista. a supiori ad suū i
feri⁹ affirātie distributie nō ua
let arg⁹ nisi cū debito medio
qr nō seq^r oē al⁹ currit: g^o oīs
hō currit. Tu dīs ab asino: g^o
tu dīs a brunello sed cū debito
medio ē bonū arg⁹: ut dīs ab
asino brunellus ē asin⁹: g^o tu
dīs a brunello. 6^a r^a g^ola est
ista. a supiori ad suū iferius ne
gatione pposita ē bo⁹ ar⁹ un
bū seq^r nullū aīal currit: g^o nē
lus hō currit. Et itelligit ista
r^a g^ola d^o negatiōe distribuēte su
pi⁹ qz si nō distribuēret nō ua
leret ar⁹: un nō seq^r nē nēlū al⁹
currit: g^o nē nēl⁹ hō currit: nec
seq^r nē oē aīal currit: g^o nō oīs
hō currit. p³. n. q^o cuiuslibet i/
starū dīcōriū consequētis stat
cū antecedente quare 7c.

Egulas aliquas tan
r^a gentes quantitatem p
positionum fiatiz pro
pono: quarū prima est ista. Ab
universali ad suam pticularem
uel īdefinitaz que uocatur sibi
subalterna est bonū argumētū
uerbi g^ola omē al⁹ currit: ergo
aliquod aīal currit: nullum al⁹
currit: ergo animal nō currit:

2^a r^a g^ola ē ista. a pticulari p in
definita ad suā īuersalē nō ualet
argumētū nisi forte g^ola matie
un nō sequit^r aliq⁹ hō currit: ex
g^o q^olibz hō currit: nec seq^r al⁹
nō currit ergo nullū aīal currit
sed aliquādo tenet g^ola matie
aut q^o aīal ē neciū p³ aīcedēs ī
possib⁹: aut qz contradictōriū cōt⁹
repugnat aīti: un bene seq^r a
liq⁹ hō ē ergo oīs hō ē: aliq⁹
hō nō ē ergo null⁹ hō ē. 3^a
r^a g^ola ē ista. ab uli⁹ affirmatia ad
oēs suas sigkates tā colke qz di
uisie sūptas cū debito medio ē
bo⁹ ar⁹ 7 eo⁹ collectie. uerbi
g^ola. collectie oē al⁹ currit 7 hec
sūt oīa aīalia: g^o hoc al⁹ currit 7
h^o al⁹ currit. 7 sic de singlis.
Ex^o diuisie: ut oē al⁹ currit 7
h^o ē al⁹: g^o hoc al⁹ currit. Sitr
sequitur ecōuerso: hoc animal
currit 7 hoc animal currit: 7 sic
de singlis. 7 hec sūt oīa aīma
lia: ergo omne animal currit.
Et notāt dī cū debito medio
qz sine illo nō ualet argumētū
nisi g^ola matie: unde nō seq^r
oīs homo ē aīal: g^o iste homo
ē aīal: 7 iste homo ē animal
7 sic de siglis: qz aīal ē necessa
riū 7 cōsequens cōiūgens: qz
ē una coplatiua cui⁹ q^olibz ps
ē contingens 7 nulla alteri re
pugnat: tamē sequit^r aliquādo

gratia materie: ut ois hō ē āsi
 n^o. g^o. i^o. hō ē āsin^o 7 ois sol
 lucet: g^o. iste sol lucet: q^r in p^a
 āns ē ipo^o 7 i hā āns ē nēciū.
4^a regla ē ista. ab uli nega
 tia ad qualz suā singlarē ē bo
 na cōna siue arguat cōz debito
 medio siue nō: s^z eo^o nō tenet
 nisi cū debito medio: v. g^a n^o
 l^o hō currit: g^o. i^o. hō nō currit
 7 i^o. hō nō currit 7 sic d^o siglis: s^z
 eo^o. nō seq^r nec i^o. hō currit 7 sic
 d^o siglis: g^o. n^o l^o hō currit q^r
 post mille ānos erit āns uerū
 7 cōns falsū s^z bene seq^ret dicē
 do 7 isti sūt oēs hōies mascul
 li. **5ª regla ē ista.** a pticula
 ri ad tñā indefinitā 7 eo^o. tā af
 firmatiue q^z neg^o. ē bona cōna
 uerbi g^a āl nō currit: g^o. ali
 qd āial nō currit 7 eo^o. Si l^r a
 l i^o āsinus mouet: g^o. āsinus
 mouet 7 eo^o. **Sexta regla est**
ista. a pticulari ul^o indefinita ad
 oēs suas singulares disiunctiue
 sūptas cū debito medio ē bo^o
 arg^o: ut hō currit 7 isti sūt oēs
 hōies. g^o. iste hō currit uel ista
 hō currit 7 sic de singulis. Et
 notāf d^o cū debito medio: q^r
 sine illo nō ualet arg^o. ut hō ē
 āl g^o. i^o. hō ē āl. 7 ista hō ē āl
 7 sic de siglis q^r āns ē nēciū
 7 cōns cōtingēs. q^r ē una disū
 ctia cuius q^z ps ē cōtingēs nec

una alteri repugnat nec suū d^o
 dictoriū ē ipossibile quare 7c.
7 propositiōib^o nō
d^o q^zis sicut sūt exclusiue
7 exceptiue sit hec pri
ma regula. Ab exclusiua ad su
 am uniuersalem d^o terminis
 transpositis est bona consequē
 tia 7 econuerso: ut tantum hō
 currit: ergo omne currens est
 homo. Similiter econuerso oē
 āl mouet: g^o. tāū qd mouetur
 ē āl. **2^a regla est ista.** ab ex
 ceptiua negatiua ad exclusiua si
 bi cōrindētē ē bōa cōna: ut nihil
 p^r sor. currit: g^o. tāū sor. cur
 rit 7 eo^o. ut tāū hō ē risibil^o: g^o.
 nihil p^r hōies ē risibil^o. **3^a r**
gula ē ista. ab inferiori ad suū
 sup^o a pte subiecti dictōe ex
 clusiu addita idē est bōa cōna.
 uide bñ seq^r tāū hō currit: g^o.
 tāū āl currit q^r arguit^r ab inferi
 ori ad suū sup^o cōse tāū mo
 bil^o. **4^a r^o ē ista.** Ab inferiori
 ad suū sup^o a pte p^rdicati di
 ctōe exclusiua addita sibi non
 ualet ar^o: un^o nō seq^r tāū hō est
 hō. g^o. tāū hō ē āl: q^r arguit^r
 distribu^o: s^z eo^o. bñ seq^r cū de
 bito medio: ut tāū hō ē risibi
 lis: sortes est homo: ergo tan
 tum homo est sor. **Quinta r^o**
sequēs corelarie ex p^rdictis est
i^o. q^a a tñno stāte d^o. tāū 7 āl

miatē ad eundē stātē cōfufe di
stributiōe n̄ ual3 arg^o: ut hō ē
al^o: g^o: tātū hō ē al^o: tu diffis ab
oī hōie: ergo tu dīs ab hōie.

¶ 6^a: r^a ē ista. A tūo stātē cōfufe
distributiōe ad eundē stātē de
finate ē bo^o arg^o: ut tātū hō
ē al^o: g^o: hō ē al^o: tu es aliud ab
ali^o g^o: tu es aliud ab omni ali^o.

¶ 7^a: r^a ē a tūo stātē cōfufe
tātū ad eundē stātē dīfinate īspe
ctu e^o dē sichatbegorematīs ul
distributiōis n̄ ual3 arg^o ut tā
tū hō ē al^o: g^o: hō ē oē al^o: oīs
hō ē al^o: g^o: al^o ē oīs hō qz īc.

Quēdē sūt r^e p^otinē/

p^o tū atq3 īptinētū tūo
rū qz p^oia ē ista ab af
firātiā uni^o dīspati ad negati
uā altī^o est bo^o arg^o: ut tu es
hō: ergo tu n̄ es asin^o: tu curūf
g^o: tu n̄ sedes: tu es alb^o: g^o: tu
nō es niger. Sed ecōuerso n̄
seq^r q^r ex negatiā n̄ seq^r affir
matia **¶ 2^a:** r^a ē ista. qñcūq3 sūt
aliq^o dñe propōes qz subiecta
uertūt atq3 p^odicata manēte q
sūt dēnōiatione ab una ad reli
quā ē bona cōia: ut tu es hō g^o
tu es aīal rōale ī ecōuerso. Et
notāt dī manēte sūt dēnōia/
tōe: qz si una eēt affirātiā: ī a^o
negatiā n̄ uerterent^r: ut tu es
hō ī tu n̄ es hō. Itē si una eēt
q^ota uā qñt^o ī alia alia quan
titate uel nulla non opoteret

īstas uertit: ut oē al^o ē hō: ali/
q^o al^o ē hō ī tātū al^o ē hō **¶ 3^a:**
r^a ē ista ab uno uertibili ad r
liquū ē bona cōia: ut tu es hō:
g^o tu es uisibilis ī eo^o. brunell^o
ē rudibilis: g^o brunell^o ē asi/
n^o **¶ 4^a:** r^a ē ista. ab uno corre
latiōz ad fliquū p^ooib^o exī
tibus dī p^o adiacēte ē bo^o ar^o
ut duplū est: g^o dimidiū est: ī
eo^o. Et notāter dī de p^o adia
cēte quia nō seq^r a ē duplū:
g^o a ē dimidiū: pat^o ē barbat^o
g^o filius ē barbatus **¶ 5^a:** regu
la ē ista. A termio priuatio ad
terminū īfinitū ē bona cōia sed
n̄ eo^o: ut tu es iniustus: g^o tu es
nō iustus. sed si seq^r eo^o lapis
ē nō iustus: g^o lapis ē iniustus
an s. n. ē uezz ī cōis s^o m: ut p^o
quia q^oqd ē ī iustū pōt esse iu/
stū: sed lapis nō pōt eē iustus:
ergo nec potest esse iniustus.

¶ Sexta regula. ab affirātiā dī
p^odicato priuatio ī īfinito ad ne
gatiuā de p^odicato finito ē bo^o
cōia: ut tu es cec^o: g^o tu n̄ es ui
dēs: tu es nō hō: ergo tu nō es
hō. sed ecōuerso non ualet ar/
gumentū: q^r ex negatiuā n̄ se
q^rur affirātiuā **¶ Septia regu**
la ē ista. A negatiuā dī p^odicato
finito cū debito medio ad affir
matiuā de p^odicato īfinito ē
bona cōia: ut tu nō es asinus ī
tu es: g^o tu es non asinus īc.

Conspōdēt ad predi-
cta alie regle iserūt:
quax pria ē ista. Ab
oibus exponētib⁹ siml⁹ sūptis
ad suū expositiū ē bonā cōa 7
ecōuerso. Et ē regula ista ul⁹is
qbuscūq⁹ propōib⁹ xpōibi
lib⁹: ut ul⁹ib⁹ excludis excepti
uis 7 h⁹ mōi: un⁹ bñ seq⁹ hō cur-
rit: 7 nihil ē hō qñ illud cur-
rat: g⁹ oīs hō currit 7 eo⁹. Si
mīl⁹ hō currit 7 nihil nō hō
currit: ergo tātū homo currit
7 ecō:ra. **S**ecūda re⁹ ē ista
ab oī xpōibili ad quālibet su-
arū exponētiū est bona cōa:
sed nō eo⁹ nisi gratia matie: uer-
bi gratia oīs hō currit: g⁹ ni-
hil ē hō quin id currat. s⁹ nō
eo⁹ q⁹ ex negatiā nō seq⁹ affir-
matiua. **A**liquando tñ tenet
g⁹ra materie: ut hō ē asin⁹: g⁹
tantū hō ē asinus: quia antece-
dēs ē impossibile. **T**ertia r⁹
gula ē ista. ex cuiuslibet expo-
nētis contradictorio seq⁹tur cō-
tradictoriū expositiū: s⁹ nō eo⁹:
un⁹ bñ seq⁹ aliqd nō hō currit:
g⁹ nō tātū hō currit: s⁹ nō eo⁹:
q⁹ ex negatiā nō seq⁹ affirātiā.
4^a r⁹ ē i^a. **R**esoluētibus ad
r⁹solutū ē cōa bona s⁹ nō eo⁹:
ut hoc currit 7 hoc ē hō: ergo
hō currit: nō tñ sequit⁹ hō cur-
rit: ergo hoc currit 7 hoc ē hō:

q⁹ post mille annos erit a⁹s uerū:
7 a⁹s falsū. **5ª regula ē**
ista. ab officiātib⁹ ad officiātū
ē cōa bona: s⁹ nō eo⁹: ut i^a pro-
pō ē uera hō ē al⁹ q⁹ adeq⁹te sigi-
ficat hōiez eē al⁹: ergo uerū est
hoiem eē al⁹ sed nō eo⁹ q⁹ a⁹s
foret necciū 7 a⁹s r⁹ingēs.

6^a re⁹ ē ista. a descriptione
ad descriptū ē cōa bona 7 eo⁹:
ut ite⁹ aliqd sub rōe q⁹ hō: g⁹
ite⁹ hōie 7 eo⁹ ite⁹ hōiez g⁹:
ite⁹ aliqd sub rōe q⁹ hō. **7^a r⁹**
7^a r⁹ a sensu pōito ad sēlū oī-
u⁹isū 7 eo⁹ nō ualet arg⁹: ut ne-
cēio hō ē al⁹: g⁹ hō necēio ē al⁹.
a⁹s. n. ē uerū 7 a⁹s s⁹m. Etia
nō seq⁹ albū pos⁹ ē eē nig⁹: g⁹
pos⁹ ē albū eē nig⁹. **8^a r⁹ ē**
i^a ab una cā ueritatis ad pō-
nē hūte illā cāz ē ba⁹ 7^a: s⁹ nō
eo⁹: ut dū hō currit risibile cur-
rit: g⁹ homine currēte risibile
currit: ista cōa ē bona: sed nō
eo⁹ hoie currēte risi⁹ currit: g⁹
dū hō currit risi⁹ currit: q⁹ posi-
to q⁹ nihil currat ē tūc a⁹s s⁹z
cū asserat hōiem currēte: 7 tamē
a⁹s ē uerū: q⁹ cludit⁹ e⁹ uital⁹
p⁹ aliā cām uitalitatis: ut si hō cur-
rit risi⁹ currit. **D**icat g⁹ q⁹ pro-
pō dñōiata ab abliō p⁹sequētie
h⁹t tres cās ueritatis. s. additōna-
lē ip⁹alē 7 cālē a q⁹ū q⁹libet ua-
l⁹z cōa ad p⁹pōnē habētē illas.

cās sed nō eo. **1^a** regula ē
ista. ab actia ad suā passiua est
o^a bona 7 eo^a: ut sor. amat pla
tonē: g^o pla. amat a sor. 7 eo^a

Decia rēgla ē ista. A tūo adia
cēte ad f3 adiacēs affirmatiue
sic tūo distrabēte ē oīa bona:
ut tu es hō: ergo tu es. Notā
dī affirmāte qā n̄ seqt̄ tu non
es asinus: g^o tu non es: dī ēt si
ne tūo distrabēte: q̄r nō seqt̄
nū xps ē futur²: g^o anti xps est
quare rē.

Ultimo de ppōib² ypo
thetis ē dicēdū mō
priori rēglas assignā
do: quaz priā ē ista. A copula
tia affirmatiua ad alterā ei² ptē
p̄cipalē ē bona cōsequentia: 7
nō econuerso nisi gratia mate
rie: ut tu curris 7 tu disputas.
ergo tu disputas: sed nō sequi
tur tu disputas: g^o tu curris
7 tu disputas. aliqñ tñ tenet
gratia materie siue termioz. s.
qñ copulatiua sit ex duabus p
tibus: quarū una antecedit ad
aliā tunc ab illa parte que ante
cedit ad totam copulatiua est
bona consequētia: ut tu es hō
ergo tu es hō 7 tu es al² tu cur
ris: ergo tu curris 7 tu moue
ris. Et notāter dixi affirmati
ua quia a copulatiua negatiua ad
alterā partē nō ualet cōsequēti
a: uerbi gratia non tu es hō 7

tu es asinus: ergo tu es asin²:
q² aīa est uerū 7 oīa sīm. Ex
ista regula sequit̄ q² a toto co
pulato ad alterā partē ē cōse
quētia bona: ut sor. 7 plato cur
rūt: ergo sor. currit. **2^a** rēgla
ē ista. A parte p̄cipali disiū
ctiue: affirmāte ad totā disiūcti
uā ē bonū arg²: sed nō econuer
so: ut tu curris: ergo tu curris
uel tu es asinus: sed eo^a nō seq
tur: quia nō sequit̄ tu curris
tu es asinus: ergo tu es asin².
Aliqñ tamē tenet gratia mate
rie. s. qñ disiūctiua sit ex dua
bus p̄tibus: quarū una sequit̄
ad reliquā: tūc a disiūctiua ad
istā ptē q̄ sequit̄ ē bonū arg²:
ut tu es homo uel tu es animal:
ergo tu es animal: tu es albus
uel tu es coloratus: ergo tu es
coloratus. Ex ista regula seqt̄
q² a parte disiūcti ad totum di
siūctū est bona cōsequētia: ut
hō currit: ergo homo uel asin²
currit. **3^a** rēgla ē ista.
a disiūctia affirmatiua cū destru
ctōe uni² p̄tē ad alterā partē
ē bo^a oīa: ut tu curris. n̄ tu se
des. sed tu nō curris. g^o tu se
des. **4^a** rēgla ē ista. A copulatiua
negatiua ad disiūctiuam affir
matiua factā de partibus cōtra
dictoriis copulatiue affirmāte ē
bona cōsequētia: ut n̄ tu es hō
7 tu es asin²: g^o tu n̄ es hō uel

tu nō es asinus ⁊ ecōuerso. Et
nota q̄ copulatiua affirmatiua h̄t
duo dīdictoria quoz unū ē co
pulatiua negatiua i q̄ p̄pōit ne
gatio ⁊ reliquū ē una disiūctiua
facta de p̄tibus oppositis ipsi
copulatiue: q̄z oz q̄ copulatiua ne
gatiua ⁊ disiūctiua affirmatiua iūicē
conuertātur. ¶ g. tu es homo
⁊ tu es asinus h̄t duo dīdicto
ria: quoz unū ē hoc n̄ tu es hō
⁊ tu es asinus. fm̄ uero ē illud
tu nō es hō ⁊ tu nō es asin⁹.

5.ª regula est ista. a disiūctiua
negatiua ad copulatiuā affirma
tiuā factā de p̄tibus oppositis
disiūctiue affirmatiue ē bonū arg⁹
⁊ ecōuerso: ut nō tu curris ⁊ tu
sedes: ergo tu nō curris ⁊ tu n̄
sedes ⁊ ecōuerso. Et rō qz oīs
disiūctiua affirmatiua habet cō
tradictoriū p̄ negationē p̄posi
tā toti ⁊ p̄ copulatiuā factā de
p̄tibus oppositis: ut tu curris ⁊
tu sedes: huic dīdicti q̄libz istaz
nō tu curris uel tu sedes: tu nō
curris uel tu nō sedes. ¶ **4.ª** r̄
gula ē ista. a cōdīctiuali affirma
tiua cū suo antecēdēte ad cōsequēs
eiusdē est bona cōn̄a: ut si tu es
hō tu es al⁹: sed tu es hō: ergo
tu es al⁹. ¶ **3.ª** r̄gula ē ista. a cō
dīctiuali affirmatiua cū dīdicto
rio cōn̄is ad cōtradictoriū antecē
dētis ē bona cōn̄a: ut si aī xp̄s

ē albus anti xp̄s ē colorat⁹:
sed aī xp̄s non est colorat⁹:
g. aī xp̄s n̄ ē alb⁹. Et notat
dixi i ab. b. 2. i g. l. s. affirmatiua qz
d negatiua n̄ tenet hui⁹ mōi r. s.

De p̄bationibus terminoz.

Qualiter propositiones
illatiue probentur p̄e
senti doctrina digno
scitur satis plene. Et primo nā
qz a resolutione ē i choandus
qua indefinite particulares et
singulares d̄ subiecto non pro
nomine demonstratiuo ratio
nabiliter inferuntur. ¶ Queli
bet ergo talis est taliter inferē
da: ut pro antecedente s̄antur
duo demonstratiua: i quoz
p̄rio predicet p̄dicatū resoluē
de ⁊ in s̄o subiectū: uerbi g. r̄a.
homo currit: sic resoluitur hoc
currit ⁊ hoc ē hō: ergo hō cur
rit. Exemplū i obliquo: ut ho
minis est asinus: huius est asi
nus ⁊ hoc ē homo: ergo r̄c.
⁊ ita in aliis casibus singularis
numeri dicatur. Exemplū i nu
mero plurali: ut hōies currūt
hec currūt ⁊ hec s̄t hōies: g. r̄c
¶ **Ex** i obliquo: ut aliquoz
dīdictioz altez ē uep̄. h̄oz
alrū ē uep̄: ⁊ hec s̄t dīdictoria
ergo r̄c: ⁊ ita dicatur in aliis
casibus: ita qz s̄p̄ p̄ia d̄mon
stratiua sit eiusdē casus cum re

soluenda. 2° vero continet re
 cto sumatur. Sz ppōes de vbo
āphatiuo codē mō pbat e xcep
to hoc q. 2° d. mōstratiua dōbet
ēē d vbo distinctio vbi substanti
de pnti 7 a^o dē de pto 7 futuro
aut altius: vbiq. hō curzebat
sic f soluit hoc curzebat 7 hoc ē
7 erat hō ergo 7 c. Itē hō di
 sputabit hoc disputabit 7 hoc ē
 7 erit hō ergo 7 c. ita q. vbi sub
 stantiuū sūptū 2° loco sit sēp cōsi
 tis ipis cū vbo isoluē. ppōis.
 Sz qñ ppōis f soluende vbi
 pncipale ē li pōt cōtingit icipit
 7 dōsinū 2° ppō erit d 2° vbo 7
 sifi: ut hō pōt ēē alb^o: hoc pōt
 ēē albū 7 hoc ē uel pōt ēē hō.
 g^o. Item albū incipit ēē nig^o
 hoc incipit ēē nig^o 7 hoc ē uel
 incipit ēē albū ergo: 7 ita dica
 tur in pñali ut pri^o. Ad d^o cōsi
mil est tenēdus i ppōibus de
extremo copulato uel disiuncto
ut homo uel asinus currit si to
tū disiunctum est subiectum re
soluitur sic hoc currit 7 hoc ē
homo uel asinus: ergo. Si au
tem prima pars fuerit subiectū
sic resoluitur hoc uel asinus cur
rit 7 hoc ē homo ergo. 7 ita di
cendum est in illis de copulato
7 cōditionato subiecto ut hō 7
asinus currit. Propositio si est
impossibilis est falsa. Idem est

dicendū de particulari 7 singu
 lari resoluibili affirmatiua sicut
 de indefinita: ut aliquis hō di
 sputat sōz currit. Sed pticularis
uel indefinita negatiua hēt du
pliciē mōz pbandi. primus di
ctus est ut hoc nō currit 7 hoc
est hō: ergo hō non currit. ubi
nūc uideatur q. iste modus nō
deseruiat sumatur cōtradictori
uz i^o: ut chimera nō currit. hec
indefinita pbari nō potest per
duo demonstratiua quia semp
secunda esset falsa scilicet hoc ē
chimera: ideo ad ueritatē uidē
dam isti^o sumat^r eius cōtradic
toriū. s. ois chimera currit 7 q. hec
ē falsa ideo illa est uera. Cōsi
milit^r ē dicēdū in ad vbi ubi
subiectum fuerit ad vbiū hñs ter
minū isra se ut aliqn tu es nūc
tu es 7 nūc ē aliqn. g^o. Itē heri
tu fuisti tūc tu fuisti 7 tūc ē 7 fu
it heri g^o. Itē añ. a. tu disputabis
tūc tu disputabis 7 tūc ē 7 erit añ
.a. g^o. Itē alicubi tu es ibi tu es
7 ibi ē alicubi: g^o. 7 ita d pto 7
futo dicat^r ut dētū ē i spali. Ex
pdictis isero q. ēt pbat^r sē ppō
nes indefinite 7 pticulars d vbo
substantio pntis ipis 7 pdicato
ptici^o sicut ppōes d vbo pncipa
li illi^o pncipii. uolo dicēz q. ita
pbat^a ē hec isolubil^r. Adā ē p
ti^o sicut i^o adā fuit: 7 i^o añ xps
.d.

ē futur⁹. sicut i^o aⁿ x^ps erit ut
 hoc erit et hoc ē l^o erit aⁿ x^ps g^o
 aⁿ x^ps ē futur⁹. Aliq^o hō ē it^ofec
 tus hoc ē it^ofecū : et hoc ē l^o fuit
 aliq^o hō. g^o rē. Item sōf ē po
tēs ēē hoc ē potēs ēē et hoc ē ul^o
pōt ēē sōf: g^o rē. Juxta p^odicta
 seq^o ueritas multaz p^oponū. p^o
 ē i^o Senex erit puer. pbat^o hoc
 erit puer et hoc ē l^o erit senex. g^o
 rē. d^omōstrādo unū q^o ē puer et e
 rit senex. 2^a p^opō puer fuit se
 nex. pbat^o hoc fuit senex et hoc
 ē l^o fuit puer g^o d^omōstrādo unū
 senē. 3^a p^opō albū fuit q^on nō fu
 it albū. pbat^o et pono q^o tu sis al
 b^o et cōtinue aⁿ hoc fueris niger
 i^o posito hoc fuit q^on nō fuit albū
 et hoc ē l^o fuit albū. g^o rē. 4^a
p^opō p^or erit q^on nō hēbit filiū n^o
filiā pbat^o hoc erit q^on nō hēbit
filiū n^o filiā et hoc ē ul^o erit p^or
g^o d^omōstrādo unū p^orez q^o imāe
bit post mortē filioz et filiaz.
 5^a p^opō aliq^o maiori te et quo
 libz miorū tu es mior. pbat^our
 isto tu es mior d^omōstrādo unū
 maiore te et hoc ē m^oi^o te et q^o
 libz minoz te: ergo rē. 6^a p^o
pō aliquo minoz te et quolibz
maiori te tu es maior pbat^o isto
tu es maior d^omōstrādo unū
minorem te et hoc ē minus te et
quolibz maiori te: ergo rē. 7^a
propositio. Album potest ēē ni

grum. pbat^our hoc potest ēē ni
 grū d^omōstrādo te et hoc ē l^o po
 test ēē albū: ergo rē. Et ita pro
 bat^o ista: Sedetē possibile ē cur
 rere. 8^a p^opō uerum est q^o mū
 dus non fuit. probatur hoc est
 quod mundus non fuit: d^omō
 strando illam tu es et hoc est
 uerum: ergo rē. Nona propo
sitio: Necessariū est quod de
us nunq^oz erit. probatur hoc est
quod deus nunq^oz erit d^omōstrā
do celum et hoc ē necessarium:
ergo rē. Decia propositio. pos
sibile ē quod nihil fuit et quod
nihil erit. probatur hoc ē quod
nihil fuit et quod nihil erit de
mōstrando instans p^orens: et
hoc est possibile: ergo rē. Un
decima propo: Candela lucens
est extincta: probatur hoc ē ex
tinctū d^omōstrādo candelā iam
extinctam que prius fuit lucēs
et hoc est uel fuit candela lucēs
ergo rē. Duodecima p^opositio
uiuum est mortuum. pbat^o hoc
ē mortuū d^omōstrādo adam
et hoc ē uel fuit uiuū: ergo rē.
Triet salis p^opositio.
 u affirmatiua expōibit^o
 pbat^our per suā piacētē
 et u^otem negatiua sibi corre
 spondentem: ut omnis homo
 currit: expōitur sic homo cur
 rit: et nō ē hō q^on istō currat: g^o

7c. Ex^o i nūero plurali: ut oēs
 hōies currūt hōies currunt: 7
 nulla sūt hōies qn illa currant
 g^o 7c. Sōs^o i obliq casibus
 p^o h^o q^o i negatia exponēte po
 nat subiectū ulis sēp i recto 7 f
 l^o i obliq^o sōs^o cū obliq^o pro
 pōis exponēde: ut c^o l^o hōis a
 si^o currit / hōis a si^o currit: 7 n^o
 ē hō qn illi^o a si^o currit: g^o 7c.
Itē oīs dīcōriōz alia ps ē vā
 dīcōriōrā alia ps ē vā 7 n^o
 la sūt dīcōriōria qn illoz al
 ia ps sūt vā: g^o 7c. Ita q^o sēper
 r^o l^o m sēq^o l^o qn. Postremo uero
 oīs tīs q se tenet a pte p^odicati
 7 ita i aliis casibus ē dīcēdū:
Ado sōs^o pbat^o ppōes ulis
 de vā apliatio p^o hoc q^o i fa
 exponēte pōit v^o bū dīstīctū: ut
 i resoluētibz: vbi g^ora oīs hō
 fuit: sic expōit^o hō fuit: 7 nihil
 est uel fuit homo qn illud fuit
 g^o 7c. Itē oē albū disputabit:
 albū disputabit 7 nihil ē l^o erit
 albū qn istō disputabit: g^o 7c.
De albū pōt eē nigrū albū pōt
 eē nigrū 7 nihil ē uel pōt eē al
 bū qn istud possit esse nigrū g^o
 7c. Itē oīs hō icipit disputare:
 hō icipit disputare 7 nihil ē ul^o
 icipit eē hō qn illud icipiat di
 sputare: g^o 7c. In obliq casibz
 et sōs^o r^o exponat tenendo
 modū pōre de r^olo. Sōs^o r^o ex
 ponūt ppōes de p^oti hōies p^ore

dicatū p^oicipiū alicuius nerbi
 apliatiui: ut oīs hō ē p^oritus ex
 ponit sic hō ē p^oritus 7 nihil
 ē uel fuit hō qn illud sit p^orit i
 tū: h^o 7c. Itē oē albū ē generā
 dū: albū ē generandū: 7 nihil ē
 uel erit albū qn istud sit gene
 rādū: g^o 7c. Sed ppōes de su
 biecto p^oposito p^ont d^oapl^o ex pōi
 fm q^o subiectū pōt eē totū p^opo
 sitū uel ps: ut oīs hō uel asinus
 ē asin^o si subiectū ē totū dīstī
 ctū sic expōit^o hō l^o asin^o ē asi
 n° 7 nihil ē hō l^o asinus qn il
 lud sit asinus: g^o 7c. Si uero p
 cise p^o ps ē subiectū 2° expo
 nēs erit i^o nihil ē hō qn illō l^o
 asin^o sit asinus. Et sic i^o ulis
 erit s^ola p^orio^o 7 p^oo^o vā. Et ita
 de aliis dicat^o cuiuscūq^o p^oponit
 existāt uel casus. Alis aut ne
 gatia n^o exponit^o: s^oz d^oapl^o pba
 tor aut p sua sig^ol^oaria aut p suū
 dīcōriōrū: vbi g^ora null^o hō ē
 chiera^o pbat^o sic p^orio^o nec i^o hō
 ē chiera nec i^o hō ē chi^o 7 sic
 d^o sig^ol^ois: g^o 7c. hō^o pbat^o sic i^o
 p^opo ē s^ola aliq^o hō ē chi^o 7 i^o
 dīcōit istī nullus hō ē chie
 ra: g^o hec est uera 7 cōit i omī
 bus aliis talis modus seruet.
Ex p^odicto mō probādū ppōes
 ulis affirātiuas isero aliq^o p^o
 pōnes. p^oria ē ista. Omē q^o fuit
 ē: pbat^o aliqd q^o fuit ē 7 nihil

d. 2.

ē qđ fuit qñ illđ sit: g^o: maior
 ē māife^o: 7 sīl^r mior: qñ suū 7
 dictoriū ē sīl^r 73 aliqd ē qđ fu
 it qđ n̄ ē h^o nāq3 ē iplica^o: 7 di
 ctōis. Et ita cedit q. oē qđ e
rit ē 7 oē qđ pot ē ē: 7 ēt oē
qđ ē itelligi^o: aut imagi^o: ē: p3
qīl3 istaz ex suis exponētib^o i
q3 negatīa dz pōi 7 bū dīsiun
etū: qñ 7 bū pncipale ipi^o ulis
ē solūmō 7 bū de pñti absq3 p
tici^o subseq^ote alic^o 7 bi āplia
tūi. 2° ppō. oē qđ n̄ fuit ē: p
bat aliqd qđ n̄ fuit ē sicut in
stās pñs 7 nihil ē qñ n̄ fuit qñ
illđ sit: g^o: 7c. 2° exponēs itez
ē 7a: qñ suū 7 dictoriū iplicat 7
tradictōez 73 aliqd ē qđ n̄ fuit
qđ n̄ ē. Et n̄r cedit q. oē qđ
n̄ erit ē 7 oē qđ n̄ potuit nec po
rit ē ē. 3° p^o q^ol3 maiori te 7
q^ol3 miori te tu es mior. pbat
aliqu^o ma^ori te 7 q^ol3 miori te
tu es mior: ut pbatū ē i a^o ca^o
7 n̄ ē mai^o te 7 q^ol3 miori qñ
i^o tu sis mior: g^o: 7c. mior p3:
qñ suū 7 dictoriū ē sīl^r. 4°
ppō. quol3 miori te 7 quolibz
maiori te tu es maior. pbat
aliqu^o miori te 7 quol3 maiori
te tu es maior: 7 nihil ē mī^o te
7 quol3 maiori te qñ i^o tu sis
maior: g^o: 7c. p3 cūa cū maiori
ex a^o ca^o mior pbat p suū con
tradictoriū qđ ē sīl^r 73 aliqd

ē minus te 7 quolibet maiori
 te q^o tu n̄ es maior qñ 7c.
Ropō officiabil^o ē i^o
p^o c^o dictū 7 oīo īfinitia
ōfiat aliq^o ēio moda
li 7 cernēte actū mētis. Aeri
ni modales sūt isti 7ū falsū ne
ciū n̄gēs possi^o: ipossi^o. Aeri
ni uero cernētes actū mentis
dñt isti. Scio dubito credo uo
lo nolo itelligo cognosco 7 si
tes ac ēt ipoz pñcipia. h^o mōi
āt tī aliqñ faciūt sēsū 7 ppositū:
aliqñ dīuisū faciūt sēsū 7 ppositū
qñ pcedūt totalr dictū 7 oīo ē i
finitia aut finalr subseq^ont: ut po
si^o ē sōz. currez. Sōz. currez ē n̄i
gēs: tu scis deū ēē dū esse ē sci
tū a te. Sz qñ aliqñ istoz ēio
rū mediat it actū casū 7 7 bū
īfinitui mōi tūc cōstituez dī sēsū
dīuisū: ut deū necē ē ēē hōinē
scis ēē al^o 7 ita de aliis. Et h^o
mōi ppō d sēsū dīso pbatā ē
73 exigētiā tī pcedētis sīpl^r 7
n̄ rōe tī modalis aut rōe alic^o
alteri^o tī cōcernētis actū men
tis: 7 bi grā. Oēm hōinē pos^o
ē currez hec n̄ ē officiāda: sed
exponēda iuxta docēnā tradi
tā i pbatōe uliū ppōnū isto^o
hōinē possi^o: ē currez 7 nihil ē
uel possi^o: ē esse hominem quā
illud possibile sit currez: g^o: 7c.
Itē hec ē resoluēda. A. scio esse

uerum isto modo: hoc scio esse
uez et hoc est. a. ergo 7c. pro
positio uero d' s'eu cōposito of
ficiabilis pbat ut possibile ē soz
currere: hec ppositio est possibi
lis soz currit q̄ adequate signifi
cat soz currere ergo 7c. Itē ne
cesse ē deū esse. hec ppositio est
necessaria de² ē que adeq̄te si
gnificat deū ēē ergo 7c. Consi
milis pbat iste tu scis soz cur
rer. tu dubitas regē seder. Pri
ma nanq; sic officiat. hec ppo
sitio ē scita a te soz currit q̄ ade
q̄te significat soz currit g^o. 7c.
7 ita similiter dicat ad ifinitas
cōsimiles iuxta cōnatiā t'mi fa
ciētis s'eu cōpositū. Ex p̄di
ctis infero aliquas cōclusiones p
ma ē ista. Albū possibile ē ēē ni
grū 7 tñ ipossibile ē albū ēē ni
g^o. p^a ps pz q^o nīa b^o possibile
ē ēē nigrū te d'mōstrato 7 b^o ē
p^o possibile ē ēē albū. g^o 7 cetera
pz cōtia a r'soluētib² ad r'solu
tū. Et 2^a ps pbat. Nā hec p
pō ē ipossibile albū ē nigrū que
adequate significat albū ēē ni
grū g^o 7 cetera. pz 3^a ab offici
atib² ad officiātū. Et ita pbat
t^a 3° se dētē possibile ē curre 7
tñ ipossibile ē sedētē currere. 2^a
cōclusio oēz hōiē r'ingēs ē ēē 7
tñ necē ē oēz hōiē ēē. pma ps
pbat quoniā hōiē r'ingēs ē ēē

7 nihil ē p' r'ingēs ē ēē hōiē qn
illud r'ingens sit ēē: ergo 7 cetera
patet cōtia ab exponētib² ad ex
positū. 2^a ps pbat nā hec ē ne
cessaria omnis homo ē que ade
quate significat omnem homi
nem esse: ergo 7 cetera. patet cō
sequētia ut prius. 3^a cōclusio
tu scis alterz istoz esse uerū de
mōstratis istis contradictoriis
rex sedet nullus rex sedet: 7 ta
mē nullū istoz scis esse uerum
pria ps pz: q̄r hec ē scita a te:
alterum istorū est uerū. q̄ ade
q̄te significat altū istoz ēē uezz:
g^o. 2^a pars probatur nec hoc t^o
zū scis esse uezz d'mōstrādo af
firmatiuā nec hoc istoz scis ēē
uezz d'mōstrādo negatiuā 7 nō
sunt plura istoz: ergo 7 cetera.
patet 3^a a singularib² sufficiēt
enumeratis ad suā n'em. 4^a cō
clusio: tu dubitas a esse uezz: 7
tamē nullū a dubitas esse uezz.
probat 7 pono q̄ omne a sit
illa deus ē quā scias esse uerā
sed dubites an ista sit a, isto po
sito prim^a pars patet: quoniam
hec est tibi dubia a ē uezz: que
adequate significat a ēē uerum
ergo 7c. Secūda pars probatur
sic arguendo nullam talem de²
est dubitas esse ueram sed omne
a est aliqua talis: ergo nullū a
dubitas ēē uerū patet cōtia quia
.d.3.

est sillogism² i 2° p^o fig^o 1° a^ois
ē manifestū ex cāu. 5° 2° uolo ti
bi dā equū meū 7 tū nll³ equū
ū meū uolo tibi dā. pbat 7 po
no q tibi pmittā equū meū qz
cīdā ēē i stab^o sit tū corā me qz
putē ēē platōis ita q n meū ob
quā cāz istū equū quē nīdo nō
ueli tibi dā i^o posito p^o p^o p^o
officiā^o p casū 7 officiā^o sic hec
ppō ē uolita a me do tibi eq^o
meū que adeqte significat me da
re tibi equū meū: g^o 7c. p3 2°
ab officiā^o ad officiā^o fam
ptē pbo sic nllū equū quē cīdā
ēē platōis uolo tibi dā sz oēz
meū equū credo ēē platōis g^o
nullū equū meū uolo tibi dare
p3 2° m p^o qz ē i 2° p^o fig^o 7c.
6° 2° p^o p^o loq 7 i n nullū
soz p^o p^o loq pbat 7 pono q
sit a lōge soz 7 plato ita q nesci
ā distiguer qz sit soz p^o plato lo
quat i n soz cui^o uocē bene co
gnosca q ē soz 7 non loquatur
plato isto posuo patet prima p^o
p casū qz loquū p^o p^o uocē loz
ergo p^o p^o loq 7 2° p^o p^o p^o
tur quonā segtur nullū isto
p^o p^o loq sz omnis soz ē aliq^o
isto ergo nullū soz p^o p^o loq
patet p^o quā ē sillogism² i 2°
p^o me figure. Allic ē notādū q
iste p^o p^o cōesse i cap^o 2° olu
bilu. s. uerz ē q mud² n fuit 7

necriū ē q d^o nūqz erit: possibi
le ē q n^o fuit: q 7 n^o erit n^o sūt
nec officiā^o pbat^o nec sūt si p^o
i significā^o ē solubil^o 7 officiā^o
p^o q n^o officiā^o tēf li q 2°
cū^o 7 solub^o tenet illic qz 7c.
p Propositiō d^o p^o p^o ē
illa i q terminus cernēs
actū mētis i p^o p^o del
mīat nullo termino pcedēte me
diato ni ego cognosco soz. hec
nāqz sic describit. Ego cogno
sco alio sub rōe q for tu intel
ligis hominē tu intelligis ali
quid sub rōe qua hō Sz ter
mini cernēs actū mētis q si
cadūt sup i p^o p^o illud necessa
rio ē significatiū p^o p^o aliter
sūt describēdi sicut scīz cīdēz du
bitare 7 h^o mōi ut tu scis a p^o
nē sic d^o p^o tu scis adeqte si
ficatū a p^o p^o qz scis adeqte si
gnificari p a p^o p^o: g^o 7c. Lu
credis a p^o p^o tu credis
adequatum significatum a pro
positionis quod credis adequa
te significari per a p^o p^o
ergo cetera. At em tu dubitas a
7 b propositiones tu dubitas a
deqia significata a 7 b p^o p^o.
q scis ul^o cdis adeqte significari p
a 7 b propositiones ergo cetera.
Notāter dicebat nullo t^o mō
mediato pcedēte quia si prece
deret aliquis terminus media
tus ratiōe illi^o deberet i^o p^o

sitio probari qz a p^o t^o m^o me
diato sepe e inchoada propo
nis probato: ut ois ho itelligit
se hec e exponeda isto: ho itel
ligit se 7 nihil e ho qn ill d in
telligat se: g^o r^o. Itē hoies co
gno scūt futura hec e sic resol
uēda hec cognoscūt futā 7 hec
sunt hoies: g^o r^o. Circa p^odicta
i hoc cap^o 7 prioribus e notā
da diuersitas pbatōnū pceden
tiā quarūcūqz pponū: quoniā
ppō descriptibilis cōuertit cū
sua descriptiōe 7 propō utis
affirmatiā s^o p^o exēcūqz alia ex
ponibilis sūt cōuertit cum suis
exponētibz sūt sūptis: uide bñ
sequit cognosco hōmē: g^o co
gnosco aliqd sub rōe qua hō 7
e^o. Itē ois hō currit: ergo hō
currit 7 nihil e hō qn illud cur
rat 7 e^o. Itē ois hō currit: g^o
hō currit 7 nē e hō qn ill d cur
rat 7 e^o. Sz ppō resolubil
nō cōuertitur cū suis resoluēti
bus nec officiabilis cū suis offi
ciātibus: uide licet sequat h^o est
aial 7 hoc e hō: g^o hō e aī non
tñ seqt e^o hō est aial: g^o hoc
e aial 7 hoc e homo: qz aī e
necessariū 7 cōs contigēs etiā
post mille ānos erit ita sicut si
gnificatur p aī 7 tñ n erit ita
sicut significat p sēquēs. Itē
seqtur hec ppō e necessaria dā
e q adequate significat deū eē:

g^o necesse ē dū eē: 7 tñ nō se q^o
e^o necesse ē deū eē: g^o hec pro
pō ē necessaria deus ē que ade
qte significat deū esse: qz aī est
necēiū 7 cōs cōtingens. S^o p^o si
nlla ppō foret ita esset sicut si
gnificatur p aī 7 tñ n ita eē
sicut significatur p aī. Exp
dictis ifero aliquas cōclusōes
p^oia est ista uenientē cognosco
7 tñ nō cognosco uēientē. pba
tur 7 pono qz for. sit a lōge q
ueiat uers^o me quē scīā esse for
sz credā ipsū n moneri 7 nihil
aliud cōcipiā isto posito patet
p^o ps quoniā hoc cognosco 7
h^o ē ueniēs: g^o r^o. Secūda ps
ēt pz: qz n cognosco aliqd sub
rōe qua ueniens. 2ª cōclusio ē
ista deū trīnuz 7 unum cogno
uit Aristoteles 7 tñ Az. non co
gnouit deum trīnum 7 unum.
p^o pars pz. quoniā h^o cogno
uit Az. demonstrādo deū 7 hoc
e trīnus 7 unus: g^o r^o. secūda
pars etiā pz quoniā Az. nō co
gnouit aliqd sub rōe qua deus
trīn^o 7 un^o: g^o r^o. pz cōs a de
scriptōe ad dscriptuz. 3^a d^o a
ppōnē scio 7 tñ nō scio a ppō
nē. pbat 7 pono qz a sit i^o de^o
e quā scīā 7 edā qz n sit aliqd
a i mūdo i^o po^o a scio qz h^o sci
o dōmōstrādo istā dō ē 7 h^o est
a: g^o r^o. 7 tñ nō scio a quia nō
scio aliqd sub rōe q a ex quo

p^o 7°

2^a

3^a

nō scio a eē. 4.º 3.º sorte pcipis
7 tñ nō percipis sor. pbat 7 po
no q sor. loq̃t corā te eº uocez
audias credas tu tñ q n sit ali
qs sor. i mūdo. 1.º posito sor.
pcipis: q̃r hº pcipis 7 hº ē sor.
gº 7c. 7 tñ n pcipis sor q̃ n pci
pis aliqd sub rōe q̃ sor. q̃ 7c.

X pdictis pz q̃ necci
e um 7 tñgēs duplr su
mūt. s. solublr 7 offi
ciablr: sz ipōz aduerbia. s. ne
cio 7 tñgēter expōiblr pbat
ut necio deus est sic expōit d̃s
ē 7 nō pōt eē qn d̃s sit: gº 7c.
Itē necio mūdus fuit: mūdº fu
it 7 nō potuit eē qn mūdus fue
rit. Itē necio aliqd erit: aliqd
erit 7 nō potit eē qn aliqd erit
ergo 7c. Ita q̃ uerbū pncipale
2.º expōētis sit eiº dē t̃p̃is cū
uerbo pncipali expōēde. Op
posito mō expōit 7 tñgēt: ut 7
tñgēt tu es expōit sic tu es 7
pōt eē q̃ tu n sis: gº 7c. Itē tñ
gēter tu eris: tu eris 7 pōit eē
q̃ tu n eris: gº 7c. 7 ita de p̃tō
dicat. Illic sūt duo notabilia.
pº ē q̃ necio 7 tñgēt sumūtur
aliqn i sēsu dīso 7 aliqn i sēsu
p̃posito sicut necium 7 tñgēs.
In sēsu p̃posito qñ tota p̃ p̃ce/
dūt aut fia p̃r subsequē: ut ne/
cessario hō ē al: tu curris cōtū
gēter: sz i sēsu dīso qñ mediāt

iter subiectū 7 uerbū aut it̃ ue/
bū 7 p̃dicatū. Exº p̃mi hō ne
cessario ē aīal. Exº s̃i sor. ē 7
tñgēt currēs. fm notabile est
illud. Qualrcūq̃ i sēsu p̃poº
suāt semp eodē mō expōūt:
ut dictū ē. Sed qñ i sēsu diuiso
sumūtur p̃cedēte alio tino me
diato nō expōūt: sed proposi
tio probāda ē p̃z e xigētiā fini
p̃cedētis: ut hō necessario ē
al: hec nō est exponenda neq̃
p̃bāda rōne illius fini necessa
rio: sed r̃soluēda rōe istīº t̃ni
hō: ut hoc necaīal 7 hoc ē
hō: gº 7c. quo facto p̃ia resol
uēs est exponenda sic: hoc ē al
7 hoc nō pōt nō esse aīal: ergo
ita q̃ li pōt sequat subiectū si/
cut li necessario uel tñgēter.
Ex qº sequit etiā q̃ istud uer
bū pōt sūtur aliqn i sēsu p̃po
sito: aliqn in sēsu dīso. In sēsu
composito quādo p̃cedit tota
liter seu ipersonalr tenetur: ut
pōt esse q̃ tu curris. In sēsu di
uiso quādo personalr sūt: ut
āi xp̃us pōt esse. Ex predi
ctis ifero aliquas cōclusiōes.
p̃ia ē ista necessario aliquid ē
q̃ tñgēter ē. probat aliqd ē
q̃ cōtīgēt ē 7 nō pōt eē qñ
aliquid sit q̃ cōtīgēter ē: gº
7c. Secūda cōclusiō aīa tua ne
cessario ē 7 tñ cōtīgēter: ani

ma tua ē. p̄ia ps pbat resolu-
torie: ut hoc necessario ē ⁊ hoc
ē aīa tua: g° ⁊c. Secūda pars
pbat exponibilr sic aīa tua est
⁊ pōt eē q. nō aīa tua sit: ergo
⁊c. Nā sequit: tu non es: ergo
nō aīa tua ē q. ex opposito se-
quitur oppo⁹ ⁊ pōt esse ita sicut
significat p aīis: g° pōt esse ita
sicut significat p aīis. Tercia cō-
clusio necesse ē te fuisse ⁊ tñ cō-
tingēter tu fuisti. p̄ia pars pro-
bat quoniā hec ē necessaria tu
fuisti que adq̄re significat te fu-
isse: g° ⁊ cetera. Secūda ps pro-
batur. nā tu fuisti ⁊ potuit esse
q. tu nō fuisti: g° contingēt tu fu-
isti ergo. Quarta cōclusio pōt
esse q. anti xpūs sit hō qui ē ⁊
tñ aīi xpūs nō pōt esse hō qui ē
p̄ia ps pbat quoniā hec ē pos-
sibilis aīi xpūs ē hō qui ē que
adequate significat q. aīi xpūs
ē hō qui est: g° ⁊ cetera: unde li
pōt ipsonalr sūptū ē t̄s officia-
bilis sicut li possibile: fā ps p̄
quoniā det oppo⁹ uidelicet aīi
xpūs pōt esse hō qui ē ⁊ ex i-
sto sequitur q. anti xpūs pōt esse
homo ⁊ iste ē consequēs falsū:
g° ⁊ aīis ⁊ patet cōsequētia: q. r
li pōt sūptū personalr ē termi-
nus imēdiatus ⁊ relatiuum qui
q̄qd ē resolvable generalit̄ ⁊
nō illa illud ex quo nō ipe

ditur p aliqd sig⁹ precedēs.
Hic ē notādū q. li necessario
duplr sumit uno mō nōialr i
datiūo uel ablatiūo casu. Alio⁹
aduerbialit̄: ut dictum ē. P̄io
mō nō exponitur: sed f̄soluit̄:
ut necessario tu es i° tu es ⁊ h°
ē necessariuz: g° ex quo sequit̄
q. necessario tu es hō: ⁊ tamen
cōtingēter tu es homo: tenēdo
li necessario nominaliter in ab-
latō casu: q. r i° tu es demonstrā-
do deū: ⁊ hoc est necessariū: g°
Sumendo tamen li necessario
aduerbialiter foret ista proposi-
tio impossibilis propter ipossi-
bilitatem exponētiū. Item con-
cedit q. for. necessario obedit ⁊
idē for. contingēter obedit sumen-
do li necessario in datiūo casu.
q. r for. huic obedit demonstran-
do deū ⁊ hoc ē necessariū: g°
⁊ cetera. 2° ps ēt patet exponē-
do sic for. obedit ⁊ pōt nō obedi-
re: g° contingēt for. obedit q. ⁊c.

Iam gradus compara-
tiōis restat exponē-
⁊ primo positūm cō-
parabiliter sumptū: ut tu es ita
fortis sicut aliquis homo mun-
di: exponitur sic tu es fortis ⁊
aliquis homo mundi ē fortis:
⁊ nō aliquis homo mūdi ē for-
tior te: g° ⁊ cetera. Itē tu fuisti
ita fortis sicut aliquis hō tu fui:

fti fortis. Et aliq̃s hō fuit for
 tis 7 si aliq̃s hō fuit fortior te:
 g^o 7c. 7 ita de futuro suo^o dica
 tur. **S**z notādū q̃ si fiat opa^o
 respectu tūi cōis a pte post n̄
 distributi nō dz sumi iste tūi^o
 sub distributōe i aliq̃ exponē
 tiū: ut tu es ita albus sicut oīs
 hō: nō dz dici i fa exponēte
 oīs hō ē albus: q̃r hec ē falsa
 7 exposita uera. Sequitur enī tu
 es ita albus sicut iste hō: g^o tu
 es ita albus sicut oīs hō p̃z cō
 seq̃ntia ab iferiori ad suū supi
 us affirmatiōe sine distributōe
 7 sine sig^o ipediēte. Ideo debz
 sic expōi tu es albus 7 hō ē al
 b^o 7 nō oīs hō ē albior te: er
 go 7c. **E**x predicto mō expo
 nēdi ifero aliq̃s dēoes. p̃ia ē
 i^a tū es ita fortis sic oīs hō mū
 di 7 tū nō es ita fortis sicut a
 liquis hō mūdi. p^a ps p̃z: q̃r
 tu es fortis 7 hō mūdi ē fortis
 7 nō oīs hō mūdi ē fortior te
 g^o 7c. fa ps silr p̃z q^o nīa suū
 contradictoriū ē falsū uidelicet
 tu es ita fortis sicut aliquis hō
 mūdi: q̃r ex ipsa sequit̃ tertia
 sua exponēs uidelz nō aliquis
 hō mūdi ē fortior te q̃d ē flz.
2^a 7c aīal q̃d nō ē ita forte
 sicut leo ē ita forte sicut oē al
 mūdi p̃batur equ^o ē ita fortis
 sicut oē al. mūdi 7 idē equus ē.

aīal q̃d nō ē ita forte sicut leo:
 g^o 7c. p̃z nīa a resoluētib^o ad
 resolutū aīis aut p̃z exponēdo
 7 resoluēdo. **3^a** 7c ego sū ita
 sapiēs sicut tu 7 deus 7 tū ego
 non sū ita sapiēs sicut deus. 2^a
 ps ē de se manifesta 7 p̃bat.
 p̃ia. Nā ego sū sapiēs 7 tu 7
 deus estis sapiētes 7 non tu 7
 deus estis sapientiores me: g^o
 7c. p̃z nīa ab exponētib^o ad
 expōitū. 7 p̃ia ac fa ps sūt ma
 nifeste. 3^a uero^o p̃bat q̃r si non
 detur oppositū tu 7 deus estis
 sapiētiōres me: g^o tu es sapiēti
 or me nīa falsū: ut ego suppo
 no. **4^a** 7c tu eris ita senex
 sicut tu eris 7 tū i nullo īstanti
 tu eris ita senex sicut tu eris. p̃
 ma ps p̃z p̃ exponētes: tu eris
 senex 7 nunq̃s eris senior q̃s tu
 eris: g^o 7c. 2^a pars probat quo
 nīa quocūq̃ īstati dato in quo
 tu eris senex in isto īstanti nō
 eris ita senex sicut tu eris quia
 post istud eris seior: g^o i nullo
 īstanti tu eris ita senex sicut tu
 eris. p̃z nīa: quia contradicto
 rium nīis repugnat antecede
 ti propter distributōe i^a tū
 sicut supra ṽbū substantiū.

Comparatiuus grad^o
 exponitur similiter p̃
 tres exponētes: ut for
 est fortior pla. for. est fortis. 7.

plato est fortis et non plato est ita
 fortis sicut fortis ergo. Item tu es
 fortior aliquo homine: tu es fortis
 et aliquis homo est fortis et non aliquis
 homo est ita fortis sicut tu ergo. Item.
 Sed huius tu es albius omni homine.
 Ita exponens non debet esse in omni
 homo est albus quodiam tunc exponitur esse
 vera et una exponens falsa quod non est
 concedendum in logica: sed debet sic ex
 poni in tu es albus et homo est albus et
 non omnis homo est ita albus sicut tu: ergo.
 Item. Ex predicto modo exponendi
 infero aliquas conclusiones. prima tu es
 albius omni homine et tamen tu non es albi
 or aliquo homine. prima pars patet per
 exponentes et secunda similiter quia
 suum contradictorium est falsum scilicet
 tu es albius aliquo homine quia
 tertia exponens est falsa. unde
 licet non aliquis homo est ita albus sicut
 tu quia tu ipse es ita albus sicut tu et
 quilibet qui est albius te est ita al
 bus sicut tu licet non precise. Item. con
 clusio secundum quod qui non est melior deo
 est melior omni ente mundi patet quod
 nam fortis non est melior deo ut sa
 tis liquet et tamen est melior omni ente mu
 di quia ipse est bonus et aliquis est mu
 di est bonus et non omne ens mundi
 est ita bonum sicut fortis: ergo. Item.

Item. conclusio ego sum sciencior te
 et deo et tamen non sum sciencior deo
 secunda pars patet de se et prima
 probatur per exponentes. nam ego
 sum sciens et tu et deus estis sciē

tes et non tu et deus estis ita sciētes
 sicut ego. ista patet quoniam de
 oppositu scilicet tu et deus estis ita
 sciētes sicut ego ergo. tu es ita sci
 ēs sicut ego. et sequens falsum ut e
 go suppono. Item. conclusio tu es
 senior quam tu eris in aliquo instanti et
 tamen in nullo instanti tu eris senior quam
 tu eris in aliquo instanti prima pars proba
 tur quoniam tu eris senex et in ali
 quo instanti eris senex et non in ali
 quo instanti eris ita senex sicut tu eris
 ergo. tu eris senior quam tu eris in ali
 quo instanti et sequens tenet ab exponen
 tibus ad oppositu. et tertia pars an
 cedens probata est in alio capitulo
 in quarta conclusione: sed secunda pars
 conclusionis probatur quia si non de
 tur oppositu. scilicet quod in aliquo instanti
 tu eris senior quam tu eris in ali
 quo instanti et sic illud a et patet quod istud est
 in instanti tu eris senior quam tu eris
 in aliquo instanti quia una exponens est
 falsa. scilicet non in aliquo instanti tu eris ita se
 nex sicut tu eris in instanti quia
 in instanti tu eris ita senex sicut
 tu eris in instanti et in instantis
 instantibus ultra quod. Item. Notan
 dum quod quod admodum exponi
 tur comparationis gradus ita
 magis et quam ut ego sum magis
 ualens quam tu sic exponitur ego
 sum ualens et tu es ualens et non
 tu es ita ualens sicut ego: ergo.
 Item. Consilium actioes sunt in
 feri in dicitur quod animal quod

est magis debile q̄ sit musca ē
magis forte q̄ sit oē aīal mūdi
Et hō q̄ ē magis sapiēs q̄ oīs
hō ē minus sapiēs q̄ oīs hō: 7
ita de īfinitis aliis quare 7c.

¶ Uperlatiu⁹ grad⁹ ex
ponitur per tres expo/
nētes nisi ūa istaz cū
altera coincidat ut tu es fortissi
m⁹ istoꝝ: pōt dupliciter expoī
aut per cōpatiūū aut per positi
ūū compabilitē sumptū. Exē
plū pmi ut tu es fortis: 7 isti sūt
fortes 7 nō aliquis istoꝝ ē for
tior te: ergo 7c. Exemplū secū
di tu es fortis: 7 isti sūt fortes 7
non aliquis istoꝝ ē ita fortis si
cut tu: ergo 7c. Itē tu es fortissi
mus oīum hōiū sic exponitur
tu es fortis 7 hōies sūt fortes 7
non omnes homines sūt fortio
res te: ergo 7c: uel nō oīs hō ē
fortior te. Secūdo mō sic ex
pōitur tu es fortis 7 hōies sūt
fortes: 7 non oēs hōies sūt ita
fortes sicut tū nel nō oīs homō
ē ita fortis sicut tu: ergo 7c. Et
ita de aliis de pterito 7 futuro
suo mō dicatur. Ex predictis
infero aliquas cōclusiōes. pma
ē ista tu es fortissim⁹ istoꝝ 7 ō
bilissim⁹ istoꝝ. pbat⁹ 7 pono
q̄ tu sōz 7 plato sitis eque for
tes 7 per li istoꝝ demōstro uos
tres isto posito patet prima ps

quoniam tu es fortis 7 isti sūt
fortes 7 non aliquis istoꝝ ē for
tior te: ergo 7c. Etia secūda ps
ē uera quia tu es debilis: 7 isti
sunt debiles 7 nō aliquis istoꝝ
ē debilior te: ergo 7c. Itē tamē
cōclusio non esset uera expōnē
do. Secundo modo ut puta per
ly ita sicut quāf 7c. Secūda cō
clō tū es sapiētissim⁹ oīūz hōi
nū 7 tū tu n̄ es sapiētissim⁹ ali
quoꝝ hōiū p^a pars p³ p ex/
ponētes: ut tu es sapiēs 7 hōi/
nes sūt sapientes 7 n̄ oēs hōies
sūt sapiētiores te: g^o 7 cetera.
Secūda ps pbat⁹: quoniā su
ūz dīctoriū ē falsū 7z tu es sa
piētissimus aliquoꝝ hōiū p
pter tertiā expōnētē falsā. s. n̄
aligs hō ē sapiētior te 7 hec si
mil⁹ n̄ aligs hō ē ita sapiēs si
cut tu q̄a tu met es ita sapiēs si
cut tu: g^o 7 cetera. 3^a cōclō tu
fuiisti calissim⁹ oīūz hōiū 7
fissim⁹ oīūz hōiū. p¹a p¹
p³ q̄r tu fuiisti calidus 7 hōies
fuerūt calidi 7 n̄ oīs hō fuit ca
lidior te ēt non oīs hō fuit ita
calidus sicut tu. 2^a ps ēt eodē
mō pbat⁹: quoniā tu fuiisti fri
gid⁹ 7 hōies fuerūt frigidi 7 nō
oīs hō fuit frior te etiā nō oīs
homo fuit ita ffrus sicut tu: g^o
7 cetera. 4^a cōclō. Aliq̄ ē ma
xi⁹ istoꝝ q̄ nō est maximū i

istorum exponendo copabiter pbat
tur: et pono quod a sit magnus et b
maius c uero maius quam a et maius
quam b: posito b est maximum istorum
quod non est maximum istorum: probatur quo
niā b est magis et aliquod istorum
quod non est maximum istorum est magnus
quod a et nullum istorum quod non est maxi
mum istorum est maius b: ergo b est ma
xius istorum. quod non est maximum istorum
patet consequentia ab exponen
tibus ad expositum quod non est.

offert aliud et non idem eo
dē modo exponunt per tres
exponentes: ut tu differas
ab homine: tu es et homo et tu non es
homo: ergo. Item tu differas ab omni
homine tu es et homo est: et tu
non es omnis homo ergo non est.
Est tamen aliqualis diuersitas
in preterito et futuro. hec enim tu
differas ab anti christo non sic expo
nitur tu eris et anti christus erit et tu
non eris anti christus quoniā expo
nentes sunt uere et exposita falsa
sequitur enim tu differas ab anti
christo: ergo simul eris cum anti christo
omnis scilicet: ut suppono: sic ex
ponitur tu eris et anti christus erit quoniam tu e
ris et tu non eris anti christus: ergo. et
ita per totum dicatur quod non est. Ex pre
dictis infero aliquos rationes quod per se
ista tu differas ab omni homine et tamen tu non
differas ab aliquo homine. Prima pars patet
per exponentes quoniā tu es et homo

est et tu non es omnis homo: ergo. 2.
pars est probatur: quod si non dicitur oppositum
scilicet tu differas ab aliquo homine: sed hec
est falsa: quod tertia eius exponens est
falsa. scilicet tu non es aliquis homo: ergo. 3.
conclusio tu differas ab omni ente quod
est et quod fuit et quod erit et tamen tu non
differas ab aliquo ente quod est quod
fuit et quod erit. Prima pars patet quon
iā tu es et omne ens quod est quod fuit
et quod erit est et tu non es omne ens quod
est quod fuit et quod erit: ergo. 2.
pars est patet quod suum contradictorium est falsum
cum una eius exponens sit falsa. scilicet
tu non es aliquid quod est quod fuit et
quod erit. Tertia conclusio
Ego differo a te et a me et tamen non
differo a me. prima pars patet
per exponentes. Nam ego sum
et tu et ego sumus et ego non sum
tu et ego ergo: facta uero pars patet
se: et ita posset probari quod tu dif
feras ab homine et ab asino: et
tamen non differas ab homine.
4. conclusio tu differas ab a
sino et tamen tu non differas ab
homine per ab asino. prima pars patet
per exponentes. scilicet: quod dicitur op
positum tu differas ab homine per ab asino.
hec est falsa quod 3. eius exponens est
falsa. scilicet tu non es homo per asinus: quod est
contradictorium est uerum. 3. tu es homo uel
asinus. Quaecumque dicta sunt
hoc uerbo dicitur quod ad exponen
tes et conclusiones possunt applicari

illis tñs aliò 7 nò idè qñ 7c.

Exclusiāz quedā sūt p
mi ordis qdā si 7 que
dā tertiū. **E**xclusiā pri
mi ordis ē illa cuius dictio ex
clusiā tātū solū uel solūmō aut
precise pcedit subiectū: ut tantū
hō currit: sic exponit hō cur
rit 7 nihil nō hō currit. g^o 7c.
ita q sēper p^a exponēs ē preia
cēs exclusiue. 2ª uero est uis
negatiua dō subiecto exclusiue infi
nitato. Et cōsiliis expositio est
de pō 7 futuro: ut tantū soz. fu
it soz. fuit 7 nihil nō soz. fuit.
Iē tātū āti xp^o disputabit: sic
exponit anni xp^o disputabit 7 ni
hil nō āti xp^o disputabit. No
tandū q exclusiā pmi ordis cō
uertitur cū una uli dō finis trās
positis ita q si una ē uera 7 fli
qua fli 7 eo: unde si hec esset
uera tantū hō ē al hec esset ue
ra: oē al ē hō: sed q^r exclusiā
ē falsa: iō uis ē falsa. **E**x
clusiā si ordis ē illa in q dictio
exclusiua mediat iter subiectū
7 pdicatū sine ppositiōe siue post
ponatur copule: ut soz. tātū est
hō aut soz. ē tātū hō et exponi
tur qz istaz sic soz ē hō 7 soz
nō ē nō hō 7 iā de pō 7 futu
ro dicat. **E**xclusiā tertiū ordis
ē illa cuius dictio exclusiua po
nit iter ptes pdicatū: ut a ppo

significat precise sicut ē que sic
exponit a ppositio significat si
cut ē 7 a ppo nō significat nō
sicut ē ita q sēp negatio infi
nitans cadat super eūdē tñ^o su
per quē in exposita cadit dictio
exclusiua: ut patet in cuiuscūq
ordinis exclusiuis. **N**otan
dū q si dictionē exclusiua ali
cui^o ordis precedat alter termi
nus probabilis nō debet ista p
po probari rōne dictionis ex
clusiue. sz secundū exigentiāz
tini pcedētis. **E**xemplū oīuz
ordinum: ut necessario tantum
homo est homo: ois homo tan
tū est animal. Aliqua proposi
tio significat precise sicut est. p^a
ē exponibilis ratione isti^o tñ
necessario. 2ª rōe isti^o sigi oīs
tñ uero ē resolubilis q pica
cularis affirmatiua. **O**pposita ha
rū exclusiūz assignantur per
negationem prepositaz toti ex
clusiue: ut huius tantum homo
currit: cōtradicitorium est hoc
nō tantum homo currit. 7 hēt
duas cās ueritatis oppositas ex
ponentibus exclusiue affirmati
ue: ut nihil quod est homo cur
rit uel aliquid nō hō currit: 7
si una hāz cāz ē uera exclusi
ua negatiua est uera: 7 si ambe
sunt false ipsa est falsa. sicut ex
clusiua affirmatiua ē uera si ābe

exponentes sunt de 7 falsa si una
e falsa. **E**xclusiua negatiua in
qua neg^o sequitur nota exclusio
nis et expōibil^{is} e ut tātū hō nō
currit sic expōit hō nō currit 7
quodlibz nō hō currit: 7 ita ex
pōitnr q̄libz talis p̄mi ordis.
Itē secundi ordis ut tu tātū nō
es asin^{us} sic expōit tu nō es asi
n^{us} 7 tu es q̄libz nō asin^{us}. **E**x
clusiua uero neg^o tertiū ordis ex
pōibil^{is} nō dat q̄a talis neg^o se
per seqt vbiū p̄ncipale sicut 7 di
ctio exclusiua ut a p̄pō signifi
cat p̄cise sicut nō ē. Oppōita ha
rū exclusiua negatiua dātur
sūt p negatiōez p̄cedentem to
tam p̄positionē: ut hui^{us} tātū
hō nō currit: contradictoriū ē ill^{ud}
nō tātū hō nō currit quod hēt
duas causas ueritatis oppōitas
exponentib^{us} exclusiue negatiue af
signādas p disiunctiua uiol^{entia} o^{mn}i
homo currit: uel aliquid nō ho
mo currit: quarū si una est uera
exclusiua ista ē uera sicut p̄ri^{us}
de opposito exclusiue affirmatiue.
Ex p̄dictis infero aliquas cō
clusiones quaz p̄ma ē ista: tātū
hō est homo: 7 tamē non tātū
hō ē aīal: prima pars patet
per exponentes 7 uniuersalem
de terminis trāspōsitis. Secun
da pars patet similiter: quoni
am una suarum causarum est

uera scilicet aliquid non homo
est animal. nam hoc est animal
demonstrando asinū: 7 hoc est
aliquid nō hō: ergo 7c. **S**ecu
da conclusio tu tantum es ani
mal 7 non tantum tu es animal.
prima pars patet. nā tu es ani
mal 7 tu non es non animal:
ergo 7c. Secunda pars conclu
sionis patet etiam s̄r: quia una
cāz ē r̄a, s. aliquid nō tu es aīal
Tertia conclusio: a p̄pō ē p̄cise
significās sicut ē 7 tū a p̄pō nō
ē significās p̄cise sicut ē. pbat^{ur} 7
pono q̄ a sit i^{us} hō ē asin^{us} i^{us} po
sito: p̄z p̄ma ps. quoniā a ē si
gificās sicut ē 7 a nō ē nō signi
ficās sicut est probat q̄ def
oppō^{it} a ē nō significās sicut ē g^o
a nō ē significās sicut ē nō falsū
imo a ē significās sicut ē q̄ ē si
gnificās hōiē ēē. 2^a ps ē p̄z
quia sui contradictorii una expo
nēs ē falsa r̄z. a p̄pō nō ē signi
ficās nō sicut ē ex q̄ significat
hōiē ēē asinū. **Q**uarta cōclu
sio a p̄positio p̄cise signifi
cat falsum et impossibile: 7 ta
men a p̄positio p̄cise signi
ficat uerum 7 necessarium. pri
ma pars patet per exponentes.
Nam a significat falsū 7 ipos
sibile 7 a nō ē: nō significās falsū
et impossibile. probatur: q̄a def
oppōitū a ē nō significās falsū
impossibile: ergo a nō ē signi

ficans falsū 7 impossibile qđ nō
est uerū. imo a significat falsū 7
ipossib: qđ significat hōinē eē
asinu qđ 7c. 2° pars etiā eodē
mō pbat. nā a ē significās uezz
7 necessariū qđ significat hōinē
eē 7 a nō ē nō significās uerum
7 necessariū. pbat qđ det oppo
sitū a ē nō significās uerū 7 ne
cessariū: g^o a nō ē significās
uerū 7 necessariū cōns 173. imo
a significat uerū 7 necessariū:
qđ significat hōinē esse qđ ē ue/
rū 7 necessariū. 7 p3 cōna cū po
ribus sibi per istā rēgulā ab
affirātiua dī pđicato īfinito ad
negatiuā de pđicato finito ē
bona consequentia qđ 7c.

Occōes exceptiue sunt
iste pref. p̄tq̄ 7 nisi: 7
differūt eo qđ p̄t 7 p̄t
q̄ idifferēter excipiūt tā in uli
affirātiā q̄ negatiua. sed nisi n̄
excipit nisi in uli negatiua: un̄
ita cōgrue dī nullus hō p̄t for.
currit sicut oīs hō p̄t for.
currit: nō tñ cōgrue dī oīs hō
nisi for. currit: ubi cōgrue dice
ret nullus hō nisi for. currit.

Exceptia affirmatiua expōit p
duas exponētes: in q̄z p̄tia ne
gat pđicatū a pte extracapta:
in fa uero affirāt pđicatū ulr
dī subiecto sūpto cū pte extra/
capta īfinitata: ut oīs hō p̄ter

for. currit sic expōit for. non
currit 7 oīs hō n̄ for. currit g^o
7c. **E**xceptia uero negatiua sūtr
expōit p duas exponētes: ī q̄z
p^o affirāt pđicatū de pte extra
capta. ī fa uero negat ulr a su
biecto sūpto cū pte extra capta
īfinitata: ut nullus hō p̄t for.
currit sic exponit for. currit 7
nll^o hō n̄ for. currit: g^o 7c.

Notādū qđ aliq̄ ē exceptia p
pria ē aliq̄ ipropa. Ad excepti
uā propā duo requirūt p̄ncipalē
p^o qđ id a q^o sit exceptio stet 3
fuse distributē ex q^o seqt qđ i^o
ē ipropa aliq̄s hō p̄ter for. cur
rit. 2° requirit qđ ps extraca
pta sit t̄s īferior ad illud a q^o
sit exceptio ex q^o seqt qđ hec ē
ipropa oīs hō p̄t hōinē currit
sed hec ē ppria oīs hō p̄ter
for. currit quia bñ habet istas
duas cōditiones ut p3. **P**re
terea est notandum qđ quilibet
exceptiua negatiua uertit cūz
exclusiua affirātiua c^o subiectū ē
ps extracapta 7 pđicatū est t̄s
cōposit^o ex pđicato 7 subō ex
ceptiue sic p̄tise supponēte: nū
bñ seqt nihil p̄t for. currit: g^o
tātū for. currit 7 eo. **E**t no
tāt dicitur pđicatū ē terinus
cōpositus ex pđicato 7 subō
exceptiue quoniā nō seqt nullū
animal p̄ter hominē itelligit

ergo tātū hō intelligit. nō. n.
est uerū 7 nō falsū: sed bene se
q̃t: g°. tātū hō est aīal itelligēs
Dicebat etiā sic precise suppo/
nēte: q̃r nō sequit̃ nullus hō p̃
ter sor. currit: g°. tātū sōf ē hō
currēs. sed solū sequit̃: g°. tan
tū sōf ē aliquis hō currēs. **D**a
to enī q̃ de sp̃e hūana nō cur/
reret aliq̃s masculus nisi solus
sōf. sed cū hoc multe mulieres
currerēt: tūc hec esset uera nll̃
hō preter sor. currit 7 hec sōf
tantū sor. ē aliquis hō currēs
sed hec esset falsa tātū sōf. est
hō currēs. **E**x his ifero aliq̃s
cōclusiones quaz̃ priā ē i°. hec
ōiā nō ualet. Ois hō p̃ter sōf
currit: g°. ois hō preter hōinē
currit: q̃r antecēdēs est una ex
ceptiua pp̃ria 7 cōsequēs nō.
Secūda cōclusio oē aīal p̃
anti x̃p̃ ē animal 7 tamen non
oē aīal preter hōinē est aīal. p̃
ma pars pz p̃ exponentes quo
niā anti x̃p̃ nō est al̃ 7 oē aīal
nō anti x̃p̃ est animal: ergo n̄c.
Secūda ps ēt probatur: q̃r
si nō def oppo° oē aīal p̃ hōi
nē est aīal 7 pz. q̃ priā expo/
nens ē falsa uidelz hō nō ē al̃
7 p̃ cōsequēs exceptiua cui⁹ est
exponens est falsa. **E**x qua cō
clusionē sequit̃ q̃ nō ois exce
ptiua pp̃ria zp̃gnat suo p̃iacē

ti cuius oppositum cōmuniter
dicitur. et hoc patet quoniam q̃
libet istaz̃ ē uera oē al̃ est aīal
7 oē al̃ preter anti x̃p̃m est ani
mal. **T**ertia cōclusio tu nō dif
fers nisi ab asino 7 tñ tu differs
a capra. secūda pars ē manife
sta. 7 p̃ma p̃batur tu differs ab
asino et non differs ab alio ab
asino: quod sic probat̃ quoniā
def oppositū tu differs ab alio
ab asino g°. tu nō es aliud ab
asino patet cōsequētia ab expo
sita a d unā suaz̃ exponentiū.

4. 2°. tu uides oēs hoies q̃
sūt i i°. domo p̃f sōf 7 tñ nō ui
des aliq̃s hoiez nec aliq̃s hōi
nes p̃bat 7 pono fam p̃tē con
clusiōis cū hoc q̃ in domo ista
sit decē hōies nonē mulieres 7
un⁹ mascul⁹ quē nō uideas sed
bene omnes mulieres isto posi
to pz 2°. pars cōclusiōis: 7 p°. si
milz assignādo hāc regulā ex
ceptiua q̃ ois pp̃o affirmatiua
ē i pte vā 7 i pte falsa pōt ṽifica
ri p̃ exceptionē p̃tis s̃c i°. p̃suppo
sito hec ē i°. tu uides oēs hoies
q̃ sūt i i°. domo p̃cise p̃ sorte g°
pōt ṽificari p̃ exceptionē sortis
sic dicē°. Tu uids oēs hōies q̃
sūt i i°. domo p̃ter sorte q̃r n̄c.

Reduplicatiua exp̃ditur
p̃tis exp̃dentes i q̃rum
p̃ma p̃dicat affirmatiue
.e.

t'mius iduplicatiu⁹ de sub⁹ i 2⁹
 p'dicat p'dicatu⁹ d eode subiecto
 i 3⁹ v'o p'dicat idē p'dicatu⁹ d'ici
 onl⁹ d' t'io iduplicato p t'mius
 t'ascēdētē ut so⁹ i q'stū hō ē ani
 mal sic expōit so⁹ ē hō 7 so⁹
 ē aīal 7 si aliqd ē hō illd ē aīal
 g⁹ 7c. 7 ita cū t'mio ul⁹ aut ide
 finite t'eto ut oīs hō i q'stū aīal ē
 subā sic expōit oīs hō ē aīal
 7 oīs hō est subā 7 si aliqd est
 aīal istud ē sbā g⁹ 7c. **R**edu /
 plicatiua negatiua cui⁹ neg⁹ seq⁹
 notā iduplicatiōis ē sibi expōi
 bil⁹ ut so⁹ i q'stū hō n ē asin⁹ ex
 pōit sic so⁹ ē hō 7 so⁹ n ē asin⁹
 7 si aliqd ē hō istd nō ē asin⁹:
 g⁹ 7c. 7 ita dicat d' q'b⁹ q's aliū
 Neg⁹ v'o iduplicatiua c⁹ n'ga⁹
 p'cedit notā iduplicatiōis nō est
 expōnda sed probanda p suū
 contradictoriū ut sepe dictum est
Ex p'dictis infero aliq's cōdu
 siones q'z p'ma ē ista. Aliq' in
 quātum cōueniūt differūt pbat
 aliq' cōueniūt 7 aliqua differūt
 7 si aliqua ueniūt ill⁹ diffe⁹ zt
 g⁹ 7c. p'z cōtia ab expōentib⁹
 ad expōitū. 7 3^a ps aūtis pbat
 quoniā si aliq' ueniūt illa sūt 7
 si illa sūt distincta ergo differūt
 g⁹ a p'mo ad ul⁹ si aliq' cōue
 niunt illa differūt **C**2^a p'clusio
 q'libz hō i q'stū homo est risibi
 lis 7 tamen non quilibet homo

in quātum aīal est risibilis. p^a
 pars p'z per expōnētes quoniā
 quilibz hō ē hō 7 q'libz hō ē
 risibil⁹ 7 si aliqd ē hō illud ē ri
 sibil⁹ g⁹ 7c. **C**2^a ps et p'z quia
 si nō detur oppōitū. s. q' quili
 bz hō in quātū aīal ē risibil⁹ 7
 certum est q' hec ē falsa qa 3^a
 sua expōnēs ē fl'a. s. si aliqd ē
 aīal illud ē risibile. **C**3^a v'o so⁹ i
 quātū hō ē aīal 7 t'n so⁹ nō i q's
 tū hō est so⁹. p'ma ps p'z p' ex
 ponētes 7 2^a sibi q' si nō detur
 oppōitū. s. so⁹ i q'stū hō ē so⁹
 7 patet q' i^a ē falsa q' eius 3^a
 expōēs ē falsa. s. si aliqd ē hō
 illud ē so⁹. 4^a v'o t'n i q'stū hō n
 es asinus 7 t'n tu nō i q'stū al⁹ n
 es asinus. p^a ps p'z qa tu es hō
 7 t'n nō es asin⁹ 7 si aliqd ē hō
 illud nō ē asinus g⁹ 7c. 2^a ps
 etiā pbat q' si nō detur oppōi
 tum tu i quātū aīal nō es asinus
 7 p'z q' 3^a eius expōnēs est fal
 sa. s. si aliqd ē al⁹ illd n ē asin⁹:
 7 ita dicat si li de q'nto 7 p' q's
 to facerēt p'ōne iduplicatiua.

Immediate duas i se 7
 i tinct expōnētes q'z p'
 ma ē p'iacēs 7 2^a nega
 tiua sibi cōrespōdēs secūdum
 exigētiā sui sibi ut imedi⁹ aī
 a tu fuisti expōitur sic aī a tu
 fuisti 7 n'flū fuit istas aī a qn
 itez illud 7 a tu fuisti: ergo 7c.

Itē ime^s p^o b tu eris sic expōit
 p^o b tu eris 7 nllū erit istās p^o
 b qn it illō 7 b tu eris: g^o 7c.
 Adō cōfili expōit nīgalia c^o ne
 ga^o subseq^o li ime^s ut ime^s añ
 h^o tu nō fuisti alb^o sic expōit
 añ h^o tu nō fuisti alb^o 7 nllz fuit
 istās añ h^o qn it illō 7 h^o tu nō
 fuisti alb^o: g^o 7c. Itē ime^s p^o
 istās pns tu nō curres sic expōi
 t^o p^o istās pns tu nō cēs 7 nllū e
 rit istās p^o istās pns qn it illō
 7 istās pns tu nō curres: g^o 7c.
 Oppō^o hāz ppōnū dāt p ne
 ga^o nē pcedētē li ime^s 7 n pba
 tur tal^o ppō nisi p assigna^o nē
 rradictorioz. Ex p^odictis ise
 ro aliq^o s^o p^oes qz p^o ē i^o. Im
 me^s añ h^o tu fuisti alb^o 7 ime^s
 añ hoc tu fuisti niger. pbat^o 7
 pono qd i qz pte pi hōi p^oite
 fueris alb^o 7 i qz pte ipi fue
 ris niger i^o po^o arguit sic im
 me^s añ h^o fuit aliq^o ps par: g^o i
 me^s añ h^o tu fuisti alb^o cōa te
 net 7 añs pbat^o. nā añ h^o fuit a
 liq^o ps par 7 nllū fuit istās āte
 h^o qn iter illō 7 h^o fuerit aliq^o
 ps par: g^o 7c: s^o pbat^o a^o ps
 cōfōis naz ime^s ante hoc fuit
 aliq^o ps ipar: g^o imediate ante
 h^o tu fuisti niger: cōa pater: 7
 añs: ut prius pbat^o. nam ante
 hoc fuit aliq^o ps ipar 7 nulluz
 fuit istans ante hoc: quin inter

illud 7 hoc fuerit aliqua pars
 impar: ergo 7c. Eadē conclu
 sio potest uerificari de futuro:
Secūda conclusio duo con
 tradictoria inter se contradic
 tētia imediate ante hoc fuerūt
 uera 7 imediate ante hoc fue
 rūt falsa: 7 tñ nō fuerūt simul
 uera neqz simul falsa. pbat^o 7
 pono q^o a sit i^o m es alb^o: 7 b
 i^o tu nō es alb^o i^o posito pz q^o
 a imediate āte hoc fuit uezz. nā
 quādocūqz fuit aliqua pars
 par a fuit uerū: sed imediate
 añ hoc fuit aliq^o pars par:
 g^o imediate āte hoc a fuit uezz
 7 imediate ante hoc a fuit flz:
 quia quādocūqz fuit aliqua pl
 ipar a fuit falsum sed imediate
 āte hoc fuit aliqua pars ipar:
 ergo imediate ante hoc a fuit
 falsū. Eodē mō potest proba
 ri q^o b imediate āte h^o fuit uezz
 7 falsū: q^o aut a 7 b nō fuerint
 siml^o uera nec siml^o falsa: h^o pa
 tet qz in quocūqz instāti a fuit
 uerū b fuit falsū 7 euerfo. Ex
 qbus seqtur q^o imediate ante
 h^o fuisti alb^o 7 imediate ante
 hoc tu nō fuisti albus. p^o ps
 pz 7 secūda pbat^o. nā quādo
 cūqz tu fuisti niger tu non fuist
 ti albus: sz imediate añ h^o tu
 fuisti niger: g^o imediate añ h^o
 tu nō fuisti albus 7 ita cceditur:

q̄ a p̄pō īmediate āte hoc fuit
 uera 7 īmediate āte hoc nō fuit
 v̄a p̄bata ē priā p̄s 7 p̄a p̄bat.
 nā q̄nēūq̄s a p̄pō fuit falsa ip̄i
 nō fuit uera sed īmediate añ hō
 a p̄pō fuit s̄: g° īme: añ hoc
 a p̄pō n̄ fuit uera. Tertia cōlo
 īmediate post hoc erit īstans q̄
 nō īmediate post hoc erit p̄ba
 tur nam p̄ hō erit īstās q̄d n̄
 īmediate post hoc erit: 7 nul
 lū erit īstās post hō q̄n it̄ illō
 7 hō erit īstās q̄d n̄ īmediate
 p̄ hō erit: q̄ quocūq̄s īstātī da
 to q̄d erit p̄ hō it̄ illud 7 hō e
 rūt īstā īstātīa q̄ n̄ lū īme:
 p̄ hō erit. Ex q̄ cōlōe seq̄r q̄ ī
 me: p̄ hō erit aliqd q̄d n̄ īme:
 p̄ hō erit. 4° cōlō p̄ a īstās tu
 currez 7 n̄ lū erit īstans post a
 q̄n añ illō tu currez 7 tñ n̄ im
 me: p̄ a tu currez. p̄bat 7 po
 no q̄ currez hodie sed n̄ cras 7
 pono q̄ a erit īstās mediū cra
 stie diei postq̄ die tu itez cur
 res alñ i° posito patet q̄ non ī
 mediate post a tu currez 7 tñ
 p̄ a tu currez: ut pōit cas̄ 7 q̄
 añ a currez: q̄r i° die. iō n̄ lū
 erit īstās p̄ a q̄n añ illō tu cur
 rez q̄qd .n. currez añ a curzēt ē
 añ q̄lz īstās q̄d erit p̄ a. No
 tādū q̄ li īmediate dupl̄r sūt
 .s. aduerbialr 7 nōialr prio:
 sum hic locutus. s. aduerbialr
 sz fo: sūt ut hic īmediate sūt

ptes ī tñuo. i. sic medio 7 sic nō
 sumitur in proposito: q̄r 7c.
 Incipit dupl̄r expōit
 i uō mō p̄ pōnē de p̄nti
 7 rēotionē d̄ p̄nto. Ali
 o mō p̄ īmotionē de p̄nti 7 posi
 tionē de fūto v̄biḡa soz īcipit
 ēē alb° p̄ m° expōit sic soz nūc
 ē alb° 7 īmediate añ īstās p̄ns
 n̄ fuit alb° 2° m° expōit sic soz
 nūc n̄ ē alb° 7 īmediate post īst
 ās p̄ns erit alb° g° 7c. Desinit
 v̄o expōit mō oppōito ēē dupl̄r
 p̄ mō p̄ rēotionē de p̄nti 7 pōi
 tionē de p̄to ut soz nūc n̄ ē alb°
 7 īmediate añ īstās p̄ns soz fuit
 alb° g° soz d̄sinit ēē alb° 2° mō
 p̄ pōnē d̄ p̄nti 7 rēotionē d̄ fūto
 ut soz nūc ē alb° 7 n̄ īme: post ī
 stās p̄ns erit alb° g° soz d̄sinit
 ēē alb°. Ex p̄dictis ifero aliq̄s cō
 clusīōes q̄z p̄ ē i° tu īcipis ēē
 alb° 7 tñ tu n̄ īcipis ēē colorat°
 p̄bat 7 pono q̄ n̄c tu scis alb°
 7 tñue añ hō fueris niger i° pōi
 to tu n̄c es alb° 7 n̄ īme: añ īstās
 p̄ns tu fuisti alb° g° tu īcipis ēē
 alb° 7 tñ tu n̄ īcipis ēē colorat°
 q̄ n̄c es colorat° 7 īme: añ īstās
 p̄ns fuisti colorat° 7 īme: post
 īstās p̄ns eris coloratus: g° n̄
 incipis esse coloratus. 2° cōclu:
 deus īcipit esse ī hoc īstātī 7 tñ
 non incipit esse ī aliquo īstan
 ti. prima pars probatur. nam
 deus est ī hoc instanti 7 non

quodāmo natā siglariū ut īfi
 nitū corpus est sic expōit. Ali
 quantū corpus ē 7 duplū ad il
 lud 7 triplū ad illud 7 sic ī īfini
 tū: g°. Itē ī plurali nūero: ut īfi
 nita sūt sic exponit. duo sūt et
 tria sūt 7 sic ī īfinitū: g°. Qui
 lz īstoz modoꝝ bon⁹ ē ad p
 ses. uerūtī p̄mus ē formalior
 lz forte secūdu sūt itelligibili
 or. Ex predictis infero aliq̄s
 cōclōes: q̄z p̄ia ē ista. Infini
 tū corpus deus pōt producere
 nō tamen potest producere cor
 pus īfinitū. prima pars p̄ba
 tur. Nam aliquantum corp⁹
 deus pōt producere 7 nō ē uel
 pōt eē corpus finitū: qn ma
 ius isto deus possit p̄ducere: g°.
 Uel aliter. aliquātū corp⁹ de⁹
 pōt producere 7 duplum ad il
 lud 7 triplū ad illud 7 sic ī īfi
 nitū ergo. Secūda uero ps p̄z
 de se quoniā deus nō pōt p̄du
 cere corpus sine fine: eo. n. qd
 aliquod ē corp⁹ īpsuz est figu
 ratum: g°. termino uel termis
 clausū 7 p̄ n̄s finitū: g°. 7c.
 Secūda cōclō. Infinītū tēp⁹
 ē elapsū 7 tñ n̄lū tps elapsū
 fuit īfinitū. p⁹ ps p̄bat quoni
 az aliq̄ tps ē elapsū 7 duplū
 ad illud 7 triplū ad illud 7 sic ī
 īfinitū: g°. 2⁹ ps ē p̄bat ex h⁹
 qz n̄lū tps elapsū fuit sine fine.

qd̄lz nāqz t̄iabat ad aliq̄d in
 stās: sz hic dubitat. Nā ī alio
 c⁹ dictū ē qz aliq̄d fuit tps ī fini
 tū a pte añ g°. aliq̄d tps elapsū
 fuit īfinitū. Dicit qz ibi locut⁹
 sū de īfinito sz qd qd nō hēt
 p̄ncipiū sz finē sicut tps īfinitū p̄
 teritū nūc at loquor de īfinito si
 p̄t qd nō hēt p̄ncipiū n̄z finē.
 3⁹ 5⁹. īfinitus nūer⁹ ē finit⁹ 7
 tñ null⁹ nūer⁹ īfinit⁹ ē īfinit⁹. p⁹
 ps p̄z quoniā aliq̄nt⁹ nūer⁹ ē
 nūer⁹ finit⁹ 7 nō ē nūer⁹ finit⁹
 qn maior illo sūt nūer⁹ fuit⁹ g°.
 7c. 2⁹ ps p̄z quoniā null⁹ nūer⁹
 finit⁹ ē sic sic: g°. 7c. 4⁹ 5⁹ īfi
 nita sūt finita 7 tñ nulla finita
 sūt īfinita. p⁹ ps p̄z qz duo sūt
 finita 7 tria sūt finita 7 sic ī īfini
 tū g°. 2⁹ ps p̄z de se qz nulla fi
 nita sūt entia sic sic. 5⁹ 5⁹ īfi
 nitis finita sūt plura 7 tñ nulla
 finita sūt plura īfinitis. p̄ia ps
 p̄z quoniā duob⁹ finita sūt plura
 7 tribus finita sūt plura 7 sic ī
 īfinitū. 2⁹ ps patet de se: qz
 suū oppositūcludit in se māi
 feste cōtradictionē. 6⁹ cōclō.
 In finiti erūt dies 7 īfiniti erūt
 āni dato fm d̄z. qz mūdus sit
 p̄petuus 7 eternus. ista cōclō
 p̄z q̄litercūqz expōant partes.
 Ex qua cōclōe seqtur qz n̄ pla
 res fuerunt dies q̄z anni nec
 erunt quia īfiniti utrobqz.

De obligationibus.

Obligatio ē oīo cōpōi
ta ex signis obligatio
nis 7 obligato: ut po
no tibi istā. **S**i es rome. tota
hec oīo uocatur obliga^o. **S**ig^a
aut obligōis s^t iste dictōes po
no tibi istā. **O**bligatū uero est
ista oīo tu es roē. **D**ue igit
sūt spēs obligōis. u^z positō 7
depō. **I** q^z p^{ri}a ē p^{ri}mit^o istan
dū: q^{sdā} generales regulas p^o
ponēdo q^z p^{ri}a ē ista. **D**e pos
sibile tibi positū ē a te admit
tēdū. **g^{ra}**. **S**i pono tibi istā
tu es adittenda ē ēt si ponatur
suū dīctoriū tu nō es: 7 ita d^o
ceteris possibilib^o ppōib^o. **2^a**
reg^{la}. **D**e tibi positū 7 a te ad
missū ifra tēp^o obligatōis pro
positū ē a te cōcedēdū: **g^{ra}**.
pono tibi istā tu es rome qua
admissa: q^r possibilis quotiens
cūq^z ppōitur durāte tempore
obligatōis ē cōcedēda. **E**t no
tanter d^r durāte tēpore obli
gationis: q^r ipso cessāte non ā
pius obligat^r respōdēs ipsuz
cedere. **E**t durat tēpus obli
gatōis ab instāti adīssionis q^o
usq^z dicat^r cedat tēpus obligatō
nis: uel quousq^z opponēs trās
ferat se ad aliā materiā. **3^a**
reg^{la}. **D**e sequēs ex pōito 7

adīssio p se aut ex pōito cū cēs
so p cū cessis ista tēps obligōis
ppōitū est cōcedēdū. **ex^o p^{ri}**
mi pono tibi istā tu es rome q^r
admissa ppono tu nō es p^{ri}us
cedēda ē: q^r sequēs ex pōito
p se nā bene sequitur. tu es ro
me: g^o tu nō es parisius. **Ex^o**
si pono tibi istā oīs hō est roē
qua admissa ppono tu es hō 7
cedenda ē: q^r uera 7 i^{ptinēs}.
Deide tu es rome. itez ē cedē
da: q^r seq^{ns} ex pōito cū cō
cesso sequitur. n. oīs hō est roē
tu es hō: g^o tu es roē. **Ex^o ter**
tū pono tibi istā oīs hō dispu
tās ē p^{ri}us q^r posita 7 admissa
propono tibi tu es hō disputā
cedēda ē: q^r q^lz illaz ē p^{ri}a 7
i^{ptinēs} ē. Deide tu es p^{ri}us o^z
cedēz: q^r seq^{ur} ex pōito cū
duobus cessis. Seq^{ur}. n. oīs
hō disputās est parisius tu es
hō 7 tu es disputā: g^o tu es p^{ri}
si^o. **4^a reg^{la}** ē ista. **D**e repu
gnās positō cū cōcesso uel cū c^o
cessis collectie p diu^{is}ie ē negā
dū. p^z q^r duo dīctoria n sūt
cedēda ab eodē in eodē tēp^o
sed cuiuslibet talis repugnātis
ē oppositum concedendum: q^r
sequēs: ut dicit^r tertia regula:
ergo quodlibet tale repugnās
ē negādū: uerbi gratia posita
7 admissa ista oīs homo currit.

7 concessa i^a tu es hō dōbet i^a ne
gari tu nō curris ex q^o suū dī
ctōiū seq^r 7 ē cōcedēdū. s. tu cur
ris. 5^a 2^a ē ista oē seqⁿs ex
pōito cū oppōito bñ nīgati 7 cū
oppōitis bñ nīgatoz ista tēp^o o
bligatiōis ppōitū ē cōcedēdū.

6^a 1ª pmi pono tibi istā oīs hō
currit qua admissa ppōo tu cur
ris negāda ē qz 1^a 7 nī seqⁿs dī
tu nī es hō cōcedē^a ē qz seqⁿs ex
pōito cū oppōito bñ negati ut
oīs hō currit tu nō curris g^o tu
non es homo. 6^a 2ª secundi po
no tibi istam anti xps ē colora
tus qua admissa ppono tibi istā
anti xps est alb^o uel anti xps
ē niger neganda est quelibet il
larū quia falsa nō sequēs. deī
de propono anti xps est medio
colore coloratus cōcedēda ē qz
sequit^r ex pōito 7 cōpōitis bñ
negatorū ut an xps est colora
tus 7 non est alb^o nec niger : g^o
est medio colore coloratus.

6^a 3ª regula ē ista. Omne repu
gnās posito 7 opposito bene nī
gati uel oppositi bene negato
rū infra tēpus obligationis p
positum est negandum ut si in
p^o ex^o pponatur tertio loco
tu es hō negan^a ē qz suū dīdicto
riū seq^r. S. Pr si i 2° ex^o ppōa
tur tertio loco an xps nō ē me
dio colore colorat^o negā^a ē pp

7^a 2^a ē 1^a. Ad oē ipriēs
rīndēdū ē fm sui qualitatē id ē
si est uerum concedendum est si
falsum negandum: si dubium
dubitandū. Impertinēs uoco
qđ nō seq^r nec repugnat. unde
quelibet istaz tu es hō tu curris
ē ipertinēs isti oīs hō currit qz
nō seq^r nec repugnat ideo si im
mediate post istā oīs hō currit
pponitur tu es hō concedenda
ē quia uera 7 impertinens. 7 si p
pōit^r tu curris negāda ē. Perti
nēs ē duplex. s. seqⁿs 7 repu
gnās un cōcessis istis. Oīs hō
currit tu es hō: tu curris ē perti
nēs sequens 7 tu non curris est
pertinens repugnans. 7 Exi^a
regula sequitur correlative q^o oē
falsū nō sequens est negandū 7
omne uerū nō repugnās est cō
cedēdū p^o ps pbat^r nā si il
lud ē falsum nō sequens ergo ē
iptinēs 7 repugnās 7 p cōis negā
dū. 2^a ps sibi pbat^r nā si illud
est uerū nō repugnans ergo se
quens 7 iptinēs 7 p cōis iuxta
regulas dictas est concedendū.
8^a 1^a Octaua regula est ista pp pos
sibile positū nō ē impossibile 7
cedēdū nec necessariū negandū
qa nullū repugnās ē cōcedēdū
nec aliquod sequens negādū
sz oē ipossibile saltē p se ē repu
gnās cūlibet 7: oē necessarium

Necūq

pole

ē sequēs g^o ipossib^l nō ē ccedē^o
nec necūq nḡa^o q^oq^o possiblⁱ
pōito. Concludo g^o q^o ista ip^s o
bligatiōis q^otiē^oq^o 7 q^on^oq^o p
pōit aliqⁱ istaz de^o ē: hō ē asi
n^o. p^o ē ccedē^o: 7 2° negāda .
Notā^o q^o duplex ē necūq. s.
p se 7 p accēns. necūq p se ē ill^o
cui^o adeq^tū sigificatū n pōt nec
potuit nec poterit esse falsum
ut de^o est. Necessarium per
accēns ē ill^o cui^o significatū ad
eq^tū nō pōt ēē s^m s^z potuit ēē
s^m ut tu fuisti: unⁱ solet igr^o di
ci q^o ois p^opōitio de p^oito i tūi
nis duplicibz nō depēdēs a fu
turo ē necēcia. Sik^o est duplex
ipossibile uidelicet per se et per
accidens. ipossibile per se est il
lud cuius adeq^tū significatū
nō potest nec potuit ēē uerum:
nec poterit ut null^o de^o est. Im
possibile uero per accidēs ē ill^o
cuius adeq^tū significatū non po
test esse uerum: s^z bene potuit
esse uerū ut tu nō fuisti. Unde
semper si unū contradictorium
est necessariū aliud ē ipossibile
7 e contra. Intelligitur igr^o f^og^o
ista de impossibili 7 necessario
p se q^o aliqⁱ ppter possibile po
litum ē cōcedēdum ipossibile
7 negādū necessariū per accidēs
ut pono tibi istā hoc istās non
fuit demōstrādo instās p^ois ad

mittēda est q^o vā q^o admissa cer
tū ē q^o illud istās p^oerit: 7 tū si
p^opono eādē ccedē^o ē 7 suū op
pōitū negādū nō obstāte q^o sit
factum impossibile per accēns 7
suū oppositū necessariū simi
liter per accidēs. Ultima igr^o
est ista. qualibet parte copulati
ue concessa concedēda est copu
latiua cuius ille uel consimiles
sunt partes principales. Et uā
pte disiunctiue cōcessa cōcedēda
est disiunctiua cui^o illa pars p^on
cipalis. pbat^o hoc nam sicut ad
vitatē cōp^ol^o igr^o 7 sufficit quā
l^z e^o p^ote ēē vā 7 ad vitatē disiū
ctiue q^o uā sit vā ita ad h^o q^o co
p^olatiua sic cōcedēda requiritur
7 sufficit quantlibet prem esse
cōcedendā. Et ad hoc q^o disi
unctiua sit cōcedenda requiritur
7 sufficit unā partē principal ē
esse cōcedendā: uerbi gr^a pono
tibi istā tu es rome: q^o admi ssa
si p^oponit eadem cōcedēda ē:
deide tu es hō ccedēda ē: q^o
nera 7 i^optinēs. Ultio si p^opōit
ista copulatiua tu es roē 7 tu es
hō ccedē^o ē q^o ptes s^t ccesse 7
ita d^o disiunctiua suo^o dicat^o q^o 7 cē
haz igr^o vitas i
u tēsi^o inotescat contra
quāl^z illaz unā forā
bo obligatione. Contra igr^o
primā regulā pono tibi omne

de² est i h^o istati 7 nō ime² an
 istas pns fuit i h^o istati g^o de² i
 cipit ee i h^o istati . 2° ps et pz
 nā de² ē i aliq^o istati 7 ime² an
 istas pns fuit i aliq^o istati 7 im
 me² post istas pns exi i aliq^o i
 stati g^o 7c. 3° 2° icipit ee oē qd
 ē 7 tñ n̄ icipit ee aliqd qd ē: p^o
 ps pbat qmōiā nūc ē oē qd ē
 7 nō ime² an istas pns fuit oē
 qd ē qz istas pns : g^o 7c. 2°
 ps pbat nā nūc ē aliqd qd est
 ē 7 ime² an istas pns fuit aliqd
 qd ē 7 ime² post istas pns exi
 aliqd qd ē g^o 7c. 4° 2° tu inci
 pis uidere quelibz hōiez 7 tñ
 nō icipis uidere aliquē hōiem i
 mo nullū hōiez icipis uidere p
 bat 7 pono qd continue ante h^o n̄
 fuerit nisi x hōies quoz nouē
 uideris uideas 7 uidebis: sz de
 cimū nō uideris q iā nō desinat
 ee p reotionē d pñti i^o pōito tu
 icipis uidere quelibz hōiez qz tu
 nūc uides quelibz hominē 7 n̄
 imme² an instas pñs uidisti quē
 libet hōiem qz nō istū decimū:
 g^o . et tamen tu nō incipis uide
 re aliquē hōiē qz tu nūc uides
 aliquē hōiē 7 imme² an istans
 presens uidisti aliquē hominē
 g^o 7c. Etia nullum hominē i
 pis uidere qz quozqz dato quē
 iā uides istū ime² an h^o uidisti
 7 ime² post h^o uidebis ut pōit

caus. g^o 7c. Ex illa ppōne se
 qd qd tu icipis scire x ppōiōes
 7 tñ nō icipis scire aliquā ppōi
 tione dato qd nūc scias x ppōi
 tiōes 7 ime² an h^o n̄ sciebas nil i
 nouē. Cōsimiles cōclusiōes acci
 dūt in materia de h^o 7 bo desi
 nit ut qd tu desinis currere 7 ta
 men non desinis moueri: dato
 quod nūc moueas 7 nō curras
 sed imme² an istans presens cur
 rebas. Secūda cōclusio deus de
 finit esse in instanti pñti 7 tamē
 nō desinit esse in aliquo instati
 Tertia cōclusio desinit esse oē
 qd ē 7 tamē nō desinit ee aliqd
 qd ē. 4° cōclusio tu desinis ui
 dere quelibet hōiē 7 tamen n̄
 desinis uidere aliquē hominē
 immo nullum hominē desinis
 uidere: Dato quod continue an
 hoc uidebas omnes hōies quos
 iam uides: 7 gñretur nūc pmo
 un^o de nouo quē nō uidas. Et
 ita cedit qz tu desis sciz x ppōi
 tiōes 7 tñ nō desinis sciz aliqz
 ppōitiōē. dato qd nūc scias x
 7 continue post hoc solūmodo
 nouem: quare 7c.

Quis cōtūbilis idē ē
 t qz qlibet ps qñ sinca
 thegor ēatice tēet ut to
 tus soz est minor sorte 7 tunc
 sic exponit aliq pars soz est mi
 nor soz. 7 nulla est ps soz. qñ
 .c. 3.

illa sit minor sorte g^o. 12. Sz qñ cathegoreatice tenet tuc totū i de ē qđ es pfectū ex oib⁹ suis prib⁹ ut soz ē tot⁹ hō. i. soz ē pfectus hō ex oib⁹ suis prib⁹. Et cōit⁹ qñ pcedit totā ppōitōē si cathegoreatice tñt⁹: qñ pō medi at it ptes subiecti aut pōit a pte pdicati cathegoreatice tñt⁹ ut to t⁹ soz ē aliqd hōis. li tot⁹ tñt⁹ si cathegoreatice. Sz dicē⁹ es totū al⁹ mouet aut tu es tot⁹ hō: li totū tñt⁹ cathegoreatice. Ex q b⁹ ifero aliqs cōclusiōes qz p^a ē i^a. Tot⁹ soz ē aliqd soz 7 in n tot⁹ soz ē minor soz p^a ps pbat ga qlibet ps soz ē aliqd soz 2^a ē pbat qz n qlibet ps soz ē minor soz sicut corp⁹ totale soz aut aia ei⁹ q nō ē qsta. Secda cōclusio tot⁹ soz ē ps soz 7 in n tot⁹ hō ē ps soz p^a ps pz ga qlibet ps soz ē ps soz. 2^a ps ē pz q^o nā nō qlibet ps hois ē ps soz nā ē aliq ps platonis que nō ē pars soz. Tertia cōclusio in oculo tuo est totum quod est in mūdo 7 tamē non totum quod est in mundo est i oculo tuo p^a ps pbat nā in oculo tuo ē ens perceptum ex suis prib⁹ qz pupilla oculi tui. Secūda pars ē patet quia non quelibet pars mundi est in oculo tuo. Quarta cōclusio correlatia ex priori in bursa

tua est tota pecunia mūdi 7 in aia tua ē tota sciētia possibil⁹: p^a ps pbat quōiā i bursa tua ē es pfectū ex suis prib⁹ qđ ē pecūia mūdi dato qđ habeas unū dēa ziū i bursa tua: 2^a ps ē pz ex pōri eo qđ i aia tua ē es pfectū ex suis prib⁹ qđ ē sciētia possibil⁹. Ex q^o seq⁹ qđ hec ppō ē falsa que tamen cōit⁹ conceditur. s. anima intellectiua ē tota in toto 7 tota i qualibet pte nā si ē tota ergo ē ens habēs ptes cōsequēs falsum: quare. 12.

Emper cōuertit⁹ cū li
f omni tēpore secūdum
exigentia pbi cui addi
tur ita qđ idē ē dicere semper
fuit homo 7 omni tempore pre
terito fuit homo. Et exponitur
sic Aliquādo fuit homo 7 non
fuit aliquādo qñ tūc fuerit hō
ergo. Itē de futuro semper erit
aliqd aliqn erit aliqd 7 nō erit
aliqn qñ tūc erit aliqd g^o. Ex p
dictis ifero aliqs cōclusiōes qz
p^a ē i^a sēp fuit aliqd qđ n sēp
fuit pbat aliqn fuit aliqd qđ n
sēp fuit 7 n fuit aliqn qñ tūc fue
rat aliqd qđ nō sēp fuit g^o. 2^a
sēp erit aliqs hō q n sēp erit
pbat ga aliqn erit aliqs hō q n
sēp erit 7 n erit aliqn qñ tūc erit
aliqs hō q nō semper erit ergo.
Tertia conclusio semper est h^o

istās pñs. pbat aliqn ē hoc in
 stās pñs 7 n̄ ē aliqn qñ tūc sūt
 hoc istās pñs g°. p̄z ē ex sua
 cōuertibili. s. oī tp̄e pñti ē hoc
 instās pñs. Ex eadē rēone se
 gñtur correlazie q̄ q̄cqd uiuit sē
 per ē 7 q̄cqd currit l̄ mouet sē
 per se hēt eodē: l̄z nō sēp se
 hūerit aut sēp se hēbit eodē:
 Notādū q̄ n̄ absq̄ cā dī sēp
 uertit cū li oī tp̄e: s̄z exigētā
 sui uerbi: q̄r si absolute uerte
 ret cū li oī tēpore hec eēt falsa
 sēp deus fuit aut mūdus semp
 erit: q̄r nō oī tp̄e deus fuit. p
 bat nā si omni tp̄e deus fuit 7
 pñs tēpus ē tēpus: g°. tēpore
 pñti deus fuit. p̄z nā: q̄r i t̄tio
 prie: ex quo li tēpoz āpliatur
 ad supponēdū p eo qd ē l̄ fu
 it 7 n̄s ē falsū: q̄r tp̄s p̄sens
 nūq̄s fuit. Eodē: oñdit falsi
 tas huius: mūdus sēper erit:
 q̄r nō erit i tēpore pñti: ueruz
 tamē eligat respōdens respon
 sionē sibi magis cōformē: q̄r
 harū quelz sustētabilis ē. Ex
 illo 2° mō loquendi seqtur qd
 aliqn deus non fuit 7 aliqn ce
 lū nō erit: q̄r tunc deus nō fuit
 demonstrādo instās p̄sens 7
 tunc est uel fuit aliquādo ergo
 7c. cōsistit celū nō erit q̄r tūc n̄
 erit demonstrādo istās pñs: 7
 tūc ē l̄ erit aliqn: g°. 7c.

Ab eterno duplx sūtur
 a uno: nōialiter cū deti
 natōe p̄pōis a l̄ ab: 7
 tunc resoluitur: ut ab etno fuit
 a ab h° fuit a 7 hoc est uel fuit
 eternum ergo ab eterno fuit
 a ita q̄ ab eterno nominaliter
 sumēdo uertit cū li ab aliquo
 etno. Aliter sūtur ab etno. s.
 aduerbialr 7 uertit cū li etna
 l̄r 7 significat idē qd ante omē
 tēpus finitū aut āte oē istās ul̄
 post oē tēpus finitū l̄ post oē i
 stās. Et expōit sic: ut ab etno
 fuit deus āte aliqd tēp° finitū
 fuit deus: 7 n̄ lū fuit tps finitū
 qñ an illd fuerit d̄s: g°. 7c. Si
 milr d̄ futo: ut ab etno l̄ etna
 l̄r erit aliqd sic expōit: p° ali
 qd tp̄s finitū erit aliqd 7 n̄ ē
 l̄ erit tēpus finitū qñ post illd
 erit aliqd g°: l̄ sic post aliqd i
 stās erit aliqd 7 n̄ ē l̄ erit aliqd
 istās qñ post illud erit aliquid
 ergo. Et notāt dico finitū: q̄r
 aliqd fuit tēpus āte qd d̄s nō
 fuit. s. tēpus ifinitū a parte an
 te. Si l̄ aliqd erit tēpus post
 qd nihil erit uidelicet tēpus i
 finitū a parte post. Ex p̄dictis
 ifero aliquas rēōes q̄z p° est
 ista. Ab eterno tu fuisti 7 tñ n̄
 eternaliter tu fuisti. 2° ps ē de
 se māifesta: quoniā an tps mil
 le annoz tu nō fuisti: sed p̄ma.

ps pbat. nā ab isto tu fuisti de
mostrādo dū. 7 h^o ē l^o fuit et^o
g^o p3. 2° tenēdo li ab etno nōi
nalr. 2° 3° ab etno tu eris. 7 ta
men nō ab eterno tu eris. p3
i^o 2° cōlo sumēdo li ab eterno
pria pte nōialr 7 i fa aduerbi
aliter. nec sūt dīctoria ex quo
illi termi nō ūiformit^r sumunt^r

3° cōclo. ab eterno siue etez
nalr fuit aliqd qd nō ab etno
siue etnalr fuit. pbat^r nā aū
aliqd tēpus finitū fuit aliquid
qd nō ab eterno siue eternalr
fuit. 7 nō ē uel fuit temp^o fini
tū qn ante illd fuerit aliqd qd
nō ab etno siue eternalr fuit:
g^o. 4° cō cōlo. eternalr siue
ab eterno erit aliqs hō q n̄ erit
eternalr siue ab eterno. pbat^r
nā p^o aliqd tēpus finitū erit a
liqs hō q nō erit etnalr siue ab
eterno 7 nō ē uel erit tēpus fi
nitū qn post illd erit aliqs hō
q nō eternalr siue ab etno erit
g^o. Quēcūq3 dicta sūt de li ab
eterno 7 eternalr pñ^o illic de i
stis tīs ppetuo 7 i etnū q pñt
duplr sui. s. nōialr 7 aduerbia
lr sicut i pōzib^o exēplificatus
est: quār 7 cetera.

Infinitus duplr sūt

i .s. cathegorematicē 7
sicathegorematicē. ca
thegoreāticē. n. idē ē q sine fi

ne 7 sine pñci^o: ut a ē ifinitū. i.
a ē sine pñcipio 7 sic sine 7 sic
cōit^r sūt^r qn pōit^r a pte pñca
ti: ut exēplificatū ē aut qn li/
mutat^r i sbō: ut dicēdo aliqd ifi
nitū ē. h^o mōi aut limitatio sit
qn adiectie l^o substātie tenetar.
Sic autē sumēdo ifinitū solet
dici q nihil ē ifinitū: nec aliq
sūt ifinita q n̄ ē sic sic nec aliq
sūt sine fine. Sumēdo at ifini
tū sicathegorematicē expōit^r p
duas xponētes fm exigētiaz
ti cui addit^r aut fm ppriā na
turā singularis l^o pluralis nūeri
ut ifinitū corpus ē. sic expōit^r
Aliquātū corp^o ē: 7 nō ē cor
pus finitū qn isto mai^o sit: g^o.
Itē ifinitū corp^o fuit sic expōi
tur. Aliquātū corp^o fuit 7 n̄ ē
l^o fuit corpus finitū qn i^o mai^o
fuerit g^o 7c. In plurali at nūe
ro n̄ expōit^r p li maius: s3 p li
plura: ut ifinita corpora sūt sic
expōit^r. Aliquot corpora sūt 7 n̄
sūt corpora finita qn plura illis
sit g^o. Itē d pñt ifiniti hōies fue
rūt sic expōit^r aliq^o t hōies fue
rūt 7 n̄ sūt l^o fuerūt hōies finiti
qn pñres illis fuerūt: g^o. Et si
lr d futo: ut ifinita istā^o erūt:
sic expōit^r. Aliq^o t istātia erūt 7
n̄ sūt l^o erūt istā^o finita qn illis
pñra erūt: g^o. Est tñ alē mod^o
xponēdi q cōit^r sustiet sapiēs

possit si nō admittis arguo sic
 Ego pono tibi oē pos: 7 nō ad
 mittis oē pos: bñ nō dēdo: g° nō
 oē pos: ē a te admittēdū qd ē
 7 tra regulā. Si aut admittis p
 pono tibi ista duo tu es: 7 tu nō
 es: si cōcedis tu cōcedis duo dī
 dictoria: g° male rñdes. Si ne
 gas aliq: istaz 7 qłz istaz ē ti
 bi posita 7 a te admissa: qđ pos
 sibil ex qđ posui tibi oē pos:
 g° tu negas tibi positū 7 a te ad
 missū 7 p cñs male rñdes patz
 7 p fam reglā. ¶ Nōdet nō
 admittēdo positū: 7 tūc ad ar
 pono tibi oē possit: 7 nō admit
 tis oē possibile: g° nō oē possi
 bile ē a te admittēdū nego ar
 sicut nō sequit pono tibi utrun
 qz istoz cōtradietoz ioz tu es
 tu nō es: 7 nō admittis utrunqz
 istoz: ergo nō utrūqz istoz dī
 dictorioz ē a te admittenduz:
 sed solū sequitur qđ nō est admit
 tendū utrūqz istoz: ita i priori
 nñā sequitur qđ nō ē admittendū
 oē possit: 7 hoc est uerū cū quo
 stat qđ oē possit ē admittendū.
 7 ¶ Contra fam regulā arguit
 sic. Et pono tibi istā tu es ro
 me. ē tibi positū 7 a te admissū
 qđ admissa ppono tibi tu es ro
 me negāda ē: qđ flā 7 iptinēs:
 tūc arguit sic. i. ppo ē a te ne
 ganda 7 eadē ē tibi posita 7 a

te bñ adissa: g° tibi positū 7 a
 te adissū ē negādū t3 7: qđ est
 sillogism⁹ resolutori⁹ 7 maior
 ē cēssa mior 7 o ē positū. ¶ Nñ
 det admittēdo po 7 cū pponit
 tu es rome negat: 7 tūc ad ar
 nego maiore ex eo qđ ipugnat
 posito. nā seqt tu es rome est ti
 bi po 7 a te admissū: g° tu es
 rome ē a te ccedēdū qđ repu
 gnat huic tu es rome ē a te ne
 gādū. Quotiēscūqz g° ppoit
 ista negat: 7 cū dicit ista ē a te
 ccedēda: itez negat: 7 cōcedit
 qđ ē cōcedēda: 7 si arguit sic.
 i. ē a te ccedēda 7 tu negas eā
 g° male rñdes: negat 7 sicut
 n sequit tu ccedis a ppoez 7 a p
 pō ē f: g° tu male rñdes. dato
 qđ a sit unū falsū sequēs: sed in
 qłz illaz cñarū addēdū ē i an
 tecedēte tu nō es obligat⁹ qđ ne
 gat tāqz flm 7 iptinēs. ¶ Contra
rtiā regulā arguit sic. pono ti
 bi istā tu curris 7 tu nō curris
 ē a te ccedēdū: cas⁹ ē possibil:
 qđ pos: ē qđ tu curras 7 qđ i tu
 n curris sit tibi posita 7 a te ad
 missa 7 nñt ccedēda: adisso g°
 caū arguo sic tu curris nō ē a te
 ccedēdū 7 tu curris seqt ex po
 sito 7 adisso tāqz a coplatia ad
 alterā ptē: g° n qđlz seqns ex
 posito 7 adisso ē ccedēdū nñā
 tenet 7 pñā pars antecedētis p

bat. nā tu nō curris ē a te cōce
 dēdū p positū: sed tu nō curris
 dicit isti tu curris: g^o tu curris
 nō ē a te cōcedēdū: nā tenet: q^r
 si unū dictionū ē cōcedēdū ali
 quū ē negādū. R. spōdet adit
 tēdo positū: tūc ad ar^o nego
 istā tu curris nō ē a te cōcedē
 dū: et ad pbatōne nego miorē
 uidelicet tu curris: tradit isti
 tu nō curris nō tāq^z falsā: sed
 tāq^z repugnātē duobus cōcessis
 sequitur. n. tu curris ē a te conce
 dēdū: et tu nō curris a te est cōce
 dēdū: g^o tu curris et tu nō cur
 ris nō sunt contradictoria. Si tū
 fieret casus isto: pono tibi istā
 tu curris et tu nō curris ei^o con
 tradictoriū ē a te cōcedēdū. ad
 mitto casū: et cōcedo illā tu cur
 ris quotiescūq^z ppōit: et ne
 go q^r sit a me cōcedēda tāq^z r
 pugnās se pti copulatiōe posite
 nā sequit^r tu nō curris cōtradi
 ctoriū ē a te cōcedēdū: g^o tu
 curris nō ē a te cōcedēdū. Et si
 arguit sic tu curris nō ē a te cō
 cedēda et cōcedis eā: g^o male r
 spōdes: nego nām sicut nō se
 quitur tu negas a ppōnē et ipsa
 ē uera: g^o male respōdes: sed
 oz addere in ante et tu nō es ob
 ligatus: et hoc negatur tāq^z fal
 sū. Contra quā reglā arguit p
 bado qd repugnās posito ē a
 te cōcedēdū. Et pono tibi istas

nē ē tibi positū q^d admissa quia
 possibit^r propono tibi istā: ali
 qd ē tibi positū si cōcedis et bñ
 rñdes: g^o bñ intētū q^r illa r
 pugnat posito. Si negas cōtra
 ego posui tibi istā nihil est tibi
 positū et ipsa ē aliqd: g^o aliqd
 ē tibi positū. R. uidet negādo i
 stā aliquid ē tibi positū et tunc
 ad arg^o nego maiore uidelz
 ego posui tibi istā nē ē tibi po
 sitū tāq^z repugnātē. hec eniz
 repugnāt nihil ē tibi positū et
 posui tibi istā. Et si arguit po
 sitū repugnāt tibi posito: g^o a
 liqd ē tibi po^o neget ātecedēs
 q^r repugnās et q^z alia ppō
 ad quā seq^r aliqd eē tibi po^o.
 Cōsilt^r rñdet si pōat^r te nō esse
 adittē: et cōcede^r idē et si d^r tu
 cōcedis istā et tu bñ rñdes nego
 quāz talē q^r ad ipsā seq^r te eē
 qd ē oppo^o positi. Contra qn
 tā rglā arguit. Nā data uerit^r
 isti^o seq^r q^d adisso q^o q^z rñgē
 ti s^ro sit q^z aliqd rñgēs s^rm
 cōcede^r pbat et pōo tibi istā tu
 es roē q^d posita et adissa ppono
 tibi istā tu es roē. Et bacul^o
 stat i āglo: p^z q^r i^o ē negan^o:
 q^r s^rla nō seq^rs. deide ppōit nē
 l^o bacul^o stat i āglo: si negas
 g^o itētū cōtra rglā: q^r seq^r ex
 pōito cū oppo^o bñ negati. seq^r
 .n. tu nō es roē et nēl^o bacul^o stat
 i āglo: s^rz tu es roē p po^o: et

go nll^o bacul^o stat i agulo: Si
 g^o cedit i^o nll^o bacul^o stat in
 agulo heo clusione pncipl^o p
 bāda qz sicut deducit i^o ita 7 q
 libz alia dūmō suū oppōitū cō
 iungatur copulatīe cum posito
 que copulatiua immediate post
 pōitum ppōat. ¶ Rndetur cce
 dē^o cclione adductā imo pōr
 idē s^o 7 qz qz dūci dūmō po
 nat dīfūctīe cū oppōito pōiti
 vbigfa pono tibi istā tu curris
 q^o admissa ppono tibi tu n cur
 ris l bacul^o stat i agulo aut aliqz
 talē tu es papa ul^o ep^o: ccedē^o
 ē ga pā 7 iptinēs dīde ppōit ba
 cul^o stat i agulo opz ccedē^o qz
 segt ex pōito 7 uo ccesso segt. n
 tu n curris l bacul^o stat i agulo
 sed tu curris per pōitū g^o bacul^o
 stat i agulo. ¶ Contra sextā i glā
 arguit sic 7 pono tibi istā dīfū
 ctīuā tu curris l rex sedet q posi
 ta 7 adissa ppono istā null^o i x
 sedet 7 pz q^o ē dubitāda qz du
 bia 7 iptinēs dīdō ppono tu cur
 ris negāda ē qz s^o 7 iptinēs dīdō
 ppono itez illā null^o rex sedet:
 si negas l cōcedis eā 7 p^o dubi
 tasti g^o male rñdes: tenz cseqn^o
 p unā i glā obligatiōnū qz oēs
 rñsiōes itra tps obligatiōis sūt
 i rorqnō ad idē istās. Si g^o du
 bitas istā 7 bene rñdes illa nō
 est a te negāda 7 tñ i pugnat po

sito 7 oppōito bñ negati: Nā
 bñ segt tu curris l rex sedet sed
 tu nō curris g^o rex sedet. ¶ Rndet
 admittēdo pōitū 7 cū ppōit i^o
 null^o rex sedet dubitat 7 i^o nega
 tur tu curris 7 cū itez ppōit nul
 lus rex sedet negat qz repugnat
 pōito 7 oppōito bñ negati. ¶ Et
 cū dicit p^o dubitasti eā 7 modo
 negas g^o male rñdes: nō ualet
 argumētum 7 ad regulam dico
 quod intelligit de respōsionib^o
 i pugnatib^o sicut ē ccedē^o 7 ne
 gas. Itē cedit in sili casu quod
 aliqua ppositio in uno loco est
 dubitanda 7 in alio loco est
 concedenda ut pono tibi istam
 tu curris l rex sedet q admissa p
 pono i x sedet dubitā^o ē ga du
 bia 7 iptinēs dīde tu curris: ne
 ganda ē qz falsa 7 iptinēs. Itē
 rū propono rex sedet 7 pz qd
 est concedenda: qz sequens ex
 pōito 7 oppōito bñ negati ut tu
 curris l rex sedet sed tu non cur
 ris ergo rex sedet. ¶ Contra se
 ptimā regulam arguitur probā
 do quod nō ad omne iptinēs
 est respondendum secūdū sui q
 lkatē. ¶ Et pono tibi istā tu es
 rome qua admissa 7 cōcessa p
 pono tu es rome in hoc istāti d
 mōstrādo istās pēs: si ccedis
 habeo intētū quia ista ē falsa 7
 iptinēs cū non sequat nec re

R^o

57

pugnet. Si uero neget: o oē qd
 ē ro me ē rome i h^o istāti sz tu
 es rome: g^o tu es 2oē i hoc istā
 ti maior pbat. nā oē qd ē 2oē
 ē 2oē i istāti pnti: sz nullu ē i
 stās pnti nisi hoc: g^o oē qd ē 2o
 me ē rome i h^o istāti. Rndetur
admittēdo po^o 7 cū ppoit^o tu
es 2oē i h^o istāti neget 7 ad e^o
pbatōnē nego maiorē: q^o re
pugnat posito 7 oppo^o bñ ne
gati. nā seq^o tu es rome 7 tu n
es rome i h^o istāti: g^o n oē qd
ē rome ē rome i hoc istāti. Et
ad pbatōnē illi^o maioris oē
do qd oē qd ē rome ē rome i
istāti pnti 7 nego miorē. s. qd
nllū sit istās pnti nisi hoc quo
niā ex uno ocesso 7 oppo^o bñ
negati seq^o oppo^o illi^o excepti
ne. seq^o n. oē qd ē rome ē ro
me i istāti pnti 7 nō oē qd ē 2o
me ē rome i hoc istāti: g^o ali
qd ē instās qd nō ē hoc qd re
pugnat illi exceptiue. Et si d^r
qd est illud istāti dicit^o quod
stat qd sit a uel b nō ē dēfian
da nisi dīfūctiue talis questio.
Co^otra octauā regulā arguit^o
sic. Et pono tibi istaz hō est a
sinus ē tibi posutum 7 a te adis
sum qua admissa 7 cōcessa: q^o
possibilis propono hō est asi
nus uel concedis uel negas. Si
cedis 7 bene respōdes hō

itētū. s. qd p^o p^o possib^ole pōitū
 ccedēdū ē ipossibile p se Si aut
 n^oas tra oē tibi pōitū 7 a te ad
 missū ē a te ccedēdū sz hō ē asi
 n^o ē tibi pōitū 7 a te admissū g^o
 hō ē asin^o ē a te ccedēdū: tenz
 osequētia cū maiori q^o ē 2° 7 mī
 nor pz q^o ē pōitū: tūc arguit sic
 hō ē asin^o ē a te concedēdū 7
 homo est asinus est impossibile
 per se ergo impossibile per se ē
 a te concedēdū 7 consequē^o ne
 cessariū per se ē a te negādū q^o
 suū contradictoriū ē neciū p se nō
 hō ē asi^o. Rndet^o admittēdo po
sitū 7 cū ppoit^o hō ē asi^o nega
tur 7 tūc ad argumētū: ccedo
q^o hō ē asinus ē a te ccedēdū 7
nego qd hō ē asinus sit ipossi
bile per se tanq^o repugnās uni
concesso: seq^o enī homo est asi
nus ē a te ccedēdū: g^o hō ē asi
n^o non est impossibile per se.
Et si arguit sic homo ē asinus
est a te concedenduz 7 tu negas
ipaz ergo tu male respōdes: ne
go argumētū: sed opoziet ad
dere 7 tu non es obligatus. Co
tra ultimā regulā arguitur 7
pono tibi istā tu es rome qua
admissa 7 ccessa ppono tibi istā
coplatiū tu es rome 7 tu es hō
hec coplatia ē 1° 7 ipertinēs g^o
negāda 7 tū q^olibz eius ps ē cce
denda: ergo nō qualibet parte

R^o

9

copulatiue cōcessa ē cōcedēda co
pulatiua qđ ē una regulā sed p
bat qđ qlibz ps copulatiue sit c
cedēda quia p^a ps ē cōcedēda
q̄ posita 7 admissa 7 2^a simil^r
ga uera 7 iptinēs g^o 7c. Respō
det admittēdo pōitū 7 cū ppoi
tū copulatiua: ngo eā 7 nego qđ
qlibz ei⁹ ps sit cōcedēda eo qđ
2^a ē negāda 7 cū dicit qđ ē vā
7 iptinēs cōcedo qđ ē vā sz n̄ ē
iptinēs imo ē repugnās qā suū
contradictoriū seqt exposito 7 op
posito bene negati: Nā seqtur
tu nō es rome uel tu non es ho
mo sed tu es rome per positū ez
go tu non es homo. Si autem
immediate post positū propone
retur tu es homo concederem e
am qā uera 7 iptinēs 7 conse
quēter concederem istā copula
tiuā tu es rome 7 tu es homo tā
quam sequētē ex suis p^{ri}b^{us} cō
cessis. Item arguo contra eādē
regulā 7 pono tibi istā omnis
homo ē rome: quā admissa p/
pono tu es homo 7 tu es rome
hec copulatiua ē negāda qā fal
sa 7 iptinēs dīde ppono tu es
homo ista ē cōcedēda qā nera 7
imprinens. Ulterius propono
alteram partem tu es rome 7 pa
ter qđ hec simil^r ē cōcedēda qā
sequēs exposito 7 uno cōcesso:
pōigā Omnis hō ē rome tu es

R^o

hō g^o tu es rome 7 ita hēo itētū
qđ copulatiua ē negāda 7 tamē
qlibz ei⁹ ps ē cōcedēda: Rndet
admittēdo pōitū 7 n̄gādo copu
latiua 7 cū ppoi^t tu es homo ne
go quia repugnat posito cum
opposito bene negati quia suū
contradictoriū sequitur. Nā
sequitur omnis homo est rome
7 tu nō es homo uel tu nō es ro
me ergo tu nō es homo. patet 3
sequētia quia cōsequens sequit^r
exposito 7 qualibet parte disiū
ctiue ergo sequitur exposito 7
tota disiunctiua patet cōsequētia
7 aūcedēs simil^r p^z itūēti q^z 7c.

i materia conuertibi
litas propositionū
proponitur hoc sophi

ma pono tibi istam deus est 7
homo est asinus conuertuntur
quā admissa quia possibilis p
pono deus est concedatur quia
necessarium per se deinde pro
pono homo est asinus uel con
cedis uel negas: si concedis con
tracedat tēp⁹ obligatiōis 7 ostē
do tibi q^z tu cōcessisti ipossibile
per se i tēpore obligatiōis g^o
male respōdes: uñ extra tps ob
ligationes sepe rei ueritas ē fa
tēda q^z per hūc modū apparet
si respondēs bene uel male res
pōdebat i tpe obligatiōis. Si
autem in tempore obligatiōis
.f.

neget illa hō ē asin⁹? dē? ē? hō ē asin⁹? vñtū? hēc ē cōcedē? dē? ē g⁹? hēc ē cōcedē? hō ē asin⁹? 7 tu n̄gas eā g⁹? male rñdes. Itē admissio i⁹? cān ppono hēc ē vā de? ē dōbet cōcedi qz vñz 7 ip̄ tinēs vñde hēc ē vā hō ē asin⁹? hēc ē cōcedē? qz seq̄ns. Nā seq̄t ille vñtū? 7 p⁹? ē vā g⁹? 7 2⁹? 7 tūc sic ista est vera hō est asinus q̄ adequate significat hominem esse asinum ergo hominem esse asinum est verū 7 per cōseq̄ns homo ē asin⁹? . Ad p̄mum refpondetur admittendo casum 7 cū pponitur de? est concedo 7 nego istā hō ē asin⁹? 7 tūc ad arg⁹? cōcedo qd hō ē asin⁹? est a me cōcedēdū 7 ad argumētū impbās nego cōseq̄ntiā s̄z oportet addē? qz tu nō es obligatus qd ego nego. Et si arguit homo est asin⁹? est a te cōcedē? 7 homo ē asin⁹? est per se ip̄osibile ergo per se ip̄osibile est a te concedēdū nego miore t̄q̄s repugnātem maiori cōcedē. Eo dē mō r̄spōdet si p̄mo loco pponat ista hō est asin⁹? ē a te cōcedēdū qd cōcedet 7 cōseq̄nter dicet qz ista de? ē ē a te n̄gāda 7 negaret qd ēet necēria p se qz 7 pugnat cōcesso. Seq̄t enī de? ē ē a te negāda g⁹? nō est necēssaria p se. Ad p̄m cōcedo qd illa

est vā hō ē asin⁹? 7 nego qd ip̄a significet adeq̄te hōiē ēē asinū qz 7 pugnat maiori cōcesso seq̄t enī illa ē vā hō ē asin⁹? ergo nō significat adeq̄te hōiē ēē asinū ubi a utē p⁹? loco pponēt i⁹? hō ē asin⁹? ē i⁹? cōcederet qz verū 7 ip̄tinens deinde de? est ē falsa cōceditur qz seq̄ns 7 negat t̄q̄s repugnās qz significet adequate deū esse. Et si diceret q̄lit adeq̄te significat nō definiat hic aliq̄ talis questio. Notādū qd si poneretur cōuerzi de? est 7 hō est asin⁹? sic adeq̄te significādo ut prius nō dōbet admitti casus qz eo admissio seq̄t incōueniens ul cōtradictio pbat nā admissio illo ppono hēc ē vera de? ē v 7 cedis v negas. Si negas v i⁹? nō ē vā de? ē q̄ adequate significat deum esse ergo deum esse non est verum quod est impossibile. Si autē conceditur: deinde ppono hēc ē vā hō ē asin⁹? opz cōcedere t̄q̄s seq̄ns: tūc arguit sic i⁹? ē vā hō ē asin⁹? que adequate significat hominē esse asinū g⁹? vñ est hōiē ēē asinū vñs impossibile. Pro aliquali g⁹? n̄si one i hac materia pono aliquas regulas quaz p⁹? est ista. Qñ cūqz ponitur duas ppōnes vñi adeq̄te significādo qz vā ē necēssaria 7 alia impcibilis non

admittit casus iste. q^r tūc ex ne-
cessario sequeretur ipso: ut deus
ē: g^o hō ē asinus. 7 demonstrō
p^{li} sic adequēte significādo signifi-
cata consueta. 2^a re^a ē ista quācum-
q^s ponit duas p^opōes conuerti sic
adequēte significādo q^z nā ē pos-
sibilis 7 alia impossibilis nō aditti-
tur casus iste: ut si pōat istas
conuerti sic adequēte significādo. tu
es hō 7 hō ē asinus nō adittat:
q^r tūc ex possibili sequitur impossi-
bilis pbat 7 pono casū illū q^o adis-
so facio istā cōmā tu es hō: g^o
hō ē asinus cōmā bōa aⁿs ē pos-
sibilis 7 nō impossibilis. nā possibile ē
te eē hōiē 7 hec p^opō tu es hō
sic adequēte significat: g^o ipsa est
possibilis 7 est aⁿs: g^o aⁿs est
possibilis. Si^r hōiē eē asinū ē
impossibilis 7 ista p^opō hō ē asinus
sic adequēte significat: g^o ipsa ē i-
possibilis 7 est aⁿs: g^o aⁿs ē. 3^a
re^a ē ista quācumq^s pōit duas p^o-
pōes conuerti sic adequēte significā-
do: q^z una ē nēcū 7 alia con-
tingēs nō admittit iste casus: ut si
pōit istas cōuerti deus ē 7 aⁿi
x^ps ē futur^{us} sic adequēte signifi-
cādo: q^r tūc ex nēcū sequitur co-
tingēs: pbat: q^r si nō adittat
g^o casus iste 7 facio istā cōmā
deus est: g^o aⁿi x^ps ē futur^{us} i^o
cō ē bōa: q^r arguit ab uno con-
trabili ad reliquū 7 aⁿs ē nēcū
7 aⁿs contingēs: g^o cōmā nō ualēs.

sz pbat q^r aⁿs sit nēcū. nā de-
us eē ē nēcū 7 aⁿs sic adequēte
significat: g^o aⁿs ē nēcū. Si^r
aⁿi x^ps eē ē contingēs 7 aⁿi sic ade-
quēte significat: g^o aⁿi ē contingēs. 4^a
re^a ē i^o quācumq^s pōit duas p^opōes
contingēs conuerti sic adequēte signi-
ficādo: q^z una dⁱctorie alii ē
pugnat nō adittat casus i^o: ut
si pōat istas conuerti sic adequēte
significādo tu es 7 tu nō es: quia
tūc ex uno opposito sequitur ali-
quod quorū quodlibet foret cōtingēs.
imo sequitur q^r duo dⁱctoria fo-
rerit si^r uera aut si^r falsa q^o nō
ē possibilis. Et notat dico dⁱli-
ctorie: q^r si repugnarēt dⁱctie dⁱ-
beret aditti casus 7 dici quālibet
istarū esse falsā: ut tu curris 7
tu nō moueris. he enim sic a-
dequate significando nō pos-
sunt esse simul uere: sed bene si-
mul false. Uoco enim contra-
dictorie ista repugnare que nō
possunt esse simul uera nec si^r
falsa sic adequēte significādo. Et
cōtrarie repugnare uoco ista
que bene possunt esse simul fal-
sa: sed non simul uera. Qui-
ta rēgula ē ista. Quācumq^s ponit
duas propositiones contingē-
tes conuerti sic adequate signi-
ficando: quā nulla alteri re-
pugnat admittat casus i^o 7 ad
primā propositam respondeat
f: 2

sicut ad ipertinēs. ad sam nero
sicut ad prinēs seqns : vbi gĩa
pono tibi istā tu es hō 7 tu cur
ris cōuertūtur sic adequate si/
gificādo adittat 7 si proponit
tu es hō ccedat tāqz uerū nō ē
pugnās 7 cōt q. illa ē uera tu
curris tāqz seqns. Itē si uariatur
ordo ita q. p. loco ppōat tu
curris negat : q. ffa 7 ipertinēs
7 cōter negāda ē illa tu es hō.
Et si dicat ista ē falsa tu cur/
ris cōcedat 7 cōter q. ista est
falsa tu es hō. 6ª regla est
ista. Qñcūqz ponitur duas p
pōnes cōueri siue sint cōtingē
tes siue nō cōtingētes nō faciē
do mētionē de adeqto sigifica
to adittatur casus 7 ipsis pro
positis q. ad cōcedere 7 negat
respōdeat itus sicut extra. sed
si p. ccedit esse uera ul necria
7 fa sifr. Si aut falsa uel ipof
sibilis 7 fa sifr. vbi gĩa si pōit
ista deus ē 7 hō ē asin⁹ respō
sū ē i pncipio: sed 7 pono tibi
istā tu es hō 7 tu curris cōuer
tūtur admittat q. adilla ppo/
no tu es hō cōcedat deinde tu
curris negat. Sed si dī pĩa ē
uera cōcedat: g. fa ē uera cce
do. sed tunc nego q. fa signi/
ficet adeqte te currere tāqz fpu
gnās uni ccesso 7 opposito bñ
negati. sequit. n. tu nō. curris

7 ista tu curris ē uera: g. nō si
gificat adeqte te currere. Et si
arguit sic i⁹ 7^a ē b^a tu es hō:
g. tu curris 7 añs est cōceden
dū a te: g. 7 añs cōcedo. tūc ut
tra añs ē cōcedēdū a te 7 tu ne
gas ipsu: g. male respōdes n
ualet 7^a: sed oportet addē i añ
cedēte 7 tu n es obligatus. No
tandū q. quotiescūqz ppōitur
aliq istaz añaz i casu ueritibi
litas dō ē: g. hō ē asin⁹ tu es
hō: ergo tu curris seper nega
tur qlibet istaz: q. in rei meri
tate qlibet istaz ē impossibilis:
sed ad impossibile respōdēdū est
itra tēpus obligatōnis sicut ex
tra tñ dicatur qualibet illarū
esse bonā sicut semper negatur
ista homo ē asinus 7 tñ aliqñ
ccedit istā cē uerā: uñ ista hō
ē asinus ē impossibile: sz ipsā
esse uerā nō ē impossibile. Sifr
qlz istaz añaz ē impossibilis:
sed qualibet illaz esse bonā n
ē impossibile quare 7c.

Estibus 7 dissilib⁹

d ppōnibus est dicen/
dus. Sit ergo rei ueri
tas q. sis parisius 7 pono tibi
istam tu es parisius 7 tu es ro
me sunt similia: 7 itelligo per
ppōnes esse similes ipsas esse
fikes in ueritate uel falsitate q
admissa ppono tibi istā tu es.

parisius hec ē cōcedē q̄ vā ⁊
iptā nēs: ut pz ītuēti. Deide p
pono tu es rome. Si negas ⁊ c
cessisti altū filiū: g^o male n̄
des. Si ccedis ppono tibi istā
copulatiuā tu es parisius ⁊ tu es
rome. Si negas eā ⁊ ccessisti u
trāq; pte g^o male n̄ dī. t̄z n̄ā
p īglā pmi capli. Si ccedis eā
cedat ips obligatiōis: ⁊ arguo
q̄ ccessisti ipossib: uz tu es pa
risius ⁊ tu es rome facta obliga
possibili: g^o mal' n̄ dīstr. Rū
det admitte: pōitū ⁊ cū pōit
tu es parisius ccedo ⁊ nego istā
tu es rome. Et cū dicit tu cces
sisti unū filiū ⁊ altez n̄gas g^o
male n̄des nego n̄ā sicut nō
se. p̄ tu ccessisti unū v̄ribiliū ⁊
altez n̄gas: g^o mal' n̄des: Sz
bene seq̄ tu ccessisti unū filiū
esse uezz ⁊ altez negas esse ue
rum: ergo male respondes: p
pterea si in principio pōitur
hec est uera tu es parisius cceda
tur ⁊ cōsequēter q̄ hec ē uera
tu es rome: ⁊ quia primitus
negassem istam tu es rome t̄do
nego cōsequēter q̄ illa tu es ro
me significet adeq̄te te esse ro
me. Nam sequitur tu nō es
rome ⁊ i^a tu es rome ē uera g^o
non significat adequate te esse
rome. Ideo penidentia hā
materie pono aliq; regl'as pri

ma ē ista. Qñq; ponūt due p
pōnes ēē siles nō facie^o mētio
nē de adequato significato īpō
deat ad eadē ccedē: negā^o ul'
dubitā^o īfra ips obligatiōis si
cut extra: ut si pōit istas ēē siles
de^o ē hō ē asin^o tu sedes ⁊ tu
curris: sēp ccedat pma ⁊ nege
tur 2^a 2^a re^o ē i^a. Qñq; po
nūt due pōnes ēē siles nō fa
cie^o mētionē de adeq̄to significa
to ad pma pōnē ēē vā l' sām
respondeat sicut extra ⁊ ad faz
consequenter ībigā pono tibi
illā tu es homo ⁊ anti xps est
sunt siles si proponitur primo
hec est uera tu es homo: ccedat
⁊ consequēter q̄ ista ē uera āti
xpus est. Si aut primo propōi
tur hec ē i^a anti xps est: ccedat
⁊ consequēter q̄ ista ē i^a tu es
homo. Tertia regula est ista
Quādocūq; ponūt due ppo
sitiones esse similes sic adeq̄te
significādo: quāz una alteri ō
dictorie repugnat nō aditēd^o
ē caus ut si ponāt tales ēē simi
les deus ē ⁊ homo est asinus sic
adequate significādo rex sedz
⁊ nullus rex sedet: pbatur qz
si non admittatur ergo casus: ⁊
quero utrum illa sit uera uel
falsa deus ē. ⁊ si dicat q̄ illa sit
falsa ⁊ ipa adequate significat ō
um ēē: g^o deū ēē ē falsū. Si di
.f.3.

tunc q. ipa sit uera g. hec e va
 ho e asin? : 7 ipa adeqte signifi
 cat hoie ee asin? : g. hoie ee a
 sinu e va seqns iouei. Et ita
 arguit d. dictionis pbā. duo 7
 contradictoria ee sil va l. 4.
 1. e ista. Qñqz ponūt due p
 pōes ee silēs sic adeqte signifi
 cā. quaz ūa ut qlibet seqt ad
 dictionū alci? ille sūt silēs i ri
 tate 7 ubiqz 7 qñqz pponūt
 st ccedē: ut posito q. ponat ta
 les ee silēs sic adeqte significā
 tibi cludit 7 tu nescis tibi clu
 di: tu nō curris 7 tu moueris p
 bat. Nā admissio isto casu que
 ro utz iste sit similes uere uel
 similes false. Si uere habeo in
 tētum si false ergo oppositū re
 gule e uerū. uidelicet tu scis ti
 bi cludi tūc sic tu scis tibi con
 cludi ergo tibi concluditur illa
 consequentia e bona 7 antecedēs
 e uerū : ergo 7 cōsequēs e uezz
 ergo nō est falsum cuius oppo
 sitū concessisti. Et ita de aliis
 duabus dicatur: Quia regu
 la e ista. Quādocūqz ponūt
 due ppositiones esse similes sic
 adequate significādo ex quaz
 una sequitur oppositum alteri?
 ille sūt similes in falsitate: 7 q
 cūqz sit pposita sēp est negā
 da ut posito q. iste esset similis

sic adequate significādo tibi n
 cludit: 7 tu scis tibi cludi tu
 es alb? 7 tu n es colorat?: quo
 adisso ppono i? sūt f? si ccedis
 hēo itēm. Si dicit q. sit ve: az
 guo sic tu es alb? g. tu es colo
 rat? . i. ōnā e bona antecedēs e
 uezz p te: g. 7 ōns: 7 ita duo d
 dictoria sūt sil va qd n admit
 tit imāgia. 6. 2. e i. Qñ
 qz ponūt due pōes ee silēs
 sic adeqte significā quaz qli
 bet e alteri imptinēs tūc possut
 ee silēs i ritate 7 in falsitate c
 cedē: 7 negā. Vbigra pono q.
 i? sit silēs sic adeqte significā
 tu es hō 7 tu curris: Si pmo p
 pōit tu es hō ccedat i? 7 dicat
 q. e uera 7 cōsequēter ccedat i?
 tu curris 7 dicat ipā ee ueram.
 Si autem pponit primo loco
 tu curris negatur illa 7 ccedat
 ipsam esse falsam 7 consequen
 ter eodem modo respondetur
 ad illam tu es homo q. r.

Repositiones dicūt
 p esse dissimiles quādo
 una est uera 7 reliqua
 falsa p cuius materie declara
 tione sit hec prima regula.
 Quādocūqz ponitur duas p
 positiones esse dissimiles n ia
 ciendo mentionem de adqro
 significato ad quālibet ppositā

concedendo uel negando respondeat
infra tempus sicut extra. ubi gratia
pono quod iste sint diffiles tu es
homo et tu es albus primo posito ceda
tur quolibet illarum. Secunda
regula quicunque ponitur duas pro
positiones esse diffiles non faciendo men
tionem de adequato significato
ad primum propositum esse uerum et fal
sum respondeat infra tempus sicut ex
tra et ad aliam diffiliter. uerbi gratia
pono quod iste sit diffiliter tu es homo
et tu es animal quod ad idem propono
hec est uera tu es homo concedatur
et contra quod ista est falsa tu es albus.
Tertia regula quicunque ponitur
duas propositiones esse diffiles sic ade
quate significando: quare quod cum al
tera uertitur in aduersum est casus:
ut homo est et deus est et homo currit et
zifus currit. Nam si conceditur illa
esse uera homo est ergo concedere istam esse
falsam deus est et sic ab uno conuer
tibili ad reliquum non ualet argumentum.
4. regula est ista. Quando cum
quod ponitur due propositiones esse diffiles
sic adequate significando: quare una
est necessaria et altera impossibilis
uel contingens tunc necessaria se
per est concedenda et altera negan
da: ut deus est et homo est asinus. Quod
est et tu es. Quinta regula.
Si ponuntur due propositiones
contingentes esse diffiles sic ade
quate significando: quare una

antecedit ad reliquam et non e contra
ante ubique proponitur semper
est negandum et consequens conce
dendum: ut tu curris et tu moue
ris. Si enim concederetur an
tecedens oporteret concedere conse
quens et consequenter dicere quoniam
libet illarum esse uerum quod est
contra casum. Sexta regula. Si
ponuntur due propositiones esse
diffiles sic adequate significan
do: quare quolibet est alteri im
pertinens ad primum propositum re
spondeatur ita sicut extra. et ad
aliam diffiliter: ut posito quod iste sit
diffiliter sic adequate significando
tu curris et tu es parisiensis que
cumque illarum proponatur primum debet ne
gari et alia concedi et ita dicatur si
ante extra tempus eent uere: ut
homo currit et tu uides: quare non.

Ergo alias opposite
specie que despositio nunc
cupatur sequitur assi
gnare: quarum prima est ista
Omne propositum et admissum
infra obligationis propositum
semper est negandum: ut si de
ponatur ista aliquis homo est
rome qua admissa et proposi
ta semper est neganda. Ex
ista regula sequitur quod nun
quam est admittendum necessari
um per se in depositione sed be
ne quodlibet impossibile uel con
f. 4.

tingēs: unde negare impossibile
uel cōtingēs nō ē incōueniēs.
sed incōueniēs foret negare ne
cū p se. Secūda regula ē ista.
Oē per se aīns ad dpositū aut
cū cōcesso uel cū cōcessis oppo
sito bñ negati uel oppositis bñ
negatorū sēper est negādū ībi
grā deposita 7 admissa i^a hō
currit si pponeret ille hō cur
rit negāda foret: q^r antecedit
ad depositū. Nā bñ sequit iste
hō currit: g^o hō currit. Itē si d
ponatur 7 admittat ista aliqs
hō nō currit 7 proponit tu nō
curris cōcedat: q^r uera 7 īper
tinēs: sed pposita ī fō loco tu
es hō negāda ē: q^r cū uno cōces
so aīcedit ad depositū. Nā se
quit tu nō curris 7 tu es aliqs
hō: g^o aliqs hō nō currit. 3^a
regula est ista. Oē repugnans
deposito: 7 oē sequēs ex illo ī
pugnate p se aut cū cōcesso uel
cū concessis opposito bene ne
gati uel oppositis bñ negatoz
ē cōcedēdū. uerbi grā. Depo
no tibi istā aliq^o aīal n̄ currit
qua deposita 7 admissa ppono
eius ddictoriū. s. oē aīmal cur
rit hoc ē cōcedēdū 7 hoc simi
liter oē aīmal mouet: q^r seq^r
ex ddictorio depositi. Vnde
si pponit tu es aīal cōcedatur:
q^r uerū 7 īptinēs 7 ultī^o illam

tu curris. q^r sequitur ex cōtra
dictorio depositi cū cōcesso. seq
tur. n. omē animal currit tu es
aīal: ergo tu curris. Quar
ta regula est ista. Omne īpu
gnans contradictorio depositi
per se aut cū cōcesso uel cum
concessis opposito bene negati
uel oppositis bene negatorum
ē negādū: ut in casu porī si p
poneretur ista aliq^o animal n̄
mouetur aut ista tu nō curris
negatur prima: q^r repugnat d
dictorio depositi p se. 2^a uero
repugnat eidē cū uno cōcesso.
Ultia regla ē ista. Ad oē se
q^{ns} ad depositū 7 ad oē īpti
nēs īpōdēdū ē fm suā q^litatē
ībi grā depono tibi istā tu es
albus q^o admissa ppono tu es co
loratus cōcedat: q^r uera 7 seq^{ns}
ad depositū: un̄ n̄ ē incōueniens
negare aīns 7 cōcedere cōseq^{ns}
Itē si pponitur ista tu es cali
dus cōcedēda ē: quia uera et
īpertinēs tā deposito q^z con
tradictorio dpositi. Vnde pro
prie īpertinēs ī hac specie ob
ligationis dicitur illud q^o nō
sequit nec aīcedit ad depositū
nec eidē repugnat nec ē seq^{ns}
ad oppositū depositi nec eidez
repugnat per se uel cū alio uel
cū aliquibus: ut dictū est. Ideo
si deponitur 7 admittit illa for.

currit et pponat plato currit in
deat it^o sicut extra q^r est ppo i
pines cu n se heat aliquo di
ctorum modorum.

Ophismata aliq se po
f neda ut depositois re
gle magis pateat veri
tati. Depono g^o tibi p^o istam.
Tu es ho p^o tu es rome qua de
pota et adissa ppono tu es ho
si negas. tu negas veru et ipri
nes: g^o male si concedis et illud e
ans ad o^o p^o g^o ans ad o^o p^o
est credet. Rndet adire: o^o p^o
et cu ppoit tu es ho nego: quia
anedit ad depositu taq^s a pte
disiunctie ad tota disiunctia.
Secundo depono tibi ista. aliq
ppoes no sut vere q^r adissa p
pono iste sut ppoes tu curris
tu no curris concededu est q^r ne
ru et impertines. Deinde ppo
no duo dⁱdictoria sut simul ue
ra si negat cōtra oēs propoes
sut vere sed iste sut propoes: g^o
iste se vere et iste mutuo dⁱdicut
g^o duo dⁱdictoria se sut vera.
Respondet negado q^r ista sint
dⁱdictoria: q^r anedit ad depo
sitū. Na sequit illa sut dⁱdicto
ria: g^o aliq propoes n se vere.
Tertio depono tibi istam anti
xpūs no est albus uel anti xpūs
est coloratus. Si no aditus cō
tra illa est una disiunctua cō

tingens: quia quelibet pars est
contingens et nulla alteri re
pugnat: ergo est admittenda. p
tet consequentia per primam i
gulam qua admissa propono
tibi anti xpūs est coloratus: si
concedis tu cōcedis antecedes
ad depositū: ergo male rñdes
p^o. Nam sequit anti xpūs est
coloratus: g^o anti xpūs n est alb^o
uel anti xpūs est coloratus. p^o
cōsequentia a parte disiunctue
ad tota disiunctia. Si vero ne
gas tu negas sequens ex tradi
torio depositi: ergo male ans
probat. Na sequitur anti xpūs
est albus et anti xpūs non est colo
ratus: ergo anti xpūs est alb^o. p^o
cōtra a tota copulatio ad altera
eius parte et ultra anti xpūs est
albus: g^o anti xpūs est colorat^o
p^o cōsequentia ab inferiori ad
superius sine impedimento
ergo a prio ad ultimū anti xpūs
est albus. Anti xpūs no est colo
rat^o. ergo anti xpūs est colorat^o.

Respondet non admittendo
positū: q^r est una disiunctua
necessaria eo q^r snū cōradictio
riū est impossibile uidelz anti
xpūs est albus et anti xpūs non est
coloratus. Et tunc ad argu^o
quelibet eius p^o est cōtingens et
nulla alteri ipugnat: g^o illa di
siunctua est cōtingens nego cōtra.

sed oz addere i ante q. nec odi-
ctoria illarū ptiū inuicē repu-
gnāt 7 hoc ē s̄m: qz iste repu-
gnāt inuicē anti xps ē albus 7
anti xps nō ē coloratus que s̄
ōdicatoria ptiū distinctiue. 4.
depono tibi istā tu es 7 oē tiz
bi depositū ē a te negādū quo
adisso 7 negato propono omē
tibi depositū ē a te negādū.
Si cōcedit propono tibi illā
tu es. 7 pz q. ē negāda ex quo
copulatiua ē neganda 7 altera
ps ē cōcedēda. Deinde propo-
no nullū tibi depositū est a te
negādū si cōcedis tu concedis
oppo^o regule 7 unius cōcessi:
ergo male aūs pbatur. Nam
sequit^r tu nō es: g^o nulluz tibi
depositū ē a te negādū. pz cō-
sequētia: qz ōdicatoriuz cōtū
repugnat aūtē ex quo asserit
te esse. Rūdetur negādū q. ti-
bi depositū sit a te negādū qz
antecedit ad dpo. sequit^r. n.
oē tibi depositū est a te negan-
dū: ergo tu es. 7 oē tibi depo-
sitū ē a te negādū. pz cōa a
parte copulatiue ad totā copu-
latiua cuius aūs antecedit ad
alterā partē. Et si dī tu negas
regulā dicatur q. illa nō ē r.
sz ista. Oē depositū admissū ē
negādū. uel aliter dī q. que
libet regula ē cōtingens: qz ad

placitū facte sunt ille regulet
ergo quelz talis ē deponēda.
7 adiutēda i depositione uel ne-
ganda qua negata dicit^r q. illa
nō ē regula nō tāqz uex sz tā
qz repugnās. sequit^r enī nō oē
depositū ē a te negādū: ergo
illa non est regula. Omne de-
positū ē negādū quā r. c.

Insolubile est propo-
i se ē falsā assertiue si
gnificās: ut hoc ē fal-
sū seipsa demonstrata. In solu-
bilibus tū ē diffērentia quo ad
significare se ipsū ē falsū quo-
niā aliqd insolubile significat i
mediate se ipsū ē s̄m: ut hoc
ē s̄m se ipsa demonstrata. Ali-
qd at me: qz exigit medium
ad iterendū se ē falsū: ut ois
ppō ē falsa: qz nō sequit^r ime-
diate: ergo ista ppō est falsa
demonstrando illā uniuersales
sed bene sequit^r cū tali medio
7 illa ē propositio. Similiter
hoc nō est uerū: ergo hoc ē fal-
sū demonstrādo aūs qz ex ne-
gatiua nō sequit^r affirmatiua. tū bñ
sequit^r cū tali medio 7 hoc est
propositio. Pro declaratiōe
predicte diffinitōis pono duas
diuisiones: quarū prima ē i.
Insolubiliū aliquod oritur ex
actu nostro. Aliqd uero ex pro-
prietate uocis. Insolubilia ortū

habentia ex actu nostro sunt
ista soz dicit f^o: ego n̄ dico vñ
Iste hō itelligit falsū tu nō itel
ligis vñ: Insolubilia vñ ortū
habētia ex pprietate uocis sūt
i^a. Omnis ppō ē f^a. Nulla p
positio ē v^a. hoc ē f^o. hoc nō ē
uerū. Secūda diuīsiō ē illa.
Insolubiliū aliq^o ē isolub^{le} si
plicit^{er}. aliquod uero secūdum
quid. Insolubile simplicit^{er} est
illud cui annectitur casus quo
admisso sequitur cōtradictio vñ
bigia pono q^o ista ppositio nul
la ppositio est uera que sit. a:
significet p^{re}cise sicut t^{er}mini pre
tendūt. uidelicet q^o nulla ppo
sitiō sit uera 7 sit omnis ppositi
tio. Isto posito quero utz. a.
sit uerū uel falsum. Si uerum
ergo significat p^{re}cise sicut ē
sed a significat p^{re}cise q^o nulla
ppō ē uera: ergo nulla ppositi
tio est uera ergo a nō est uerū
7 prius dixisti q^o erat uerū g^o
cōtradictio. Si dicitur q^o a ē fal
sū ergo a significat aliter q^o ē
f^a a significat p^{re}cise q^o nulla p
positio ē uera ergo non ē ita q^o
nulla ppō ē uera ergo aliqua
ppō ē uera 7 a est ois ppositi
tio ergo a est uerum. 7 pri^o di
xisti q^o erat falsū ergo cōdictio.
Insolubile secūdum quid est
illud cui annectitur casus quo

admisso n̄ sequit^{ur} cōdictio ut ponē
do q^o i^a ppō nulla ppō ē uera
sit a 7 sit ois ppō 7 significet
sicut t^{er}mini p^{re}tendūt nō ponē^o p
cise. Isto posito dicit q^o a ē f^o
qr significat se eē falsū. Et si
arguit sic a ē falsū: g^o a signifi
cat aliter q^o ē sed a significat q^o
nulla ppō ē uera: ergo nō est
ita q^o nulla ppō ē uera nego 7
sequētiā: qr debuit addi i ante
dictio exclusiua uel exceptiua
73. a significat p^{re}cise q^o nulla p
pō ē uera u^{el} a nō significat ni
si q^o nulla ppō ē v^a 7 hoc ne
gat tāq^o repugnās: qr si pone
ret cū casu nō admitterē illuz
casū. His pmissis dionibus
pono aliquas regulas: quarū
p^{ri}a ē ista. Omne isolubile sin
gulare sine p^{ro}noie demōstratio
oriēs ex actu nostro ad h^o q^o
sit insolubile simplicit^{er} exigit t^{re}s
cōditiones. p^{ri}ma q^o una talis
sit ois talis. Secūda q^o dicat
uel itelligat talem ppositionē
7 nullā aliā. Tertiā q^o illa si
gnificet p^{re}cise sicut t^{er}mini pre
tendūt. vbi g^{ra} soz dicit f° 7 sit
isolubile simplicit^{er} isto modo po
nēdo q^o unus soz sit ois soz q^o
dicat istā propositionem 7 nul
lā aliā for. dicit falsum que si
gnificet sic p^{re}cise q^o soz dicit fal
sū. probatur hoc naz admisso

casu sit insolubile a. 7 q^o ut² a
sit uer² 7 falsū. si dicit q^o r^o g^o
significat p^ose sicut ē. s³ a signi
ficat p^ose q^o s^oz dicit t^o g^o
ita ē q^o s^oz dicit falsū. s³ s^oz di
cit a g^o a ē t^o q^o ē oppo^o uel
si q^o s^oz nō dicit nisi a. Si dici
tur q^o a sit t^o g^o significat alit^o
q^o ē. s³ a significat p^ose q^o s^oz
dicit t^o g^o nō ita est q^o s^oz di
cit t^o 7 s^oz dicit a g^o a nō ē
t^o g^o d^odictio. Prima p^ocula
pōit q^o si nō pōeret staret q^o
eēnt duo s^oz quoz un^o diceret
a 7 alter q^o hō ē asin^o 7 tūc a
eēt uer². Secūda p^ocula pōit q^o
aliter staret q^o idem s^oz dice
ret a 7 istam homo est asinus
7 tūc a esset uerum. Sed tertia
p^ocula ponitur quia si non
poneretur staret q^o a significa
ret solūmō q^o hō ē asin^o 7 sic a
eēt t^o. aut q^o significaret solum
modo q^o homo est animal 7 sic
a esset uerū 7 nullo istorū mo
doz esset insolubile. Secūda
regula est ista. Omne insolu
bile singulare sine p^ooie de
mōstratiuo oriens ex actu no
stro ad hoc q^o fiat insolubile se
cūdū qd exigit easdē d^oditiones
p^oter dictionē exclusiua ut po
sito q^o unus s^oz sit oīs s^oz 7
dicat istā p^ooie q^o sit a s^oz di
cit t^o 7 nullā aliā : 7 significet

sicut t^omini p^otendūt nō ponēdo
p^ose isto pōto uel dicit a 7 dicit
q^o ē t^o q^o significat copulatiue
sicut 7 q^olibz insolubile v³ q^o
s^oz dicit falsū 7 q^o a ē uer² nō g^o
dicit a t^o rōe p^omi significati s³
rōe h^odi. Et si arguit sic a ē t^o
g^o significat alit^o q^o ē uel dicit a
7 nōgo istā a significat alit^o q^o est
s³ a significat q^o s^oz dicit t^o g^o
nō ē ita q^o s^oz dicit t^o q^o debu
it addi i^o a^ocedēte d^octio exclu
sia p^oceptia. 3^a rōe ē t^o. Q^o
insolubile non singulare seu si
gulare cum p^onomine demon
stratiuo oriens ex actu nostro
ad hoc q^o fiat insolubile simpliciter
requiritur due conditiones solū
mō p^obigia ad hoc q^o ista p^oo
ego dico falsū fiat insolubile si
p^oliciter non oportet ponē p^oma
p^oculā uidelicet q^o un^o ego
sit omnis ego. sed q^o ego dicā
illā 7 nullā aliā sic significan
do p^ose. Et si debet fieri insolu
bile secūdum quid requiritur
7 sufficiūt eedem conditiones
dempta dictione exclusia. Ex
emplū de insolubili nō singulari
ut falsū dicitur ē hic non oportet
ponē hanc p^oculam. v³
q^o aliq^o dicat illam 7 nullam
aliā. sed sufficit ponē q^o ista
sit omnis p^oo que significet
p^ose sicut termini p^otendūt

7 tunc ē insolubile si p̄r. fiet
 aut insolubile s̄m quid remouē
 do dictionē exclusiua. Quaz
 ta regula ē ista. Oē insolubile
 oriēs ex p̄prietate uocis exi/
 git duas cōditiones solūmō l
 tāū unā. Uolo dicere q̄ insolu/
 bile oriēs ex p̄prietate uocis e/
 xigit duas cōditiones solū. 7 ali/
 qd tāū unā. Ex^o p̄mi aliqua
 ppō ē falsa ad hoc q̄ fiat iso/
 lubile si p̄r oz ponez q̄ illa sit
 oīs ppō 7 q̄ sic significat p̄cise 7
 rēota dictionē exclusiua fiet insolu/
 bile s̄m quid. Ex^o si h^o ē illz
 se ipō dīmōstrato pōē solū. q̄
 sic significat p̄cise sic insolū s̄m
 p̄r. Et s̄m quid remouendo
 dictionē exclusiua. Eodē mō
 dī de ista h^o nō est uerū se ipō
 dīmōstrato. Quia regula ē
 ista. Oē insolubile qd nō est
 insolubile sine casu dimissa aliq̄
 cōditōe requisita ē penit^o du/
 bitabile. vbi ḡa positis oībus
 p̄culis p̄ter p̄mā huic sor. di/
 cit falsū que sit a. dubitat a. 7
 ēt an sit uerū l falsū. Nā stat
 cū casu q̄ sit uerū dato q̄ un^o
 sor dicit illā. s. a 7 ali^o q̄ dō
 ē. Stat ēt q̄ sit illz dato q̄ n^o
 sor. dicat a 7 quīz alius sor.
 q̄ deus ē. Eodē si dimitte^o
 fa uel tertia p̄cula: q̄ statet
 a esse uerū 7 a eē falsū: ut ex.

plificatū est supra. Et notant
 dixi oē insolubile qd nō ē iso/
 lubile sine casu: q̄ aliq̄ ē insolu/
 bile cū casu 7 aliq̄ sine casu.
 Ex^o p̄mi. Oīs ppō ē falsa nē
 ta propō ē uera: quaz quāz
 dico esse falsā 7 insolubile nē
 lo casu posito. Ex^o si sor. di/
 cit falsū tu intelligis falsū nul/
 a istaz nūcupāda ē insolubilē
 line casu. Ideo in casu insolu/
 bilin deficiēte aliq̄ p̄cula ne/
 cessaria. dubitat utz esset uera
 ul falsa: q̄ cū casu statet q̄ ef/
 set uera 7 cū eodē casu statet
 q̄ esset falsa: ut pz itūti. Ex
 p̄dictis r̄gulis sequūt due rēlō/
 nes: quaz p̄ia ē ista. Nunq̄
 admittēdus est casus a q̄ tra/
 hit originē insolubile si p̄r: ut
 si poneretur q̄ illa oīs ppō ē
 flā esset oīs ppō sic p̄cise sigi/
 ficās nē admittēdus cas^o: q̄
 sequit dīctio p̄batur. Nam
 sit insolubile a. 7 quero si a sit
 uezz si dicitur q̄ sic: g^o signifi/
 cat p̄cise si ē: s̄za significat
 p̄cise q̄ oīs propositio est fal/
 sa. g^o ita ē q̄ omnis p̄positio
 ē falsa: sed a ē propositio: g^o
 a est falsū. Si autem concedit^o
 q̄ a est falsū: g^o a significat alz
 q̄ est: sed a significat p̄cise q̄
 omnis propositio ē falsa: g^o nē
 ē ita q̄ omnis propositio est

falsa 7 aliqua propositio ē: g^o
aliqua propō est uera: sed a ē
ois propō: ergo a ē uerum qd
ē cōtradictio. Secūda rēo
Ois casus originat īsolubile
fm quid ē aditēdus 7 cōcedit
īsolubile ppōitū dicēdo ipsuz
eē falsū: ut ponēdo q illa pro
pō hoc ē flz se ipō dīmōstrato
figificet sicut tī pēdūt q sit a
tūc aditāt casus 7 cōcedat a 7
dī q a ē falsū. Et si arguit a
ē falsū: g^o figificat aliē qz ē:
sz a nō figificat nisi q hoc est
falsū: g^o nō ē ita q hoc ē flm
ngo miore 7 sic dī: qd g^o aliō
figificat dī q figificat a eē vū
rōe c^o a ē falsū: uide dictū ē q
qdīz īsolubile fm qd figificat
copulatiē .s. sicut tī pēdunt
7 q ipsū ē uerū: quare rē.

Contra pēdicta obiiciā
c 7 solua ut īsolubiliuz
difficultates meli^o mē
ti inotescāt. Pono g^o pūo
q unus sōz sit ois sōz 7 dicat
illā 7 nullā aliā q sit a sor.
dicit falsū que figificet sicut tī
pēdūt nō ponēdo precise:
qr casus nō aditēret i^o posī
to quero de a utrū sit uerū uel
falsū 7 respōsū est q est falsū
quia fignificat fignificatū fal
sū uidelicet q sōz dicit falsum
7 q a ē uerū cuius fignificatōis

2° pā ē f^o: sz pbat q ipz a sit
vū 7 pbo sic. Qē dicēs a dicit
falsū sor. dicit a: g^o sor. dicit
flz i^o 2° ē bōa: qz ē sillogism^o
i 3°. p^o figure 7 aūs ē vū: g^o 7
uīs ē uezz 7 consequens est a
ergo a ē uezz. 2° arguit sic f^o
dī a sor.: ergo sor. dicit fal/
sū tenet uīs a passiua ad snam
actiua 7 aūs est uezz ergo 7 cō
sequēs ē uerum 7 uīs est a: g^o
a est uezz q aūcedēs sit uerum
pbat. Nam hoc dī a sorte
dēmōstrādo a 7 hoc ē falsū ez
go falsū dicit a sorte patet cōse
quētia a īsoluētib^o ad īsolūtū
3° arguit cōtradictoriū a est
falsū g^o a est uerum tenet cōse
quētia 7 aūcedēs probat.
Nam hoc ē falsū sōz nō dicit
falsū 7 hoc ē cōtradictoriū a:
ergo cōtradictoriū a est falsū
tenet uīs cū minori. 7 maiore
probo. Nam sōz dicit falsū et
hec sōz nō dicit falsū fignificat
precise q sor. nō dicit flz: g^o
ipsa ē falsa. patet cōsequētia a si
mili. Nā sequitur tu curris 7
hec tu nō curris fignificat pēise
q tu nō curris ergo ipa est f^o.
Ad primū respōdet cū ppo
nitur a cōcedo 7 dī q ē falsū
7 tūc ad rationem cōcedo con
sequētiā 7 uīs 7 nego q conse
quens sit a sed est unū simile a

Et si ponit q. cōsequens sit a p. vñ
 tible cū a dico tūc q. vñtia n̄ ua
 let nec ē syllogism⁹ i textio p. si
 q. syllogismi i textio p. si. a
 clusio d̄bet solūmo categori
 ce significare sz i. 2. significat y
 pothetice q. ē ppō insolubil. Ad
 fm cū d̄r falsū dicit a soz g. soz
 dicit falsū cedo cōsequentiā 7 cōs
 dicē. qd ē neq. sz n̄ ē a nec secū
 vñtibile. si tamē hoc ponat i ca
 su cedo itez vñā 7 dico q. nō
 ualet 7 tūc ad rōnē a passiva ad
 suā actiā ualet argumē. d̄r q.
 vñ ē sz i. nō ē sua actiā q. pas
 siua significat solummodo ca
 thegorice 7 actiua ypothetice
 7 si querit q. est sua actiā dico
 q. i. soz dicit falsū plata a te p.
 a me q. n̄ ē queritibī cū a sz solū
 mō sibi a. Ad tūc d̄r q. d̄di
 ctoriū a est vñ sz n̄ ē istud soz
 n̄ dicit falsū. sz illud n̄ soz dicit
 falsū quod ē uerum q. significat
 distiūctiue q. soz nō dicit falsū
 uel q. a nō est uerū cuius signi
 ficati secūda pars est uera 7 cō
 sequēter totum significatum dis
 iūctū quare 7 propositio dicta
 est uera cū istud ē significatū
 Et si dicit q. i singularib⁹ nō
 refert pponē negationē p. post
 ponē dicit q. i materia insolubi
 liū m̄tū f̄fert 7 i mat̄ia q. p. p.
 pponū ypothetice significatū.

Eadē ē retinēda sentētia i in
 solubilib⁹ figurib⁹ h̄nib⁹ ori
 ginē ex pprietate uocis ut hoc
 ē falsū hoc nō ē uerū dicē. q. p
 mi d̄dictoriū nō ē illud hoc nō
 ē falsū sed illud non hoc est fal
 sum. Nā primū insolubile si
 gnificat q. hoc est falsū 7 h. ē
 vñ demonstrādo idē insolubile
 ideo contradictoriū significat
 distiūctiue q. hoc non ē falsum
 p. hoc non est uerū. Si cōtra
 dictoriū: secūdi insolubil nō est
 illud hoc est uerū. sed illud nō
 hoc nō est uerū ita q. semper p
 ponatur negatio sicut d̄dictoriū
 istius tantū tu non es homo n̄
 est illud tāū tu es hō sz ill d̄ n̄
 tantum tu non es hō q. r̄.

Itē de insolubili figu
 d lari: nūc de pticulari
 uel idēfinito dicendū
 restat. Pono g. q. hec sit om
 nis propositio particularis ali
 qua propositio pticularis est i.
 que sit a 7 significet sicut termi
 ni pretendunt non ponendo p
 cise quia non admitteretur cāus
 isto posito a est falsum ut patet
 ex dictis. Sed ita hoc arguit
 sic. Omnis propositio particu
 laris est falsa ergo aliqua ppo
 sitio particularis est falsa illa cō
 sequentiā est bona ab uniuersa
 li ad suā si balternam 7 antece
 dens ē uerum ergo 7 cōsequens

sed cōsequens ē a g^o a ē neq^{ue} q^{ue} a
 recedēs sit neq^{ue} pbat. Nā ppō
 pticularis ē f° 7 nulla ē ppō p
 ticularis qn illa sit f^o g^o ois ppō
 pticularis ē f^o. tenet q^{ue} ab expo
 nētib^{us} ad expōitū 7 aīcedēs ē
 neq^{ue} g^o 7 oīs. Secūdo arguit^{ur} sic
 ppō pticularis ē f^o g^o aliq^{ue} pro
 pō pticularis ē f^o tēnt oīa ab
 īdefīnita ad suā pticularē 7 aī
 cedens est uerū ergo 7 conse
 quens 7 consequens est a ergo a
 est uerū. q^{ue} aīcedēs sit uerū pa
 tet quia suū cōtradictoriū ē fal
 sū uidelicet nulla ppō pticula
 ris est falsa quia iam concessū
 ē q^{ue} a ppositio pticularis est
 falsa. Tercio arguit^{ur} sic hoc ē
 falsū demonstrādo a 7 hoc est a
 liqua ppositio pticularis ergo a
 liqua ppō pticularis ē falsa
 cōsequētia tenet a resoluentib^{us}
 ad resolutū 7 aīcedens est uerū
 ergo 7 consequens quod est a.
 Ad primā īndetur concedēdo
 istam cōsequentiā omnis pposi
 tio pticularis ē falsa ergo ali
 qua ppositio pticularis ē falsa
 q^{ue} aīte casū cōcessisse eā tamē di
 co q^{ue} nō ualet nec arguit^{ur} ab
 uli ad suā īnbalternā ul^{ter} suā p
 ticularē q^{ue} uli solūmō cathe
 gorice significat 7 pticularis
 ista sig nificat ypothetice uz q^{ue}
 aliq^{ue} ppō pticularis ē falsa 7 q^{ue}
 a ē neq^{ue}. Et si diceātur que ē eius

pticularis dicit^{ur} q^{ue} nō habet ali
 quā ex q^{ue} pōitū ē q^{ue} illa sit ois
 pticularis, uerūm ī eadē fōit e^o
 pticularis dato q^{ue} nō ē īsolubi
 lis. Ad fāz rōnē īdeo sūl^{ter} xe
 dēdo oīa 7 negādo ipā ēē bo
 nā 7 tūc ad argu^{mentum} dico q^{ue} i^o nō
 ē pticularis i^o īdefīnite q^{ue} pticu
 laris ē īsolubil^{iter} ypothetice signi
 ficās īdefīnita pō nō ē hui^{usmodi} mōi
 eiusdē tū fōit pticularis si neu
 tra eaz fōit īsolubil^{iter}. Ad tūaz
 rōnem cōcedit^{ur} oīa 7 negat ipāz
 ualere nec arguit^{ur} a īsoluētibus
 ad resolutū q^{ue} pticularis īdefi
 nita īsolubil^{iter} nō ē īsolubil^{iter} q^{ue} si
 g nificat ypothetice s^{ed} pbāda ē
 i^o mō suū pnc^{ipale} sig nificatū ē neq^{ue}
 g^o ipā ē pā 7 p^{er} q^{ue} aīcedēs est
 falsū. Et si arguit^{ur} sic i^o ppō p
 ticularis ē falsa g^o aliq^{ue} pposi
 tio pticularis ē falsa tenet oīa
 ab īteriori ad suū supius affir
 matiuē 7 sine aliquo signo im
 pediente. Dicit^{ur} q^{ue} oīa nō nāl^{iter}
 ab īferiori ad suū supius nisi p
 positio īferioris 7 ppositio
 superioris īiformiter sig nificēt
 uidelicet cathegorice qualiter nō
 ē īn pposito. unde si hoc ppo
 sitio homo ē al^{iter} sig nificaret p^{ri}n
 cipaliter q^{ue} homo est animal 7
 q^{ue} hō est asinus tūc nō ualere a
 liq^{ue} istaz oīaz hoc ē aīal 7 hoc
 est homo ergo homo ē animal.
 Iste hō ē aīal g^o hō ē aīal 7 h^{omo}

Iste hō ē aīal g^o hō ē aīal 7
h^o ideo q^z dñs significat copu
latiōē 7 aīcedētis nulla p^a sic si
gnificat 7 si allegaret aliq^z dic
ta^z regulaz iīdet ut dictū ē.

Dicit ēt ut in alio caplo q^z d
dictoriū istū aliq^z ppō pticula
ris ē f^o nō ē illū nulla ppō p
ticularis ē f^o. sed illud nō aliq^z
ppō pticularis ē f° 7 si dī q^z i^o
equalēt pp^o negatiōē ppōitā
dicit q^z illa 2^a hēt vītatē i solis
cathgoricis cathgorice solū
mō significatib^z qlīter nō ē in
ppōito. Idē ē iudiciū de istis
aliqua ppō pticularis nō ē vā
Aliq^z ppō pticularis significat
alit q^z ē ac ēt ita de īfinītis ut
ppōitio īdefinita ē f^o ppōitio
īdefinita nō ē vera q^z rē.

Unc de īsolubili uni
n
uersali est dicēdū po
nendo q^z hec oīs pro
positio unīversalis ē falsa sit oīs
propositio unīversalis que signi
ficet sicut termini p^oedūt q^z sit
a non ponēdo precise q^z cāus
non admitteret isto posito dici
tur q^z a ē falsū q^z falsificat se
ipm. Contra hoc arguitur ali
qua propositio unīversalis est
falsa 7 nulla ē propō unīversa
quā ista sit falsa ergo omnis
propositio unīversalis est falsa
tenet vñā ab expōitib^z ad ex

pōitū 7 aīas ē vñ g^o 7 vñs. 2°
arguit tātū f^o ē ppō ulis g^o
oīs ppō ulis ē f^o tenet vñā ab
exclusiua ad suā ulēm d^o t^omis
trāspōitū 7 aīas ē vñ g^o 7 vñs
qd ē a q^z aīas sit vñ pbat. Nā
f^o ē ppō ulis 7 nullū nō f^o ē
ppō ulis g^o tātū f^o ē ppō unī
versalis tenet vñā ab expōitib^z
ad expōitū 7 aīas ē vñ g^o 7 vñs

3° arguit h^o ē f^o d^omōstrato
a 7 h^o ē oīs ppō ulis g^o oīs p
pōitio ulis ē f° 1° vñā ē bona
7 aīas ē vñ g^o 7 vñs q^z vñā sit
bona p^a a sili h^o currit 7 h^o ē
oīs hō g^o oīs hō currit. Cōfī
matuz destrue^o p^omū casū 7 po
ne^o q^z i^o sit oēs ppōes ulis.

Omnis ppositio unīversal
est falsa 7 omnis homo est aī
nus sic significādo isto posito
arguitur sic. Ista ppositio unī
versalis ē falsa dēmonstrādo p
mam 7 ista ē falsa dēmonstrā
fam 7 iste sūt oēs ppositio
nes unīversales ergo oīs ppō
unīversal ē f^o tenet vñā a si
gularib^z sufficiēt enumeratis
ad suā ulēm 7 aīas ē vñ g^o 7
vñs. Ad hec iīdet 7 p^o ad p^o
cedo īsolub^o 7 nīgo ipz ēē vñ
7 tūc ad rōnem concedo vñā
7 nego ipam ēē bonā 7 tūc ad
argumētū ibi arguit ab expo
nētib^z ad expōitū nīgo q^z a n

.8.

ē ppō expōibīl nīfī significāt
 catheg. solū unī sī i^a oīs hō ē
 nīal significāt pncipalr q^o oīs
 hō ē aīal 7 q^o tu es aīn^o tūc p^o
 q^o i^a nīa nō ualeāt hō ē aīal 7
 nī ē hō qn īstō sīt al^o g^o oīs hō
 ē al^o q^o aīn ē vū 7 nīs i^a. Et
 tūc si allegat^o rē op^o dicez q^o
 nīs n ē expōibīl pp cām dictā
 s^o pbat^o i^a pbat^o p suū sigifi
 catū copulatū sicut 7 ppō īsolu
 bīl q^oq^o. Ad sū ccedo nīa 7
 nego ipā ēē bonā nec arguit
 ab excl^o sīa ad suā ulē ex q^o ex
 clusīa cathegorice significat 7 u
 nīsal^o ppotheice. Et si dī q^o ē
 ē sigl^ois dī q^o nullā hēt unī si
 hec oīs hō ē al^o significāt ppo
 theice ue^o 7 i^a 7 hec tātū al^o ē
 hō mō cōsuetō dicez tūc ulē il
 lā nō ēē ulē i^a exclusīue nec e
 vīso ita i ppōito ē dicēdū. Ad
 3° argumentū dico similr q^o n
 ual^o 7° 7 cū dī q^o a sīt bī ual^o
 dico q^o nō ē sītudo q^o nīs u
 nī^o nīe sigīficat cathegorice so
 lū 7 aliud ppotheice. nī si hec
 oīs hō currit sigīficāt q^o oīs
 hō currit 7 q^o de^o nī ē ista nīa
 tūc nō ualeāt hō currit 7 hō est
 oīs hō g^o oīs hō currit pp cām
 dictaz q^o nīs sigīficāt ppothe
 tice. Ad cōfirmationē admissō
 cām ut p^o dico q^o nīa nī ual^o 7
 ad arg^o a sigl^oarib^o sufficīet

enūeratis ad suā ulē dico q^o nō
 arguit cū dībito medio q^o dībe
 ret ēē tale i^a sūt oēs ppōes ulē
 7 a ē ue^o q^o certe nīgat. unī nec
 ista nīa ualeāt i^a hō currit 7 i^a
 hō currit 7 isti sūt oēs hoīes g^o
 oīs hō currit dato q^o nīs signi
 ficaret ppotheice: ut pri^o: sed
 o^o addere alīā ptē sigīficati.
 p^o 7 nīl^o deus ē q^o addito 7°
 ē bōa: s^o aīn ē s^o 7. Et si q^orat^o
 de dīdictoria dī q^o ē hec nī oīs
 ppositio unīuersalis est fal
 sa sigīficans dīfīcīue mō op
 posito de a. Eodē mō ē dīdū
 de istis ulīb^o. Oīs ppō ulīs
 significat alī^o q^o ē. Nīlā pro
 pō ulīs ē uera. Et nulla ppō
 ulīs ē concedenda.

Exclusīa īsolubilis con
 e sīles rīnet dīfficulta
 tes ut pōo q^o lo^o 7 tu
 sītis oēs loq^ontes 7 dicat sor.
 dīs ē 7 tu tātū lo^o dīcit vū 7 sīt
 a 7 nīlā aliā 7 sigīficet sicut tī
 ptēdūt pīse. Istō posīto q^oro u
 t^o a sīt uerū i^a. si uerū: g^o si
 gīficat pīcī: sīt ē: s^o a sigīficat
 pīcīte: q^o tātū lo^o dīc ue^o:
 g^o ita ē q^o tātū lo^o dīc vū: g^o
 tu nī dīcis vū 7 tu dīcis a: g^o a
 nī ē vū. Si dī q^o a ē i^a: g^o sigī
 ficat alī^o q^o ē: s^o a sigīficat pīcī
 se q^o tātū lo^o dīcit ue^o: g^o nī
 ita ē q^o tātū lo^o dīcī vū: s^o tu

1° for. estis oēs loq̄ntes: g^o tu
 dicis uerū 7 nō dicis nisi a: g^o
 a ē uerū 7 ita hēf dīctio. Rū
 detur n̄ adittēdo casū q̄r ex
 eo origiat isolu^s sūp̄r si tñ n̄
 pōit p̄cise aditto casū 7 dico
 a esse s̄m: 7 tūc ad arg^o a si/
 gificat alit̄ q̄s ē ccedo s̄z a si/
 gificat p̄cise q̄ tantū sōz dicit
 vū: g^o 7c. nego miorē q̄ r̄pu
 gnat casui. Et si oī qd g^o q̄ a
 liud significat. Dico q̄ a signifi
 cat q̄ tāū sōz dicit uerū 7 q̄ a
 ē uerū nec rōe p̄mi significati ē
 a f^o q̄r uerū ē tāū sōz dīcē i^o
 s̄z rōe si significati: q̄ ccedit a
 eē f^o. Cōtra r̄nsionē arguit
 Oē dicēs uerū ē sōz: g^o tantū
 sōz dicit uerū i^o nū ē bona ab
 uli ad suā exclusiua t̄ t̄is trāf
 positis 7 aīis ē uerū: g^o 7 cū
 7 cū ē a: g^o a ē vū q̄ aīis sit
 vū pbat. Nā dicēs uerū ē sōz
 7 nihil ē dicēs uerū q̄ illud
 sit sōz: g^o oē dicēs vū ē sōz p̄z
 c^o ab exponētib^o ad expo^o.
 2° arguit nihil p̄r sōz dicit
 vū: g^o tāū sōz dicit uerū i^o c^o
 ē boa 7 aīis ē uerū: g^o 7 cū q̄
 aīis sit uerū p̄z p̄ exponētes.
 3° arguit sōz dicit uerū 7 n̄
 nō sōz dicit uerū: g^o tāū for.
 dicit uerū i^o nū ē boa ab ex/
 ponētib^o ad expo^o 7 aīis est
 uerū: g^o 7 cū: s̄z cū ē a: g^o a

ē uerū. Ad hec oīa pōt s̄l r̄nd
 ri q̄ nūq̄ cū illatū ē a nec cō
 ueribile cū a sed solū s̄l a s̄z
 si ponat cū toto cāu q̄ sit a ul
 ueribile cū a tūc r̄ndet cce/
 dē: oēs cū is factas negā^o tñ
 illas eē bonas. Ad p̄mā g^o cū
 dī q̄ ibi arguit ab uli ad suā
 exclusiua: nego q̄ ulis significat
 cathego^o 7 exclusiua ypothe^o.
 q̄ ē isolubilis. Et si q̄it t̄ sua
 exclusiua dicat q̄ ē nā s̄l illi
 plata a sōz q̄ nō ē isolubilis.
 7z tāū sōz dīc vū. Et ad aliā
 dī q̄ ē n̄ ual^s nec t̄la ē excla
 sia dicte exceptiōe: s̄z illa q̄s no
 mianī mō. Et ad t̄iā dī q̄ n̄
 arguit ab exponētib^o ad ex/
 po^o q̄ i^o exclusiua n̄ ē expo^o/
 bilis ex q̄ ypothe^o significat:
 uñ si i^o tāū hō ē risibil^o signifi
 cat p̄ncipalr q̄ tāū hō ē risi
 bil^o 7 q̄ n̄l^o oēs ē tūc n̄ ualef̄t
 aliq̄ istaz cūaz. Oē risi^o est
 hō: g^o tāū hō ē risibilis. N̄
 p̄r hōinē ē risi^o: g^o tāū hō ē
 risibilis. 7 hō ē risibil^o 7 n̄l.
 nō hō ē risibile: g^o tāū hō ē
 risibilis. Eodē^o ē dicēdū ad
 istas exclusiua tāū exclusiua ē
 s̄l tāū exclusiua nō ē vā dato
 q̄ uā istaz sit oīs exclusiua q̄
 bene adittit q̄r non ponitur p̄
 cise 7 ita r̄ndetur ut prius ad
 argumēta p̄batia aliq̄ istaz
 .g:2.

esse nēra. De exceptis nero id
ē iudiciū: ut i cau pōri. Nihil
pōt for dicit vū. Nēla pōpōt
exceptiā ē i^a. Ois excep iā pōt
istā ē vā dmonstrāta seipā qā nō
Egitur dfe de insolubi
li ypothetico. Et p^o d
copulatiā p e^o decla
ratione pono aliq^s reglās. p^o
ē i^o insolubile copulatiū c^o uā
ps ē nēcia p se si eidē i cau ad
dūtur oēs ditiōes cū notā ex
clusiōis sit insolubile sipl^r 1° nō
adittēd^o ē casus vbi grā pōo
q^o illa copulatiā deus ē 1° nēla
copulatiā ē uera q sit a sit ois
copulatiā significās pēise sicut
tū pēndūt. isto posito 1° adisso
quero utz a sit uerum si dī q^o
sic: g^o fa ps est uera: s3 fa ps
significat pēise q^o nulla copu
latiā ē uera: g^o nulla copulati
ua ē uera: g^o a nō ē uerū. Si
dicit^r q^o a est falsū: g^o altera ps
ē falsa: sed nō priā: g^o fa tūc sic
fa pars ē flā: g^o significat aliē
q^o est sed ipsa significat pēi
se q^o nulla coplātiā ē uera: g^o
nō ē ita q^o nulla copulatiā est
uera 1° a ē ois copulatiua: g^o a
ē uerū. 2^a regula ē ista. Insol
ubile copulatiū cui^o una ps
ē possibilis uel cōtingēs addē
do eidē oēs ditiōes cū notā
exclusionis sit insolu^r s3 qd 1°

adittēdus ē cas^o. vbi grā pōo
q^o i^o coplātiā tu es hō 1° nulla
copulatiā ē uera q sit a sit ois
pōpō coplātiā significās pēise sicut
tū pēndūt i^o posito 1° adisso
q^oro utz a sit uerū. si dī q^o sic
g^o fa ps ē uera 1° ipsa significat
pēise q^o nulla copulatiā ē uera
ergo ita ē q^o nulla copulatiā
ē uera: g^o a nō ē uerū. Si dī q^o
a ē falsū: g^o altera ps ē falsa:
1° nō priā: g^o fa tūc arguit sic.
fa ps ē falsa: g^o significat aliē
q^o ē sed ipsa significat pēise q^o
nulla copulatiā ē uera: g^o nō ita
ē q^o nēla coplātiā ē uera 1° a ē
ois copulatiua: ergo a ē uerū
Et ita uidet sequi ditiō i^o
casu sicut in pōri 1° per vñs q^o
2ª regula nō ē uera. Respō
det admittēdo posito 1° diti
tur q^o a ē s^o 1° tūc cōsequēt o3
dicere q^o priā ps ē falsa 1° fa
nera. 1° si arguit sic tu es homo
1° priā ps sic pēise significat
ergo ipsa ē uera. negatur priā
pars aūtis: q^o repugnat casui
1° uni cōcesso. Sequitur enim
priā pars ē falsa 1° ipsa signifi
cat pēise te esse hominē ergo
tu nō es homo. Eodē modo
respondetur si una pars esset
ipossibilis: ut homo ē a s^o 1°
i^o copulatiā ē flā. 3^a reglā ē
ista. Qd insolubile copulatiū.

sit insolubile fm qd addē eide
 oēs cōditiones p̄ter notā exclu
 siois 7 admittēdo ē cāus ut po
 no q. i. sit oīs coplatia de? ē 7
 nlla copulat? ē vā significās si
 cut si p̄edūt q. sit a. Jto pōito
 dī q. a ē f? n qdē p. p? p̄e sz
 p. 2. Et si arguit sic fa ps est
 f? g? significat alit qz ē xedo sz
 ipsa significat p̄cise q. nlla copu
 latia ē vā g? nō ē ita q. nlla co
 pulatia ē vā. nego miorē ex eo
 q. illa 2. ps significat copulatie
 q. nulla copulatia ē vā 7 q. a ē
 vū 7 p̄p̄ea a significat tria signifi
 cata copl? sz q. de? ē 7 q. nlla
 copul? ē vā 7 q. a ē vū. Et nō
 dī a f? pp p? significatū aut sz
 sz pp 3. Eodē dī ad illō
 insolubile tu es 7 i. copulatia n
 ē vā ponē casu p̄orem. Ex p
 ma regula sequitur q. si ponit
 hāc de? est uel quācūqz aliā ēē
 omnē ppōnē 7 significare pre
 cise deū esse uel qdēūqz per se
 ncessariū 7 q. hoc ē falsū dīō
 strādo illā ppōnē non admit
 tēdus ē casus q. segt dīctio.

Ex 2. regula segt q. si ponit
 istā de? ē uel quācūqz aliā ēē
 omnē ppōnē 7 significare pre
 cise hōiē ēē asinū uel te esse 7
 q. hoc ē falsū demonstrādo eā
 dem ppōnem admittēdus ē ca
 sus 7 dicit illā ēē falsam deus

ē. Ex 3. segt q. si ponit istā
 de? ē l. qz aliā ēē oēs ppō
 nē 7 significat sicut placz 7 q.
 h? ē f? n ponē p̄cise admittēd?
 ē cāus 7 dī istā ēē fllā q. r. 7c.

Estat dicēz dīō dīso
 lubili dīstīctio p. cu?
 dīclaratiōe insolubili sit
 hec p. 2. insolubile dīstīctiū
 cuius una ps ē per se sit insolu
 bile simpliciter si eide in casu
 addūt oēs cōditiones cū nota
 exclusiōis p̄bigia posito q. illa
 dīstīctiua q. sit a null? de? est
 uel nulla dīstīctiua est uera sit
 omnis dīstīctiua significās p̄
 cise sicut termini p̄tendūt. Jto
 posito 7 admisso q. uiz a sit
 uezz. Si dicit q. sic ergo altera
 pars est uera 7 nō p̄ma ergo 2.
 tūc arguit sic 2. pars ē uera er
 go significat p̄cise 7 principāl?
 sicut est sed 2. pars significat
 p̄cise q. nulla dīstīctiua est
 nera ergo ita est q. nulla dīstī
 ctīua est uera 7 p. vns a n ē vū
 Si dicit q. a est falsū ergo fda
 pars ē falsa sed ipa significat p̄
 cise q. nulla dīstīctiua ē uera
 ergo nō ē ita q. nulla dīstīctiua
 ē uera 7 a ē oīs dīstīctiua ergo
 a ē uezz. P̄tēia dī q. a i casu
 isto ē insolubile simpliciter iō
 non admittendus est casus q.
 implicat cōtradictiōē. 2. 2c.

ē ista insolubile disiunctiua appa-
 ret cuius una pars ē rigens 1^a sit
 insolubile secundum quod eadem additio in
 casu omnes additiones cum nota ex-
 clusionis. Probigia pono tibi istas
 in non es homo per nulla disiunctiua ē
 ita quod sit a et sit omnis disiunctiua si-
 gificat precise sic tibi predicuntur. 3°
 posito et admissio quod utrum a sit
 verum si dicitur quod sic ergo uia pars ē ita non
 per 1° 2° tunc arguitur sic. 2^a pars ē
 ita ergo significat precise sic ē sed ipsa
 significat precise quod nulla disiuncti-
 ua est ita ergo ita ē quod nulla dis-
 iunctiua est ita ergo a non est verum
 Si dicitur quod a est falsum ergo secun-
 da pars est falsa sed ipsa significat
 precise quod nulla disiunctiua est ita ergo
 non est ita quod nulla disiunctiua ē ita
 ergo aliqua disiunctiua ē uera et
 a ē omnis disiunctiua ergo a est ue-
 rum et ita ut apparet sequitur contra-
 dictio in isto casu sicut in primo: et
 per omnes regula non ē uera. Rū-
 detur cedendo regulam et admit-
 tendo casum et dicitur quod a ē verum et
 tunc quando dicitur non prima pars est
 uera ergo 2^a dico quod prima pars
 ē uera quod ipse esse uera sequitur ex
 casu et 2^a ē falsa et ex hoc non con-
 cludit inueniens. Ulexim huiusmodi
 disiunctiua non ē insolubile nisi ap-
 parenter ut dicebat in regula quod
 omne insolubile est falsum et a
 est uerum ergo a non ē insolubile:

3° 12°. De insolubile disiuncti-
 ua sit insolubile secundum quod eadem ad-
 ditio in casu omnes additiones per se no-
 ta exclusionis probigra posito quod
 ita disiunctiua homo ē alius 1^a dis-
 iunctiua ē 1^a quod sit a sit omnis disiuncti-
 uas significat sic tibi predicuntur admit-
 tit casus quod admissio dico quod a ē
 1° et ita pars significat aliter quod ē.
 sed nego quod ipsa significet precise quod
 ita disiunctiua ē 1^a immo et signifi-
 cat aliter. scilicet quod a ē uerum eodem modo
 dicitur si potest quod ita tu non es homo
 per illa disiunctiua non ē ita et omnis
 disiunctiua et significat sic tibi pre-
 dicuntur. Notandum quod nulla disiuncti-
 ua ē insolubile cuius altera pars ē
 ita nec sicut insolubile potius ille
 dictioibus sepius notatis ut deus ē
 per omnis disiunctiua ē falsa tu es homo
 uel ista disiunctiua est falsa: unde
 ponendo casum quemcumque notatum
 admitteret ille et cederet queli-
 bet illarum disiunctiuarum propter
 ueritatem prime partis. Contra
 istam rationem arguitur sic. Omne
 a ē falsum sed omne a ē ista disiuncti-
 ua ergo illa disiunctiua ē falsa
 tenet omnia quia syllogismus in primo
 3° figure et ans ē uerum ergo et
 omnes. sed omnes ē secunda pars dis-
 iunctiue ergo ipsa ē uera et per omnes
 a ē uerum. 2° arguitur sic. Opposi-
 tum a ē falsum ergo a ē verum ante-
 cedens probat. Nam hoc ē falsum.

nllus hō ē asin⁹ ⁊ i⁹ distiūctiā
 n̄ ē s̄a: ⁊ hoc ē oppositū a: g⁹
 oppositū a ē s̄a n̄a tenet cum
 miori ⁊ maiore p̄bo. Nā ip̄a
 ē nna copulatiā c⁹ s̄a ps ē s̄a
 q̄r iā xcessū ē q̄ a ē s̄a. Ad
 p̄m dī cōcedēdo n̄a ⁊ negan⁹
 ipsā eē bonā ⁊ cū dī q̄ ē sillo
 gisṃ i p̄m iē figūr. nego: q̄r
 xcessū p̄pothetice figūficat q̄r n̄
 xtingit xcessū alic⁹ boni sillo
 gisṃ. Ad s̄z oī q̄ opposi
 tū a nō ē illō sed hō n̄ q̄r est
 hō ē asin⁹ ⁊ nō ista distiūcti
 ua ē s̄a c⁹ s̄a ps figūficat duo
 bus mōis sicut suū dīdictoriū.
 Illec arg⁹ poterāt applicari c⁹
 copulatiā: sed toties ē inutile
 replicare. Ex p̄m f̄gla seq̄ q̄
 si pōeret hāc hō ē asin⁹ p̄ q̄n
 q̄ aliā ppōnē sigūficare p̄cise
 q̄ hō ē asin⁹ p̄ q̄ nulla ppō ē
 uera nō eēt aditūdu cas⁹: q̄r
 sequerēt dīctio. Ex s̄a r⁹ seq̄
 tur q̄ si pōeret hāc hō ē asin⁹
 eē oēm ppōnē ⁊ sigūficat p̄cise
 te nō eē p̄ q̄ nulla ppō ē uera
 aditūret casus ⁊ dīcēt istā eē
 p̄a hō ē asin⁹. Ex etiā i q̄la
 sequit q̄ si pōeret istā hō est
 hō eē oēm ppōnē ⁊ sigūficare
 hōinē eē asinū p̄ q̄ nulla ppō
 ē uera nō ponendo p̄cise de
 beret aditū casus ⁊ n̄a dīd q̄
 i⁹ ē s̄a hō ē asinus: q̄re n̄.

Ltimo qdā declaro i
 u solubilia q̄ insolubilia
 nō apparēt ut sōz nō
 hēbit denariū plato nō p̄rāsi
 bit pōtē ⁊ pono q̄ omne dīcēt
 uerū habebit denariū ⁊ solum
 tale ⁊ q̄ tu dicas istā ppōnē
 ⁊ nullā aliam que sit a ego nō
 habebō denariū sigūficantes
 p̄cise sicut tī p̄tendūt. Istō po
 sito q̄ro utrū hēbis denariū
 uel nō. Si dī q̄ tu hēbis dena
 riū ⁊ oīs q̄ hēbit denariū dīcūt
 uerū: g⁹ tu dīcis uerū ⁊ n̄ dīcis
 nisi a: g⁹ a ē p̄u ⁊ tūc sic a ē p̄u
 ⁊ sigūficat p̄cise q̄ tu n̄ habebis
 denariū: g⁹ tu nō hēbis dena
 rium quod est cōtradictoriū
 prius cōcessi. Si autē oī q̄ tu
 nō hēbis denariū: ergo tu nō
 dīcis uerū ⁊ nō dīcis nisi a: g⁹
 a n̄ ē uerū. tūc sic a nō ē uerū
 ⁊ a sigūficat p̄cise q̄ tu n̄ hē
 bis denariū: g⁹ nō erit ita q̄
 nō hēbis denariū: ergo tu hē
 bis denariū ⁊ ita seq̄ dīctō.
 Similit̄ potest argui in prin
 cipio querēdo utrū a sit uerū
 uel falsū quēadmodū in aliis
 insolubilibus querebatur: Pro
 pterea nō aditūtur cas⁹: q̄r ex
 eo originē trahit insolubile s̄i
 p̄r. Si tamē i casu nō ponit
 dīctio exclusiua aditū cas⁹ ⁊
 dīco q̄ tu n̄ hēbis denariū ⁊ q̄

.g. 4.

a nō ē uerū: sed tūc ad a^o a nō
 ē uerū: sed a significat p̄cise q̄
 tu nō habebis denariū: ergo nō
 nō ē ita q̄ tu nō hēbis denari
 u^o nego mīorē quoniā a signi
 ficat q̄ tu nō hēbis denariū 7
 q̄ a ē uerū 7 non ratione p̄mi
 significatū a ē s̄m: sed rōne si.
 Verūtū si fieret a nō nō ponē
 do p̄cise i mīori negare a nō az.
 Eode^o r̄ndet ad casū pōit q̄
 pōit q̄ oē dicēs uerū p̄rāsibit
 pōtē 7 solū tale 7 sōz q̄ sit oīs
 sōz dicat illā p̄pōnē 7 nullam
 aliā sōz nō p̄rāsibit pōtē sigi
 ficatē p̄cise sicut t̄i p̄rēdūt nō ad
 mittit casus. Si t̄n remouēf
 dictio exclusiua adittat 7 dicat
 cōter q̄ sōz nō p̄rāsibit pōtē
 7 q̄ a ē falsū. Contra istaz
 r̄nsionē arguit sic nullū dicēs
 falsū p̄rāsibit pōtē: sed sōz di
 cit s̄z: g^o sōz nō p̄rāsibit pō
 tē. a nō bona: q̄r ē sillogismus
 i q̄rto p̄rie figure 7 a nō ē uerū.
 g^o 7 a nō ē a: g^o a ē uerū.
2° arguit sic d̄dictōrū a ē i^o.
 g^o a ē uerū a nō p̄bat quoniā
 h^o ē s̄m sōz p̄rāsibit pōtēz 7
 hoc ē d̄dictōrū ei^o: g^o r̄c. p̄ma
 p̄ a nō p̄bat. nā sōz dicit s̄z
 g^o nō p̄rāsibit pōtē 7 i^o p̄pō
 sōz p̄rāsibit pōtē significat p̄
 cise q̄ sōz p̄rāsibit pōtē: g^o ē
 f̄. Ad p̄ r̄ndet r̄cēdē: a nō az

7 negādo ipsā cē bonā nec est
 sillogism^o i 4° p̄rie figure: q̄
 a nō significat p̄pōthetice copu
 latue 7 h^o supposito q̄ r̄c^o
 sit a 7 uerūbilis cū a. Ad s̄z
 p̄r q̄ assignatū nō ē d̄dictōrū
 a sed istud nō sōz nō p̄rāsibit
 pōtē significās disiūctiē mō op
 posito ad a sicut sepissīe ē reci
 tatū. Itā arguo cōtra totū sū
 damētuz insolubiliū probādo
 q̄ nō q̄libet insolubile secūdū
 qd significat coplatiue mō d̄cō
 q̄a tūc q̄libet insolubile forz
 impossibile simpliciter conse
 quēs s̄m quia insolubile ē con
 cedēdū i casu: ut patuit 7 n̄lū
 ipossibile simpliciter est conce
 dēdū infra tēpus obligationis
 g^o r̄c. Et q̄ ill^o sequatur pro
 batur. Nā quodlibet tale inso
 lubile significat coplatiue ipos
 sibile simpliciter 7 hoc p̄cise 7
 p̄cipaliter: g^o quodlibet inso
 lubile secūdum quid est impos
 sibile simplr. cōsequētia tenet
 7 a nō probo sumendo hoc in
 solubile hoc ē falsū significat
 enī q̄ hoc ē falsū 7 hoc est ue
 rū: sed hoc ē falsū 7 hoc ē
 uerū est impossibile simpliciter
 g^o r̄c. Hoc argumentum ē dif
 ficile ualde: sed t̄n breuīt solue
 ret nūq̄ cōcedēdo insolubile si
 cut alias nō cōcedebā ipsum 7

tūc dicebā q̄ qd̄z īsolubile ē
ppō īpossibilis sīpl̄r ⁊ ita non
pcederet arg^o. Verū tū q̄ cō
cili īsolubile ppositū ⁊ nega
ui ipsū eē uerū nō posse dicere
bene rñdēdo ipsū eē īpossibile
simpl̄r: sed solū possibile. Et
tūc ad ar^o suū significatū pnci^e
ē īpossibile: g^o īsolubile ē im
possibile n̄ ualet ar^o pro q^o ē
notādū q̄ īsolubile hēt duo
significata unū adequatū ⁊ aliō
principale. Adequatū significatū
ē significatū categoricū sīle
dicto īsolubilis: unde significa
tū adequatū isti^o sōz dicit s̄m
ē istud sōz dicit falsū p q̄ sōz
dicit falsū. Principale autē si
gnificatū ē significatū ypothe
ticū: ut sōz dicere falsū ⁊ istam
ppōnē eē uerā. Dico ergo q̄
penes aliud attēditur possibi
litas īsolubilis ⁊ penes aliud
sua falsitas. Possibilitas nāq̄
attēdit penes possibilitatē signi
ficati adequati. Et ipsi^o falsi
tas penes falsitatē significati
principalis: hec ergo ē possibi
lis. Dis propō ē falsa: q̄r pos
sibile ē oēm ppōnē esse falsas
sed ipsa est falsa: q̄r suū signi
ficatū principale est s̄m. s. oēm
ppōem eē s̄m ⁊ illā esse ue
rā. Tamē extra materiā īsolu
biliū penes idē attēdit possi

bilitas ueritas uel falsitas pro
pōnis: q̄r penes significatū.

Notādū q̄ nō quecūq̄ hic lo
cū^o sū seu ī ceteris tractatibus
ea dixi s̄m itētionē propriam
sed pti etiā s̄m itētionē alioz
doctorū: ut iuuenes incipiētes
facilius introducāt̄.

De obiectōib^o ī p^o tractatū

Sumularum notitia
u ad memoriā reducat̄
ponēde sūt qdā obie

ctiones cōtra quasdam regu
las uel diffinitiones q̄b^o solu
tis relucētia habeatur. Primo
nanq̄ arguitur contra diffini
tionē propositionis qua dice
batur propō est oratio idicati
ua uerū uel falsū significās cō
tra quā diffinitiones sic argui
tur. hec oratio āti xpūs eēt al
bus ē propositio ⁊ tamen non
ē oratio idicatiua: ergo diffini
tio ppōnis non est sufficiens
cōsequentia tenet cū minori ⁊
maiorē probo. Nā quodlibz
antecedēs alicuius cōditiōna
lis est ppō: sed āti xpūs esset
albus ē antecedens alic^o cōdi
tionalis: g^o ē propositio. p^o
consequentia: q̄r ē sillogismus
ī 3° prime figure ⁊ maior etiā
p^o: q̄r cōditiōnalis ē ista in
qua coniunguntur plures pro
pōes categoric^o mediāte nota

o p^o 5

cōditionis 7 miorē pbo: quo
ntā aīis hui⁹ cōditionalis si anti
xps eēt albus aīi x⁹ eēt colozā
tūa ē alia cōo aīi xps eēt alb⁹.
Rndet cōcedēdo diffinitōez
ppōis 7 nego q̄ ista oīo anti
xps eēt albus sit ppō: 7 tunc
ad ar⁹ nego istā maiorem oē
aīis alic⁹ cōditionalis est ppō
Et qñ hoc probat p diffinitō
nē cōditionalis dicēdo q̄ cōdi
onalis ē illa ī qua cōiūgūtur
plures categorice rē. **D**icit
q̄ ista diffinitō ē falsa de vir
tute sermōis: sed itelligit sic cō
ditionalis ē illa ī qua iūgūntur
plures categorice aut plures
oīones se hñtes p modū cathe
gorice: sed iā ī proposito non
iūgūnt plures categorice ī
ista cōditionali: sed plures oīo
nes se hñtes p modū cathego
rē ista oratio aīi x⁹ eēt albus
nō ē categorica: s; se hñs p
modū cathego: q̄r hēt suā p
tes pncipales p modū subiecti
predicati 7 copule. **U**2. argui
tur cōtra regulā ppōis ulis q̄
dī q̄ ppō ulis ē illa ī qua
subiicit tminus cōis sig⁹ uli
determinatue. **N**ā ista ppō nō
quolibet hō currit nō ē ppō
uniuersalis 7 tñ ī ea subiicit
tē cōis signo uli determinat⁹.
ergo regula falsa: nūa tenet 7

prima pars antecedētis proba
tur: quoniā ista nō qlz hō cur
rit equalit isti ī figura aliqs
hō nō currit: q̄r negatio ppōi
ta facit egpollere suo cōdictorio
s; aliqs hō nō currit nō ē ppō
uniuersalis: ergo nec illa nō q̄
bet hō currit: secunda pars an
tecedētis probatur. **N**ā omne
adiectiuū alicuius substantiū ē
determinatio ei⁹. sed li quilibet
ē adiectiuum istius finini hō
g⁹ ē determinatio eius 7 per conse
quens li homo determinat si
gnō uniuersali qd erat probā
dū. **R**⁹ Respondetur q̄ argu
mētū verbaliter cōcludit: sed nō
cōtra intellectū regule qui est
iste ppō uniuersalis est illa
ī qua subiicitur tminus cōis
sig⁹ uniuersali distribuē mo
bilis determinatus: s; iā ī pro
posito subiectū propositionis
assignate determinatur sig⁹ uli
non distributiue sed solū ad
iectiue: 7 ita argumētū nō pro
cedit. **T**ertio arguitur cōtra
regulā propositionis particu
laris qua dicitur ppō particu
laris ē i⁹ ī q̄ subiicit tē cōis
sig⁹ pnculari determinat⁹. nā i⁹ nō
aliqs hō nō currit nō ē ppō pri
ctazil 7 tñ ī ea subiicit tē cōis
sig⁹ pnculari determinat⁹: g⁹ re⁹
s; cōt cū maiori: q̄ equalz

isti i figura qlibet hō currit q̄ n̄
 ē p̄dictis minor pbat. nā oē ad
 iectiuū alicui? s̄bstantiū i ē def
 mīat? eiusdē. sed li aliq̄s ē ad
 iectiuū illi? t̄mī hō g° ē d̄mī
 atio ipi? g° li hō d̄mīat. sig.
 p̄culari q̄ erat p̄bā. **Dicit**
 q̄ nō arguit d̄ intellectū re? qz
 re? sic intelligit p̄pō p̄dictis ē
 illa in q̄ s̄bicit t̄mī? cōis solo
 sig° p̄culari d̄mīat? s̄z iā i p
 p̄posito s̄bicit t̄mī? cōis d̄mī
 nat? sig° p̄culari adiectiōe 7 ē
 distributīe 7 p̄ h̄is nō d̄mīat
 solo signo p̄culari. **4° argu**
 it d̄ reglā p̄pōis iōfinitē q̄ erat
 talis p̄pō iōfinita ē illa i q̄ s̄bicit
 t̄mī? cōis s̄e signo. Pono. n.
 q̄ a sit p̄iacēs i? utis oīs hō
 currit 7z hō currit. Et arguo
 sic a ē p̄pō iōfinita 7 t̄mī i ea s̄b
 icit t̄mī? cōis mediāte sig° g°
 re? e? nā t̄z cū maiori 7 mino
 re p̄bo. Nā idē ē s̄bictū a 7
 sue utis s̄z s̄bictū utis a s̄bictū
 cū mediāte sig° g° s̄bictū a s̄b
 icit mediāte sig° q̄ erat p̄bā.
Dicit q̄ nō arguit d̄ intellectū re?
 q̄ sic intelligit p̄pō iōfinita ē il
 la i qua s̄bicit t̄mī? cōmūis
 sine signo q̄ sit aliquid illius
 modō ad p̄pōitū: licet s̄bictū
 a s̄bictū mediāte signo
 nō tamen mediāte signo existē
 te aliquid illi? a quoniā signū

n̄ ē ps sue p̄iacētis s̄z p̄
 p̄pōis utis cui? p̄iacēs ē ps.
5° arguit d̄ regulā p̄pōis sin
 glis q̄ erat i? p̄pō ligatus ē
 illa i q̄ s̄bicit t̄mī? discretus
 uel terminus communis cū p
 nōie d̄mōstratō. **Cōtra arguit**
 sic ista p̄pō omnes isti currunt
 non est propositio singularis
 7 tamē in ea s̄bicit terminus
 discretus ergo 7c. consequētia
 tenet cū maiori q̄ frustra ad
 deretur signū uniuersale 7 mi
 nor pz. Nā omne p̄nomē de
 mōstratiū ē t̄mī? discretus
 sed s̄bictū propositionis assi
 gnate est pronomē demonstrā
 tiuum ergo ē t̄mī? discretus.
Respondetur q̄ quelibet ista
 rū. Omnes isti currunt uterq̄
 istoz mouetur ē p̄pō uniuersa
 lis 7 nego q̄ ibi s̄bicit t̄mī
 nus discretus. Et tūc ad argu
 mētū omne p̄nomē demōstra
 tiuum ē terminus discretus ue
 rū ē singularis numeri. sed nō
 pluralis. De terminū discretū
 uoco illū qui nō potest simul
 competere nisi uni: ut iste ista
 istud. hic hec hoc. Et terminū
 cōmune uoco illū qui siml po
 test competere plurib? ut li hō
 li animal 7 pronomina demō
 stratiua pluralia numeri uide
 licet isti istoz 7 hui? **6° Sexto**
 arguit d̄ regulas affirmatiue

5 53

R°

7

et negative pponū q fuerūt iste
 ppo affirmatiua ē illa i q uerbū
 pncipale affirmatur. Et ppo ne
 gatiua ē illa i q pū pncipale
 negat. Nā preiacēs isti? utis
 negatiue null? hō currit ē affir
 matia et tñ i ea uerbū pncipale
 negat: g? re? ste oña tenet cuz
 maiori: quoniā hec hō currit
 et qz sibi osilis ē affirmatiua: et
 miorē pbo. Nā idē ē uerbū
 utrisq? .s. utis negatiue et sue p
 iacētis: sed uerbū pncipale
 utis negatiue negat: g? uerbū
 pncipale pīacētis negat. **R.** Di
 cit q ar? pcedit uerba? tra
 rēgulā: sz nō intellectū ei?. In
 telligit nāq? sic regula ppois
 negatiue ppo negatiua ē illa i q
 uerbū pncipale negatur per
 negationē existētē aliquid il
 lius. mō licet illius preiacētis
 uerbum pncipale neget nō tñ p
 negationē exntē aliquid i? qz
 illa negatio nullus nō ē ps i?
 homo currit: sz illius nll? hō
 currit: quare nō.

R. materia equipollē
 i tiaz seu pponū exi
 stētū i figura pone
 bantur aliq? regule quaruz
 priā erat ista. duo contraria non
 possūt siml ēē vā. Contra quaz
 regulā arguitur sic. Ista sē si
 uera qlibet homo aīal est et qui

libet hō al? nō ē et hec sūt duo v
 ria g? duo vna sūt si p uera. tes
 oña. et pbat p? ps aūtis. Nā
 i? ē vā qlibet hō aīal ē ut ps p
 suas exponētes. Et q? alia ut
 uera pbat. Iste hō aīal nō ē et
 i? hō aīal nō ē et sic de siglis et
 isti sūt oēs hoīes masculi ergo
 quilibet hō aīal nō est tenet cō
 sequētia a singularib? sufficie
 ter enumeratis ad snā uniuersalē
 et qlibet singularis aīcedētis p
 bat isto mō iste homo asin? nō
 ē et oīs asin? est animal g? i?
 homo animal nō est: tenz oña
 ab inferiori ad suū superius nō ga
 tiōe postpōita et cū debito me
 dio. Sed 2? pars aīcedētis p
 bat. Nā uniuersalis affirma
 tiua et uniuersalis negatiua d
 cōsimilib? subiectis et pīcatis
 supponētib? pōise pro eodem
 uel pro eisdem sūt xiazie i figu
 ra sed iste due uniuersales affi
 gnate sunt huius ergo sunt xiaz
 zie tenet oña cū minor et maior
 ē regula posita ibidē. **R.** Nō de
 tur breuiter q? quelibet illaz ē
 uera sz nō sūt vrie et tunc ad re
 gulā dico q? opz addere i re?
 q? fmin? cōis non distributus
 i una distribuat i aliqua. sed iā
 in ppoito i utraq? istaz li aīal
 stat cōfute tātū idō ista sūt cō

traria quilibz hō aīal ē 7 quilibz
hō nullū aīal ē: q̄z 2^a ē ffa.
Sīlī ista sūt ōria q̄lz hō aīal
nō ē 7 quilibz hō oē aīal ē: q̄rū
fa ē ffa. Sīlī? ē dicēdū i obli
qs casibus q̄ illa nō sūt ōria.
Quisqz hōis asinus currit 7
cuiusqz hōis asin⁹ nō currit.
Ponēdo f̄gulā cōez q̄ q̄n ob
liquus precedit rectū obliqu⁹
ē subiectū 7 rectus se tenet a p
te p̄dicati: ut i p̄posito: s̄z q̄n
rectus precedit obliqu⁹ qui est
determinatio recti uterqz illoz
ponit in subiecto: ut oīs asin⁹
hominis currit. p̄ne ergo ulis
est hec ōria cuiuslibz hōis nul
lus asinus currit 7 fe ē ista 2^a
regula erit i^a duo ōdictoria nō
possūt siml eē uera neqz siml
ffa. Sōtra q̄z regulā arguitur
sic i^a sūt siml uera quilibz hō
aīal ē 7 aliquis hō animal nō
ē 7 hec sūt duo cōtradictoria
g^o duo ōdictoria sūt siml uera
tenet ōnā cū mīori: q̄r ulis af
firatiua 7 p̄ticularis negatiua
de ōlibz subiectis 7 p̄dicatis
supponētibz p̄cise p̄ eisdē sūt
ōdictoria i figura: sed ista sūt
h² g^o 7 c. maior p̄batur. Nā
q̄ illa sit uera quilibz hō aīal ē
p̄z p̄ suas exponētes. 7 fa pro
bat tū. nē non es 7 tu es aliqs

hō: g^o aliqs hō aīal nō ē. tēet
ōnā ab inferiori ad suū supius
negatione postposita 7 cū de
bitio medio. p^o p̄s aīnis p̄bat
tu capra nō es 7 oīs capra ē al
ergo tu aīal nō es. p̄z ōnā per
eādē f̄glā. Dicit q̄ q̄lz illaz
ē uera: sed non sūt ōdictorie 7
tūc ad arg^o dico q̄ ultra pre
dicta ielligit q̄ f̄s nō distri
buitur i una distribuaf i alia q̄
līf nō ē i p̄posito q̄ lī aīal i uli
stat ōfufe tātū 7 in p̄ticulari de
teriate iō ōdictoriū isti⁹ quilibz
homo animal est dicit esse tale
aliquis homo nullū animal ē
7 istius aliquis hō animal nō
est ōdictoriū ē quilibet homo
omne animal est. Sōdē? dicit
q̄ illa nō sunt ōdictoria. Cui⁹
liber hominis asin⁹ currit 7 ali
cuius hominis asin⁹ nō currit
sed prima ōdicit isti alicui⁹ ho
minis nullus asinus currit. 7
fa isti cui⁹ hōis oīs asinus
currit. 3^a f̄gula erat illa duo
subcōtraria nō possunt esse si
ml falsa sed bene simul uera.
Sōtra quā regulā arguit sic
i^a sūt siml falsa aliquis hō oē
animal ē 7 aliquis hō nullum
animal ē 7 hec sūt subcōtraria
g^o duo subcōtraria sunt simul
falsa q̄ aut illa sit sūp falsa. p̄z
quia quocūqz hōie ōmōstrato

aliu e dicere qd ipe oē al est
 aut ipse nullū aial ē sz qd iste
 sint subcōtrarie notū ē qd pri
 cularis affirmatiā 7 pūctuaris
 negatiā de cōlibz subiectis 7
 pūctuaris supponētibus pūctis p
 ei dē sē subōrie i sū sz ē sunt
 h^o g^o 7 ē rūdet qd i sē sū sē
 sz n sū iuicē subōrie. Et tunc
 ad ar^o r^o dī qd ultra illō qd af
 fit itē qd r^o cōis distribut^o i
 ūa n distribuat i alia qū n ē i
 pūctis qd li al ut bīqz stat di
 strībutiō iō i sū subōrie aliqz
 hō omne animal 7 aliquis ho
 mo al n ē. Et iste sū aliquis
 hō n lū al ē 7 aliqz hō aial ē
 ita qd sēp pūctatū diffōrit sup
 pōat si i una distributiōe i alia
 defīate 7 eo^o de subiecto at nō
 dī qd sēp debet stare defīate
 Itē ē iudiciū de istis. Alicuius
 hōinis oīs asinus currit 7 ali
 cuius hōis n lū asinus currit
 aut de istis alicuius hōis asī^o
 currit 7 alicuius hōis asin^o n
 currit. Nā in pūctis asin^o cō
 tinne distribuit 7 in aliis nun
 qz. Ideo sicut pūctis nō sū subō
 rie nec se sed iste sunt subōrie
 alicuius hominis omnis asin^o
 currit 7 alicui^o hōis asin^o nō
 currit. Item alicuius hominis
 asinus currit 7 alicuius homi
 nis n lū asī^o currit sē subōrie

Quipollētiāz priā f
 e glā erat ista nega^o p
 posita facit eqpollere
 suo dīctorio. Cōtra quā re
 glā arguit sic. Ista pūctis nō a
 liq^o hōie currēte tu es asinus
 nō equialet isti nullo hōie
 currēte tu es asin^o ergo regu
 la falsa nā tenet 7 aīs proba
 tur. nā priā est uera 7 fā ē sē
 ergo nulla illaz alteri eqpol
 let nā tenet 7 aīs probat p
 mo qd ista sit uera nō aliquo
 hōie currēte tu es asinus qd
 suū dīctoriū ē falsū. s. aliquo
 hōie currēte tu es asinus pba
 tur hoc. nā ista propō hēt i sē
 cās vitatis. s. qd aliqz hō car
 rit tu es asinus dū hō currit tu
 es asī^o 7 si aliqz hō currit tu
 es asī^o sz qz istaz ē fā ut bī
 pz g^o 7 i a. s. iūc^o hōie currit
 te tu es asinus. qd qz suaz cā
 rū ē falsa. s. qd nullus homo
 currit tu es asinus dū n lū hō
 currit tu es asin^o 7 si n lū hō
 currit tu es asin^o. Itō rūdet
 negādo primā cōsequētiā qua
 iūctur qd illa regula ē fā. sz
 deberet sic argui nō aliq^o ho
 mine currēte tu es asin^o n eq
 ualet isti nullo hōie currēte tu
 es asinus 7 ista cōtradīcūt. s.
 aliquo homine currēte tu es a
 sin^o 7 n lū homine currēte tu

es asin⁹ g^o i^a s^a 7 tūc nego mi
norē qz sūt due ppōes affirma
tiue pbā^r p suas causas vītatis
qz nlla ē alicu⁹ qstutatis. **Q**o
sūt nō seq^r i^a nō equalēt nō q
libet hō aīal ē 7 aliqs hō aīal
nō ē g^o 2^a i^a qz pma ē i^a 7 2^a
ē vera s3 opz adde^r i ante qz i^a
ōdicūt qlibet hō aīal ē 7 aliqs
hō aīal nō ē qd negat^r ut in al
tero capitulo patuit. **2^a regula**
fuit ista negatio postposita fa
cit equipollere suo contrario.
Sōtra arguit sic ista oīa n̄ ua
let qlibet hō aīal n̄ ē g^o null⁹
hō al⁹ ē 7 tū arguit p 2^a regulā g^o
2^a i^a oīa tenet cū miori qz ar
guit negatiōe p^o pōita 7 maiorē
pbo aīas ē neqz 7 oīs sūm g^o 7
seqntia n̄ ualet qz aīas sūt vū p
batū ē s3 s3 qz oīs sūt i^a pbāt^r
qz suū dīctoriū ē vū. s. aliqs
hō aīal ē. **R**espondetur negā
do qz arguat per regulā. Et
tūc ad pbationē ibi arguit ne
gatiōe postpōita g^o arguit p r
glā arg^o n̄ ual3 sed oz addere
i ante qz illa sūt oīa qlibz hō
oē aīal ē 7 null⁹ hō aīal ē qd
ē i^a qz pdicatū utrobiz distri
buit. **D**icit g^o qz i^a sūt oīa qli
bet hō aīal ē 7 null⁹ hō aīal ē
Nō tū neg^o postposita pōica
to faciet pma cū illa negatiōe
eqpollē 2^a s3 opz negationem

postpōi subiecto 7 pōi pōica
to dicē⁹ qlibet hō nullū aīal ē
g^o null⁹ hō aīal ē. **T**ic si neg^o
postpōe^r signo 7 nō subiecto
nō argueretur per regulā dicē⁹
null⁹ nō hō ē grāmatic⁹ g^o q
libet homo ē grāmaticus quia
oīs ē falsū ut patet 7 aīcedens
ē neqz qz suū dīctorium est
falsū. s. aliquis nō hō ē grāma
ticus. opz g^o negationē negati
ue teneri 7 postpōi subiecto di
cēdo null⁹ hō nō est grāmati
c⁹ g^o qlibet hō ē grāmatic⁹
nunc consequentia est bona s3
aīcedēs falsū sicut 7 cōsequēs
3^a regula erat ista neg^o pōi
ta 7 postposita facit equipollē
suo subalterno. **S**ōtra argu
itur sic illa oīa nō ualet nō qli
bet chimera ē nō hō ergo aliq
chimera ē homo 7 tamē argui
tur per 2^a regulā g^o regula falsa 7
seqntia t3 cū miori qz arguit
negatiōe pōita 7 postpōita. 7
maior pbo. **N**ā aīcedens ē
neqz 7 oīs falsū ergo oīa non
ual3 qz oīs sit falsū manifestū
est sed qz aīcedēs sit vū pba
tur qz suū cōtradictoriū ē fal
sū. s. qlibet chimera ē n̄ homo
quia ex isto sequit^r qz quelibet
chimera ē a 3° adiacēte ad fm
adiacēs 7 oīs ē falsum ergo 7
aīcedēs. **D**icit g^o i^a oīa nō

nalet nō q̄libet chimera ē n̄ hō
 g^o aliq^o chimera ē hō scdū q^o
 pbat argu^o nec arguit p̄ i glā
 7 cū dicit q^o arguit negatiōe p̄
 pōita 7 postpōita g^o argu^o ē p̄
 glā nego nā q^o nō aspit 2° q^o
 q̄libet p̄pōat 7 postpōat ne/
 gatō faciat eq̄pollē suo subaltē
 nō s^z opz q^o p̄pōat toti p̄oni
 7 postponat imēdiate subiecto
 ita q^o p̄cedat v̄bū p̄ncipale q̄libet
 nō sit i p̄pōito q^o n̄ga^o 2° post/
 pōit copule p̄p̄ea bñ seqt n̄ q̄li/
 bet chiera n̄ ē hō g^o aliq^o chie/
 ra ē hō nā iā bona ē sed añs
 ē f^o q^o suū d̄dictoriū ē uep. s.
 q̄libet chi^o n̄ ē hō q^o nulla chi/
 mera ē hō q̄r 7c.

Aplz conuersionū tres
 cū tūz diffinitōel q̄p p^o
 ē i^o **C**ōu^o sio simplex ē
 trāspo^o subiecti i p̄dicatū 7 e^o
 manēte eadē q̄litate 7 q̄ntitate
Sōra arguit sic aliq^o p̄pō v̄ri/
 tur siplz 7 tñ mutat q̄ntitas g^o
 diffinit^o f^o nā t^z 7 q̄ntis pbat
Nā hec p̄pō sōz ē aīal v̄rit^o si
 plz i istā aliq^o aīal ē scz quia
 hec v̄ritō n̄ ē p̄añs cū nulla sit
 uis nec p̄ p̄pōn ē p̄p̄ carētiā ē
 mī ifiti g^o ē v̄sio simplex 7 ta/
 mē mutat q̄ntitas quōiā v̄sa
 ē singl̄ais 7 v̄ritēs ē p̄iculis.
Qadē diffinitas pōt fieri v̄ritē^o
 istā hō ē aīal i istā aliq^o aīal

ē hō q̄p p^o ē iōfinita 7 alca ē
 p̄icularis g^o mutat q̄ntitas 7
 tñ ē v̄sio simplex q^o nō uidē p̄
 accñs nec p̄ p̄pōez **I**deo 2°
 det q^o arg^o p̄cedit v̄balit^o d̄ dif/
 finitiōe 7 nō d̄ sanū itellectū
 re^o dicat g^o q^o q̄libz illaz v̄si/
 nū ē simplex 7 cū dicit q^o ibi mu/
 tat q̄ntitas dicit q^o uerū ē fm
 cōmunē modū sumēdi q̄ntita/
 tē s^z nō fm modū sumēdi re^o
 eo q^o capit ibi q̄ntitatē p̄ sup/
 positiōe ut ita glossetur diffini/
 tio conu^o sio simplex est trāspōsi/
 tio subiecti in p̄dicatū 7 e^o v̄/
 so manēte eadē q̄ntitate. i. sup/
 positiōe ita q^o si in conu^o sio aliq^o
 termin^o supponeret distribute
 determinate l̄ disc̄ite eodē mō
 in conu^o sio suppōit. Et si di/
 cit q^o ex^o que ibi assignāt so/
 nāt q^o quāntitas sumatur p̄ uni/
 uersali iōfinita uel siglari di/
 cit f^z q^o ait **A**p. p̄mo p̄p̄ ex^o
 p̄pō nō ut ita sit s^z ut sentiāt
 adiscētes. 2° diffi^o fuit i^o v̄sio
 p̄ accñs ē trāspo subiecti i p̄di/
 catū 7 e^o v̄so māēte eadē q̄litate
 sed mutata q̄ntitate. Contra ar/
 guitur sic ista conu^o sio ē p̄ ac/
 cidēs. **O**mnis homo ē risibil^o
 ergo oē risibile est homo. 7 ta/
 men nō mutatur quāntitas ergo
 diffinito, insufficiēs tenet conse/
 quētia cū minoz quia q̄libet

istaz ē ulis 7 maior pbat. Nā
i^o ē v^osio q^z sit d^o s^obiecto p^odica
tū 7 e^o 7 nō ē v^osio si^oplex q^z
ul^ois affirmatiā nō v^otit si^opl^oz nec
p^o p^oo^oiōē p^o carētiā terminoz i
finitoz g^o ē v^osio p^o accēns. **R^o**
det q^z v^osio p^odica ē p^o accēns.

Et cū dicit q^z nō mutat q^zntitatē
nego sumē^o quātitatē p^o suppo
sitione unde in conuersa suppo
sitiōe li homo distributiue 7 li ri
sibilis confuse tātum. In con
tēte aut e conuerso li risibile di
stributiue 7 li homo confuse tan
tum. **G**loset g^o sic diffinitio
Conuersio p^o accidēs ē trāspo
sitiō extremoz manēte eadem
q^zlitate sz mutata q^zntitate. i. sup
positione. **E**x ista regula seq
tur primo q^z illa ē conuersio p^o
accidens homo est risibilis g^o
omne risibile est homo quia ē
conuersio nō si^oplex nec p^o cō
trāpositionē ergo p^o accidens.

Secundo sequit^o q^z iste uers^o
feci simpliciter 7 cetera non
ponit rōē ueritatis sed magis
rōē exēpli ex eo q^z nō solū uni
uersalis pōt cōuertī per accēns
immo indefinita 7 p^oti^oazis. 3°
seq^z q^z sicut i cō^osione p^o acci
dēs cōuersa ē falsa 7 cōuertens
uera ita similit^o ecōuerso. pbat^o
7 facio duas cōuersiones p^o acci
dens p^o ē i^o. Oē animal ē hō

g^o hō ē aial: 2° hō ē al g^o oē
al ē hō. p^z q^z i p^o v^osa ē i^o 7 7
v^otes uera 7 i p^o v^osa ē v^o 7 v°
tes s^o. **3° diffin^o erat illa. Cō**
uersio p^o p^opositiōē e trāspōsitiō
s^obiecti i p^odica tū 7 e^oso manē
te eadē q^zntitate 7 q^zlitate sz mu
tatis t^ominis finitis i t^ominos i^ofi
nitos. Cōtra arguit^o sic ip^o i^opli
cat dictionē g^o ip^o ē i^opossibil^o
tz v^ona 7 a^ois pbat. Nā si i v^osa
sbm 7 p^odica tū sūt t^omini finiti
7 i v^orete s^obiectū 7 p^odica tū sūt
t^omini i^ofiniti seq^z q^z nulla sit v^o
sio v^ona tz q^z t^omin^o i^ofiniti nō pōt
ēē t^omin^o i^ofiniti nec e v^oso. v^obi
g^za ois hō ē animal hēt p^o sub
iecto li homo 7 p^o p^odica to li al
sed illa omne nō aial ē non hō
non hēt p^o subiecto neq^z p^o p^odi
cato aliquē illoz t^ominoz nec si
bi si^oliū ergo nulla ē conuersio
2° cū p^oma. **R^ondetur negā^o q^z**
p^odica diffinitio implicet cora
dictionē 7 tūc ad ad argumētū
negatūz v^ona q^z nō d^o cit in dif
finitionē p^o subiectū fiat p^odica
tū aut e uersio sz q^z fiat trāspo
sitiō terminoz uel extremoz.
uñ pōt trāspōni subiectū in p^odi
catū absq^z hoc q^z fiat p^odica tūz
7 p^odica tū pōt trāspōni i subm
ab^oq^z hoc q^z fiat s^obiectū uñ ad
hoc q^z s^obiectū trāspōnat i p^odi
catū sufficit q^z fiat p^odica tū
. h.

aut pars p̄dicati mō obito 7 re
glari q̄l: fit i p̄posito. **Ex p̄dic**
tis sequit̄ q̄ n̄: v̄sio ē ul: ma
formal p̄ter v̄sione s̄plice p̄
batur q̄ nō v̄sio p̄ accūs q̄ ali
qn̄ v̄tēs ē v̄a 7 v̄sa 1^a 7 cōio
ut oñsū ē. **Nec** ē v̄ersio p̄ v̄
pōnē q̄ aliqn̄ v̄ertēs ē uera 7
v̄ersa 1^a 7 2^a q̄d̄ p̄batur sic
illa ē uera chī: nō ē al: 7 sua v̄
uertēs ē 1^a. s. aliq̄d̄ nō aīal nō
ē nō chimera q̄ suū cōtradīc/
torīū ē uerū. s. omne nō aīal ē
nō chimera ut patet p̄ exponen
tes. Similiter ista est falsa oīs
chimera ē animal 7 tamen sua
cōuertēs est uera. s. omne non
aīal ē nō chimera ut patet per
suas exponētes. s. aliq̄d̄ nō al:
ē nō chimera 7 nihil ē nō aīal
qn̄ illud sit nō chīera ergo oē
nō aīal ē nō chimera q̄r̄ r̄c.

¶ materia p̄pothetica
i r̄u inferebatur aliq̄ue
r̄gule q̄z p̄ma erat 1^a
ad ueritatem conditionalis af
firmatiue requiritur q̄ contra
dictoriū v̄ntis repugnet aīn̄ ex
qua inferebatur alia q̄ ad falsi
tate ei² īgritur 7 sufficit q̄ v̄ra
dictoriū cōsequētis stet cū aī
cedēte. **Sōra** q̄s īgl̄as arguit̄
sic aliq̄ ē cōditional: uera affir
matīua cui² cōtradictoriū cōse
quentis stat cō aīte ergo īgle

1^a v̄na 13 7 aīns p̄bat. Cui² q̄z
cōditional: affirmatiue aīns ē uerū
7 cōsequēs 1^a v̄dictoriū v̄ntis
stat cū aīte 13 aliq̄ ē cōditional:
affirmatiua uera cui² aīns ē uerū
7 v̄ns 1^a 7 2^a aliq̄ ē cōditional: af
firmatiua v̄a cui² v̄dictoriū v̄n̄
tis stat cū aīte. 13 v̄na q̄ ē sillo
gism² i 3^a p̄: si: p̄bat maior q̄
nīa si aīns isti² cōditional: ē v̄ū
7 v̄ns 1^a tūc v̄dictoriū cōsequētis
ē uerū 7 aīns sibi ē uerū. 13 oīa
uera stat simpl. 7^a cui² q̄z talis
v̄dictōal: v̄dictoriū v̄ntis statit
cū aīte mīorē 7^a p̄bo. **Nā** hec
v̄ditional: ē affirmatiua nisi tu
es aīal tu nō es hō 7 p̄z q̄ aīns
ē uerū. s. tu es aīal 7 cōsequēs s̄
sum. s. tu nō es homo. **¶** **¶** **¶**
tūz q̄ īgule date de ueritate 7
falsitate v̄ditional: īspiciūt solū
mō v̄ditionalē v̄ndīatā a li si
7 nō a li nisi. **¶** Ideo bñ p̄bat q̄
aliq̄ ē v̄ditional: v̄a 7 affirma
tiua cuius contradictoriū con
sequentis stat cū aīcedēte. s. v̄
ditional: denomiata a li nisi.
13 v̄ tali nō ē mētio ibidē imo
de sola v̄ditionali v̄ndīata a mī
si. **¶** 2^a re^a erat ista. **¶** Ad ueritatē
copulatiue affirmatiue requirit̄
q̄ quelibet pars p̄ncipalis sit
uera. **¶** Ex qua inferebat q̄ ad
falsitatē ei² sufficit unā p̄e esse
falsā. **¶** Sōra q̄s arguit̄ sic. Ali

q̄ ē copulatio affirmatiua: cuius
 uia principalis ē s̄a: g^o reg^o
 s̄a tenet uia et aīis pbat i^o est
 copulatio uera et affirmatiua ali
 qd al ē et si tu es illd tu es asi
 n^o: et fa ps principalis ē s̄a: g^o
 et c. uia tenet et pbat p^o ps ate
 cedētis h^o al ē et si tu es illud
 tu es asinus demonstrado brunel
 lū et hoc ē aliqd al: g^o aliqd
 al ē et si tu es illd tu es asinus:
 uia pz qz nō uidet al^o mod^o
 pbadi illā copulatiuā. fa ps
 aīis et pbat. **Nā** ista ppō si
 tu es illd tu es asinus nō uidet
 assertiue significat aliud qz qz si
 tu es al tu es asinus: s̄z h^o signi
 ficatū ē i^o qz si tu es al tu sis
 asinus: g^o fa ps principalis ē s̄a:
R^o **Dr** qz i^o coplatia ē uera et fa
 ps ē uera sicut et p^o et nego qz
 significet mō dicto. s̄. qz si tu es
 al tu es asinus: qz tunc rel'm
 stat r̄fute tātū et aīis defiate
 e^o oppo^o dictū ē i materia rela
 tioz. **Dictū** ē et qz licitū ē lo
 co relatiui ponet aīis ubi fuer
 eadē suppositio: s̄z li al i pria
 pte stat defiate et positū loco i
 latui stat r̄fute tātū. iō iēpte af
 signat significatū se ptis dūdo
 ipsā significat qz si tu es al tu
 es asinus. dz g^o uertit relatiuū
 i suū aīis stās defiate dūdo se
 cūdā ptē significat qz aliqd al

si tu es tu es asinus. et hoc ē ue
 zū qz h^o si tu es demonstrado
 asinus tu es asinus et hoc est aliqd
 al si tu es tu es asinus. **3^a re^a**
erat ista. Ad possibilitatē co
 pulatiue regrit qniz ptē eē pos
 sibile et nullā alci icopossibile
 ex q̄ inferebat qz ad impossibili
 tatē ei^o regrit et sufficit unā p
 tē eē impossibile. **Uia** alci icopos
 sibile. **Uia** qz i gulas sic ar
 guit. Aliq̄ ē copulatio affirmati
 ua impossibilis cuius q̄libz pars
 ē possibilis et nlla alteri r̄pu
 gnat: g^o abe r^e s̄e cōsequēti
 tenet et aīis pbat. **Nā** ista
 copulatio ē impossibilis oīs hō
 currit et tu es hō et tu nō currit
 qz ex duab^o pmissis ptib^o seq
 tur dīdictoriū 3° i tertio pme
 figure: ut bñ pz iūuēti: et tamē
 quelibet eius pars est possibi
 lis: ut pz et probat qz quelibz
 cuilibz ē cōpossibilis. **Nā** iste
 due sūt cōpossibiles oīs hō cur
 rit et tu es hō: et i^o sūt cōpossi
 biles tu es hō et tu nō currit ac
 ē i^o tu nō currit et oīs hō cur
 rit: g^o qz cuilibz ē cōpossibilis
 iō dī qz iste due re^e date n̄ re
 spiciūt nisi copulatiuā factā ex
 duab^o ptib^o q̄r n̄ ē i ppōito
 qz assignat copulatiā factā de
 trib^o ptib^o. Si g^o qrit regula
 genral possibilitatis copulatiue
 . h. 2.

de q. ad possibilitate copulatie
 requiritur q. quelz ps sit possibi
 lis 7 q. nulla aliter p. aliis sit i
 copossibilis q. n. e. i. pposito:
 q. l. 3. i. copulatie q. l. 3. ps cuili
 bet sit xpossibilis: n. t. q. basli/
 bet: n. ista ois ho currit n. e. 7
 possibilis istis tu es ho 7 tu no
 curris s. i. r. i. tu n. curris n. e. 7
 possibilis istis tu es ho 7 ois
 ho currit q. ex illis duab. sin
 g. l. r. i. b. seq. d. d. i. c. t. o. r. i. u. m. u. l. i. s.
 n. a. seq. tu n. curris 7 tu es ho:
 g. n. ois ho currit. 4. 2. erat
 ista ad necessitate copulatie req
 rit q. n. l. 3. p. e. e. n. e. c. i. a. e. x. q. i. f. e.
 rebat q. ad n. i. g. e. n. i. a. i. p. l. i. u. s. s. u. f.
 ficu. u. n. a. p. r. e. e. n. i. g. e. t. e. 7. n. l. a.
 al. t. i. c. o. p. o. s. s. i. b. i. l. e. Q. d. r. a. f. a. z. r.
 g. u. l. a. p. r. e. d. i. t. a. r. p. f. a. c. t. u. i. a. : s. e. d. o.
 p. m. a. s. i. c. a. r. g. u. i. t. Aliq. copulatia
 e. n. e. c. i. a. c. u. n. a. p. s. e. n. i. g. e. s.
 g. r. s. f. l. a. c. n. a. t. e. n. e. t. 7. a. n. s. p. b. a.
 t. u. r. Et capio ista copulatiua n.
 n. l. u. s. d. s. e. 7. t. u. e. s. h. o. i. s. t. a. e. n. e.
 c. e. s. s. a. r. i. a. : q. l. s. u. u. o. p. p. o. s. i. t. u. e. i. p. o. s.
 s. i. b. i. l. e. 7. 3. n. u. l. l. d. s. e. t. u. e. s. h. o.
 q. r. n. o. u. e. r. i. d. a. t. d. i. c. t. o. r. i. u. m. q. s.
 p. p. o. n. e. d. o. n. e. g. a. t. i. o. n. e. t. o. t. i. q. a. u. t.
 a. l. t. a. p. s. s. i. t. n. i. g. e. s. p. z. d. e. i. s. t. a. t. u.
 e. s. h. o. q. e. 2. p. s. e. i. R. n. d. e. r. q.
 i. s. t. a. : s. i. c. u. t. 7. q. l. 3. a. l. i. a. d. a. t. a. i. n.
 t. e. l. l. i. g. i. t. d. e. c. o. p. u. l. a. t. i. a. a. f. f. i. r. a. t. i. a.
 7. n. d. e. n. e. g. a. t. i. a. f. z. q. i. p. o. c. a. p. o.
 e. e. x. p. l. i. c. i. t. 5. re. f. u. i. t. i. s. t. a. A. d.

vitate disiunctie affirmati: suffi
 cit una pre e. uera ex q. inferre
 bat q. ad falsitate ei. requiritur
 qualz pre e. f. l. a. m. Q. d. r. a. q. s.
 r. g. u. l. a. s. a. r. g. u. i. t. s. i. c. Aliq. disiun
 c. t. i. a. e. f. l. a. 7. t. n. u. a. e. i. p. s. e. u. e. r. a.
 g. o. a. b. e. i. g. l. e. f. l. e. c. n. a. t. e. n. e. t. 7. a. n. s.
 p. b. a. t. i. s. t. a. e. u. n. a. d. i. s. i. j. u. n. c. t. i. a. f. l. a.
Q. d. s. h. o. i. e. s. s. u. n. t. a. s. i. n. i. p. h. o. i. e. s. 7.
 a. s. i. n. i. s. u. n. t. a. s. i. n. i. 7. t. n. u. n. a. e. i. u. s. p. l.
 e. u. e. r. a. : g. o. r. e. g. u. l. a. f. l. a. c. n. a. t. e. n. e. t.
 7. a. n. s. p. b. a. t. 7. p. o. q. i. s. t. a. s. i. t. u. a.
 d. i. s. i. j. u. n. c. t. i. a. : q. r. i. e. a. c. o. n. i. u. g. u. t. p. l. u. r. e. s.
 c. a. t. e. g. o. r. i. c. e. p. n. o. t. a. d. i. s. i. j. u. n. c. t. i. o. i. s.
 q. a. t. i. p. a. s. i. t. f. l. a. p. b. a. t. N. a. q. 3.
 e. p. a. r. s. p. r. i. n. c. i. p. a. l. i. s. e. f. l. a. : g. o.
 i. p. a. e. f. l. a. 7. t. e. n. e. t. 7. a. n. s. p. b. a. t.
 q. u. o. n. i. a. i. e. f. l. a. Q. d. s. h. o. i. e. s. s. e.
 a. s. i. n. i. 7. i. s. t. a. s. i. l. r. h. o. i. e. s. 7. a. s. i. n. i.
 s. u. n. t. a. s. i. n. i. 7. i. s. t. e. s. u. n. t. p. a. r. t. e. s. p. r. i. c. i.
 p. a. l. e. s. u. t. p. z. i. n. u. e. n. i. : g. o. n. e. q. a. t.
 u. n. a. e. i. u. s. p. s. s. i. t. u. e. r. a. p. r. o. b. a. t. u. r.
 q. u. e. l. i. b. e. t. i. s. t. a. z. e. s. t. u. e. r. a. o. e. s. h. o.
 m. i. e. s. s. u. n. t. a. s. i. n. i. u. l. h. o. i. e. s. q. u. e. e. s. t.
 u. n. a. e. i. u. s. p. s. 7. s. i. l. r. i. s. t. a. a. s. i. n. i. s. e.
 a. s. i. n. i. : g. o. u. a. e. i. p. s. e. u. e. r. a. R. n.
 d. e. t. u. r. c. u. m. p. r. o. p. o. n. i. t. u. r. O. m. e. s.
 h. o. m. i. n. e. s. s. u. n. t. a. s. i. n. i. u. e. l. h. o. m. i. n. e. s.
 7. a. s. i. n. i. s. u. n. t. a. s. i. n. i. u. t. z. i. p. o. d. e. s.
 d. e. s. u. e. l. i. t. e. a. h. a. b. e. r. e. p. r. o. c. o. p. u.
 l. a. t. i. a. u. e. l. d. i. s. i. j. u. n. c. t. i. a. S. i. p. r. o. c. o.
 p. u. l. a. t. i. a. u. e. r. a. e. : q. u. i. a. a. b. e. p. r. e. s.
 p. n. c. i. p. a. l. e. s. s. u. n. t. u. e. r. e. 7. t. u. c. a. d. a. r.
 g. u. m. e. t. u. d. i. c. i. t. q. n. o. e. a. d. p. p. o. i.
 t. u. : s. i. u. e. r. o. h. a. b. e. a. t. p. r. o. d. i. c. i.

na negat i^o q^o abe ptes pncipa
les sūt s^c sic pbatū ē. Et cū di
cit ūa ei^o ps est uera concedo
nulla tñ ps pncipalis ē p^a o q̄
itēdit cedit g^o 3° q^o aliq̄ disiū
ctiua ē s^c 1^a tñ ūa ei^o ps ē p^a s^c
h^o nō ē o īgulā q^o itelligit o p
ncipali q̄lit nō ē i argum^o assū
pto **R^o 2^a** fuit i^o. Ad possibili
tate disiunctiue sufficit unā par
tem esse possibilem et ad impos
sibilitate eius requirit qualibz
eius partē esse impossibilem.
Dōtra ābas regulas arguit sic
aliq̄ ē disiunctiua affirmatiua im
possibilis cuius quelibz ps pnci
palis ē possibilis ergo ambe ī
gule false nōa t3 et a^o nōs probat
Nam contingentē tñ es uel tu
non es supposito q^o aduerbiū o
terminet totū et tamē quelibet
eius ps pncipalis ē possibilis
ergo nōa t3 et prima ps antece
dentis probat q^o suum opposi
tū ē necessariū uidelicet necessa
rio tu es u^o tu nō es. et 2^a ps et
patet q^o quelibet istaz ē possi
bilis tu es tu nō es. Ideo rñdet **R^o**
q^o regula itelligit de disiunctiua
affirmatiua ypothetice pbanda
et nō cathegorice qualis nō ē i
pposito eo q^o quelibet istaz et
tingēt tñ es u^o tu nō es necessa
rio rex sedet u^o nullus rex sedet
ē exponibilis pbanda sic iste cō
tingēt tñ es necessario de^o ē.

T^o 2ª erat i^o ad necessitate dis
iunctiue affirm^o sufficit unā pte ēē
necēia l^o oēs iūce dīci. Ex q̄
seqbat q^o ad xigētiā e^o dē īgnī
tur q̄libet pte ēē xigētē et nēla
alti īpug^o 2^a. Dōtra istas īgulas
arguit. Aliq̄ est disiunctiua necēia
cui^o q̄libet ps ē xigens et nēla
alti īpugnat g^o abe īg^o l^o 3^a
tenet et antecedens probatur.
Nam ista disiunctiua ē necessa
ria anti xpus nō ē albus uel an
ti xpus ē colorat^o et quelibet e^o
pars ē cōtingēs et nulla alteri
īpugnat g^o 1^a. a^ocedens proba
tur p qualibet parte et primo
q^o ista sit necessaria quia suuz
oppositū est impossibile uideli
cet anti xpus ē alb^o et anti xpus
nō ē colorat^o. Secūda ps patet
scilicet q^o quelibet ei^o ps sit cō
tingēs quia idifferēter potest ēē
uera et falsa ut bene patet. Ter
tia etiam pars patet quia nulla
illarum ptiū alteri repugnat
quia possibile est q^o anti xpus
sit niger quo posito hec forēt si
mul uera anti xpus nō ē albus
et anti xps ē colorat^o ergo nō
ad iūce repugnant. **R^o** Rñdetur
q^o diminute recitata est regu
la contingentie disiunctiue sed
oportet plus addē scilicet q^o et
tradictoria ptiū nō repugnent.
Nūc ad proposiūm disiunctiua
.h.3.

plata ē nēcia ⁊ q̄lz ei⁹ ps est
mīgēs ⁊ nulla alti repugnat
sz opposita illazū ptiū rpu/
gnat. ⁊ 3 anti x⁹ ē alb⁹ āti x⁹
n̄ ē coloratus q̄re n̄ ē reglā.
Notādū q̄ d̄ quālz istaz re
gularz cōtēta⁹ i matia ypothe
tica⁹ pōt argui ex assignatōe
ypothetice negatie l ptiis non
pncipalis. ubi g⁹ tales obiecti
ones pcederēt dicat regulas
ypothetica⁹ i negatiuis n̄ tene
re neq; ei de ptiib⁹ q̄re rē.

Ateria p̄dicabiliū q̄s
m dā cōtēt diffinitōes q̄
rū p⁹ ē ista. **G**en⁹ ē
t̄s uniuoc⁹ p̄dicabilis i qd de
p̄tib⁹ d̄rntibus sp̄e: ut aial.
Cōtra istā diffinitionē argui
tur sic li corpus aiatū ē gen⁹
⁊ t̄n n̄ ē t̄s uniuocus: g⁹ diffi
nitio i sufficiens tenet ⁊ cū ma
iori ⁊ mīorē probo. **N**ā ois
t̄s uniuoc⁹ ē t̄n⁹ siple x sz li
corp⁹ aiatū n̄ ē t̄s siple x ergo
nō ē t̄nus uniuoc⁹. **D**e q̄ li
corpus aiatū nō ē gen⁹ nec li
aial rōale q̄r qdlibet genus
debet eē t̄n⁹ siple x. **E**t si alle
garēt porphiri⁹ ponēs teri⁹
itū p̄ generē d̄r q̄ posuit nō
q̄ ita eēt: sed ḡra exēpli aut
q̄ caruit t̄no s̄plici loco g⁹
i⁹ t̄i corp⁹ aiatū obz pōi un⁹
istoz s̄pliciū uiuēs l uiuū me

diās iter li al⁹ ⁊ li corpus: un
oē aial ē uiuēs sed non eo⁹
sitr oē uiuēs ē corpus ⁊ n̄ eo⁹
loquendo de utuente cōposito
ex materia ⁊ forma li al⁹ rōa
le ergo frustra positū est pro
genere: q̄r ē diffinitio hōinis
sed iō posuit porphiri⁹ q̄a se
q̄bat opinionē platonis ponē
tis celū esse aial rōale cuius
opinionē negamus ad p̄sēs.

2⁹ diffinitio erat ista. Gen⁹
generalissi⁹ ē qd cū sit genus
nō pōt eē spēs. **E**x q̄ ifereba
tur alia q̄ genus subalternuz
ē illō q̄ cū sit gen⁹ potest eē
spēs. **C**ōtra istas sic arguit li
sbā ē genus generalissimū et
pōt eē spēs ergo diffinitiones
i sufficiētes tenet ⁊ cū maiori
⁊ mīorē probo. **N**ā li substā
tia pōt cōueri cū isto termīo
hō ergo pōt eē spēs ⁊ tenet
⁊ aīis similiter per nouam im
positionē. **R**espōdet q̄ argu
mētū uerbalr pcedit ⁊ non ē
intellectum diffinitionuz p̄ia
nāq; si itelligitur genus gene
ralissimū ē illud qd cū sit ge
n⁹ non pōt eē spēs sic adēq̄
significādo. **N**ūc ad pposituz
li sbā pōt eē spēs sed non sic
adēq̄re significādo. s. substan
tiā. **T**ertia diffinitio principa
lis fuit ista spēs ē t̄min⁹ uiuo

cus n̄ supm^o pdicabilis i qd o
prib^o **C**ōtra arguit sic li sbā
ē t̄s uniuoc^o nō supm^o pdica
bilis i qd de p̄libus 7 t̄n nō ē
spēs: g^o diffinitio iufficiēs t̄z
cūa cū mīori 7 maior pbat
Nā q^o li sbā p̄dicet de p̄lib^o
i quid pz 7 q^o sit t̄s nō supre
mus pbat. Nā aliq^o t̄s ē su
pra eū: g^o nō ē suprem^o cūa
tenet 7 aūs pbat de isto t̄mīo
ens q^o ē supra istū t̄mīū sbā
qr oīs sbā ē ens 7 nō ecōtra.
R^o R̄ndet q^o quēadmodū li sbā
ē genus generalissimū ita est
t̄s supmus 7 cū d̄r li ēs ē su
pra eū nego qr supioritas 7 i
ferioritas nō repiur nisi i p̄
dicamēto 7 li ēs nō est i p̄di
camēto: ergo nō ē supra nec i
fra. Et cū d̄r oīs sbā ē ens 7
nō exuerso ergo li ēs ē supra
nō ualet cūa sed bñ sequit. g^o
ē t̄s cōior uel prior sicut non
sequitur oīs sbā ē hō l̄n hō
7 nō eo: g^o li hō uel nō hō ē
t̄s superior. null^o at t̄s p̄posi
tus ē s̄ uel i fra aliqūē t̄mīū
p̄dicamētale. **4^a** diffinitio
fuit ista. Spēs specialissima est
t̄s qui cū sit spēs nō pōt esse
genus. Ex qua iſerebatur q^o
spēs subalterna ē t̄s q^o cūz sit
spēs pōt eē genus. **C**ōtra ar
guit sic i^o t̄s hō ē spēs spālī
lima 7 pōt esse gen^o: g^o neut^a

diffinitio sufficiēs cūa tenet cū
maiori 7 mīor pbat qr pōt
cōuerſi cū illo t̄mīo aīmal.
Dicitur q^o a^o n̄ pcedit cōtra
iſtellectū regale q^o ē iſte spēs
spālissima ē t̄s q^o cū sit species
nō pōt eē gen^o sic adeq̄te ſi
ficādo ſicut li hō ſed iā i pro
posito ſi li hō cōuerteret cūz
li al^o nō adeq̄te ſiſficaret ho
minē. **5^a** diffinitio fuit iſta
dria ē t̄s uniuocus pdicabil^o
i quale eēntiale. **C**ōtra argui
tur ſic li rōnale ē dria 7 t̄n n̄
ē t̄s uniuocus: g^o diffinitio in
ſufficiēs tenet cūa 7 aūs pbat
nā ſiſficat hōiē ſub rōe q^o ſē
ſitiuū 7 iſtellectiū 7 ſiſficat
āgelū ſub rōe iſtellectiū ſolū
mō: g^o diuerſis rōib^o. **R̄ndet q^o**
li rōale didit al^o q̄n d̄r aīaliū
aliq̄ rōale aliq̄ iſrōale 7 tūc n̄
ſiſficat niſi hōiē q^o n̄ ſiſfi
cat niſi al^o rōale. ſz n̄l^o āgel^o
ē al^o rōale: g^o n̄ ſiſficat āge
lū 7 ita unū aſſūptū fuit t̄s.
6^a diffinitio fuit iſta ppū est
t̄s uniuocus pdicabilis de p̄li
bus i eo q^o q̄le accētrale p̄tibi
ſr ut riſi^o q̄o p̄dicat de ſoī 7
platōe accētral^o p̄tibiſr. **C**ō
tra iſtā diffiſiōnē arguit ſic li
riſi^o ē ppū 7 t̄n n̄ p̄dicat d̄ p̄li
bus cōuertibiliter: ergo dif
ſinitio iſufficiēs t̄z cūa cū ma
b.4.

iori et minor probat. nam si visibilis
predicatur de se et de platone et non
tibi quia se et visibilis non convertitur
unum non sequitur visibilis curritur: ergo se
curritur ergo non. Unde quod si con-
vertitur in diffinitione non respicit li-
teribus sed istud rōe cuius de tali
bene predicatur per se quod est in se
homo cum quo convertitur iste terminus visibilis
nam ista ratio non valet si visibilis
predicatur de se et de platone et non
convertitur cum illis: ergo non convertitur
arguitur. nam ab inferiori ad suum
superiorem negatione opposita. 7^a dif-
finitio erat ista. accens est terminus ut
uocatus predicabilis de pluribus in
quale accensale non convertitur. Contra
istam diffinitionem arguitur sic. nam
in se hec albedo est accens quia est
accensalis et in se non est predicabilis de
pluribus quia est terminus discretus: ergo
diffinitio insufficientes. Soluitur
hoc argumentum per distinctionem
dicens quod accens potest sui large pro
omni termino accensali cum in discreto et
sic non sunt in opposito. Alio^o pro
termino accensali cum in sic diffinitio
ad prius et secundum istum modum per quod
iste terminus hec albedo non est terminus accen-
talis nec est literibus competens accen-
taliter. 8^a diffinitio erat ista p-
dicatio directa est illa in qua superiorem
predicatur de suo inferiori. In di-
recta autem est. Contra istas diffi-
nitiones arguitur sic quia ex illis se

quitur quod aliquod est predicatio que nec est
directa nec indirecta: ut homo est
homo alius est alius: quia nec superiorem nec in-
feriorem predicatur. Ideo respondetur com-
cedendo rationem. Ultima diffini-
tio fuit ista: predicatio essentialis est
illa in qua superiorem predicatur de suo infe-
riori vel de aliquo istorum aut
est. Contra istam diffinitionem
arguitur sic homo non est alius non est p-
dicatio essentialis et in superiorem p-
dicatur de suo inferiori: ergo
diffinitio insufficientes tenet ratio
cum minori et maiorem probat:
quia ista predicatio est impossibilis.
Respondetur quod aliquod predicatio es-
sentialis est impossibilis. Sed
aliquod predicatio rigens est predi-
catio essentialis ut tu es homo et a-
lii christus et animal. Item aliqua pre-
dicatio necessaria est predicatio accen-
talis: ut homo est visibilis animal
est quantum aut coloratum quia non.

Matia sillogismo
in ru est aliquod obiciendum
ut quod non expresse est
prolatum ad lucem reducat.
De primo arguitur proban-
do in sufficientia figurarum sic quod
tuor se se: ergo diminute tres
assignat ratio tenet et animus probat
nam iste est optimus sillogismus
omnis homo est animal omne animal est substantia
ergo omnis homo est substantia
ergo est sillogismus alicuius figurarum

7 nō p^r q^r q^d subiicit in pria
 nō pdicatur in fa nec ē fe fi
 guz: q^r nō pdicat idē i utraqz.
 nec 3° q^r nō subiicit idē i ut^r
 q^r: g^o o^r dare q^r a figurā i q^d
 illō q^d pdicat i p^r subiiciatur
 i fa. **R**ndet q^r nō sūt plures
 figure q^s tres nec sillogismis
 plat^o constituit q^rta figurā: q^r
 ē i p^r figura 7 i prio^r nec di
 ctū ē q^r nō constituat p^rma figurā
 q^r ē i p^r figura ali^o sillogis^o
 q^s iste ē s^obm p^r p^rois ē p^rdi
 catū fe. sed dicebat. Si s^obm p^r
 ē p^rdicatū fe sic s^olulat p^r figu
 ra. **D**icat g^o q^r ille sillogism^o
 constituit p^rma figurā ē s^obm ut^o
 p^rmisit ē p^rdicatū alteri. **2°** ar
 guit i sufficiētia mōz p^r si^r sic
 sillogizādo n^rlū al^o ē lapis q^d
 libet hō ē al^o: g^o aliq^s hō nō ē
 lapis i^r est sillogism^o p^r si^r 7
 nō ē i aliq^o illoz nouē mōz
 ut p^rz discurredo p^r oēs: ergo
 plures sūt q^s nouē. Itē sillogi
 zat sic. **D**ē al^o ē s^obā. oīs hō est
 al^o: g^o hō ē s^obā i^r sillogism^o ē
 p^r figure 7 nō ē i aliq^o illo
 rū nouē mōz: ut p^rz intueti ni
 si forte diceret q^r eēt i barali
 p^rton nisi hoc euadit q^r barali
 p^rton cludit idirecte 7 p^rdictus
 sillogism^o cludit directe: g^o
7°. **D**ē q^r p^rm^o sillogism^o ē in
 celaret nō imediate sed media

te q^r p^ris p^rmissis cluditur in
 celaret nullus hō ē lapis ex q^d
 seq^r forāl^r q^r aliq^s hō nō est
 lapis i figura de iee. **S**olū ē
 dicēdū ad s^om sillogis^o q^r ē i
 prio^r p^r si^r nō imediate sed me
 diate cludēdo istā cōclōnē in
 si^r de iee ex p^rpa cōclōnē: nū i^r
 sillogis^o ē ime^r i p^r p^r oē al^o ē
 s^obā q^dz hō ē s^obā: g^o q^dlibet hō
 ē s^obā: q^r nō exigit aliq^d me
 diū ad hoc q^r sit i p^r p^r si^r: s^o
 ali^o sillogism^o ē mediate: q^r
 nō seq^rur 7 i^r nisi med iate i^r
 subintellecta q^dz hō ē s^obā tāq^s
 ab ut^r ad suā subalternā. **E**t
 si ex his cōcluderet q^r barba
 ra 7 celaret cōcludit idirecte
 7 idefinite 7 p^rticlarit^r cōcedo nō
 imediate sed mediate. **3°** oī
 do i sufficiētia mōz fe figure
 sic arguēdo. Null^o lapis ē al^o
 q^dz hō ē aīal: g^o aliq^s hō nō
 ē lapis uel sic q^dz hō ē al^o n^rl^o
 lapis ē al^o: g^o null^o hō ē lapis
 q^dz istoz sillogismoz ē i fa
 si^r 7 nō i aliq^o illoz q^rtuor
 mōz: ut p^rz discurredo p^r sin
 gulos. Nā p^rm^o sillogismus
 istoz duorum stat ex duab^o
 utib^o cludētibus p^rticlarē 7
 fus cōcludit idirecte q^r nō f
 pitur i aliq^o illoz q^rtuor mo
 doz. **R**ndet ut pri^o q^r p^rm^o ē
 med^o i celare q^r ex p^rpria 7

ime⁹ xclōe e⁹ seq⁹ xclō addu
ctiozāl^r. 2⁹ vō ē ī cāestres
ē ī mediate: q^r ex p⁹ p⁹ ī ime
diata xclōe ei⁹ seq⁹ur xclō il
lius sillogismi p⁹ uersionē si/
p⁹lice. 4⁹ oñdo īsufficiētiā 3⁹
figure sic arguēdo. Dis hō ē
sbā oīs hō ē al⁹ g⁹ qdā sbā ē
al⁹ p⁹ sic q⁹ hō ē risibilis ai/
q⁹ hō ē unus hō: g⁹ aliq⁹ ri
sibile ē unus hō isti sūt op⁹i
sili in 3⁹ si⁹ 7 ī aliquo⁹ q^r
oēs mōi 3⁹ si⁹ xcludūt directe
7 p⁹dicti sillogismi cōcludūt ī
directe: g⁹ rē. Idē d^r ut p⁹
q⁹ prim⁹ ē ī darapti 7 2⁹ ī da
tisi nō imediate sed mediate p⁹
uersionē si⁹lice ime⁹ xclōnis
7 ita nō ē icōueniēs q⁹ mōi 3⁹
figure xcludāt īdirecte nō ime
diatē s⁹ mediatē solū q^r rē.

Agit cōit⁹ figuraz
a mōs pbādo sillogis
mos factos ī illis ali
q^r nō tene^r. Et p⁹ o⁹ p⁹mū mo
dū p⁹ si⁹ nā ī sillogism⁹ non
ualet. Dis hō uel asin⁹ ē asin⁹
oē risi⁹ ē hō uel asinus: g⁹ oē
risibile ē asinus. Et pōit ī p⁹
p⁹ si⁹: g⁹ modus īsufficiēti
mā tenet cū maiori q^r oīa re
quisita ad p⁹ p⁹rie sufficiēter
xp⁹mūt. q⁹ at ī sillogism⁹ nō
ualeat pbāt cōsequēs est s⁹m
7 antecedēs ē uerū probatur.

Naz minor est uera ut p⁹ ex
suis exponētib⁹. Et maiorē
probo inductiue. Iste hō p⁹ asi
nus ē asin⁹ 7 ī hō p⁹ asinus ē a
sin⁹ 7 sic de singulis 7 isti sūt
oēs hōies: g⁹ oīs hō uel asin⁹
q⁹ asinus. p⁹z mā a singularib⁹
su⁹ fficiēter enumeratis ad suā
u⁹ē. Adet querēdo d^r s⁹bo di
stributionis ī u⁹is. Dis hō p⁹
asinus ē asinus quid distri⁹bui
tur utrum totū disiūctū uel p⁹
ma pars solūmō si totū disiū
ctū nego maiorē 7 ad proba
tionē adductam dico q⁹ q⁹libz
singularis in q⁹ demōstrat hō
ē s⁹la. iō ista ē s⁹la iste homo p⁹
asinus est asinus demōstrādo
hominē quia significat q⁹ hoc
quod est homo uel asinus est
asinus 7 hoc est falsum. Si at
solūmodo prima pars distri/
buitur nego consequentiā:
q^r plus predicat ī miori q⁹ si
erit distri⁹butū ī maiori: uā nō
o⁹ q⁹ subiectū totius p⁹pōis
maioris p⁹dicet ī miori: s⁹ suf
ficiē q⁹ s⁹m distri⁹butōis ita q⁹
s⁹m istā mōsionē uniuersalis q⁹
ē maior hēt subiectū distri⁹bui
tionis q⁹ ē p⁹ia pars disiūcti
7 hēt s⁹m p⁹opōis quod ē to
tū disiūctum primum subie
ctū expedit predicari ī miori
7 non s⁹m nec de tali intelli
gitur regula prime figure.

Contra fm modū arguit sic
i^e sillogism² n̄ ualet. n̄ l^a cō
clō ē v^a. s^z ois cōclō facta i ce
larēt ē cōclō: g^o n̄ l^a cōclō scā
i celaret ē v^a 7 tñ i^e sillogis²
ē icelaret: g^o rē. Adior p^z q^z
sūt oia req^zita 7 maior pbat
ponēdo q^z sillogism² factus
sūt ois sillogismus q^o posito
a^zis i² sillogismi ē uerū p q^zli
bet pte 7 tñ i² q^z falsificat
se. Idē d^r ut in materia isolubi
q^z dicit^r sillogism² nō ē i tūo
prie q^z cōclō ē propō isolubi
lis ypothetica qualis nō ē ali
qua premissarum.

Contra tertiū p^e sic arguit
sic i^e sillogismus n̄ ualet c^z l^a
hōis asin² currit brunell² est
hōis asin² g^o brunell² currit
7 tñ arguit fm 3° modū: g^o
mod² isufficiēs vna tenet cūz
miori 7 maiorē pba. Et pōo
q^z q^z hō hēat duos asios q^o
rū un² currat 7 ali² n̄ d^r q^z rū
nūero nō currētū sit brunell²
Isto pōito a^zis ē uerū: ut p^z:
7 vns d^r casū. Idē d^r q^z ar² nō
ualet q^z plus p^zdicat i miori
q^z fuerit distributū i maiori.
Nā distributū i maiori fuit p
cise li hōis 7 p^zdicatū minoris
erat h^o totū hōis asin². Sed
forte c^r q^z adhuc stat ar² sic
arguēdo. Et i² hōis asin² cur

rit brunell² ē hōis g^o brunel
l² currit. Dicitur q^z nō sū ē
sillogism² i 3° p^e q^z i obliq^z
casib² op^z s^zbm maioris p^zdicā
et i miori i cōclō sic dicit^r brunel
l² ē hō 7 h^o negat p^z p^z bñ seq
tur cui²libet hōis asin² currit
so^r ē hō g^o so^r asin² currit.

Notā^r circa i² mōz q^z si aliq^z
pissarū n̄ fuerit quata n̄ argui
tur tūc fm istū mōm ut nō cō
ois hō ē al² so^r ē hō. g^o nō cō
so^r ē al². Itē ois hō ē al² s^z tā
tū rīst² ē hō: g^o tā tū rīst² ē al²
i q^zl^z hāz vna ē a^zis ue^z 7
vns f² nō ē g^o aliq^z istoz pa
logismoz sillogism² i dariū
q^z i p^o maior n̄ ē alicui² q^znti
tatis 7 in fo mior q^z ē exclu
sia p^zmi ordis. Contra quartū
prie arguit sic i^e sillogism² n̄
ualet. De animal si est rudibe
le nō est homo sed tu es aial
si es rudibilis g^o tu n̄ es hō 7
tñ arguit fm istū modū: g^o ē
isufficiēs. vna tenet 7 a^zis pro
batur. Nā consequēs ē fal
sū: ut p^z 7 q^zlibet p^zmissaz est
uera tā p^z q^z p^z ut patet per
exponētes. Nā aliq^z aial si
ē rudibile nō est hō 7 nulluz
ē aial quin ill² si ē rudibile
non sit hō patet etiam ex om
nibus suis singularibus q^zru^z
quelibet est uera. **R**ūdet ut

i pmo q. si totū additōatū dis-
 tribuit negat maior 7 tūc ad az-
 gu^m dico q. nō bene expōit p-
 mo qz ē utris negatiā q. nō. ex-
 pōit. 2° qz nō dōbite assignat
 fa expōit q. dōbēt ēē i^a 7 n^l
 ē aīal si ē rudibile qn istud nō
 sit hō qd ē i^a qz aliqd ē aīal
 si ē indibile qd ē hō. **Nā** h^o ē
 hō dōmōstrā. hōiē 7 h^o ē aīal
 si ē rudibile g^o 7c. 7tē multe si
 glares sūt s^o ut h^o al si ē indī-
 bile nō ē hō dōmōstrādo hōiē
 qz dōbet sic īsolui h^o nō ē hō 7
 h^o ē al si ē rudibile quaz p^o ē
 f^o. **Si** aut dicit i p^o q. distri-
 buit solū p^o ps additōati tunc
 pz q. nōa nō ualet qz pl^o p^odica-
 tur i mīori qz fuerit distributū
 in maiori. 7dō dōbuit sic argui.
 Omne animal si ē rudibile nō
 est hō sed tu es aīal ergo tu si
 es rudibilis nō es homo. cōce-
 ditur cōsequentia 7 cōsequēs.
Notandum tamē q. i p^odictis
 7 ceteris modis oportet mediū
 tminū semper supponere preci-
 se pro eodē uel pro eisdē. 7dō
 nō ualet iste syllogism^o. **Nā** p^o
 homo ē mulier berta ē homo
 ergo berta nō est mulier qz mi-
 nor debuit ēē talis berta ē ali-
 quis homo que negatur. **Sō**tra
 ceteros modos p^ome figure non
 arguo. qz ex p^odictis possunt

elici obiectiōes 7 alios modos
 sufficiēt. **Sō**tra p^o p^o f^o ar-
 guit sic ista nōa nō ualet. **Dis-**
 de^o sbā nō ē. oīs priā cā sbā ē
 g^o oīs p^o cā deus nō ē : quia
 aīas uezz ē 7 cōis sūt 7 tū ē sil-
 logism^o i p^o p^o. **Nā** det q. ta-
 lis nō ē sillogism^o i p^o p^o: qz
 talis dōz fieri ex negatiuis de
 cōsuetō mō loqnti 7 nō de icon-
 sueto q^ol^o sit i p^oposito. **Nega-**
 tie .n. sūt de incōsuetō mō lo-
 quēdi ex q^o p^odicatū p^ocedit ne-
 gationē sed bene sequeret oīs
 dō nulla sbā ē oīs priā cā sbā
 ē : ergo oīs p^o cā dō nō ē sz ma-
 ior ē s^ota sicut 7 x^o h^o arg^o
 p^oōt dūci ad oēs alios mōs i^o
 figur^o p^o trāspōitiōnē p^omissaz
 aut per mutatiōnē q^ontitatis.
Sōtra p^omū t^orie figure argui-
 tur. 7tē sillogism^o nō ualet c^o
 libet hōis asin^o currit cuiusli-
 bet hominis asinus qescit g^o a-
 sinus quiescēs ē asin^o currens
 qz i casu superiori ē antecedēs
 uerum 7 consequens falsū 7 ta-
 men est in primo t^orie figur^o.
Dicitur q. non est in darapti
 quia sicut p^omissē fiunt ex re-
 cto 7 obliquo ita conclusio de-
 bet fieri ideo debet sic conclu-
 di: ergo asin^o quiescēs est ali-
 cuius cuius est asinus currens
 unde li asinus nō ē pars subie-

et i pmissis: sed ps pdicati. id
debet poi in clusione. **S**ōtra
fm tūe figuū arguit i^e sillogis
mus n̄ ualet ois hō uel asinus
nō ē hō. ois hō uel asinus ē ri
sibile: g^o rīsi^e n̄ ē hō: q^r aⁿs ē
uez: ut pz ex suis exponētib⁹
l⁹ singularibus 7 aⁿs ē s^o. **R**ū/
det q^r si i qualz pmissaz dīsi
ūctū totū distribuitur. q^lz illa
rū ē s^o 7 hēt multas singla^ris
s^oas. **N**ā p^o u^ois quelz sigla^ris
ris ē s^o 7 i q^o demonstrat hō 7
be q^lz sigla^ris ē s^o 7 i q^o demō
strat alin⁹: ut pz ex suis s^ool
uētibus. Si at nō distribuitur
totū dīsiūctū: sed p^oia ps solū⁹
n̄ arguit tūc in s^o 3^e q^r in tali
mō o^oz totū subiectū p^odis di
stribui q^lr nō sūt i p^oposito.
Sōtra alios mōs h⁹ figuū spe
cial^r n̄ arguo p^o q^r be dūz o
bjectiones ad oēs alios mōs
p^onū adduci. s^o ut u^oitē p^olixitatē
scriptūz faciētis tediū i a^oo stu
dētis. Et sic ē finis obiectōnū
contra sūmulas.

Ost sūmulaz obiectō
p mū dclaratā notitiā se
q^o: ultimo ut i initio ē
pmissū nāaz rōib⁹ fortificare
matū. Arguo igit⁹ q^o p^omā 7 p^on
cipalē s^ogla^r q^o fuit i^e nā bona
ē illa c^o dīctoriū nāis repu/
gnat aⁿti. **E**x q^o iserebat alia

q^o nā mala ē illa c^o dīctoriū
nāis stat cū aⁿte. **S**ōtra ar/
guū sic aliq^o ē nā bona 7 tū dī
dictoriū nāis stat cū aⁿte: g^o
ābe regule s^o nā tenet 7 aⁿs
pbat ista nā ē bona tu credis
p^ocise q^o aliq^o hō decipit: g^o a
liq^o hō decipit 7 tū dīdictoriū
nāis stat cū aⁿte: g^o rē. p^oia
ps aⁿti pbat quonia seqtur
tu credis p^ocise q^o aliq^o hō deci
pit: g^o tu credis p^ocise ue^oz uel
tu credis p^ocise s^om. **S**i tu cre/
dis p^ocise ue^oz 7 tu credis p^ocise
q^o aliq^o hō decipit: g^o aliquis
hō decipitur. Si tu credis p^oci
se s^om: g^o tu dīcipis 7 tu es ali
q^o hō: g^o aliq^o hō decipit. s^oa
ps aⁿti pbat. 7 pono aⁿs in
casu cū hoc q^o n^ol⁹ ali⁹ a te dī
cipiat. **I**llo posito tu credis p^o
cise q^o aliq^o hō decipitur 7 n^o
hō decipitur: g^o dīdictoriū cō
seqntis stat cū aⁿte primā p^ote
aⁿti ponit casus 7 s^oaz p^obo.
Nā nullus alius a te dīcipitur
p casū nec tu decipis: ergo nul
lus hō decipitur: miorē probo
q^r si nō detur oppositū 7 ar/
guū sic tu credis p^ocise si
cū ē ergo tu non decipis nā
tenet 7 aⁿs pbat. nā tu cre/
dis p^ocise q^o aliq^o hō decipit
p casū 7 ita ē q^o aliq^o hō deci
pit: q^r tu dīcipis p n^olione

ergo tu credis precise sicut ē.
Rūdet q̄ ista vna ē bona. 7 q̄
oppositū cōsequēns nō stat cū
ante: imo repugnat. Et adis-
so casu cōcedo istā tu credis p̄-
cise q̄ aliq̄s hō decipit 7 nego
istā nullus hō decipit: q̄r con-
cedo q̄ tu deciperis tāq̄s seq̄ns
sequitur. n. aliq̄s hō decipit 7 nū-
lus ali⁹ a te decipit 7 tu es hō
ergo tu decipis. **A**lterius ad
ar⁹ nego istā tu credis precise
sicut ē 7 ad eius probationem
nego vna. tu credis precise q̄
aliq̄s hō decipitur. 7 ita est q̄
aliquis hō decipitur: g⁹ tu cre-
dis precise sicut ē: sicut nō sequi-
tur tu credis precise q̄ aliquis
hō currit 7 ita ē q̄ aliquis hō
currit: g⁹ tu credis precise si-
cut ē: ut posito q̄ soz currat
7 plato nō currat 7 credas p̄ci-
se platone currere isto posito
ē aūs uezz 7 vsequēs falsū: sed
bene seq̄r tu credis precise q̄ ali-
q̄s hō currit 7 ita ē q̄ i⁹ quē
precise credis currere currit:
ergo tu credis precise sicut ē. sz
mior ē s̄a in so casu. Ita seq̄r
i proposito tu credis precise q̄
aliquis hō decipit 7 ita est q̄
ille quē credis decipi decipit:
g⁹ tu credis precise sicut ē: vna ē
bona sz mior ē s̄a: q̄r in cāu
isto tu credis aliū a te decipi.

Notādū q̄ sub fa re⁹ pone-
bāt due alie re⁹ vtz ex impossibi-
li seq̄tur q̄dlibet. Et necessariuz
seq̄tur ad q̄dlibet. **T**ōtra q̄s r̄
gulas arguit sic q̄r nō seq̄r a
liq̄s hō ē asinus: g⁹ n̄ plus hō
ē asin⁹ 7 arguit s̄m ābas r̄gu-
las: g⁹ ābe regule s̄ tenet vna
cū miori 7 maior probat. p⁹
q̄r ex uno opposito sequitur
reliq̄: so q̄r vdictoriū vntis
stat cū ante eo q̄ cōuertitur cū
ipso. **I**ō rūdet q̄ ista vna ē ma-
tialis bōa 7 nō ē icōueniēs ex
vno opposito alind īferri dū
mō ipsū sūt ipositi: nego in q̄
oppo⁹ vntis stet cū ācedēte.
Et nego illā vsequētiā oppo⁹
consequentis cōuertitur cum
ācedēte: ergo stat cū ipso: un-
dico q̄ quelibet propō mūdi
seq̄tur ex illa tu es asin⁹ 7 que-
libet eidē repugnat imo repu-
gnat sibi ipi: q̄r īfert oppositū
sui ipsi. **P**na r⁹ ē i⁹. Si alic⁹
vne ex vdictorio cōsequēns se-
q̄tur vdictoriū ācedētis illa
cōsequētia ē bona. **E**x q̄ īfe-
rebat q̄ si alicuius cōsequētie
vdictoriū cōsequēntis non est
illatiuū vdictoriū ācedētis
illa consequētia non ualet.
Tōtra ābas regulas arguitur
sic. Aliq̄ vna ē bona 7 tamē ex
vdictorio cōsequēntis nō seq̄tur

dictioñū aūtis. g^o i^o 12° s^e añs
pbat i^o aña ē bōa tu cēdis pēi
se q^o oīs hō dēcipit g^o tu dēcipis
7 ex dictioñio aūtis nō seqt^r dicti
oñū aūtis g^o 12° p^o ps aūtis
pbat q^o seqt^r tu credis pēise q^o
oīs hō dēcipit g^o tu credis vū p^o
f^o. Si credis falsū ergo tu deci
peris. Si uerū 7 tu credis pre
cise q^o oīs hō dēcipit ergo ita
est q^o omnis homo decipitur 7
tu es homo: g^o tu deciperis 7
ista consequentia est bona.

Secunda pars antecedētis pñ
cipalis pbat^r q^o nō sequitur
tu nō deciperis ergo tu nō cre
dis pēise q^o oīs homo dēcipit
pbat 7 pono q^o tu credas pre
cise q^o omnis homo decipiat i^o
posito añs ē f^o per casum 7 an
tecedēs uezz pbat si nō det op
pōitū 7 arguit sic tu credis pēi
q^o oīs hō dēcipit 7 ita ē q^o oīs
hō dēcipit q^o oīs hō nō tu dēcipit
p casū 7 tu dēcipis pñsionē g^o
tu credis pēise sicut ē g^o tu nō
deciperis q^o erat pbādū. R^o nō
dēdū ē nō admittē casū quia
nō ē possibile q^o tu credis pēise
q^o oīs hō dēcipit nā sic sequit^r
q^o tu deciperis ut ē ostēsum. u^o
ergo deciperis i credēdo omnē
homiez decipi uel aliqd aliud
ut q^o hō ē asin^o uel aliqd falsū
nō pñū quia oēm homiez de
cipi ē uezz ergo aliqd aliud pēi

añs tu nō credis pēise q^o oīs hō
dēcipit q^o ē oppōitū u^o pñale
7 casus. Ex eodē seqt^r q^o nō est
possibile q^o tu cēdas pēise te ip
sū dēcipi. pbat nā si cēdis pēise
te ipz dēcipi g^o dēcipis p i cēde^o
te ipm dēcipis p aliqd aliud nō
pñū q^o te ipm dēcipi ē uezz g^o
aliquid aliud 7 per cōsequēs tu
credis pēise te ipz dēcipi. 2° 1°
erat ista. Si alicuius consequē
tie bone atēcedēt ē vū cōsequēt
est uerū 7 si añcedēs ē uezz 7
cōsequēs f^o i^o cōsequētia nō ualz
Tōra arguit sic. Possibile est
q^o aliq cōsequētia sit bōa 7 q^o
atēcedēs sit vū 7 cōsequēs f^o g^o
1° f^o cōsequētia t^o 7 añs pbat.
Et pono q^o i^o cōseq^o tu es hō
g^o tu nō es hō conuertatur cū
bona cōsequētia atēcedēt e 7
cōsequente significātib^o ut pñs
Casus ē possibil^o q^o cōsequētia
distinguitur ab antecedente: 7
cōsequente simul su nptis q^o
eisdē super addit notā cōsequētie
Admisso g^o casu ista consequē
tia est bona tu es homo ergo
tu nō es hō q^o conuertitur cū
bona consequentia 7 atēcedēs
est uezz 7 consequēs falsum q^o
significat oimode sicut pñs ex
casu. ergo 12° R^o 7 deo dicitur
q^o argumētū uerbaliter pce/
dū cōtra regulas 7 nō cōtra

intellectu istarum. Intelligitur sic
namque per si aliquid est bone signifi-
catis potest iuxta oppositionem suam
partium animus est verum et animus
quia non valet: sed iam in casu istius
quia placita est bona non tamen significat
iuxta oppositionem suam partium: quia
ponitur ipsa veri cum bona anima
ante et ante significatibus ut per
omnino: ut ergo arguat contra
regulam debet sumi hoc animus pos-
set quod aliquid anima sit bona signifi-
catis precise iuxta compositionem
suam partium et quod animus sit verum et
animus ipsum. Et hoc negat tanquam
impossibile. Istum modum in-
telligendi de significatione par-
tium et si non explicate tamen im-
plicate asserit quaecumque regula
consequentiarum contra quam
qualis potest probare argui illo per
confusum argumeto nisi glo-
sa predicta ceteris regule verifi-
cetur. **3^a. regula fuit ista. Si**
alicuius consequens bone antece-
dens est necessarium et consequens simi-
liter est necessarium ex qua infereba-
tur quod si antecedens est necessari-
um et animus est contingens conse-
quentia non valet. Contra
istas regulas arguitur sic aliquid
consequentia est bona et antecedens
est necessarium et animus contingens: ergo
regula sic anima tenet et antecedens
probatur. **Nam** ista consequentia est

bona deus est ergo hec est vera deus est et
animus est necessarius et animus contingens. ergo nec
quod animus sit necessarius manifestum est et
quod animus sit contingens probatur. nam istius
deus potest esse falsum et ipsa est vera ergo ipsa
esse vera est contingens. anima est nota cum
miori et maiori probatur ex hoc
quod potest veri cum falsum. **Ad** probat prin-
cipalem consequentiam esse bonam
quia si non stet ergo oppositum
consequentis cum antecedente et argui-
tur sic hec non est vera deus est et ipsa
significat adequate deum esse ergo
deum esse non est verum et per animus deus
non est quod est oppositum alteri partium.
Respondetur quod istius anima non valet
deus est ergo hec est vera deus est nisi ad-
deretur istius minor et hec deus est
significat adequate deum esse que
est contingens et concedo quod oppositum
consequentis stat cum ante tunc cum
ponitur cum ante admitto et con-
cedo istam deus est et hec non est
vera deus est et tunc ad argumē-
tum hec non est vera deus est et ipsa ad-
equat significat deum esse ergo deum esse
non est verum nego minorem quia repugnat
duobus cessis. **S**equitur deus est et
hec non est vera deus est ergo ipsa non
significat adequate deum esse. unde
in hoc argumento est obligatio
et non apparet cum enim dicitur
stet oppositum animus cum ante hec est
vera positio implicite ac fidei esse po-
no tibi ista deus est et hec non est ve-

ra de² ē q̄ admittere² ē 7 ūter
 zndēdū ē ut p². 4° 2° fuit i^o
 si alicui² ūne bone a²s ē pos
 sibile 7 ūns si ūter. Ex q̄ ē illa
 tū q̄ si alicui² ūne a²s ē possi
 bile 7 ūns impossibile ūna i^o nō
 ualet. Cōtra istas rēgulas ar
guit sic i^o ūna non est bona.
 Omnis ppositio ē affirmatiua
 ergo nulla ppositio ē negatiua
 7 antecedēs ē possibile 7 con
 sequēs impossibile ergo regule
 sal se cōsequētia tenet 7 a²s p
 bat pro prima parte. Nā op
 positū ūnis repugnat a²ti g^o
 2° bōa a²s p². nā i^o ipugnat
 omnis ppositio ē affirmatiua 7
 aliq̄ ppositio ē negatiua. q̄ a²s
 a²s ut possibile p² q̄ possibile
 ē q̄ hec tu es sit oīs ppositio
 s² nūc pbat q̄ ūns sit i possibile
 le q̄ ipz nō pōt ēē uerz sic si
 gnificādo pbat nā si posset ēē
 uerz p² g^o ipo existente p² ipo nō
 existente . non ipo nō existente
 7 q̄ si ista ppositio nō ēet n^o
 ppositio ē negatiua ipa nō
 ēet uera nec i^o nec ēt ipa exi²te
 q̄ q̄diu ista ppositio est aliq̄
 negatiua ē et p cōsequēs sēp
 falsū est nullam negatiuā ēē.
Dicēdū q̄ ista cōsequētia ē
 bona. Oīs ppositio ē affirma
 tiua g^o nulla ē negatiua 7 ūns
 ē possibile sicut a²s 7 tūc ad

arguē² ūns nō pōt ēē uerz
 sic significā² g^o ipz ē impossibi
 le nego ūna. ūn multe pponel
 sūt possibiles q̄ nō pnt ēē v² ut
 oīs ppositio ē i^o n^o ppositio ē
 v² a h^o ē s² h^o nō ē vū se ipo d
 mōstrato ut dīmiatū ē i matia
 isolubiliū. Etia extra matia i
 solubiliū ut hec nō ē v² a de² ē
 i mēte aut h^o nō ē dīmiatūdo
 s² bz ei² dē ppositio ad cui² dīmi
 tione dīmiatū ppositio illa q̄libet
 .n. illaz ē possibilis 7 nulla
 ipaz sic significā² pōt ēē v² a s²
2° fuit i^o q̄qd seq̄ ad a²s seq̄
ad ūns. Ex qua itē bāt a² due
 p² q̄qd a²cedit ad a²s a²nce
 dit ad ūns 2° a p² ad ult² q̄n
 oīs ūne i^omediate sūt bōe 7 for
 males 7 nō uariante 2° ē bōe 7
 formal². Cōtra istas regulas
arguit sic. Aliq̄ ē ūna bōa 7 a
 ligd seq̄ ad ūns ipi² q̄ nō seq̄
 ad a²s ipi² g^o i^o res 2° s². 2°
 sequētia t² 7 a²s probatur .
 Nā ista cōsequētia est bona
 quatinā² ē g^o binari² est 7 a
 ligo seq̄ ad ūns q̄ nō seq̄ ad
 antecedēs g^o . 7c. consequētiā
 tenet q̄ dīctiozū ūnis forma
 liter ipugnat a²ti 7 minozē p
 bo. Nā seq̄ binari² est ergo
 ei² medietas ē pōse unitas 7
 tū nō seq̄ a pmo ad ultimū q̄
 ternari² ergo medietas eius

p̄cise ē ūitas q̄ medietas q̄nna
 zii nō ē ūitas s̄z binari⁹. Si ē
 arg⁹ sit q̄drupedale ē g⁹ bipe
 dale ē bipedale ē g⁹ ei⁹ medie
 tas ē p̄ci⁹ pedale ⁊ tamē nō se
 q̄t q̄drupedale ē g⁹ ei⁹ medie
 tas ē p̄ci⁹ pedale q̄ medietas
 q̄drupedalis nō ē pedale s̄z bi
 pedale. **Dicit q̄ i⁹ tenet**
extra mat̄iā īlatiuoz ⁊ h⁹ pp
 mutationē significati ultimi cō
 q̄ntis rōe īlatiui q̄ uariat sigi
 ficatū ad uariationē ātecedētis
 n̄de aliud significat ista ppō ē
 i⁹ medietas ē ūitas iūcta cū
 hac ppōe binari⁹ ē ⁊ aliud sigi
 ficat cū ista q̄nari⁹ ē. **Sū p̄**
 ma aut̄ significat q̄ medietas
 binarii ē ūitas q̄ ē r̄ū ⁊ cū fa
 significat q̄ medietas q̄narii ē
 ūitas q̄ ē s̄ intelligitur g⁹ sic p̄
 ma reḡla. Quicqd̄ seq̄t ad cō
 se q̄ns seq̄tur ad aīns manēte p̄
 ma significatiōe ⁊ q̄ ultimū ⁊
 seq̄ns rōe īlatiui nō pōt īnere
 p̄mā significatiōē idō nō ē r̄ū
 si nō seq̄t ex p̄ ātecedēte loco
 g⁹ ei⁹ pōat ūa ppō significās
 idē r̄ribilit̄ sic arguē q̄nari
 us ē g⁹ binari⁹ ē binari⁹ ē g⁹
 ei⁹ medietas ē ūitas g⁹ a p̄mo
 ad ultimū q̄nari⁹ ē ergo me
 dietas binarii ē ūitas ⁊ ita ī fo
 a r̄gumēto t̄buit īferri q̄drupe
 dale ē ergo medietas bipedalis
 ē pedale ⁊ hec cessi. **⁊ g⁹ reḡla**

fuit ista. Si aliq̄ cōseq̄ntia est
 bōa ⁊ aliqd̄ stat cū ātecedēte
 illd̄ idē stabit cū cōseq̄nte. **Ex**
 q̄ seq̄t alia. s. qcqd̄ īpugnat ⁊
 seq̄nti īpugnat ātecedēt. i. i/
 stas īḡlas arguit sic. **Ista cōse**
 q̄ntia ē bōa lignū corūpebat̄
 ergo ipossibile ē illud ēē ⁊ ta
 mē hec al̄ ē. stat cū ātecedēte
 ⁊ eadē nō stat cū cōseq̄nte. er
 go i⁹ s̄ cōseq̄ntia t̄z ⁊ ātecedēt
 pbat̄. **Nā q̄ illa cōseq̄ntia sit**
 bōa p̄z q̄ q̄d̄ s̄l̄ ē corruptū ā
 pli⁹ ēē nō pōt q̄ aut̄ ista al̄ ē
 stat cū ātecedēte p̄z. quōiā he
 s̄l̄ stat lignū corūpebat̄ ⁊ a
 ē q̄ qlibet illaz̄ ē uera. **Sei**
 iā pbat̄ q̄ illa al̄ ē nō stat cū
 ātecedēte q̄ ista copulatiua
 impossibilis animal est ⁊ ip̄
 sibile est illud ēē. **Respondet**
 q̄ ista cōseq̄ntia ē bōa lignū
 corūpebatur ergo ipossibile
 illud ēē ⁊ sic ista āimal ē st
 cū ātecedēte ita stat cū conse
 quente. **Et cū ōr ista copula**
 ua ē ipossibilis animal ē ⁊
 possibile est illud esse. uerū
 ergo ista animal est nō stat cū
 cōseq̄nte. nego cōseq̄ntiā c
 secūda pars hui⁹ copulatiōis
 ē consequēs prime cōseq̄nti
 nec secū cōuertibile quia relati
 uū hēt aliud ⁊ aliud significa
 tū propter mutationē aut̄ a ⁊
 si d̄r quo⁹ g⁹ stat ista al̄ ē cū

ante dicitur quod non oportet coniungere ipsam
copulatiue sed sufficit quod quilibet
istarum sit uera: unde hec statim simpli-
ter tu es homo tu es albus igitur ex eis
non fiat copulatio. Et si oppo-
nens uelit oio unam copulatiuam
desi ista. aliter est et lignum corrumpit
bas et ipso est illud esse referendo
sepe licet illud ad licet lignum illa
copulatio est uera: ergo prius pos-
sit cum ultia. Septima regula fuit
ista. Si aliquis una est bona scita
a te esse bona et ans est a te conce-
dedum unis eiusdem est cedendum
et te. Ex qua inferebat quod si ans
est cedendum et unis negandum non
ualet una. Contra istas regulas
arguit sic et pono quod isti unis
homo currit: ergo risi: currit ans
sit tibi positum et a te adissu. unis
nemo sit tibi depositum et a te ad-
missu: igitur posito arguit sic ista
una est bona scita a te esse bona homo
currit: ergo risi: currit quod scis quod
arguit ab uno uertibili ad re-
liquum. et ans est cedendum a te quod
tibi est positum et a te adissu et unis
negandum: quod est tibi depositum et a
te adissu: ergo re: f. Idem dicitur adit
tedo casu. Et cedo quod igitur unis
ans est cedendum et unis negandum
per ar: factum. igitur nego quod ista
una sit bona scita a me esse bona
quod nia ex duobus concessis sequit
oppo illi. sequit. n. ans est conce-
dedum a te et unis negandum: ergo

ista una non est scita a te esse bona.
Ultima regula fuit ista. Si aliquis
est una bona scita a te esse bona et
ans est scitu a te et consequens ei
idem est scitum a te. Ex quo sequit quod
id est antecedens est scitu a te et conse-
quens non est scitu non scit consequentia
esse bona. Contra istas regulas ar-
guit sic hec consequentia est scita a
te esse bona. homo est nescitu a te: ergo
homo est nescitu a te demonstrando et
sequens per utrumque homo et antecedens
est scitu a te et consequens non ergo: igitur
consequentia tenet et probat prius pos-
sit antecedentis. nam tu scis quod ibi ar-
guit ab uno uertibili ad reliquum
et quod oppo consequentis impugnat
antecedenti: ergo tu scis una illa
esse bona et fa pos antecedentis pro-
bat. nam consequens est nescitu a te
et antecedens scis significat adeque
te quod ipse est nescitu a te ergo antece-
dens est scitu a te et consequens nesci-
tu per consequentia. nam per consequens
est scitu a te per nescitu si est nesci-
tu hec igitur si scitu et ipse ade-
que significat quod homo est nescitum a
te demonstrando idem consequens ergo
illud consequens non est scitu a te. Respondet
quod ista consequentia non
ualet homo est nescitu a te ergo homo est
nescitu a te nec arguit ab uno u-
uertibili ad reliquum nec oppo
consequentis impugnat anti quod ans
non est insolubis igitur unis est insolubi-
signis hypothese coplante quod homo

ē nescitū a te 7 q̄ hoc ē scitū a
te c̄ō dictoriū n̄ ē illō: h̄ō n̄ ē
nescitū a te aut illō hoc ē scitū
a te sed illō n̄ h̄ō ē nescitū a te
significās disīunctiōe q̄ h̄ō ē scitū
a te 7 q̄ hoc n̄ ē scitū a te q̄
ē uerū rōe sē p̄is. **Eodē** or̄
ad rōnē uel cōnam p̄dictā sicut
ad istā hoc ē 1°: g^o hoc ē s̄z
demonstrādo cōs sēper ccedē
do tales cōas 7 dico eas n̄ ua
lere q̄ cōs est insolubile falsū
7 antecedens est p̄positio ue
ra non insolubilis quare 7c.

Regularū p̄iculariū
r^o p^o erat ista. ab inferi
ori ad suū supi^o af
firātiōe 7 sic distributiōe 7 sic si
g^o cōfusiōis ipediēte ē 7° bōa.
Qōtra istā regulā arguit sic.
i^o cōa n̄ ualet tu es apparēs a
sin^o. g^o tu es aliq̄lis asin^o 7
tū arguit p̄ regulā: g^o r^o s̄a
cōa p̄z cū miori q̄ li appens
ē t̄s inferior ad li aliq̄le: 7 ma
ior p̄z q̄r aīis ē posī 7 cōs i
possibile. **Nā** possibīle ē q̄ tu
appareas asinus sed n̄ ē possi
bile q̄ tu sis aliq̄lis asī^o sicut
nō ē posī q̄ tu sis asin^o. **Rñ**
det q̄ n̄ arguit s̄m intellectu 7
gule q̄ ē i^o. Ab inferiori ad suū
supi^o rōe toti^o extremi sine i
pedimēto p̄cedēte ē bō^o ar^o
sed n̄ arguit i p̄posito rōe toti

us extremi s̄z p̄is solū^o q̄r li
appēs asin^o n̄ ē t̄s inferior ad
li aliq̄lis asin^o sed bñ ad li a
liq̄lis apparēs asī^o sicut li ap
pēs ad li aliq̄le: uñ bñ sequit̄
tu es apparēs: g^o tu es aliq̄lis
ita bñ seq̄r tu es apparēs asī
n^o g^o tu es aliq̄lis apparēs a
sin^o: uñ s̄iles cōne i ceteris nō
ualet: ut tu es p̄r s̄or: g^o tu es
aliq̄d s̄or. tu es dñs platōis:
g^o tu es aliq̄d platonis. **2°**
reglā erat ista. ab inferiori ad
suū supi^o distributiōe nō ualet
ar^o. Qōtra istā regulā argui
tur sic ista cōa ē bōa null^o bi
nari^o ē: g^o null^o nūerus ē. et
arguit p̄ reglā: g^o r^o s̄a tēet
cōa cū maiori q̄r oppo^o cōtis
r̄pugnat anti. s. nullus biari^o
ē 7 aliq̄s nūerus ē. nō. n. dat
aliq̄s nūerus q̄n iste sit binari
us 7 includēs binariū. **Eodē**
mō pōt argui i simili ut n̄la
ppō uera scit̄: g^o nulla ppō
scit̄ cōa ē bona q̄r oppo^o cō
tis repugnat anti 7 tamen ar
guit distributiōe ab inferiori
ad suū superi^o q̄r ppō uera ē
termin^o inferior ad li ppō cū
ois ppō uera sit propō 7 nō
eo^o sicut ois biari^o est nume
rus 7 nō eo^o. **Idē** or̄ q̄ regn
la nō dicit nūq̄s ualere conse
quētiā ab inferiori ad suū. supe

21° distributie sz q^o p^olimū nō
 ualet formaliter 7 nūq^o d^o for^o
 p^odicte n^oe formales sūt q^o cui^o
 libz eaz oppōitū n^ois forma
 lē zpugnat a^oti sz nō sūt bōe
 d^o forma q^o n^oles i forma non
 ualet q^o nō seq^o n^ol^o nūer^o tri
 nari^o ē g^o n^ol^o nūer^o ē nec
 seq^o n^ola p^opō p^oa uiōē l^o itelli
 git g^o n^ola p^opō uiōē l^o itelli
 git. Si g^o n^oe i^o bōe sūt hoc ē
 solū g^oa matie u^on p^oia ē bona
 g^oratia matie quia i^ossibile ē
 nūer^o ēē 7 nō ēē biariū. 2° sūt
 t^oz g^oa matie l^o t^oioz q^o n^ol^o scit
 nisi p^ou nec ē possibile aliq^om p
 positio^onē falsā sciri. 3° 2°
 fuit i^o ab i^oferiori ad suū sup^oi^o
 negatiōe postpōita 7 cum de
 bito medio ē bonū argumētū
 Cōtra arguit sic ista n^oa non
 ualet. sciens istam p^opōnē nō
 ē aliqd demōstrādo istā hō ē
 asin^o 7 ista p^opōitio ē aliq^o p
 positio g^o sciēs aliquā p^oposi
 tionē nō ē aliqd 7 t^on arguit p
 regulā g^o regula falsa. n^oa t^oz
 cum minori 7 maior p^obatur
 nā a^ons ē uerū 7 n^ons falsum
 ergo ista n^oa non ualet. q^o an
 tecedēs sit uerū p^oz pro fa pre
 7 p^o prima simi^ol^o q^o suū con
 tradictorium ē falsū. s^o oē sci
 ens istam p^opositio^onē ē aliqd
 R^oespōdetur q^o ista n^oa nō
 ualet nec arguit ur cum debito

medio q^o s^obiectū p^o p^opōis de
 buit ēē s^obiectū 2° sic arguē^o.
 sciēs istā nō ē aliqd 7 sciēs ista
 ē g^o 7c. 7 tūc xcedo n^oa sz ne
 gat mior. Notādū circa hāc
 i^oglā q^o si arguēt ab i^oferiori
 ad suū sup^oi^o distributie nega
 tiōe postpōita nō arguit sz ē
 glā ut p^oz i^o exē^o i^o ois hō nō
 currit ois hō ē al^o g^o oē al^o nō
 currit itelligit. n. sic i^oglā ab in
 feriori ad suū sup^oi^o nō distri
 butū n^ogatiōe postpōita ē bōa
 n^oa. 4° 2° erat i^o a sup^oi^oi^o
 ad suū i^oferi^o affirmatiōe 7 sine
 distributiōe nō nāl^oz argumētū.
 Cōtra istā i^oglā p^ocedūt argu
 mēta facta d^o i^oglā i^ome^o p^oceden
 tem arguēdo ex oppōito cōse
 q^ontis ad oppōitū a^ontis ut ali
 quis nūer^o ē ergo binarius
 ē aliqua p^opositio scitur: ergo
 p^opōitio uera scitur. sed arguit
 spāl^o i^o n^oa ē bona tu es ani
 mal ergo tu es homo 7 tamē
 arguitur a superiori ad suū
 inferi^o affirmatiōe sine distribu
 tiōe g^o 7c. tenet n^oa 7 ātecedēs
 probatur quin sequitur tu es
 animal ergo tu es a tertio ad
 iacente ad secundū adiacens
 tu es ergo tu es tu p^oz q^o oppo
 sitū n^ois forāl^oit zpugnat a^onti
 7 ultra tu es tu g^o tu es hō t^oz
 p^o p^omā i^oglā ab i^oferiori ad suū
 .i.3.

supi⁹ affirmatie 7 sic impedime
 to g^o a p^o ad ultimū seq^r tu es
 al⁹ g^o tu es hō. **Ad** h^o dr ut p
 us q^o q^lz ista p^o nā p^o ē bōa 7
 formal⁹ nō tñ arguit^r 7 glā i/
 plicite asserēte q^o n^ola tal⁹ sit
 bōa d^o forma un⁹ s^oit⁹ i forma
 nō tenet q^o nō seq^r aliq^o nūe
 2° ē g^o tñaz⁹ ē aliq^o p^oo itelli
 git g^o p^oo vā itelligit nec se/
 q^o h^o ē al⁹ d^omōstrā⁹ a^ofinū g^o
 h^o ē hō. **1° 2°** s^oit⁹ a^o supi
 ori ad suū inferi⁹ distribuēte af
 firmatie nō ual⁹ nā nisi cū d^o
 bito medio. **Contra** arguit sic.
 i^o nā ē bōa oē al⁹ currit ergo
 ois hō currit 7 tñ arguit a sup
 iori ad suū inferi⁹ distribuēte af
 firmatie sic d^obito medio g^o 1°
 1° nā tenet cū miori 7 maiore
 p^obo d^odictoriū cūtis ipugnat
 a^onū g^o nā bōa a^ons pbat q^o
 nā hec ipugnat oē al⁹ currit 7
 hō nō currit q^o ex ipis seq^r i
 possibile 7 hō nō ē al⁹ i 4° mō
 2° 1° **Dicēdū** q^o ille nā est
 bōa nō qdē fo^orat nec d^o forma
 nō formal⁹ q^o oppōitū cūtis ē
 imagiabile cū a^onū absq^o d^odic
 tiōe n^oz ē d^o forma q^o aliq^o sibi
 s^oit⁹ i forma nō ual⁹ ut oē al⁹
 currit g^o q^lz hō currit. 1° 3° ē bo
 na matia⁹ seu g^oā matie q^o i/
 possibile ē hōi ē nō ēē 1° 3° n. p
 h^o mediū neciū ois hō ē al⁹ Si

milit⁹ seq^r g^oā matie oē al⁹ est
 g^o ois hō ē q^o 2° n^o ē neciū seq
 tur ēē ois hō ē a^ofin⁹ q^o a^ons ē
 impossibile sipl⁹ un⁹ nō ē aliq^o re
 gla 7 quā nō p^ocedit argumē
 tū g^oā matie q^o aut a^ons ē ipof
 sibile aut q^o cōsequēs ē neciū
 uel g^oā alic⁹ alterius mediū
 necessariū 7 ienitabil⁹ ut i p^ori
 bus cūtis dictū est. **6° 7 glā**
 fuit ista a supiori ad suū inferi⁹
 n^ogatōe p^ooita distribuēte sup
 ius ē bonū ar⁹. **Contra** istā
 7 glā arguit sic ista nā nō ual⁹
 nō cōtigēter hō ē al⁹ ergo nō
 cōtigēter tu es a^oial 7 tamen ar
 guit p^o regulā ergo regula s^ora
 nā tenz 7 pbat p^oma p^o a^otece
 dētis q^o a^ons ē uerū 7 cūtis 1°
 ut p^o assignādo suū d^odictoriū
 hec. n. ē s^ora cōtigēt homo est
 animal 7 hec est vā cōtigēter
 tu es al⁹ 7 2° pars a^ontis pbat
 nā q^o hic arguat a supiori ad
 suū inferi⁹ p^o 7 q^o negatiōe
 distribuēte māifestū ē q^o remo
 ta negatiōe li hō nō staret di
 stributie ergo per aduentū ei⁹
 stat distribu⁹ p^o 3° p^o 1° 3° q^o
 qd mobilitat imobilitatū imo
 bilitat mobilitatū. **R^ondet** q^o
 t^os aliq^o stat distribuēte mobi
 liter q^o ipsū non p^ocedit nisi
 unū signū distribuētiū ut ois
 hō ē. Aliq^o stat distribuēte

imobilitē qñ ipsū pcedūt duo
signa quoz unū hēt uī distri
buēdi 7 reliquū dīdēdi cōf
tātū imobilitē q pp dico q
nō arguit contra itellectū r
q ē iste a supiori ad suū inferi
us negatōe preposita distribu
tiue mobilitē ē bona nā sz
iā i proposito nō distribuitur
supi⁹ mobit^r pp ipedimētum
istius si cōtingent qñ nō lz de
scēdere ut ar⁹ in pte ostendit
pp eādē causā nō seqtur tu n
i cipis esse coloratus: g^o tu nō
incipis eē albus qñ ex opposi
to nō sequitur oppo⁹ ut i ca^o
patuit inceptionis 7 tñ arguit
distributiue negatiue: si g^o qñ
qd ipedit dico q illd vbu i
pit imobilitat eudē tmi⁹ quē
distribuit pcedēs nega⁹ qñ rē

Ontra i g^olas qñ ca

c pti sufficiēt ē argutū
i materia isolubiliū

spālioribus tñ mediis arguo
ō eadē qñū pria fuit ista. ab
nli ad suā pticularē indefinitā
uel subaltēnā ē bona nā. **Co**
tra quā i g^ola arguit sic. Ista
nā n ualeat. Incipit oē es eē:
g^o icipit aliqd es eē. 7 tñ ar
guit p regulā: g^o r^o f^ola. tenz
nā 7 pria ps antio pbat. naz
añs ē uerū 7 nā f^o: g^o nā n
ualeat qñ añs sit uerū pbat. nā

oē es ē 7 nō imedi⁹ añ istās
pñs oē ens fuit qñ nūqz istant
pñs fuit: g^o icipit oē es eē pz
nā ab exponētib⁹ ad exposi
tū qñ at nñs sit f^o pz qñ nunc
aliqd ē 7 ime⁹ añ instās pñs
aliqd fuit 7 imedi⁹ post istās
presēs aliqd erit: g^o f^o est qñ
iā icipiat aliqd esse seu aliqd
es eē qñ id ē. sz fa pī pncipal
añtis arguit. nā hec ē uis. in
cipit oē es eē qñ in ea subiicit^r
f^o cōis sig^o uñi detiat^r distri
butiue 7 hec sua pticularis i
pit aliqd es eē qñ i ea subiicit^r
f^o cōis sig^o pticlarī detiat^r:
g^o arguit p i g^ola. **Qñdū bre**
uit qñ n arguit p i g^ola qñ nāz
nec añs nec nñs ē alicuius qñ
titatis. 7 tñ ad pbatōnē i i
ppōe icipit oē es eē (subiicit^r f^o
cōis sig^o uñi dī distributiue dī
t^o: g^o ē uñis ne⁹ nāz 7 si alle
gañt r^o dico qñ itelligit dī dī
tributiue mobili 7 n imobili
sz iā l^o es distribuit imobit^r
ppea sic glosēt r^o ppō uñis ē
illa i qñ (subiicit^r f^o cōis sig^o uñi
dī distributiue detiat^r exñte ali
quid i⁹ quod dico propter p
iacens istius omnis homo est
animal in qua subiicitur ter
minus cōis signo uniuersali
dī distributiue mobilitē detina
tus. sed illud signū nō est ps

.i. 4.

placētis l3 sit p^r uli s de pti/
 culari at nō pcedit ar⁹: q^r in
 regula addit solo signo pti/
 lari defiat⁹ l3 iā ultra signū
 defiat⁹ li ē s b^o uerbo. incipit
 ex q^o stat of⁹ tātū. 7ō sit hec
 re⁹ ppō ptiularis est illa i q^o
 subiicit t^r s cōis solo sig^o pti/
 culari deterioratus ex nte aliqd
 istius q^o dico silt pp placēs
 ppōnis ptiularis. 2° rglā
 fuit ista. A ptiulari l indefini
 ta ad suā ulēz nō ualet ar⁹.
Contra istā regulā arguit sic:
 i^o nā ē bōa. aial ē hō: g^o oē
 aial ē hō 7 p nōs q^l3 alia ua
 let ab indefinita ad suā ulēm
 nā tenet 7 aⁿs pbat hec pro
 pō aial ē hō significat oē al eē
 hominē: sed ois propō signifi
 cat qdquid seqtur ad eaz igit
 i^o nā ē bona nā tenet cū mi
 nori q^r ē regula 7 maiore p
 bo s^om istius ppōis al ē hō
 significat oē aial 7 p^rdicatu hōi
 nē 7 copulā eē 7 tota p^r opō si
 gificat iuxta p^rositionē suoz
 tior: ergo ista propō signifi
 cat oē aial esse hōinē nā p^r
 q^r isto^o iⁿuestigatur significatū
 ppōis. R^ondetur negando
 eam nām. 7 ad probationēz
 concedo q^r ista al ē hō signifi
 cat oē aial eē hōinē nō adeq^u
 te p^riarie sed s^rarie. 7 ad ar⁹

nego istam consequentiam i/
 sta propositio omne animal
 est homo significat omne ani
 mal esse hominem 7 omnis
 propositio significat quiddq^d
 sequitur ad eam: ergo ista cō
 sequentia est bona nego conse
 quentiam quia sicut omnis p
 positio significat quicquid se/
 quitur ad eā non tamen quic
 quid propositio significat se
 quitur ad eam uerunt amē be
 ne sequitur ista animal ē ho/
 mo significat adequate omne
 animal esse hominem ergo i^o
 consequentia fuit bona sed ne
 gatur antecedens: q^r nulla p
 positio mundi significat adeq^u
 te omne animal esse hominēz
 nisi aliqua talis omne animal
 est homo. Tertia rglā su
 it ista ab uniuersali affirmati
 ua ad omnes suas singulares
 tam collectivē q^u diu^rsive sum
 ptā est bonū ar⁹ cum d^rbito
 medio 7 econuerso collectivē.
Contra istam regulam ar
 guitur sic. ista consequentia n
 ualet necessario omnis homo
 est animal. 7 isti sunt omnes
 homines: ergo necessario iste
 hō ē al 7 i^o hō ē al 7 sic d^r si
 gulis 7 tⁿ arguitur p regulā
 g^o regula s^ra cōsequētia tenz
 cū minori 7 maior patet p ex

ponētes isti? tñ nēcio ex eodē
 medio arguit q. n̄ ualet ar.
 ab uli ad suā singularē cū de
 bito medio sic arguēdo nēcio
 oīs hō ē sed tu es hō: g. nēcio
 tu es. aūs ē uerū 7 oīs falsū.
 Ex eodē etiā fūdamento ar/
 guit q. nō ualet ar. a singula
 ribus iufficiēter enumeratis
 cū debito medio ad suā aēm
 q. nō sequit cōtingēt i. hō ē
 7 cōtingēt iste hō ē 7 sic de si
 gulis: 7 isti sūt oīs hōies: g.
 cōtingēt ter oīs hō est. p. per
 expositionē istius tñ cōtingēt
 q. aūs ē uerū 7 oīs f. 7 per
 cōsequēs cōsequētia nō ual. 3.
Idē breuīt rñdeo 7 dico q.
nullo. arguit per regulā: q.
 nulla istaz ē alicui q̄ntitatis
 .s. nēcessario oīs hō ē al. con
 tingēt oīs hō ē aīal nēcio
 iste hō est animal cōtingēt
 iste hō ē aīal. p.rie due nō sūt
 ules q. ipsarum subiecta imo
 biliter distribuūt alie due
 nō sunt singulares: q. subici
 tur terminus cōis dēstiat n̄
 solūmō pñōie dēmōstratio i
 mo alio tñno p̄babili uidelz
 tño modali. 7ō sic intelligitur
 diffinitō p̄pōis singularis. p.
 pō singularis ē illa i qua subii
 cit tñ discretus aut tñ cōis
 ūc pronōie dēmōstratio n̄lō

signo p̄babili p̄cedēte. Ex q̄
 diffinitione sequit q. si pronō
 mē pluralis nūeri ē tñm. di
 scretus ista tñc nō est singula
 ris oīs isti currūt q. subiciit
 tñ cōis signo p̄babili p̄cedē
 te. Quarta regula fuit i. Ab
 uniuersali negatiua ad quāz
 suaz singulariū est bonuz ar
 gumētū. Contra arguitur sic
 ista consequētia nō ualet n̄la
 chimera que currit mouet: g.
 ista chiera que currit nō mo
 uet 7 tñ arguitur per regulaz
 g. regula falsa. consequētia te
 net cū minori 7 maior p̄bat
 ātēcedēs enim est uerū ut pa
 tet 7 cōsequēs falsū ergo con
 sequētia nō ualet q. cōsequēs
 sit falsū probatur. nā sequitur
 ista chiera que currit nō mo
 uet ergo ista chiera currit 7 il
 la nō mouet. cōsequētia tenet
 q. relatiuū resoluitur in 7. et
 illud: sed cōsequens est f. q.
 ē una copulatiua affirmatiua c.
 p̄ma p̄ ē a. g. aūs ē falsuz
 qd erat probandū. Rñdetur
concedēdo cōsequētia p̄dicta
 7 cum d̄r ātēcedēs est ueruz
 7 consequēs f. nego q. cōse
 quēs sit falsū. q. suū. cōtradi
 ctoriuz ē falsum. .s. ista chiera
 q. currit mouet: 7 tñc ad p̄ba
 tōnē falsitatis nego ista cōsequē

tia ista chiera q̄ currit nō mo-
uet: g^o ista chiera currit 7 i^a
nō mouet. 7 tūc ad regulā fla-
tiniū q̄ q̄ q̄ resoluit i cōiunctio-
nē copulatiuā 7 pronomē de/
mōstratiuū. uez ē i affirmatiuū
sz n̄ i negatiū p̄p̄ea bñ sequit
i^a chiera q̄ currit mouet: ergo
ista chiera currit 7 ip̄a mouet
qr g^o li q̄ i affirmatiū r̄soluit i
iunctiōnē copulatiuā 7 pronomē
mōstratiuū iō i nega^o d̄dicto-
riā v̄z r̄solui i cōiunctiōnē di-
siunctiuā 7 pronomē mōstrati-
uū sic dicēdo i^a chi^a currit 7
ip̄a n̄ mouet p̄z^a qr q̄cqd si-
ḡificat unū d̄dictiōnē copula-
tiue siḡificat aliud disiunctiue.

Notādū circa istā r̄gulā q̄
si s̄bm singularis sup̄pōit pro
aliq^o p̄ q̄ n̄ sup̄pōit i bz v̄l̄is
arguēd o tūc ab v̄l̄i ad istā sin-
gularē nō arguit p̄ r̄glā qr
ista nō ē ei^a singularis. uerbi
gr̄a null^o hō currit: g^o i^a hō
nō currit. null^o hō aliq^o hō
g^o i^a hō nō ē aliq^o hō. prima
n. singularis nō ē singularis
h^o null^o hō currit. sed i^a n̄la
hō currit p̄a singularis nō ē i^a
nulla hō ē aliq^o hō sed istius.
n̄l^o hō ē aliq^o hō. **¶ 5^a r^a su**
it ista a p̄ticulari ad suā i defi-
nitā 7 eo^a tā affirmatiue q̄z ne-
gatiue est bona consequētia.

Contra istā regulam argu-
itur sic. ista cōia non ualet ani-
mal ē genus: ergo aliq^o aīal
ē genus 7 tñ arguitur p̄ r̄glā
g^o r̄glā fla cōia tenet 7 ātece-
dēs probat. nam antecedens
ē uerū. ut patet 7 consequens
falsum: g^o cōsequētia nō ualz
q̄ consequens sit falsum pro-
batur quia suū cōtradictoriū
ē uerū. uidelicet nullū animal
ē genus qr nec hoc animal ē
gen^o nec h^o 7 sic de sigulis er-
go r̄c. secūda pars probatur.
uidelicet q̄ arguitur per r̄gu-
lā q̄a animal stat utrobq̄ ma-
terialiter. probatur. nā si i ali-
qua istarū starz p̄sonaliter h^o
esset propter limitationē istā
signi aliq^o: sed illud sig^o ali-
q^o in aliis nō limitat ad sup-
pōnē personālē: ergo nec in i-
stis cōsequētia tenet cū ma-
iori 7 mīorē probo. nā in q̄li-
bet istarū aliq^o homo ē sp̄s
aliquod homo est nomen sup-
ponit li hō materialiter ergo
7 in ista aliq^o animal ē gen^o
p̄z cōsequētia quia sicut li ani-
mal ē neutri generis ita li ho-
mo materialiter sup̄tū. **¶ R̄**
spondetur q̄ non arguitur p̄
regulam quia in ista aliquod
animal ē genus li aīal suppo-
nit p̄sonaliter propt̄ limitati.

ne signi particularis et cum dicitur
ista aliquid al est species non limitat
ad supponere personale ergo nec in
ista non ualere argumentum quod si homo
personalis suppositum non est neutri generis
et si aliquid est neutri generis idem
sibi additum non potest limitari ad
supponere personale sicut si adderetur
aliquid signum eiusdem generis ut
aliquis homo est species aliqui homo non est
nomen sed si al personalis suppositum
est neutri generis. **¶** Si sibi ad-
ditum signum neutri generis limi-
tat ipsum ad supponere personale
dicitur aliquid al est genus aut
nullum al est genus. Si ergo quod
rit que est indefinita istius par-
ticularis aliquid al est genus di-
catur quod est ista animal uiuens
est genus et istud indefinitum al
est genus hec est particularis.
aliquid si animal est genus. **¶** Nota
dum est quod oportet quod termini supponant
precise pro eodem quare istud
homo currit non est hec parti-
cularis aliquis homo currit
sed est ista aliquid quod est homo
currit et istius aliquis homo
currit est hec indefinita homo
masculinus currit et ita proportiona-
biliter in negatiuis dicatur.

¶ Sexta regula fuit ista a parti-
culari uel indefinita ad omnes su-
as singulas diuisione sumptas
in debito medio est bonum argu-

mentum. **¶** Contra istam regulam
arguitur sic ista consequentia non
ualet necessario homo est et isti
sunt omnes homines ergo necessa-
rio iste homo est uel necessario
ista homo est et sic de singulis et tamen
arguitur per regulam ergo regula
falsa. consequentia tenet cum maiori
quia antecedens est uerum et con-
sequens falsum. et minor probatur
nam ista necessario homo est. est
propositio et non hypothetica ergo
categoricalis. et per consequens
quarta. cum ergo non sit uniuersalis
particularis uel singularis ergo
est indefinita. cuius singulae non
uidetur esse aliquid quod predicatur. **¶** ¶
¶ dicitur quod non arguitur per regulam
quonia ista non est indefinita
necessario homo est animal ex
quo subiicitur terminus communis
mediate signo et tunc ad argu-
mentum ista est categoricalis ergo
quantum nego consequentiam. **¶**
Si aliquis quo ad hoc allegare-
tur probatur ista consequentia esse
bonam respondeo quod ego simili-
ter asserui oppositum quod non.

¶ Quintum capitulum quod

quoddam regulas propone-
bat quare prima fuit
ista. Ab exclusiua ad suam uni-
uersalem de terminis transpo-
sitis et conuerso est bona conse-
quentia. **¶** Contra istam regu-

lā arguit sic ista nōa nō ualz
tātū asī² ē hōis g^o cui²libet
hōis ē asī² 1 arguit p^o i²glāz
g^o i²glā s²ta t²z nōa cū mīori 1
maior pbat^o ponē^o q^o nō sit a
liq^o possessio hōis nisi asī² ta
mē sit aliq^o hō q^o nō hēat asī
nū i possessiōe. isto pōito nōa
ē s² ut p²z. 1 ātecedēs ē hū q^o
asī² ē hōis 1 nīl nō asī² ē
hōis ergo rē. Secūdo arguit
ī secūda i²gulā sic. ista consequē
tia nō ualē cui²libet hōis est
asī² ergo tātū asī² est hōis
1 tamē arguit p^o i²glā ergo re
glā s²ta nōa tenet cū minori 1
maior pbat^o pōē^o q^o q^olibet
hō hēat asīnū 1 equū q^o pōito
ātecedēs ē uerū p^o casū 1 con
sequens falsū. nā aliquid nō
asīnus ē hōis ergo nō tātū
asī² ē hōis. Ad p^omū dicit^o
q^o nō arguitur p^o regulam q^o
ista non est uniuersalis istius
exclusiue sed ista oē ens hōis
ē asī² 1 ratio q^o i ista tātū asī
nus est hōis nō distribuitur li
hōis p^o omni homine sed solū
p^o homine habente aliquid.
Ad secūdū d^o similiter q^o ista
non est exclusiua istius uniuers
salis. sed ista tantum habēs asī
nū est homo q^o ista p^opositio
cui²libet hōis ē asīnus equi
uālet isti ois hō ē hēns asīnū

hūm q^o paucas 1 grossas hēn
tes cōsideratiōes ut se expedi
rēt dicerēt i²glās istas i obliq^o
nō tenēt iō i i²cto arguā p^omo
ī p^omā ista nōa nō ualz tātū ē
necio ē suba g^o ois s²ba necio
ē ens 1 tñ arguit p^o i²glā g^o re
glā s²ta. nōa t²z cū minori 1 ma
ior pbat^o nā a²ns ē hū 1 nōis fal
sū ut p²z p^o exponētes g^o nōa
nō ualz. 2° arguit^o ī secūda
regulam ista consequētia nō
ualē. omnes apostoli dei sunt
duodecim. ergo tantum duo
decim sunt apostoli dei tenen
do li omnes collectiue ergo re
gula falsa consequētia tenet 1
ātecedēs probatur. antece
dens enim est uerum ut suppo
nitur 1 consequens falsum q^o
secūda exponēs ē falsa. s. n²la
nō duodecim sūt apostoli dei
q^o petrus 1 paul² sūt apli dei
1 petrus 1 paul² sūt aliq^o non
duodecim ergo aliqua nō duo
decī sūt apli dei. Ad p^omū d^o
cit^o q^o ista nō ē uniuersalis isti
us exclusiue s² ista oē ens ne
cessario substantia est ens q^o sic
ī exclusiua li necio nō determinā
uit istū t²minū ens sed solū li
s²ba ita in uniuersali d^obet esse.
Ad secūdū dicit^o q^o qñ li oēs
tenet collectiue sua exclusiua nō
exponit p^o negatiōe īfinit āte

sz p notā p'latitatis isto? duo
decī sūt apli dei 7 n̄ plures q̄s
duodecī 7 i^o ē ēa 7 exclusiua
sūt. q̄n̄ at li oēs tenet diuise
tūc eisdē correspōdet dicta ex
clusiua expōibilis p negatōne
īfinitatē 7 tūc tā n̄lis q̄s exclu
sia eēt ipossibilis pp īplicatio
nē dīctōis suaz expōnētū.
pbat 7 pono q̄ for. currat 7
n̄l^o alius masculus: tū mltē
mulieres i^o posito aīis ē neq̄
p expōnētes 7 aīis f^o q̄z aliq̄
n̄ for. currit: g^o n̄ tātū for cur
rit. R̄ndet q̄ ista exclusiua n̄
ē illi^o exceptiōe sz i^o tātū for ē
aliq̄s hō currēs f̄z q̄ patuit i
pbatōibz t̄ioz ca^o de excep
tiōis ubi hec r^o dclarat. 3°
r^o fuit ista ab īferiori ad suū
supi^o a pte sibi dīctōe exclusiua
addita eisdē ē bōa n̄ia. 4°
quā arguit sic ista n̄ia nō est
bōa. tātū sbā n̄ ē accēs: g^o t̄a
tū aliqd n̄ ē accēs 7 tū arguit
p regulā: g^o r^o f̄a n̄ia tenet
cū fa pte aītis. 7 pbat p̄ia.
nā aīis est uerū 7 aīis f̄m: g^o
n̄ia n̄ ualet. q̄ aīis sit uerū p
bat q̄a sbā n̄ ē accēs 7 q̄l^o n̄
sbā ē accēs: g^o tātū sbā nō est
accēs 7 q̄ aīis sit f^o p̄z q̄r fa
expōnēs ē ipossibilis. f. q̄l^o n̄
n̄ aliqd ē accēs q̄r p̄ia expō
nēs h^o ē ipossibilis. f. aliqd n̄

aliqd ē accēs ut bñ p̄z p suas
resolūētes. Idē dī q̄ n̄ argu
it p īglā n̄z arguit ab īferiori
ad suū supi^o q̄r pmit^o ē de
claratū q̄ t̄s trāscēdēs nō est
supi^o nec īferi^o ad aliquid
ex q̄ nō ē i p̄dicamēto nisi i
p̄prie sumēdo supi^o pro p̄i
aut cōi^ori q̄r n̄ accipit īglā
ō quā ē argutū. Aī tū dī et
melius q̄ regula itelligit af
firatiue 7 nō negatiue: uñ nō se
quitur tātū corp^o n̄ ē idiuisibile
g^o tātū sbā nō ē idiuisibilis.
aīis. n. ē uerū q̄r corp^o n̄ ē in
diuisibile 7 q̄l^o nō corp^o ē i
diuisibile 7 iñ aīis ē f^o pp f̄az
expōnētē f̄am. f. q̄l^o n̄ sbā
ē idiuisibile. nā albedo i pietē
ē n̄ sbā 7 tū n̄ ē idiuisibilis q̄r
ē extēsa ad extēsiōē pietis.
4° regula fuit ista ab īferiori
ad suū supi^o a pte p̄dicati dī
ctōe exclusiua addita subiectis
n̄ ualet n̄ia sz e^o cum debito
medio. 5° tra quā arguit sic
n̄l^o sequit^o aliquid tātū hō est
al^o aliqd tātū for ē hō: g^o ali
qd tātū for ē animal: quia op
positum consequentis nō stat
cū antecedēte 7 tamē arguit
p regulā: ergo regula falsa cō
sequētia tenet cū minori quia
dictio exclusiua addit i fa pro
pōe 7 n̄ coplē nec p̄dicato. g^o

subiecto. 2° arguo q^d eo^o non
ualet ar^o cū debito medio q^d
nō seq^r tātū hō ē risibilis āti
x^o ē risibilis: g^o tātū hō ē āti
x^o 7 tamē arguit p^r i^ogulā: g^o
regula s^cla tenet cōseqⁿtia cū
miori 7 maior pbat. nā ātece
dēs ē vū 7 cōseqⁿs s^c g^o cōse
qⁿtia nō ualet q^d āt cōsequēs
sit s^c māifestū ē s^c pbat ātece
dēs nā oē risi^c ē hō: g^o tātū
hō ē risibilis tenet cōseqⁿtia
ab uli ad suā exclusiā. **S**e^cda
p^ro p^r pbat nā āti x^o pōt ridē
g^o āti x^o est risibil^r p^r ab uō
cōtibili ad rliq^o. **A**d p^rma iō
nē dico q^d dictō exclusiā non
addit s^co solū s^c p^ri solū^o q^d
ex ipā 7 alio t^rio sit unū s^cm.
s^c bene addit s^co dicēdo tātū
hō currit q^d li hō ē s^cm 7 nō
p^r s^ci: negat g^o ista cōseqⁿtia
dictio exclusiua pōit i illa pro
pōe 7 nō addit cop^rneq^o p^r
dicato: g^o addit s^c p^r p^rdicati
n. q^d addat p^ri s^c p^rdicati
Ad p^rma iōē d^r q^d li risi^c dupl^r
sūt. s. āpliatie 7 nō āpliatie
p^rio^o nō cōuertit cū li hō s^c
p^ro^o sūendo g^o p^rio^o tā i mio
ri q^d i maiori negat cōseqⁿtia:
q^d i antecedeⁿte āpliat tā li hō
q^d li āti x^o 7 nō icōseqⁿte iō be
ne seq^r g^o tātū hō pōt eē āti/
x^o. **S**i āt sūt p^ro^o cōcedo ma

iorē cui cor^rspōdet dicta uli
7 nego miorē 7 tūc ad ar^o āti
x^o pōt ridē g^o āti x^o ē risibi
lis nō ualet ar^o nec arguit ab
uō cōuertibili ad rliq^o q^d di
ctū ē q^d li risi^c nō tenet āplia
tie. **C**ontra alias tres i^og^olas nō
arguo q^d ex p^rorib^o solūmō i
feruntur. quare r^c.

Estinētū atq^o i^optinē
p^r tū t^rio p^r r^c fuit i^o
ab affirmatiā uni^o dis
pati ad negatiuā al^ri ē bōa 7
seqⁿtia. **C**ontra quā arguit
sic. **I**sta cōseqⁿtia nō ualet bru
nell^o ē asin^o g^o brunell^o nō ē
risibilis 7 tamē arguit p^r i^og^ola
g^o i^og^ola s^cla cōseqⁿtia tenet cū
miori q^d asin^o 7 risi^c s^c t^ri vif
pati sic hō 7 asin^o 7 pbat ma
ior. nā ātecedēs ē i^oum 7 nō
s^c g^o r^c pbat 7 facio istā con
seqⁿtia brunellus ē hōis ergo
brunell^o ē risibil^r cōseqⁿtia t^r
ab uō cōtibili ad rliq^o 7 āte
cedēs ē i^o ut suppōo g^o 7 cō
seqⁿs s^c cōseqⁿs ē i^odictoriuz
p^rmi cōseqⁿtis: g^o p^rncipale cō
seqⁿs ē s^c q^d erat p^rbadū. **D**i
cit dubitādo istam consequen
tia brunellus ē asinus g^o bru
nell^o nō ē risibilis q^d dubitat
qual^r teneatur li risibilis non
q^d i nōiatino casu an in geni
tino. Si p^rio mō cōcedit con

cōtra q̄ nō ē tūc ad īpbatōez
 nego illā cōtra brunell⁹ ē hōis
 g⁹ brunell⁹ ē rīfibi q̄ licz li
 hō rīfibi: cōtāt ac ēt hōis r
 rīfibi ī obliq⁹. n̄ tñ hic qñ dīf
 forīf sumūt unū. s. ī tēto r alte
 zū ī obliq⁹. si aut sūt li rīfibi
 l i gto cāu ne illā cōtra brunell⁹
 l⁹ ē asī g⁹ brunell⁹ n̄ ē rīfibi
 lis q̄ nō arguit p̄ īglā l3. n.
 asīn⁹ r rīfibile sūt tēmi dīspa
 ti nō tñ asī rīfibi ī obliq⁹.
 r dō ccedo i⁹ duo staz siml q
 libet asīn⁹ ē rīfibi r null⁹ asī
 n⁹ ē rīfibi tenē li rīfibi ī p⁹
 i gto r i 2⁹ i nō nec sūt cōtra l
 alrī oppōis. 2⁹ 2⁹ fuit i⁹ qñ
 q̄ sūt due p̄pōes q̄ sba cōtāt
 atq̄ p̄ta manē cōfī tōnōiati
 oē ab nā ad īliquā ē bōa cō.
Cōtra istā īglā arguit sic i⁹
 cō n̄ ualet q̄libet hō ē un⁹ hō
 g⁹ oīs homo est un⁹ homo r
 tñ arguit p̄ īglā g⁹ īglā f⁹ cō
 t3 cū mīori q̄ p̄ta r sba cōtāt
 manē cōfī tōnōiatiōe r p⁹ p̄
 aūtis pbat ex eo q̄ aūs ē rū
 utz p̄ exponētes r cōs ē i⁹ q̄
 aliqd ē hō q̄ nō ē nisi un⁹ hō
R̄ndet q̄ sba n̄ cōtāt l3 sit
 sītia n. n. seq̄ li hō r hō cōtāt
 g⁹ sba cōtāt q̄ licz li hō r li
 hō cōtāt ēt li hō r li hō n̄ cō
 tāt un sba istaz n̄ cōtāt hō
 currit r hō ē spēs n̄ oblat q̄

sit sītia q̄ li hō ī p⁹ suppoit p
 soat r ī sba mātiat ita ī p̄pōi
 to sba istaz n̄ cōtāt q̄libz hō
 ē un⁹ hō oīs hō ē un⁹ hō q̄
 l3 sit sītia r p̄soat supponat
 n̄ tñ supponit p̄ci⁹ p̄ eisdē l3
 ī prima p̄ masculio sexu solū
 r ī sba p̄ utroq̄ sexu s3 tūc cō
 tāt li hō r li hō qñ supponit
 eodē r p̄ci⁹ p̄ eisdē ut oīs hō
 ē cōat r oīs hō ē rīfibi. eodē
 cō d li hō r li rīfibile q̄ ali
 qñ cōtāt r aln̄ n̄. 3⁹ 2⁹ fuit i⁹
 ab ūo cōtribili ad īliquū ē bōa
 cōtra. Cōtra qñ arguit sic ista
 cōtra n̄ ualet sōz scis ēē hōiē g⁹
 sōz scis ēē rīfibile r tñ arguit
 p̄ īglā g⁹ r ffa cō t3 cū mīo
 ri q̄ hō r rīfibi cōtāt r ma
 ior pbat nā cāu possibili po
 sito aūs ē rū r cōs i⁹ g⁹ cōtra
 n̄ ualet aūs p̄bo r pono q̄ sōz
 scias ēē hōiē nescias tñ que sit
 p̄pa pa⁹ hōis l3 cōdas q̄ rīfibi
 le sit p̄pa passio asīni i⁹ p̄oito
 aūs ē rū r cōs i⁹ q̄ sōz cōdis
 forāt n̄ rīfibile sic credis
 ipz n̄ ēē al. g⁹ sōz. n̄ scis ēē rīf
 bile. 3⁹ dī q̄ ab ūo cōtribili
 ad īliquū rōe totī extēi ē bo
 nū argumētū rōe aut p̄is fal
 lit cōtra sic ī p̄pōito q̄ li hōiē
 r li rīfibile n̄ sūt p̄dicata l3 i⁹
 scies ēē hōiē r ēē rīfibile q̄ iūi
 cē n̄ cōtāt. Ex plū hēt ī aliis
 terminis unde contradictor tñ

um 7 ddictoriū ddictoriū iuicē
dētū qz si ddictoriū ē neqz uel
f^o tūc ddictoriū ddictoriū est
hui^o mōi 7 tūc nō seqt ddictori
uz a est uerum ergo ddictori
um ddictoriū a ē neqz posito q
oē a sit i^o hō ē asin^o tūc ē aās
vū 7 cōs i^o. Si .n. ddictoriū d
dictoriū a ē vū 7 oē a ē ddicto
riū ddictoriū g^o a ē vū qd ē i^o
Defect^o g^o stat in h^o qz nō a
guit rōne totius extremi sed
rōe partis licet .n. cōtradictori
uz 7 contradictoriū ddictoriū
conūtat nō tamē cōtradictor
ium a 7 ddictoriū contradic
toriū a. **Quarta regula fuit**
ista. Ab uno correlatiuoꝝ ad
reliquū p^onibus existētib^o
de secūdo adiacēte est bonū
argumētū. **Sōtra** quā sic ar
guit. ista cōsequētia nō ualet
pater est g^o filius 7 tamē ar
guit per regulā g^o regula i^o te
net cōsequētia cū mīoꝝ 7 ma
iorē probo. nā cā p^ossibili
posito ātecedēs est ueꝝ 7 cōs
falsū ergo cōtia non ualet an
tecedēs probat. Nā dato q
ois pater hēat filiā 7 non fili
um tūc est ante cedens ueꝝ 7
cōsequēs falsū. **Dicēdū** q
nō arguit per regulā quia pa
ter 7 filius nō sunt correlatia
sicut nec mater 7 filia stat enī

patrem esse 7 nō hēre filiū sic
stat mīez ēē 7 nō habere filiā
sed ista disīncta sunt correla
tiua uidelicet par 7 mī fili^o 7
filia. **5°** 2^a iuit i^o a smio pua
tio ad tūc īfini^o ē b^o 2^a. **Sō**
tra istā regulā arguit sic. i^o 2^a
nō ualet a fuit īfinitū g^o a fuit
nō finitū 7 tūc arguit p^o īgkā
g^o 2^a i^o cōia īz cū mīoꝝ 7 ma
iorē p^obo ponē q^o a fuerit to
tū īps īfinitū p^oz tūiatū ad p^o
īstās hōz p^oite i^o pōito a fuit
īfinitū qz a p^ore āte 7 tūc fuit finitū
a p^ore p^o g^o īfz ē q^o fuit nō finitū
qz ex i^o cōte leg^o q^o nō fuit
finituz. **Eodē** arguit lica ē i
diuisibil^o g^o lica ē nō diuisibil^o
nō seqt qz aās ē vū ut pater qz
nō latitudi ē nō p^oūditate hēt
7 tūc cōs ē īfz qz lica ē diuisi
bil^o fz lōgitudine. **Dicē** qz
īfinitū 7 īdiuisibile nō sūt tūc p
uatiui qz nō dicūt dfectū ut p^o
qz uēiūt dō q^o nō mīz si nō il
lāz cōiaz ualz. qz nō arguit p^o
īgkā fz bñ arguit p^o īgkā īsto
tu es īiust^o g^o tu es nō īiust^o foz
ē cec^o g^o foz ē nō uidēs qz cec^o
7 īiust^o sūt tūc p^ouatiui dicētes
dfectū i illis ql^o ueniūt. **6°**
2ª fuit ista ab āffirmatiua d p^odi
cato īfinito ad n^ogatiua d p^odi
cato finito ē b^o a2^o. **Sōtra** quā
arguit sic i^o cōia nō ualz tūc fuit

Optimi capituli prima
regula fuit scilicet ab omnibus
exponentibus scilicet sum
ptis ad suum expositum est
bona norma. Contra quam regulam ar
guitur sic: norma non ualeat. Aliqualis
homo currit et non est aliqualis homo
qui talis currat ergo qualislibet homo
currit et tamen arguitur per regulam
ergo regula falsa norma tenet et per
ipsam antea probatur et pono quod non sit
in mundo nisi homines albi quorum
aliqui currant et aliqui sedeant isto
posito norma est scilicet ut patet et tamen
norma est uerum quod aliqualis homo
currit et non est aliqualis quin ta
lis qualis ipse est currat. Eodem
arguitur in aliis terminis ut aliquan
tus homo currit et non est aliquotus
homo quoniam tantus currat ergo quatuor
libet homo currit posito non quod qui
libet homo esset tripedalis quantita
tis et quod aliqui currerent et aliqui
sederent tunc esset norma uerum et
consequens falsum. unde si ex hoc ac
cidetis non necessitate suppone
re pro omni eo pro quo sum norma.
ideo dicitur quod nulla illarum normarum
ualet quia non arguitur per re
gulam ex eo quod nulli recte assi
gnatur secunda exponentes. Nam
huiusmodi universalis qualislibet ho
mo currit. Ita exponentes est ista
nihil est aliqualis homo qui illud
currat istiusmodi uero quatuorlibet

homo currit. Ita exponentes est ista non
est aliquotus homo quoniam ipse currat.
2^a regula fuit ista. Ab omni
exponibili ad qualibet suarum ex
ponentium est bona consequentia. Con
tra quam regulam arguitur sic: con
sequentia non ualet tu incipis esse al
bus ergo tu es albus et non in me ante
istas premissas fuisti albus et tamen argu
itur per regulam ergo regula falsa norma tenet
cum minori quod incipit exponit uno
per ponere dicitur prout et in motionem de
posito. ergo norma est una eorum exponen
tium et maiorem probatur quod cum possi
bili posito norma est uerum et norma scilicet
ergo dicitur non ualet norma probatur et po
no quod tu non sis albus sed imedia
te post istas premissas eris albus
isto posito sequitur quod tu incipis esse
albus tanquam ex suis exponenti
bus et tamen non es albus per casum
quod est oppositum premissis ueris.
Respondet quod dicitur non ualet tu incipis
esse albus ergo tu es albus nec
arguitur ab exponito ad aliquam
suarum exponentium 2° dicitur quod hec
ba incipit et desinit non proprie ex
ponit sed habet casum ueritatis. unde
copulatiua cuius una pars est af
firmatiua de presenti et alia ne
gatiua de preterito dicitur una cum ue
ritatis et copulatiua cuius una
pars est negatiua et ha affirmati
ua de futuro uocatur alia cum
ueritatis et a qualibet illarum

copulatiuū ad ppōē iceptiōis
 ē bo^o ar^o eo^o at non ualet ut
 ei^o dē capli ūa asseruit r^o. **So**
 dez^o dē definit ē dūdū. Et si
 a^o n dīxi illa ūba debet expo
 ni nō sū locut^o ppe dē expōsi
 tōe. s^o s^o fm cōez modū loqndi
 sumēdo expōnē cōit p oī pro
 batōe tīoz. **Jo** iā arguit ma
 gis stricte i^o q^o n ualet tātū n
 oīs hō ē al^o g^o n oīs hō ē al^o t
 tū arguit p īglā g^o r^o s^o ūa
 t^o p^oia ps aūtis probat aūs
 .n. ē ūū t^o ūs f^o g^o ūa nō ua
 l^o q^o ūs sit f^o māifestū ē t^o p
 bat aūs sic oē al^o ē nō oīs hō
 g^o tātū n oīs hō ē al^o. t^o ūa
 ab ūfī affirātīa ad suā exclusi
 uā. t^o aūs ē ūū utz g^o t^o ūs t^o
 fa ps aūtis pbat nā p^oia expo
 nēs exclusiue est piacēs ei^o s^o
 nō oīs hō ē al^o ē piacēs i^o ex
 clusie q^o ē illud q^o rēanet dē
 pta dictōe exclusiue: g^o ē expo
 nēs ei^o q^o erat probādū. **Rū**
 det^o ccedēdo ūa t^o negā^o aūs
 t^o ad pbatōne ne^o ūas q^o i^o
 nō ē exclusiua i^o ūfīs. s^o hec
 tātū es n oīs hō ē al^o q^o ē ūa t^o
 si dī q^o est ūfīs i^o exclusiue tū
 iū n oīs hō ē al^o dī q^o nō hēt
 ūfēm q^o ē exclusiua negatiua.
q^o īglā fuit ista. Ex^o p^ois ex
ponēs dīctorio seq^o dīcto
riū expōsi. Cōra istā īglā

arguit sic ista ūa nō ualet tu
 es al^o g^o tu nō differs ab aīali
 t^o arguit p īglā g^o īglā s^o ūa
 ūa t^o cū mīori t^o maiorē pro
 bo aūs ē uerū utz t^o ūs f^o ex
 eo q^o sūū dīctoriū ē uerū r^o s^o
 tu dīs ab aīali pbat sic tu dīs
 ab aīali q^o ē asin^o g^o tu dīs
 ab aīali t^o illō ē asin^o. ūa t^o
 p resolutōne flatiui i^o cōiūcti
 onē copulatiuā t^o p^oomē de/
 mōstratiuū t^o aūs ē uerū utz p
 e xponētes g^o t^o ūs tunc sic tu
 t^o s^o ab aīali t^o illō ē asin^o g^o
 tu differs ab aīali cōsequentia
 tenet a copulatiua ad alteram
 eius prē. **Rūdet concedendo**
 ūa t^o negando ista p^oone tu
 differs ab aīali tunc ad rōnē
 tū dīs ab aīali q^o ē asin^o g^o
 t^o n^oat^o q^o n^o īlatiū dīctiū
 p t^o cōfusiū est sic resolut^o
 sēp. unde nō seq^o tu es oīs hō
 q^o ē ī a domo g^o tu es oīs hō
 t^o ille ī a domo omnis hō
 qui currit t^o mouetur: g^o omnis
 hō currit t^o ille mouet. **Exi**
 stens tū relatiuū i^o propositōe
 sine signo sic haberet resolutū
 unde bñ seq^o sōz qui currit
 mouetur g^o sōz. currit t^o iste
 mouet. Ant^o x^o erit hō qui est
 g^o ant^o xpūs erit hō t^o iste est.
Quarta regula fuit i^o. A re
soluenibus ad folutū ē bona
 .k.2.

2^a. Q^uoniam quia regula arguit
 sic i^a 2ª non ualeat. h^o non est h^o
 demonstrando a^li^qu^o d^o est a^li^qu^o
 si est risibile: g^o al^o si est risib^{ile}
 n^o est h^o 7 t^um arguit p^{er} regulā:
 g^o reg^{ula} f^{la} 2^a t^z cū miori
 7 maior probat. Nā aⁿs est
 uerū utz 7 2^a s^o g^o 2^a non
 ualet q^u consequēs sit f^o p^{ro}ba
 tur q^u suū d^{ic}toriu^m est uerū. f.
 oē al^o si est risib^{ile} est h^o utz p^{er} x/
 ponētes. f. aliq^uo al^o si est risib^{ile}
 est h^o 7 nullū est al^o q^uo ist^o si est
 risib^{ile} sit h^o: g^o 7°. D^{ic}t^um q^u 2^a
 est b^oa 7 2^a est uerū sicut 7 aⁿs
 7 cū d^{ic}t^um q^u suū d^{ic}toriu^m est p^{ro}u
 .f. oē al^o si est risib^{ile} est h^o. dico
 q^u f^{la} xponēs nō est sufficiēter
 assignata quoniam i^a est 2^a expo
 nēs. f. n^o est al^o si est risib^{ile} q^uo ill^o
 sit h^o q^u est f^{la} q^u suū d^{ic}toriu^m
 est uerū. f. aliq^uo est al^o si est risi/
 bile q^uo nō est h^o p^{ro}bat h^o n^o est
 h^o. demonstrando a^li^qu^o d^o hoc
 est aliq^uo al^o si est risib^{ile}: g^o 7°. 5^a
ig^la fuit ista ab offici^o ad
officiata est b^oa 2^a. Q^uoniam ista
ig^la arguit sic i^a 2^a nō ualet
 hec p^{ro}p^o est necia al^o est h^o q^u aⁿs
 q^ue significat al^o est h^oiē g^o al^o
 est h^oiē est neciū 7 t^um arguit p^{er}
 ig^la: g^o ig^la f^{la} 2^a t^z cū miori
 f^{la} p^{ro}te aⁿs 7 primā p^{ro}bo q^u
 aⁿs est uerū p^{ro} q^u 2^a s^o p^{ro}bat
 nā a^li^qu^o est h^oiē est ipossib^{ile}: g^o

f^{la}m est q^u al^o est h^oiē sit neciū
 2^a bona 7 aⁿs p^{ro}bat hoc est
 h^oiē est ipossibile d^{ic}monstrando
 a^li^qu^o d^o hoc est al^o: ergo al^o esse
 h^oiē est ipossib^{ile} 2^a t^z ab i^{te}ri
 ori ad suū sup^{er} affirātie sic i
 pedimēto. R^{es}pondet concedēdo
 primā 2^a 7 aⁿs 7 2^a ei^o d^{ic}
 negando q^u al^o est h^oiē sit im
 possibile 7 ad probationē ne
 go cōsequētiā 7 tunc ad illā
 nego dupliciter. 7 p^{ri}o quia
 non arguitur rōe toti^o extre
 mi f^{la}m q^u itelligit regula. f^o
 q^u arguitur cū ipedimēto q^u
 li ipossibile imobilitat istū t^um
 animal 7 dictū est in una ig^la
 la consequētiā q^u ab i^{te}ri
 ad suū sup^{er} imobilitatū nō
 ualet 2^a. Si at uellet q^u fortifi
 cat ill^o aⁿs d^{ic}ēs q^u arguit a
 i^{te}ri^o ad resolutā. h^o ne^o
 q^u i^a al^o est h^oiē est ipossib^{ile} n^o
 est resolutib^{ile}: t^z officiāb^{ile} p^{ro}
 babilis ut i^a p^{ro}batōib^{us} t^oriū
 patuit. 6^a r^{es} fuit i^a A deseru
ptōe ad descriptū est b^oa 2^a 7
ei^o. Q^uoniam quia arguit sic i^a
2^a nō ualet tu itelligis h^oiē
 g^o tu itelligis aliq^uo f^{la} rōe q^u
 h^o 7 t^um arguit p^{er} ig^la: g^o 7°
 f^{la} 2^a t^z cū miori 7 maior
 p^{ro}bat. 7 pono q^u tu n^o l^oa h^oas
 itellectionē nisi simplicē itelle
 ctōnē h^ois. i^a p^{ro}ito tu itell^{ig}is

hōie ⁊ tñ tu n̄ itellīf aliqd s̄b
 rōe q̄ hō q̄ ois rō hōis ē diff⁹
 s̄z tu nō itelligis aliqd s̄b aliq̄
 diffinitōe q̄ n̄lā hēs diffini
 tiōe i mēte ut suppono i cāu
 g⁹ tu nō itelligis aliqd s̄b rōe
 q̄ hō. Dicē⁹ q̄ n̄a p⁹ fuit bo
na cui⁹ cedit aīa ⁊ oīs i cāu
i⁹. Et cū arguit oīs rō hōis ē
 diffinitō ipi⁹ nego quoniā rō
 hōis ⁊ dñōiatō ipi⁹ hō nanq̄
 ab hūaitate dñōiat hō iō hūai
 tas dñ rō ipi⁹ ⁊ hec est illa rō
 s̄b q̄ tu itelligis h⁹ dñōiādo
 hōie. ⁊⁹ īgla fuit i⁹ a sēu
diuiso ad sēu pōitu aut eō
so nō ualz argu⁹. Qōtra istā
īgla arguit sic ista n̄a ē bōa
tu potes currez g⁹ possibile ē te
currez possibile ē aīxpz ēe g⁹
aīxpz possibile ē ēe. ⁊ eōso.
Dicit q̄ i tñis simplicib⁹ ⁊ dif
cretis sic ipedimēto alicui⁹ ligi
ē bōa n̄a. sed cū limitatiōe si
gni nō ualz n̄a. ut oē al ēe ⁊
neciū g⁹ oē al neciū ē ēe aīa
tua necio ē g⁹ necio aīa tua ē
albū pōt ēe n̄ g⁹ possibile ē
album ēe nigz. Qōtra istaz
nōnē arguit uliā n̄a ualere
nā seqt albū pōt esse nigz g⁹
albū est potēs esse nigz. patet
n̄a īsoluendo istud ībū pōt
in sum es est ⁊ suū picipiū tūc
ultra albū est potēs esse nigz

g⁹ albū ē ēs nigzū pz⁹ ab ū o
 cōtribili ad īliquū q̄ potēs ēe
 ⁊ ēs cōtūt q̄ oē ēs ē potēs ēe
 ⁊ oē potēs ēe ē ēs q̄ oē potēs
 ēe ē g⁹ oē potēs ēe ē ēs pz n̄a
 ⁊ āccedēs s̄līf p suas exponē
 tes. ulteri⁹ albū ē ēs nigz g⁹
albū ē nigz pz n̄a q̄ oē ens
nigzū ē nigzū ⁊ ultra albū ē
nigzū g⁹ possibile ē albū ēe ni
gzū pz n̄a q̄ q̄libz d̄ p̄feti in
fert unā d̄ possibili d̄ sēu ppo
sito g⁹ a p⁹ ad ultimū album
pōt ēe nigzū g⁹ possibile ē al
bū esse nigzū. ⁊⁹ respondet
brevit⁹ q̄ i⁹ cōsequētia nō uā
let albū ē potēs ēe nigz ergo
albū ē ens nigzū ⁊ ad pbatō
nē ibi arguit ab uno conuerti
bili ad reliquū nego ⁊ cū d̄ li
potēs ēe ⁊ li ens cōtūtur con
cedo ⁊ etiā li potēs esse ⁊ ens
nō cōtūtur. unde li potēs
ēe nōialiter sūptum conuertit
cū li ens. sed participialiter
sump. nō cōtūt cū illo quia
non sequitur anti xp̄us est po
tens esse ergo anti xp̄us ē ens
⁊ ita in pposito sumitur li po
tens esse picipialiter quare ar
gumētum nō pcedit. Qōtra
īgla fuit ista. Ab una cā
ueritatis ad ppositionē habē
tē illā causā ē bona cōsequen
na. Qōtra quā īgulā arguitur
. k. 3.

sic ista cōtra nō ualeat a ppo est
 uera 7 imediate āte istās pns
 nō fuit vā g. a ppo icipit eē
 vā 7 tñ arguit p īglā g. re.
 fta cōtra tenet 7 āns probat po
 nē. q. a ppo i pria pte ppor
 tionali hōi pte fuerit vā 7 i fa
 fta 7 i cūa vā 7 sic alternati v3
 q. oēs ptes pportionales hōi
 pterite ita q. in oī pte ipi fue
 rit nera 7 i oī pte pi fuerit f.
 7 sit nūc uera. 7 ita cōtr. erit
 isto posito est āns vā 7 cōns
 f. g. cōtra nō ualeat q. āns sit
 uerū p3 q. nūc ē uerū p posi
 tū 7 ime. āte hoc fuit f. 7 qñ
 cūq. fuit f. nō fuit uerū g. i/
 mediate āte hoc nō fuit uerū3
 q. āt imediate āte istās pns a
 fuit f. probat q. imediate ān
 istās pns fuit aliqua ps par.
 sed qñcūq. fuit aliq. ps par a
 fuit falsū g. ime. āte instans
 pns a fuit f. q. āt principale
 cōns sit i. arguit q. nūc ē
 uerū 7 ime. āte istās pns a fu
 it uerū q. ime. āte istās pns
 fuit aliq. ps ipar g. a nō icipit
 eē vā. Dñdū breuit q. a nō i
 pit eē vā 7 tñ ad ar. ne. illā
 cōtra p. factā nec arguit p fgu
 lā quoniā illa nō ē cā uerita
 tis sed ista a ē uerū 7 nō ime.
 āte istās pns a fuit vā 7 h. ē
 i. pp affig. tiōe sui cōdictorii

un. cedit q. imedi. āte istās p
 ses a fuit uerū 7 ime. āte in
 stās presēs a nō fuit uerū. n
 tñ cū p. cōcedit q. nō ime. ān
 istās pns a fuit uerū. q. hec sē
 cōdictoria. 2. f. regula fuit ista
 Ab actiua ad suā passiua 7 ex.
 ē bonū ar. Cōtra quā fgu
 lā arguitur sic ista cōtra non
 ualeat pmitto tibi denariū g.
 denarius tibi promittit a me
 7 tñ arguitur per regulam g.
 regula fta. cōsequentia t3 cū
 minōri 7 maior probat. Nā
 casu possibili posito ē ātecedēs
 uerū 7 cōns falsum ergo conse
 quētia non ualeat ātecedēs p
 batur 7 pono q. tibi pmittam
 denariū in cōfuso nullum tū
 denarium tibi promittēdo i.
 posito ātecedēs ē uerū 7 con
 sequens falsum per casū ergo
 7. Cōsist. arguit q. nō seqt
 glibet hō uidet aliquē hōinē
 g. aliq. hō uidetur a quol3
 hōie posito nanq. q. quilibet
 hō uideat precile se ipsum est
 ātecedēs uerum 7 consequēs
 falsum. Respōdetur q. ista
 rum cōsequētiarū nulla ē bo
 na nec arguit p regulā q. ter
 mini debent semp supponere
 eodem. sed in actiua suppoit
 li denariū 7 li hominem cō
 fute tantum 7 in passiua deter

minate iō nō debite assignāz
 eaz passiue. Huic g^o pmitto
 tibi dñariū corñōt hec passia
 a me tibi pmittit dñari^o et isti
 qlibz hō uidet aliquē hōiē co
 rñōt hec passia a q^olz hōiē u
 det aliqz hō. **Decia 2^a** fuit
 i^a 3ª adiacete ad p^oz adiacēs
 affirmatiue et sic tio distrahēte
 ē bōa nā. **Contra** istā reglā ar
 guit sic i^a 2^a nō ualeat tātū hō
 ē uisibilis g^o tātū hō ē. et tñ ar
 guit p^o zglā qz affirmatiue et sic
 tio distrahēte g^o zglā f° 2^a t^o
 cū mīori supposito qz li uisibilis
 nō sit tñius āpliatinu^o et pma
 pars āncedētis ē māifesta eo
 qz āncedēs ē uerū et cōsequēs
 ut patet euilz. **Ad 3°** pōdetur
 qz etiam non tenet regula ista
 in exclusiuis primi ordinis et
 ratio quia arguitur implicite
 ab inferiori ad suū superius distri
 butiue nam cum dicitur tātūz
 hō ē includitur li ens suū p
 ticipiū stans confuse distribu
 tiue ratiōe dictiōis exclusiue.
Contra etiā istā glosā arguit
 qz nō seq^r chy^a ē tñ^o g^o chy^a
 ē et tñ arguitur affirmatiue et sic
 termino distrahente et sine
 dictiōe exclusiua. **Dicit** qz i^a
 nō ē sua corñōdēs de secūdo
 adiacete. sed ista li chimera ē
 quia termini debent eodem

modo supponere quare 7c.

Statū et ultimū capi
 tulū zglā notificauit
 ypothetica^o qz p^oia
 fuit i^a a coplatia affirmatiua ad
 alrā e^o p^oie pncipalē ē bōa 2^a
Contra quā zglā arguit sic i^a
 2^a nō ualz. Aliqz tū uidet soz et
 tātū plato uidet. g^o tātū plato
 uidet et tñ arguit p^o zglā g^o
 2^a f° 2^a t^o t^o cū mīori et maior
 pbat cāu possibili pōito āns
 ē uerū et nō falsū ergo cōsequē
 tia nō ualz pbat āns et ponō
 qz tam soz qz plato uideat unū
 pedale isto pōito āncedēs ē
 uerum. **Nam** pedale uidet soz
 et pedale uidet plato ergo ali
 quātū uidet soz et tantū ui
 det plato. sed qz consequens sit
 falsū māifestū est eo qz secū
 da exponēs ē f^o scilicet nihil
 nō plato uidet. immo cōtra ca
 sū qz soz uidet et soz ē aliquid
 non plato ergo aliquid non
 plato uidet quod est oppositū
 secūde partis. **Dicēdum** qz i^a
 dictio tantum potest tenei ex
 clusiue et relatiue. **Si** exclusiue
 tā i antecedente qz in cōte con
 sequentia ē optima sed negat
 secūda pars copulatiue tūc ad
 pbatōne negat 2^a. **Si** aut ut
 biqzlatiue. Itū cōcedo cōsequen

tiā 7 cōsequēs 7 ad ei⁹ i pbat
onē. Dico q nō hēt expōi s⁹
figificat vūbilit⁹ q tātū q⁹ tū
soz uidr. plato uidr q ē ue⁹.
ubi aut uellet opponēs q li tū
tū teneat i ante dlatiue 7 i pūte
exclusiue pz tūc q nō arguit
p i⁹gulā. Ex illa i⁹glā illatū
ē correlatiue q a toto copulato
ad alterā pte ē bōa nā. 7 quā
i⁹gulā arguit sic i⁹ 7 nō ual⁹
soz 7 plato sunt numer⁹ bina
i⁹ 7 g⁹ soz ē nūer⁹ binarius q⁹
antecedēs ē uerū 7 consequēs
falsū nec sequitur sortes 7 pla
to de per se ferūt lapidē ergo
sor. de per se fert lapidē quia
dato q a portaretur ab ambo
bus simul 7 a nullo per se pos
set portari, tūc antecedēs oē
uerū 7 cōsequēs falsum. Simi
liter nō sequitur. tu differs ab
hōie 7 ab asino ergo tu differis
ab hōie quoniā antecedēs ē
uerū 7 cōsequēs falsū ut patet
p exponētes. Nulla ergo illa
rū cōsequētiā ualeat 7 tamen
arguitur per i⁹gulā ut patet g⁹
regula falsa. Respōdetur q 7
iunctio copulatiua sūpta copula
tim potest dupliciter teneri. s.
collectiue uel diuisiue. Collec
tiue tenet quādo alterū extrēmū
inē ambo⁹ copulatis simul 7
nō dissim aut per signū cōsu

siuū dēfīniat. Sūebat pr imo
m⁹ tā i p⁹ q⁹ i 2⁹ ex⁹ 7 2⁹ m⁹ i
3⁹ ex⁹. Collectiue g⁹ sūmē⁹ nō
opz q a toto coplato ad altā
pte sit bōa nā. Diuisiue aut
tenet qū nō limitat p signū 7
fusiū 7 cuilibet copulatoz i
ē altēz extrēmū sic toti ut soz
7 plato sunt homines. sortes
7 plato currūt p uidēt 7 sic su
mēdo hēt re⁹ vītātē. Secūda
regula fuit ista a parte princi
pali disiunctiue affirmatiue ad
ipā disiunctiua ē bōa cōsequen
tia. Cōtra istā regulā arguit
sic ista cōsequētiā nō ual⁹ cō
tingēter tu es ergo cōtingēter
tu es p tu nō es ergo regula fal
sa cōsequētiā tenet cū minori
7 maior pbat. Nā aīcedēs
est uerū ut pz 7 cōsequēs falsū
ergo cōsequētiā non ualet. p
bat q nā sit falsū q⁹ tu es 7
nō pōt ēē qn tu sis p tu nō sis
g⁹ nēcio tu es p tu nō es qd ē
oppo⁹ cōtīs. 7ō d⁹ q si li cōti
gēter dēfīniat i pūte totā disiū
ctiua tūc nō arguit p i⁹glā q⁹
sic sūmē⁹ nō ē ps p⁹ nec 2⁹ ca
thegorice. Si aut dēfīniat pte⁹
solūmō xcedo nā 7 nōs 7 ne
go illā nēcio tu es p tu nō es d
fīniā⁹ li nēcio dēfīr ubi aut
totū dēfīniat itū xcedo nā sed
tūc nō sūt oppōita ex q⁹ modi

diffinitione sumunt. **E**x ista igitur
 inferbat alia igitur correlarie q
 a pte disiuncti ad totu disiunctu
 e bona nra. **C**ontra ista regla
 arguit sic i^o q^o n ualet tu dif
 fers ab asio: g^o tu differs ab ho
 mie p ab asio q^o aas e uezz 1
 ons i^o: ut pz p exponetes .et
 n seqt asin^o e asin^o: g^o i^o ho
 p asin^o e asin^o. **D**e ut p^o q^o 2
 iunctio disiuncta supra disiuncti
 capit dupli. s. collectie 7 diui
 sie. collectie sunt qn deriatur
 p sig^o ofusinu p discretu p re
 latinu. ex^o pmi ut tu differs a
 te p a me. **E**x^o fi i^o ho p asin^o
 e asin^o uolendo q^o li i^o cadat
 supra totu disiunctu. **E**x^o etii
 so^o q^o e ho p asin^o e rudibil.
Diuisie at sunt qn nullo illoz
 mozz sunt: ut ho uel asin^o curit
 tu es ho p asin^o. **D**icat g^o q^o
 a pte disiuncti ad totu disiunctu
 sup^o diuisie e bona nra. 7 i^o e
 intellectus r^o sed a pte disiuncti
 ad totu disiunctu sup^o collecti
 ue no ualet ar^o sicut i oppo^o
 e argutu i uerione r^o. **3°** i^o
 fuit ista a tota disiuncta cu de
 structione uni^o p^ois ad altera
 pte e bona nra. **C**ontra qua re
 gula arguit sic ista nra no ua
 let tu es asinus. uel tu non es
 asinus sed tu non es asin^o:
 ergo tu es asin^o q^o aas est

neru 7 ons s^o utz 7 in arguit
 p regula: g^o regula ffa. **R**n/
 del q^o no arguit p regula q^o
 i fa pte antis sumitur contra
 dictoriu p^oie p^ois disiunctine
 uel sumitur secunda pars disiun
 ctive. si sumitur oppositu p^oie
 p^ois. patet q^o no arguit per r
 gulam q^o non ifertur alia ps
 73 tu no es asin^o q^o illata uce
 dit consequentia 7 cōsequēs.
Si aut d^o q^o pro fa parte an
 tecedētis sumitur secunda ps
 disiunctine inferendo alia iteru
 d^o q^o no arguitur p regulam
 deberet eniz suu cōtradictori
 uz eius isto^o tu es asinus uel
 tu no es asinus: sed tu es asin^o
 ergo tu es asin^o. s3 negat mi
 nor. **Quarta regula fuit ista**
 a copulatiua negatiua ad disiun
 ctiuā affirmatiuā factā ex ptib^o
 cōtradictoriis copulatiue affir
 matiue e bonu argumētū 7 es
 uerū. **E**x qua inferebat qnta
 q^o a cōiunctiua negatiua ad co
 pulatiua affirmatiuā factā ex
 ptibus contradicētib^o copula
 tiue affirmatiue e cōsequētia bōa
Contra istas regulas posset ar
 gui sic ex nlla negatiua seqt af
 firatiua: ergo quelibet istaru
 regulaz e ffa. **E**t quia rñdet
 q^o ista regula no tenet in ypo
 theticis: sed i categoricis. Jo.

spalius arguo sic oppo^o disi
 uctie affirātie assignatū p ne/
 gatōez ppositā toti nō uertit^r
 cū opposito e^o de assignato p
 copulatiā factā d^o p^orib^o opposi
 tis disiunctie: g^o abe r^o s^o cūa
 t^o 7 a^ons probat^r 7 capio istaz
 disiunctiā necio tu es l^o tu sed s^o
 pz q^o ista ē s^ola: g^o hec ē v^oa n^o
 necio tu es l^o tu sedes. 7 tū hec
 ē s^ola necio tu n^o es 7 tu n^o sed s^o
 a^o arguit^r g^o sicut^r disiunctia n^oga
 tia ē v^oa 7 hec coplatia ē s^o: g^o
 nō uertit^r pz cūa q^o uerū nō
 uertit^r cū s^olo. 7ō breuit^r rūde
 tur q^o si disiunctia affirātia hēt
 h^omoi duo opposita q^o ista in
 uicē uertit^r s^oz n^o sēp hēt copu
 latiā p opposita factā de p^ori
 b^o oppositis disiunctie .ut ar^o
 clare oñdit 7 b^o cōtigit qñ di
 siunctia ē cathe^o p^obabilis sicut
 i pposito rōe i^o ti necio. 7nfal
 libit^r tamen 7 regularit^r gene
 at^r q^o tā disiunctie affirātie q^oz
 copulatie dat^r d^odictori^o p ne/
 gatōe ppositā toti. 7de ē iudi
 ciū de copulatiā affirātia. hec
 .n. ē s^ola necio tu es hō 7 tu es
 alb^o utz 7 cōs^ol^o q^ol^oz istaz ne/
 cessario tu nō es hō l^o tu nō es
 alb^o cōtigit^r tu nō es hō l^o tu n^o
 es alb^o q^o ex q^ol^oz istaz sequit^r
 hec disiunctia tu nō es hō l^o tu
 nō es albus que ē s^ola cū q^ol^oz

ps ei^o de sit s^ola. 6° f^og^ola fuit
 ista. A cōditionali affirātia cū
 suo ante ad cūns ei^o de ē bona
 cūa. Cōtra quā i^ogulā arguit^r
 sic ista cūa nō ualet necio tu
 es al^o si tu es hō. s^oz tu es hō:
 g^o necio tu es al^o 7 tū arguit^r
 p f^ogulā: g^o reg^ola s^ola cūa tēet
 cū miori 7 maior pbat^r. Naz
 cūns ē s^o utz. 7 a^ons ē uerū: g^o
 7c pbat^r p p^o pte q^o p s^oa nō
 expedit q^o n^oia tu es al^o si tu es
 hō 7 n^o pōt eē qñ tu es al^o si tu
 es hō: g^o necio tu es al^o si tu es
 hō. Dñdū q^o li necio duo pōt
 dētiare aut p^ocise cūns dicte con
 dōalis aut ipsā totā. p^oio cō
 cedo cūa 7 nego p^omā pte āte
 cedētis. 7z necio tu es al^o si tu
 es hō. q^o equiualeat isti si tu es
 hō necio tu es al^o q^o ē s^ola. ad p
 batōne ne^o cūa q^o illa cōdō
 nalis nō ē i cāu cathe^o p^obabi
 lis. Si at^r li necio determinat
 totā cōdōalē nego cūa n^oz az
 guitur per regulā quia inferē
 ista necio tu es al^o que non est
 cōsequens. sed ista solūmō tu
 es animal q^o modus sic sūp^o
 nō ē ps cūns nec antecedētis
 sicut n^oz nota cōdōnalis. sed p^o
 totius cōdōnalis. 7deo debuit
 sic argui necessario tu es aīal
 si tu es hō. sed tu es hō. ergo
 tu es animal. unde conditōa

lis sine mō necio dñtatur cū se
ipsa habēte modū istum unde
sequitur si tu es homo tu es a
nimal ergo necessario si tu es
hō tu es animal 7 ecōuerso.

Ultima 2ª fuit ista a cōditiōa
li affirmatiua cū dīdictorio cō
sequētis seqt dīdictoriū añtis
Sōtra istā regulā arguit sic
ut pri^o. **Necio** si añ xps ē al
bus anti xps est coloratus .
sed añ xps nō ē colorat^o. ergo
necessario ipse nō ē albus . p^o
bene q^o añs ē uerū 7 cñs falsū
Tamē arguit specialius sic .
ista cñā nō ualet si tu es hō
necio tu es al^o sed nō necessa/
rio tu es animal . g^o tu nō es
homo 7 tamē arguit p^o i^ogulaz
ergo regula f^o cñā tenet cū mi
nori 7 maior pbat^o añs est
uerū 7 cñs falsū . ergo cñā nō
ualet . q^o cñs sit falsū p^o . 7 p
bat^o q^o añs sit uerū . **Nā** hec est
uera nō necessario tu es ani/
mal q^o suū oppōitū ē falsū s^o
altera pars pbat^o . **Nā** si tu
es hō necio tu es aīal . nā tu es
aīal si tu es hō necio . g^o si tu
es hō necessario tu es aīal . t^o
cñā ab uno cōueribili ad reli
quū . unū idē ē dice^o al^o currit
si hō currit . 7 si hō currit aīal
currit . **Ad** respōdet ad argu/
mētū pmū sicut ad argumē

tū alteri^o 2^e q^o nō arguit p^o re
gulā q^o dñt solū^o cōcludi i^o
añ xps nō ē alb^o ex quo li ne
cessario nō ē ps antecedētis :
nec cñtis . 7 ad argumētū fm
dubitatur nūqd ista c^o sit bōa
si tu es hō necio tu es aīal sed
nō necessario tu es aīal ergo tu
non es homo . q^o dubito de li
necessario an sit ps añtis p^o cō
sequētis . si aut li necessario ē
ps añtis ne^o cñā nec arguit
p^o regulā q^o nō sumit oppo^o
cñtis sed deberet sic argui tu
non es animal ergo tu es hō
necessario 7 isto^o cōcedit cñā
7 negat mīor . Si at li necio ē
ps cñtis cōcedo cōsequētiā et
nego cōditionalē q^o tunc eq/
ualet hūic cōditionali si tu es
hō tu es aīal necessario 7 tūc
ad ar^o tu es aīal si tu es hō
necio g^o si tu es hō necessario
tu es al^o nego cōsequētiā nec
argui^o ab uno cōueribili ad r^o
liq^o . 1° . **Ex^o** est ad propositū
quia in aīte li necessario ē ps
añtis cōditionalis 7 in conse
quēte est pars consequētis al
terius cōditionalis quāz r^o .

Finis logice pauli ueneti . **Ad**
laudem omnipotentis .

65-351

